

Giới thiệu Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một

Truyện Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một của tác giả Y Ni Yêu Nhiều là một truyện ngôn tình xuyên không, cổ đại. Bao có? Phế vật? Chưa cưới sinh con làm người khinh thường?

Dựa vào! Thiên tài sát thủ của thế kỉ 21 làm sao có thể để mặc người khi dễ? Mai kia xuyên việt, nàng trở thành một người tàng sâu! Phúc hắc vô sỉ, làm theo ý mình! Ngày xưa phế vật, lúc này thịnh thế tao nhã, bề bề thiên hạ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 1.

Phòng cui tối đen, chung quanh tràn ngập mùi ẩm mốc gay mũi.

Nhiều tia sáng mặt trời theo cửa sổ cũ nát xuyên vào, mơ hồ có thể thấy được bóng dáng cuộn mình nằm trong đồng rom bên góc tường.

“Phanh!!”

Một trận kịch liệt vang lên, cửa phòng cui bị một cước đá văng ra.

Tiếp theo, một trận thét chói tai truyền vào---

“Phế vật chính là phế vật, nơi nào cũng đều có thể ngủ ngon.”

Người đến là một nha hoàn khoảng chừng mười sáu mười bảy tuổi, giờ phút này, nàng ta chính là chán ghét nhìn vào phòng cui.

Đi vào---

“Thật đúng là đám phụ không biết xấu hổ, đường đường là một cô nương, vậy mà đi ra ngoài cũng nam nhân đâm loạn!! Thật sự là không biết xấu hổ!”

“Phế vật, nguoi rõ ràng là nên chết quách đi! Để lại nguoi chính là một tai hoạ! Nếu không là vì kẻ phế vật nguoi, ta cũng sẽ không thể đang yên đang lành lại bị điều đến nơi chim cũng không thèm gây phân này!”

Từng trận từng trận mắng chửi chói tai truyền đến, đánh thức người đang ngủ kia.

Một luồng ánh sáng mặt trời chiếu lên trên mặt nàng, chiếu rõ ràng một ấn ký màu đen quỷ dị phảng phất trên nửa gương mặt của nàng.

Sở Khuynh Nguyệt mạnh mẽ mở mắt---

Đáy mắt hiện lên vài phần kinh ngạc.

Nàng không phải là đang trong lúc thi hành nhiệm vụ, quán bar nỏ mạnh, rồi sau đó vui thân trong biển lửa sao?

Làm sao có thể còn sống?

“Không chết? Không chết thì liền đứng lên ăn cơm!” Nha hoàn thấy Sở Khuynh Nguyệt tỉnh lại, cười lạnh một tiếng, đưa tay, đem hai cái bánh bao cứng ngắt ném xuống đất.

“Phế vật, nghe thấy ta nói gì không hả!” Thấy Sở Khuynh Nguyệt bất động, đáy mắt cùng bộ mặt của nha hoàn kia nhanh chóng dữ tợn, chưa hết giận tiếp tục mắng.

“Sở Khuynh Nguyệt, nguoi còn tưởng rằng bản thân còn là đại tiểu thư tôn quý, thái tử phi tương lai sao? Ta nói cho nguoi biết, nguoi hiện tại, chẳng qua chỉ là phế vật ngay cả súc sinh cũng không bằng, đám phụ, xấu nữ... A nguoi...”

Nói được nửa câu, nha hoàn lại nói khôn nổi nửa câu còn lại.

Chỉ thấy Sở Khuynh Nguyệt lu loát từ trên mặt đất đứng lên, một bàn tay, trực tiếp nắm chặt cổ nha hoàn kia.

“Đây là đâu? Ai phái nguoi tới?” Giọng nói khàn khàn, vang ở bên trong không gian phòng cui tối tăm, phát ra quỷ dị dữ tợn.

Nha hoàn kia kinh ngạc trừng to mắt, không dám tin nhìn hết thấy trước mắt.

“Nói!” Giọng nói trầm thấp lại lần nữa vang lên, tay, cũng là càng thêm buộc chặt, nha hoàn bởi vì khí huyết không lưu thông, sắc mặt phát xanh, toàn thân càng thêm run rẩy.

“Ta... Ta nói... Đây là phòng cũ của phủ Tướng quân, là... Là nhị tiểu thư phái nô tì đến...”

“Tướng quân phủ? Nhị tiểu thư?” Sở Khuynh Nguyệt nay mới phát giác vài tia không thích hợp...

Nữ tử trước mặt, rõ ràng là ăn mặc theo kiểu cổ đại, tiếng nói của nàng, càng có vài phần không giống trước kia.

Nhìn quanh bốn phía, toàn là cảnh vật xa lạ.

Nhưng đứng vào giờ khắc này, trong đầu của nàng, vô số trí nhớ không phải của nàng xẹt qua.

Nhìn thấy Sở Khuynh Nguyệt thất thần, nha hoàn lắc mình, từ trong tay nàng đào thoát.

“Phế vật, nguoi vậy mà còn muốn giết ta! Ta chính là người của nhị tiểu thư cùng phu nhân đấy!” Nha hoàn đứng ở một bên, không ngừng hít thở, nàng chỉ làm nhiệm vụ cấp bách(hít thở), sau đó mới nói cho phế vật kia biết!

Chờ sau khi khôi phục lại, nha hoàn tiến lên, giơ cao tay liền muốn đánh qua.

Sở Khuynh Nguyệt mạnh mẽ ngẩng đầu, máu trung nổi lên hàn ý vô tận.

Nhìn bộ mặt dữ tợn của nha hoàn, khoé môi nhếch lên---

“Muốn chết!!!”

Ngay sau đó, nàng lập tức bắt lấy cánh tay ở giữa không trung kia, nhẹ nhàng uốn éo---

Chỉ nghe vang lên một tiếng “Rắc”, toàn bộ không gian trong phòng, trong nháy mắt liền truyền đến một trận kêu rên.

Nha hoàn trong mắt toàn là đau đớn, nàng ta vươn bàn tay còn lại run rẩy chỉ về phía Sở Khuynh Nguyệt :”Nguoi, nguoi không phải là Sở Khuynh Nguyệt, nguoi không phải là ả phế vật kia, nguoi đến cùng là ai...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 2.

Sở Khuynh Nguyệt ánh mắt lạnh lùng bắn ra tứ phía, thật lâu sau, nàng chậm rãi mở miệng :”Ta là... Muốn mạng của nguoi!”

Nhỏ trâm cài tóc trên đầu nha hoàn kia xuống, lại không đợi nàng ta có nửa phần phản ứng, trực tiếp đâm vào tim nàng ta.

Động tác mau! Đọc! Chuẩn!

Bốn phía, lại khôi phục yên tĩnh.

Sở Khuynh Nguyệt nhắm mắt, từ từ tiêu hoá thông tin vừa rồi mới tiếp thu.

Đại lục này, dùng võ vi tôn, nhưng mà Sở Khuynh Nguyệt lại không thể tu tập võ lực! Càng đáng buồn là, từ lúc trong bụng mẹ chui ra, nửa bên khuôn mặt của Sở Khuynh Nguyệt, liền có một khối bớt màu đen. Cả người xấu xí vô cùng.

Tiếc rằng, tiền hoàng từng hạ chiếu muốn Sở đại tiểu thư làm thái tử phi.

Như thế, tuy là phế vật, nhưng bởi vì đỉnh hào quang thái tử phi này, nên địa vị của Sở Khuynh Nguyệt ở trong phủ cũng cực cao.

Nhưng mà, ngay tại tối hôm qua, Sở Khuynh Nguyệt bị người phát hiện ở hoa viên đang cùng người khác tăng tị với nhau.

Vừa vặn tối hôm qua thái tử đến phủ làm khách, chính mắt nhìn thấy tình cảnh này.

Đến lúc mọi người đuổi tới, Sở Khuynh Nguyệt là đang trần truồng nằm trên mặt đất, trong không khí, tràn đầy hơi thở hoan ái.

Thái tử giận dữ, lúc này tuyên cáo hôn ước không có hiệu lực nữa.

Đến tận lúc này, địa vị của Sở Khuynh Nguyệt ở Sở phủ, thay đổi long trời lở đất!

Sở Khuynh Nguyệt mở mắt ra, khoé miệng ả ả nổi lên một tia cười lạnh.

Trong trí nhớ của nàng, tối hôm qua, nàng là sau khi uống xong một ly trà do nhị tiểu thư Sở Lưu Ly đưa qua, hoàn toàn mất đi ý thức, tất cả mọi chuyện này, cái gì cũng đều không biết.

Ánh mắt, hàn quang tràn đầy.

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng cười ra tiếng.

Sở Lưu Ly...

Món nợ này, chúng ta từ từ tính toán cho tốt.

Sửa sang lại quần áo bản của chính mình, Sở Khuynh Nguyệt xoay người, định đi ra ngoài.

Chợt, nàng nhận ra mấy điểm không đúng.

Nhắm mắt, mở mắt.

Sở Khuynh Nguyệt vận đủ khí, ở chỗ lòng bàn tay, hiện lên một luồng ánh sáng màu xanh.

“Phanh!” Khi luồng ánh sáng màu xanh va chạm vào ván gỗ cách đó không xa, ván gỗ kia, trong khoảnh khắc bị đánh trúng liền tan nát.

Khiếp sợ---

Kinh ngạc---

Chợt, Sở Khuynh Nguyệt nổi giận---

KAO!!! Ai TM*(đại khái là chữ ừ ừ) là phé vật?!

Phé vật có thể có được bản lĩnh như vậy sao?

Thân thể này, rõ ràng sớm đã đến Vũ Giai ngũ cấp.

Hiện thời, thiên tài số một ở Sở gia chính là Sở Lưu Ly, bất quá cũng chỉ mới là Vũ Giai tứ cấp mà thôi!!!

Phé vật?

Sai! Rõ ràng, nàng so với thiên tài còn thiên tài hơn!!!

Kinh hi qua đi, Sở Khuynh Nguyệt suy nghĩ một lượt, muốn biết rõ ràng nguyên nhân thân thể này vì sao bị xưng tụng là phé vật, chỉ là, đoạn trí nhớ kia, lại giống như không tồn tại nguyên nhân đó.

“Đại tiểu thư! Đại tiểu thư!” Xa xa, truyền đến một giọng nói quen thuộc.

Trong tiếng nói, lộ ra vô tận sốt ruột.

Sở Khuynh Nguyệt thần sắc thay đổi, vừa mới đi ra khỏi phòng cũ, liền đánh nhanh bước chân đi đến phụ nhân kia.

Người tới chính là bà vú của Sở Khuynh Nguyệt, giờ phút này, trên mặt của bà đầy vẻ sốt ruột: “Đại tiểu thư, đã xảy ra chuyện, Tướng quân... Tướng quân không biết đã nghe được Nhị phu nhân khuyên bảo cái gì, nhưng lại làm chủ đem người gả cho Trương viên ngoại làm thiếp! Lão nô nghe nói, Trương viên ngoại kia, hiện tại đã sáu mươi bảy tuổi... Hơn nữa, nay muốn nạp người làm tiểu thiếp thứ ba mươi ba. Đại tiểu thư, ngài mau chạy đi...”

Lão già sáu mươi bảy tuổi? Tiểu thiếp thứ ba mươi ba?

Sở Khuynh Nguyệt khoé mắt vừa kéo.

Lão già này thật sự là thể lực kinh người a...

“Đại tiểu thư, người đang nghĩ cái gì? Nhanh tay một chút dọn đồ chạy trốn đi, nhớ lấy, sau khi đi rồi, thì cũng đừng trở lại! Hiện tại, chỉ sợ Nhị phu nhân sợ là dung không được tiểu thư...”

Ánh mắt bà vú rõ ràng, đáy mắt toàn là áy náy: “Chuyện hôm qua, lão nô biết nhất định là Nhị phu nhân cùng nhị tiểu thư liên thủ hãm hại người, chỉ là, lão nô cái gì cũng đều không giúp được.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 3.

Sở Khuynh Nguyệt ban đầu còn đang suy nghĩ như thế nào đối phó hai người kia, hiện tại, cũng không có nửa điểm băn khoăn nữa.

Vũ Giai ngủ cấp! Đây là cao thủ đứng thứ hai ở trong toàn bộ Tướng Quân phủ chỉ thua Sở tướng quân Sở Dịch!

Mây nhướn lên, Sở Khuynh Nguyệt hỏi lại :”Trốn? Ta vì sao phải chạy trốn? Ta là đích nữ Tướng quân phủ, cũng chính là chủ nhân của phủ này, vì sao phải chạy trốn?”

Nàng sớm đã không còn là Sở Khuynh Nguyệt ngày xưa nữa, nàng, là thiên tài sát thủ đến từ thế kỷ 21!

Nàng, cũng không để mặc người khác tùy ý giẫm lên!

Ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt loé ra ánh sáng kiên định.

Nhìn ánh mắt sáng rực kia, bà vú nao nao :”Tiểu thư, người...”

Bà vú còn đang muốn nói gì, nhưng lại bị tiếng cười cách đó không xa chặn lại.

“Đúng vậy, tỷ tỷ, người vì sao phải chạy trốn chứ? Trương viên ngoại, gia tài bạc triệu, là một mối hôn sự rất tốt a!”

Người tới vận xiêm y màu trắng dài tha thướt, đai gấm hồng nhạt đem thắt lưng thon thon buộc lại, càng lộ vẻ khí chất xuất trần.

Đây, chính là Sở gia nhị tiểu thư, cũng là đệ nhất mỹ nhân Phong Lạc quốc - Sở Lư Ly.

Lúc này, trên khuôn mặt tinh xảo kia, tràn đầy hèn mọn.

Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh ---

Tôi đúng lúc, nàng còn chưa có tìm tới bọn họ!

Bọn họ vậy mà tìm tới cửa trước!

Sở Khuynh Nguyệt nhướn mi :”Nhìn người thích Trương viên ngoại kia như vậy, chính người gả đi là được rồi.”

Sở Lư Ly lộ ra bộ mặt thật, trên khuôn mặt tinh xảo kia, toàn bộ đều là sắc thái hèn mọn, cười lạnh :”Thế nào? Người cho là người vẫn còn là thái tử phi tương lai hay sao? Ta đến nhìn người, đã là xem trọng người!”

Sở Khuynh Nguyệt sờ sờ mũi, nhìn về phía bà vú :”Bà vú, người có nghe thấy trong không khí có mùi thối không?”

Bà vú sững sốt.

Lại nghe Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục nói :”Sở nhị tiểu thư, trở về rửa miệng lại rồi hãy tới nơi này, bằng không, sẽ hung chết người thì không tốt lắm...”

“Sở Khuynh Nguyệt, người... Người không biết tốt xấu!” Sở Lư Ly sắc mặt lại biến.

“Tốt xấu là cái gì? Có thể ăn không? Nếu người thích, người biết là được rồi...”

Dáng vẻ không chút để ý kia, rõ ràng là không đem Sở Lư Ly đặt ở đáy mắt.

Sở Lư Ly chính là cực không quen nhìn dáng vẻ ung dung này của nàng.

Lúc trước, nàng ta là thái tử phi được chọn, nàng tất nhiên không dám nói cái gì với nàng ta.

Nhưng mà hiện tại, Sở Khuynh Nguyệt đều đã nghèo túng như vậy, còn có tư cách gì ở trước mặt nàng cao ngạo như vậy?

Sở Lư Ly giận dữ :”Sở Khuynh Nguyệt, kẻ phế vật này, người cho là người vẫn còn là đích nữ tôn quý của Sở gia sao? Hiện tại, toàn bộ phổ lớn ngõ nhỏ, ai chẳng biết đại tiểu thư Sở gia chính là một kẻ dâm - dăng - tiện*(ti tiện, thấp hèn)! Án bà dâm tiện diện mạo xấu vô cùng!”

Sở Khuynh Nguyệt đứng yên tại chỗ, đáy mắt như băng sương ngưng tụ, toé ra một chút hàn băng lạnh đến thấu xương, băng thẳng về phía Sở Lư Ly.

“Ngươi lặp lại lần nữa thử xem.”

“Ta nói ngươi không biết xấu hổ!”

“Chát!” Theo sau câu nói của Sở Lư Ly, một tiếng vang thanh thúy vang lên ở hậu viện.

Một cái tát này, triệt để đánh cho Sở Lư Ly đứng hình.

Đội sau khi lấy lại tinh thần, trong mắt Sở Lư Ly tràn đầy sát ý.

“Ả phế vật này, ngươi cũng dám đánh ta, ta liều mạng với ngươi!” Trong nháy mắt kia, Sở Lư Ly rút ra một thanh đoản đao, trong lòng bàn tay, nổi lên luồng ánh sáng màu xanh nhạt, luồng ánh sáng xanh nhạt quấn quanh thân đoản đao, rồi sau đó thẳng tắp phi về hướng Sở Khuynh Nguyệt.

Sát ý sắc bén quanh thân, khiến cho Sở Khuynh Nguyệt chột nhủ mày.

Nàng biết, lúc này, Sở Lư Ly là thật sự tới!

“Muội muội tốt của ta, không nên tùy tiện chơi dao! Nếu không cẩn thận một cái làm bị thương hai má xinh đẹp này của ngươi, vậy chẳng trách ai.” Nhếch khoé môi, Sở Khuynh Nguyệt cười nói.

Bộ dáng lạnh nhạt thờ ơ kia, thật sâu kích thích Sở Lư Ly.

Sở Lư Ly vận đủ chín phần khí lực, nhắm thẳng Sở Khuynh Nguyệt đánh tới.

Một bên, bà vú lòng nóng như lửa đốt.

Bà thừa biết, đại tiểu thư không có võ công, một ván này, ngài nhất định sẽ chịu thiệt!

Ngay trong lúc bà suy nghĩ đối sách, trước mắt lại xuất hiện một màn làm cho người ta khiếp sợ...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 4.

Ngay khi lúc đoản đao loé hàn quang kia sắp chạm vào Sở Khuynh Nguyệt, thân hình Sở Khuynh Nguyệt chột loé, vung chân lên, hướng Sở Lư Ly đá tới.

“Xoảng...” Một tiếng vang lạnh lạnh vang lên, bất ngờ không kịp phòng bị, đoản đao trong tay Sở Lư Ly rơi xuống đất, cả người cũng bị đá ngã về phía sau.

Chột, bóng dáng Sở Khuynh Nguyệt, từ giữa không trung xẹt qua.

Nhất đoản đao trên đất lên, rồi sau đó đi về hướng về phía Sở Lư Ly đi đến.

Sở Lư Ly cả kinh, định lui về sau.

Chỉ là trong nháy mắt kia, đau đớn trên mặt bất ngờ tập kích---

“A!!!” Sở Lư Ly hô to ra tiếng.

Hai tay, bụng kín mặt, từ khe hở, có máu tươi chảy ra.

Thanh đoản đao dừng trên mặt nàng, cũng bị lấy vài vết máu.

“Sở nhị tiểu thư, ta đã nói trước với ngươi rồi, đao này đây... Làm sao có thể chơi bừa được? Chắc chắn... Ngươi xem, vì sao ngươi còn không cẩn thận như vậy kia chứ?” Sở Khuynh Nguyệt đứng yên thân mình, hai tay khoanh trước ngực, có chút thương hại nhìn nàng ta.

“Ngươi... Ngươi...” Sở Lư Ly có chút hoảng sợ trừng lớn mắt.

Mới vừa rồi, ả xấu xí này đã làm cái gì?

“Ta không rảnh chơi với ngươi, bái bai!”

Nói xong, Sở Khuynh Nguyệt không thèm nhìn lại, trực tiếp phi thân...

“A!!!” Sở Lưu Ly ở tại chỗ, trên má trái, bị gạch một dấu “X” thật to!

Nhìn bàn tay đầy máu tươi, nàng ơ hồ sắp ngất rồi!

Thân thể Sở Lưu Ly run run, khóc lóc bỏ đi: “Sở Khuynh Nguyệt điên rồi, ả xấu xí này điên rồi, ta muốn nói cho mẫu thân biết!”

Đại tiểu thư... Điên rồi?

Bà vú đứng ở tại chỗ, có chút chưa kịp định thần lại được.

Thật lâu sau, ánh mắt bà cũng từ từ nhu hoà lại, trên mặt là một trận vui mừng.

Điên thật cũng tốt, giả điên cũng được.

Mặc kệ thế nào, đại tiểu thư hiện tại, rốt cuộc có thể tự bảo vệ bản thân rồi!

Nàng trước kia, tính cách yếu đuối, sở dĩ có thể sống đến bây giờ, đơn giản là vì danh hiệu thái tử phi trên đầu.

Sau này bị phế, trước tiên, liền bị mẹ con Sở Lưu Ly đẩy vào hố lửa.

Mọi người trong phủ đều đoán đang suy đoán sau khi không còn danh hiệu thái tử phi, Sở Khuynh Nguyệt còn có thể sống được bao lâu.

Hiện tại nhìn ra, hết thảy tựa hồ đều thay đổi a...

Trong mắt bà vú hiện lên vui mừng vô tận.

...

Ánh mặt trời vàng óng, mây xanh xinh đẹp.

Phong Lạc thành, kinh đô.

Trên đường cái, rộn ràng nhộn nhạo.

Ở tại trên đường cái, một trận tiếng hô to truyền ra: “Sở Khuynh Nguyệt tới rồi!”

Thoáng chốc, trên đường cái, một trận tiếng cười vang truyền ra.

“Ôi, thái tử phi tương lai đến! Na không đúng, người ta sớm đã không còn là thái tử phi tương lai nữa rồi, ta nghe nói a, không đến mấy này nữa, vị Sở đại tiểu thư này sẽ trở thành tiểu thiếp thứ ba mươi ba của Trương viên ngoại nha.”

Kế bên, một người có chút kinh ngạc mở miệng: “Dâm nữ kia, Trương viên ngoại thật sự để ý sao? Nàng không tài không mạo, còn lại là một phế vật không thể tu luyện võ công!”

Nghe vậy, một gã tùy tùng đứng bên cạnh nhỏ nước bọt xuống đất: “Phi! Làm sao Trương viên ngoại coi trọng ả xấu xí kia chứ? Rõ ràng là Sở tướng quân dù nghĩa đen hay nghĩa bóng cũng là ám chỉ nàng ta, đem nàng ta tặng cho Viên ngoại nhà ta!”

“Ai~ lần này, xem ra đúng là thật sự uỷ khuất Trương viên ngoại...”

“...”

Trong đám người, từng trận từng trận nghị luận nối tiếp nhau.

Cách đó không xa, một nữ tử hồng y chậm rãi đi tới.

Nàng kia một thân hồng y sớm đã có chút cũ nát, tóc hỗn độn lung tung.

Rõ ràng là một nữ tử thanh xuân, nhưng trên nửa gương mặt kia là một ấn ký màu đen to bằng bàn tay, cũng đã làm cho người ta buồn nôn!

Xấu nữ!

Đây chính là đệ nhất xấu nữ của Phong Lạc --- Sở Khuynh Nguyệt.

Sở gia, có hai đại truyền kỳ.

Một là người được xưng tụng là đệ nhất mỹ nhân Phong Lạc --- Sở Lưu Ly, còn lại là đệ nhất phế vật lại thêm đệ nhất xấu nữ Phong Lạc quốc --- Sở Khuynh Nguyệt!!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 5.

Nghị luận quanh thân đều mất điếc tai ngơ, Sở Khuynh Nguyệt lập tức đi về phía trước, nơi nàng muốn đi là chợ nô lệ.

Ở bên trong trí nhớ của Sở Khuynh Nguyệt, bên cạnh nàng căn bản không có một người trung thành nào.

Người bên cạnh nàng, tất cả đều là người của Sở Nhị phu nhân cùng Sở Lưu Ly an bài mà đến!

Ngay tại lúc nàng không tính toán đề ý tới nghị luận xung quanh, trực tiếp hướng về phía trước mà đi, đường của nàng, lại bị một người nào đó ngăn trở--

“Sở gia đại tiểu thư... Xem tình hình như bây giờ, là không ai dám muốn người, nếu không, người đi theo ta đi.”

Đó là một tên hán tử say rượu, vẻ mặt hồ nháo, tóc lộn xộn lung tung.

Cùng lúc nói lời này, người nọ uống một ngụm rượu thật lớn.

“Đúng vậy, người liền đi theo hán tử, hán tử tuy rằng không có tiền, nhưng so với Trương viên ngoại tốt hơn, Trương viên ngoại kia đều sẽ nhanh bước sang bảy mươi tuổi, người đi theo hán tử cũng chỉ có thể sống đời quả phụ...”

“Ha ha ha... Đúng vậy đúng vậy!”

Quanh thân tiếng cười không ngớt.

Nghe tiếng cười xung quanh, hán tử say rượu lại thêm lớn mật.

Đôi mắt của hán tử tìm hiểu đánh giá cao thấp Sở Khuynh Nguyệt, cuối cùng, đôi mắt kia, dừng ở phía trên cổ trắng nõn như ngọc của Sở Khuynh Nguyệt :“Sở tiểu thư tuy rằng bộ dạng của người không ra gì, nhưng đáng người lại vô cùng tốt.”

Nói xong, một đôi tay trư đáng khinh vờn về phía Sở Khuynh Nguyệt sờ soạng.

Mùi rượu cùng nước bọt thổi trộn lẫn, hướng tới Sở Khuynh Nguyệt đánh úp lại...

Sở Khuynh Nguyệt đứng ở một bên, kinh khi cúi mắt, đáy mắt chớp động sát ý không rõ.

Rốt cục, đúng vào lúc người nọ sắp đụng tới, Sở Khuynh Nguyệt mạnh mẽ ngẩng đầu lên, cặp mắt sâu thẳm kia, phảng phất lạnh lẽo sâu không thấy đáy, thật là khiếp người.

Môi nàng lạnh lùng nhếch lên, đưa tay liền đặt ngay trên bờ vai của tên hán tử kia, hung hăng tát mạnh một cái.

“Ồi...” Té ngã trên mặt đất, hán tử say rượu kia thế này mới thanh tỉnh vài phần.

Hán tử chật vật bò lên, hung thần ác sát nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt...

“Người... Con à phế vật không ai cần nhà người, cũng dám đánh ta? Lão tử để mắt đến người chính là xem trọng người!! Ôi!” Lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Sở Khuynh Nguyệt lại tiến lên, một cước, hướng giữa đùi hán tử đá vào (...).

“Ai nha, đau chết mắt, đau chết mắt...” Hán tử say rượu lúc này hoàn toàn tỉnh táo, hán tử ôm giữa hai chân, té trên mặt đất, đau đến nhe răng trợn mắt.

“Cút!” Sở Khuynh Nguyệt phui phui tay, quát lạnh ra tiếng.

Hán tử kia nghe vậy, sợ tới mức bò lếch, thoát đi nơi này.

Thấy vậy, Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh ra tiếng.

Một cước vừa rồi của nàng, mang theo bảy phần lực đạo, xem thực lực Vũ Giai ngũ cấp hiện tại của nàng, nếu là không sai, người nọ mới vừa rồi, sợ là triệt để phế đi...

Người chung quanh đều bị màn này của Sở Khuynh Nguyệt làm cho kinh ngạc.

Đây vẫn là cái người mang danh phế vật Phong Lạc quốc - Sở Khuynh Nguyệt sao?

Người xung quanh trở nên yên tĩnh, cũng vào lúc này, tron đám người, một giọng nói lạnh lạnh vang lên.

“Này! Phế vật Sở gia, vậy mà ở trên đường lớn kiêu ngạo như vậy, ngươi tưởng ngươi vẫn còn là Sở đại tiểu thư? vẫn là thái tử phi tương lai hay sao?”

Sở Khuynh Nguyệt ngược mắt, nhìn về phía người tới.

Người đến là cảm y nữ tử.

Giờ phút này, trên mặt nữ tử, tràn đầy trào phúng.

Sở Khuynh Nguyệt nhớ ra rồi, nữ tử này, là thiên kim của An thừa tướng – An Tuyết Cầm!

“Thì ra là an tiểu thư, hahaha, cái này, có tuồng hay dễ nhìn!” Trong đám người, không biết là ai, khẽ cười thành tiếng...

Ai chẳng biết An đại tiểu thư này từ nhỏ đến lớn đã thích thái tử điện hạ, chỉ tiếc, vị trí thái tử phi, sớm đã bị người khác cướp mất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Đuợc Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 6.

An Tuyết Cầm từ xưa đến nay đều khinh thường Sở Khuynh Nguyệt.

Chẳng qua là một đứa phế vật mà thôi, hơn nữa còn là một kẻ xấu xí, vậy mà chiếm lấy vị trí thái tử phi!

Điều này làm cho nàng làm sao cân bằng!

Hiện tại, Sở Khuynh Nguyệt đã bị phế, nàng làm sao có thể không vui sướng khi người gặp họa?

“Kẻ xấu xí, ta làm sao lại không phát hiện chứ, thì ra ngươi thiếu thốn nam nhân đến như vậy... Chắc chắc... Trước mặt mọi người cùng nam nhân cầu thả, đây có tư vị gì a?”

“Ngươi thích? Ngươi cũng có thể đi thử xem...” Sở Khuynh Nguyệt nhàn nhạt mở miệng.

An Tuyết Cầm trừng mắt: “Sở Khuynh Nguyệt, ngươi còn có cái gì để mà kiêu ngạo? Ngươi hiện tại, chính là xấu nữ bị toàn bộ người ở Lạc Phong ghét bỏ, ngươi nói ngươi như vậy, làm sao ngươi còn có thể ra ngoài rêu

rao chứ? Nếu đổi lại là ta, ta đã sớm chết quách đi cho rồi!”

An Tuyết Cầm vừa nói, một bên che miệng cười khẽ.

Sở Khuynh Nguyệt hí mắt, nhìn nhìn nàng ta.

An Tuyết Cầm này, quả thật là một mỹ nhân.

Chỉ tiếc...

Dáng vẻ ngược lại không tệ, nhưng người lại ngây thơ như thế!

Khoé môi vurun lên một cái, Sở Khuynh Nguyệt đi về phía trước, không muốn cùng nàng ta so đo.

“Phế vật, ngươi vậy mà không nhìn ta!” Thấy Sở Khuynh Nguyệt thờ ơ đi về phía trước, An Tuyết Cầm phi thân tiến lên, ngăn cản đường đi của nàng.

Sở Khuynh Nguyệt nhàn nhạt quét mắt nhìn nàng, rồi sau đó nở nụ cười: “Đại tỷ. Nếu như ngươi thấy một con chó, ngươi sẽ dừng lại cùng nó chào hỏi?”

Trên mặt An Tuyết Cầm một trận hồng rồi lại một trận trắng, nàng nâng cao tiếng nói, thoáng chốc, tiếng nói bén nhọn quanh quẩn ở trên đường cái: “Sở

Khuynh Nguyệt ngơoi khá lắm, ngơoi nói ta là chó?!”

“Aiz... Thì ra An tiểu thư tự mình cảm thấy mình là chó, ta đây cũng không có cách nào.” Nhún vai một cái, Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục nói :”An tiểu thư, ta còn có việc chính, so với ngơoi không nhân rồi như vậy, bái bai~”

An Tuyết Cảm bị Sở Khuynh Nguyệt hoàn toàn kích thích.

Nàng trừng to mắt, giận quát một tiếng :”Phế vật, ngơoi lại dám mắng ta!”

Thân ảnh hồng nhạt từ giữa không trung xẹt qua, đánh về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Quanh thân, tản ra ánh sáng màu vàng.

An Nguyệt Cảm năm nay mười lăm, hiện tại cũng đã là Vũ Giai tam cấp.

Mặc dù không so được với Sở gia nhị tiểu thư Sở Lưu Ly, nhưng hiện tại, trước mắt mọi người, đối phó với một Sở Khuynh Nguyệt phế vật này, vẫn là dư dả.

Đã nhận ra động tĩnh phía sau, Sở Khuynh Nguyệt hơi hơi nghi chân.

Ngay tại thời điểm An Tuyết Cảm muốn động tới nàng, quanh thân nàng, chọt tản ra một trận khí thể mãnh liệt!

Khí thể kia cùng luồng ánh sáng màu vàng của An Tuyết Cảm đối chọi.

Thoáng chốc An Tuyết Cảm bị đánh trúng liền thối lui, toàn bộ thân mình, lập tức ở giữa không trung rơi xuống đất!

“Phanh!” Một tiếng nổ, An Tuyết Cảm trực tiếp rơi trên mặt đất, ngã gục...

Khiếp sợ!

Tất cả mọi người đều kinh sợ!

Không phải đâu???

Sở Khuynh Nguyệt, vậy mà không cần tốn nhiều sức đánh bại An Tuyết Cảm?!

Phải biết rằng, An Tuyết Cảm tư chất tuy rằng không tính là đứng đầu. Nhưng ở toàn bộ Phong Lạc quốc mà nói, cũng là xếp loại khá cao!

Sở Khuynh Nguyệt, nàng ta chẳng qua chỉ là một phế vật, vậy mà có thể dễ dàng đánh thắng nàng?

Thật sự là rất kỳ ảo!!!

“Tiểu thư... Tiểu thư ngơoi có sao hay không? Ờ phế vật kia khinh ngơoi quá đáng, lại dám đối với tiểu thư ngài như vậy...” Nha hoàn bên ngơoi An Tuyết Cảm nhanh nhẹn bước lên phía trước, nâng An Tuyết Cảm dậy.

Chỉ là, lời còn chưa nói hết, cũng đã ăn trúng một cái tát!

Nhất thời, nha hoàn kia sợ tới mức không dám nói thêm gì nữa.

Đáy lòng của nha hoàn lại thắc mắc : Nàng lại nói sai cái gì rồi sao? Nàng rõ ràng không có nói năng lung tung a...

An Tuyết Cảm phần hận trừng mắt nhìn nha hoàn.

Nha hoàn không biết tốt xấu này, ý tứ lời nói kia của nàng ta không phải là muốn nói nàng ngay cả một phế vật cũng không bằng?!

Chuyển mắt, quét mắt nhóm dân chúng đang xem náo nhiệt xung quanh, An Tuyết Cảm cắn răng :”Sở Khuynh Nguyệt, ngơoi chờ đó!”

....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 7.

Cho đến khi An Tuyết Cầm rời đi, bóng dáng Sở Khuynh Nguyệt liền biến mất không thấy, trên đường, lúc này mới khôi phục não nhiệt ban này.

“Vừa rồi... Vừa mới này ta không có nhìn nhầm đi? Kê phế vật kia vậy mà đánh bại An tiểu thư?”

“Không sai, ta cũng thấy được...”

“Trời ạ, phế vật Sở gia, chẳng lẽ thật sự là do hôm qua nhận đến kích thích, thay đổi tính tình?”

“...”

Mọi người lại là một trận nghị luận, cho đến thật lâu sau, cách đó không xa, có gã tùy tùng của Sở gia từ từ đi lại...

Trong đám người, thế này mới bộc phát ra một trận nổ---

“Thì ra... Sở đại tiểu thư điên rồi!!!”

-----Thiên tài cuồng phi, cưới một đũa một-----

Tối gần chạng vạng, Sở Khuynh Nguyệt rốt cục mua về được một tiểu nha hoàn.

Đây là một nữ hài gầy yếu, ước chừng mười ba mười bốn tuổi, gầy đến tro xương.

Trên khuôn mặt gầy yếu được khảm một đôi mắt linh động.

Ở trong một đám người, Sở Khuynh Nguyệt liếc mắt một cái liền nhìn trúng đôi mắt này, rồi sau đó dùng cây trâm đang cài trên đầu, lấy xuống đôi nàng ta.

Hai người tới Sở phủ.

Sở Khuynh Nguyệt ôm lấy nàng ta, phi thân lướt qua tường viện. Rơi xuống bên trong trạch viện.

Mới vừa hạ xuống, đợi khi thấy rõ cảnh tượng trước mắt, tâm tình đang tốt của Sở Khuynh Nguyệt, trong nháy mắt toàn bộ biến mất.

Cũng vào một khắc Sở Khuynh Nguyệt rơi xuống đất, một đám gia đình chạy đến bao vây, đem hai nàng hoàn toàn vây lại.

“Lão gia, xú nha đầu này, đã trở lại!” Một giọng nói bén nhọn vang vọng giữa không trung, chợt, một phụ nhân mỹ mạo đi đến.

“Lão gia, chính là xú nha đầu này, huỷ đi mặt Ly nhi của chúng ta, ô ô... Lão ia, người nên vì Ly nhi nhà ta làm chủ a. Ly nhi vốn là thứ xuất, so ra kém đích nữ là nàng, hiện tại ngay cả khuôn mặt xinh đẹp cũng đều bị huỷ, điều này làm cho Ly nhi làm sao sống tiếp bây giờ?”

Sở Dịch từ phía sau đi tới, sắc mặt thật là khó coi.

Hai mươi mấy ngày gần đây, chuyện xảy ra quả thực rất nhiều.

Đầu tiên là Sở gia đại tiểu thư, chuẩn bị làm thái tử phi lại cùng người cầu thân bị bắt tại trận, rồi sau đó bị thái tử thẳng thừng từ hôn, lại thêm chuyện Đệ nhất mỹ nhân Phong Lạc quốc Sở nhị tiểu thư bị người huỷ đi dung mạo.

Những chuyện này liên tiếp đánh tới, thiếu chút nữa làm cho Sở Dịch phát bệnh!

Sở Dịch đi lên phía trước, trên mặt chữ điền kia, đều là một mảnh khí thế nghiêm túc.

“Ta hỏi ngươi, chính ngươi huỷ đi mặt Lưu Ly?”

“Đúng thì như thế nào?” Sở Khuynh Nguyệt kéo nha đầu vừa mang về kia qua, đem nàng ta bảo vệ ở phía sau.

Sở Khuynh Nguyệt không biết, động tác vô ý thức này của nàng, đã khiến cho nha đầu này thể sống chết đi theo nàng.

Thấy Sở Khuynh Nguyệt không sợ cùng hắn tranh luận, Sở Dịch giận dữ: “Thư thế nào? Ngươi nói nên như thế nào? Thân là đích tỷ, nhưng lại đối với muội muội làm ra chuyện như vậy, ngươi vẫn xứng làm đại tiểu thư ở tướng quân phủ của ta sao?”

Sở Khuynh Nguyệt vốn là phế vật có tiếng lừng lẫy ở Phong Lạc quốc, sinh trong nhà võ tướng, lại không thể tập võ, điểm này, đủ để cho toàn bộ tướng quân phủ hổ thẹn.

Nhưng mà, bởi vì thân phận thái tử phi, Sở Dịch ngược lại cũng đối xử tử tế với nàng.

Hiện tại, Sở Khuynh Nguyệt bị từ hôn, lại còn gây ra chuyện như vậy, điều này làm cho Sở Dịch còn có thể dung thứ nàng sao?

Giờ khắc này, trong cặp mắt của Sở Dịch, không hề có nửa phần tình cảm.

Nghe lời này, nhìn tư thái lạnh lùng kia của Sở Dịch, Sở Khuynh Nguyệt nở nụ cười.

“Đúng vậy... Ta thế nào xứng chứ? Không có thân phận thái tử phi, ta như thế nào còn làm được nữ nhi của đại tướng quân ngài?”

Sở Khuynh Nguyệt một lời trúng đích, làm cho Sở Dịch trên mặt một trận trắng.

Sở Nhị phu nhân thấy tình cảnh này, rung rung rơi lệ: “Ly nhi nhà ta đối đãi với người phúc hậu như vậy, người làm sao có thể bởi vì ghen tị phá hủy mặt nàng? Điều này khiến cho Ly nhi ngày sau như thế nào lập gia đình a?”

Lời này, lại nói đến trong lòng Sở Dịch.

Mọi chuyện xảy ra ngày hôm qua, nghĩ lại, không có thân phận thái tử phi cũng không sao cả, dù sao hắn cũng không trông cậy vào phế vật này sẽ có thể làm được chuyện lớn gì, dù sao trong nhà cũng còn có một đệ nhất mỹ nhân Phong Lạc.

Nhưng mà hiện tại...

Tất cả mọi chuyện đều thay đổi...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 8.

Nghĩ đến kế hoạch của mình bị hủy, Sở Dịch trong lòng bạo phát giận dữ!

“Đưa phế vật này, ta giữ người lại, còn có công dụng gì?” Trong nháy mắt, quanh thân Sở Dịch, mạnh mẽ nổi lên sát ý vô tân.

Sở Khuynh Nguyệt khoe môi chậm rãi gọi lên một độ cong lạnh như băng---

Độ cong cũng không kết thúc, Sở Dịch này, hiện tại là muốn xuống tay với nàng?

Sở Dịch quanh thân, tản ra ánh sáng màu lam.

Màu lam, ý nghĩa là Vũ Giai lục cấp!

Ở toàn bộ Phong Lạc thực lực có thể đạt tới lục cấp, có thể điểm được trên đầu ngón tay!

Giờ khắc này, trăng khế thế kia, trở nên có chút dị thường.

Bọn họ biết, một khi Sở tướng quân động sát niệm, Sở đại tiểu thư cũng đừng mơ sống tiếp!

Nhưng mà, dù vậy, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt lại không có nửa phần thương hại.

Trách ai được?

Nếu không tại đại tiểu thư cùng người làm ra việc thương phong bại đức, hiện thời nàng sẽ rơi vào kết cục như vậy sao?

Một bên, Sở nhị phu nhân mắt lạnh nhìn tình cảnh này, trong mắt tràn đầy quý dị.

Màu lam quanh thân Sở Dịch phát ra mãnh liệt, trong đôi mắt, tràn đầy sát ý.

Hắn không có một nữ nhi phế vật như vậy! Không có!!!

Ánh sáng màu lam, thẳng tắp hướng về phía Sở Khuynh Nguyệt bắn đi.

Sở Khuynh Nguyệt trầm mặc hạ mắt, sau khi nhìn thấy ánh lam kia, lách mình tránh thoát.

“Nàng né được!!!” Gia đình ào ào kinh hô.

Sở Dịch ngược lại cũng có một trận ngoài ý muốn, nữ nhi phế vật này, vậy mà có thể tránh thoát công kích của mình?

“Lão già kia... Người thật sự hạ thủ?”

“Ngươi...” Sở Dịch giật dừ, giương tay, lại thêm một chiêu, muốn chống đối bay đi.

Cũng là lúc đó, từ cách đó không xa, một trận tiếng kêu dồn dập truyền vào :”Lão gia lão gia... Nười trong cung tới---“

...

Sở Dịch không dám hàm hồ, hung hăng trừng mắt với Sở Khuynh Nguyệt, xoay người rời đi.

Sở Nhị phu nhân có chút phần hận chuyển mắt, vốn nghĩ hôm nay nhất định có thể đẩy Sở Khuynh Nguyệt vào chỗ chết, không ngờ tới lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Nàng oán hận trừng mắt nhìn Sở Khuynh Nguyệt, lúc đi ngang qua bên người Sở Khuynh Nguyệt, đề thấp giọng nói :”Tiểu tiện nhân, ngươi chờ đó, món nợ của Ly nhi, sớm muộn gì cũng sẽ tính đủ!”

“Ân... Được, ta chờ...” Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh một tiếng.

Đảo mắt, người trong viện đã tản đi hết.

Đội sau khi mọi người rời đi, tiểu nha đầu được Sở Khuynh Nguyệt bảo vệ phía sau liền đi lên phía trước, ngẩng đầu, nàng thẳng tắp nhìn Sở Khuynh Nguyệt.

“Như thế nào?” Thấy ánh mắt nghi hoặc của nha đầu kia, Sở Khuynh Nguyệt chột nhú mày.

“Tiểu thư, bọn họ vì sao đều nói người là phế vật? Tiểu thư rõ ràng không phải là phế vật a... Đám người kia, thật sự không có mắt!”

Sở Khuynh Nguyệt buồn cười nhìn nha hoàn :”Ngươi sao biết ta không phải phế vật?”

“Phế vật sao có thể có khí phách như vậy?” Nói xong, tiếng nói của nha hoàn từ từ thấp xuống :”Chỉ là, không nghĩ tới vận mệnh của tiểu thư cùng ta đều giống nhau, đều là phụ thân không thương mẫu thân không yêu, lúc trước, Cẩm Nhi chính là bị phụ thân ham mê bài bạc thành tánh bán đến chợ nô lệ.”

“Ngươi kêu là Cẩm Nhi?”

“Dạ.”

“Về sau, ngươi chính là người của ta, đi theo bên người ta, ta sẽ không để cho người ta tiếp tục khi dễ ngươi!” Sở Khuynh Nguyệt thần sắc lạnh lùng.

“Ân.” Cẩm Nhi nặng nề gật đầu :”Cẩm Nhi cũng sẽ đi theo tiểu thư, mặc kệ là xảy ra chuyện gì, Cẩm Nhi đều sẽ cùng tiểu thư đối mặt...”

Trên mặt nhò gầy của Cẩm Nhi, lộ ra vài phần tươi cười.

Ánh mắt kia loé ra ánh sáng, làm xúc động tâm Sở Khuynh Nguyệt.

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu lên, thật sâu thờ dài...

Hôm nay, đây là lần đầu tiên cảm thấy ấm áp.

Ngừa đầu, nàng nghĩ tới bốn tỷ muội ở kiếp trước.

Bốn tỷ muội... Các ngươi, cũng khoẻ chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 9.

Tiền viện.

“Ha ha... Thì ra là Lưu công công.” Sở Dịch vừa mới bước vào sân, lúc thấy người tới, liền quăng bỏ vẻ lo lắng ở sau đầu, sang sảng bật cười.

“Sở tướng quân, tạ gia lần này đến, là có chuyện tốt muốn tuyên bố.” Trên mặt to mọng của Lưu công công lộ ra vẻ lấy lòng cười cười, ngũ quan, giờ phút này sớm bởi vì tươi cười nhả thành một đồng, nhìn qua thật có vài phần ý tứ lấy lòng.

“Nga?”

Lưu công công nhìn quanh bốn phía :”Sao không thấy đại tiểu thư cùng nhị tiểu thư?”

Sở Dịch thở dài một tiếng, nói :”Ai, Khuynh Nguyệt không hiểu chuyện, tối hôm qua làm ra chuyện như vậy, hiện tại sao còn mặt mũi đi ra? Về phần Ly nhi...” Sở Dịch giật mình, ngược lại tiếp tục nói :”Ly nhi, đứa nhỏ thiện tâm này, sau khi thấy Khuynh Nguyệt phạm vào sai lầm như vậy, vì Khuynh Nguyệt đau lòng, hiện tại cũng đang ốm ở trên giường...”

Lưu công công gật đầu, “Nhị tiểu thư không chỉ có mỹ mạo*(nhan sắc xinh đẹp), tâm cũng thiện lương như thế a. Ân, không tệ không tệ.”

Nghe ý tứ tán thưởng trong lời nói của Lưu công công, trong lòng Sở Dịch biết ý đồ của mình đã đạt tới :”Lưu công công, chuyện gì có thể làm phiền ngài tự mình đi đến?”

Lưu công công thế này mới thanh thanh cổ họng :”Sở đại tướng quân tiếp chi---“

...

Chờ đến khi Lưu công công đi rồi, toàn bộ tướng quân phủ, vẫn là bao trùm bên trong một mảnh vui sướng.

Sở Nhị phu nhân mặt mày hồng hào :”Lão gia, đây là thật vậy chăng? Hoàng thượng thật sự hạ chỉ, để cho Ly nhi nhà ta nhập chủ Đông cung?”

Trên mặt Sở Dịch ức chế không được tươi cười, gật đầu.

Sở Nhị phu nhân cười, quay đầu, lại nghĩ tới cái gì đó :”Vậy Khuynh Nguyệt... Hoàng thượng đem nàng tứ hôn cho con tin Tây Trách... Truyền thuyết, thái tử Tây Trách cũng là một phế vật không thể tập võ---“

“Quan tâm đến nàng ta làm cái gì?” Sở Dịch phiền chán phất tay áo.

Đến tận lúc này, Sở Nhị phu nhân cười đến rục rờ.

Không sai, lần này Lưu công công đến, chính là truyền đạt thánh chỉ.

Hoàng thượng hạ chỉ, phong Lưu Ly là thái tử phi, cùng lúc đó, đem Sở Khuynh Nguyệt ban cho con tin của Tây Trách --- Cung Dạ Tuyệt.

Hai người, ba tháng sau cùng ngày thành thân!

...

Từ sau khi Hoàng thượng tứ hôn, Sở Dịch cũng không tiếp tục đến làm khó dễ Sở Khuynh Nguyệt nữa, chỉ là đem nàng ném ở phía sau viện, mặc nàng tự sinh tự diệt.

Sở Dịch biết, nữ nhi này, đã triệt để bị huỷ!

Không nói đến con tin do Tây Trách đưa tới – Cung Dạ Tuyệt là hoàng tử ở Tây Trách không được sủng ái, chỉ nói đến bản chất phế vật kia của hắn, liền nhất định đời này của Cung Dạ Tuyệt không có khả năng làm chuyện lớn!

Như thế, Sở Dịch đem tất cả tâm tư đều đặt ở trên người Sở Lưu Ly.

Vì khuôn mặt kia của Sở Lưu Ly, hắn thậm chí không tiếc vạn kim, từ nước khác mua về tuyết liên ngàn năm...

Không chỉ có riêng Sở Dịch, trên dưới Phong Lạc, cuộc hôn sự này, càng trở thành trò cười của mọi người nơi trà lâu tửu quán.

Ai có thể nghĩ đến, bên trong tướng quân phủ, gió nổi mây phun, trong một buổi, vận mệnh của hai vị Sở tiểu thư, quả là đã xoay chuyển đến long trời lở đất!

Xấu nữ dâm dăng cùng phế vật, thật sự là tuyệt phối a!!

Thời gian mấy ngày trôi qua.

Đã nhiều ngày qua, Sở Khuynh Nguyệt thật là thanh nhàn.

Cầm Nhi đứng ở một bên, đem lời đồn bên ngoài nói cho Sở Khuynh Nguyệt nghe.

“Tiểu thư, bọn họ thật sự là hơi quá đáng, vậy mà đem tiểu thư nói đến không chịu nổi như vậy!”

Sở Khuynh Nguyệt ngồi trên bàn đu dây tự chế, chỉ là thờ ơ cười cười :”Bọn họ thích nói thế nào thì để bọn họ nói thế đó đi, dù sao, chúng ta cũng không mất đi một miếng thịt!”

“Nhưng bọn họ phá hoại danh dự của tiểu thư à!! Còn nữa, tiểu thư, ngài thật sự phải gả chỉ con tin Tây Trạch kia sao? Nghe nói, con tin Tây Trạch lại là một phế vật không thể tu luyện võ công!!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 10.

Sở Khuynh Nguyệt tùy ý mở miệng :”Ta cũng không nói muốn gả!”

Đến lúc này, Cẩm Nhi mới nhẹ nhàng thở ra.

“Đúng vậy, tiểu thư, Cẩm Nhi nghe những người trong phủ nói, nhị tiểu thư được phong làm thái tử phi, ba tháng sau cùng thái tử thành hôn.”

“Nàng? Thái tử phi?” Sở Khuynh Nguyệt đình chỉ bàn du dây lay động, kinh ngạc nở nụ cười, cùng lúc đó, trong mắt, hiện lên một tia ánh sáng biến hoá kỳ lạ.

Ánh trăng trên bầu trời.

Đêm khuya trong rừng cây, gió mạnh mẽ thổi qua, lá cây xào xạc rung động.

Cách đó không xa, chợt truyền ra một trận sát ý.

Tiếng vó ngựa đến gần, loáng thoáng, có tiếng cười quỷ dị truyền đến.

“Da Luật Đình, lần này ngươi trốn không thoát!” Tiếng cười chân thiên, giống như tiếng quỷ lệ đoạt mạng, vang vọng quanh rừng trúc.

“Liên ngay cả bọn đạo chích các người cũng có thể động vào bản thái tử?”

Nam tử bị hơn mười hắc y nhân vây quanh quát lạnh ra tiếng.

Cầm bào màu xanh sớm đã bị máu tươi nhuộm sẫm, sắc mặt nam tử trắng bệch, lại thẳng tắp đứng như trước.

Hơi thở lãnh liệt trên người bao phủ, làm cho người ta không thể nhìn thẳng.

“Ha ha ha, Da Luật Đình, nếu như đổi lại là bình thường chúng ta tất nhiên không thể giết được ngươi, nhưng hôm nay ngươi chịu trọng thương, ta cũng không tin chúng ta nhiều người như vậy đều không làm gì được ngươi!” Ánh mắt của thủ lĩnh nhóm hắc y nhân đảo qua :”Mọi người cùng tiến lên! Giết hắn, chúng ta trở về lĩnh thưởng!”

“Giết!” Thanh âm điều nhau, lại lần nữa vang lên.

Gió thổi qua, lá cây theo gió nhảy múa, đồng loạt rung động, càng làm cho bầu không khí này có vẻ quỷ dị không chịu nổi.

Lại ngay tại bên trong bầu không khí khẩn trương, một giọng nói lạnh lạnh cắt qua trên không trung.

“Không có ý tứ ~ ngay cả an ổn ngủ một giấc cũng không được!”

Không trung yên tĩnh, giọng nói lạnh lạnh kia, khiến cho đáy lòng mọi người run lên.

Không nghĩ tới có người ở nơi này, mọi người ngẩng đầu, trong bóng đêm, thấy không rõ diện mạo người tới, chỉ thấy một bóng dáng bé nhỏ, tựa vào một bên.

“Lão đại, làm sao bây giờ? Lại có người ngoài ở trong này!”

“Mặc kệ chuyện gì, giết không tha!” Thủ lĩnh hắc y nhân mở miệng gầm từng tiếng.

“Ân? Giết không tha?” Trong tiếng nói trong trẻo kia, mang theo vài phần trêu tức, ngay sau đó, mũi chân nữ tử khẽ điểm, từ giữa không trung rơi xuống.

Tay áo màu trắng phiêu phiêu, tóc mây bay lên.

Ánh trăng chiếu đến, mặt nạ màu bạc trên mặt nữ tử phản xạ ra sáng rọi.

Mặt nạ che giấu dung nhan của nàng, chỉ chừa một đôi mắt trong suốt so với sao sáng trên bầu trời đêm còn muốn sáng hơn...

“Người nào lại dám quấy nhiễu chúng ta làm việc!” Thủ lĩnh hắc y nhân thấy nữ tử, rống giận ra tiếng.

“Đại ca, rõ ràng là các người quấy nhiễu mệnh đẹp của ta!” Bạch y nữ tử thuận thế dựa vào thân cây bên cạnh, mặc dù nhìn không thấy dung nhan, nhưng vẻ trầm tức nhẹ nhàng trong đáy mắt của nàng lại rõ ràng có thể nhìn thấy được.

Dáng vẻ không để ý này, nói rõ là không để bọn họ đặt ở trong mắt.

Hắc y nhân giận dữ: “Ta thấy người là tự tìm đường chết!”

Thà rằng giết sai một trăm, còn hơn buông tha một cái!

Ai biết cô gái này có phải là đồng bọn của Da Luật Đình hay không?

Trong mắt một trận sát ý, lập tức gió đao lên, liền hướng về phía bạch y nữ tử phi đến.

“Cô nương, cẩn thận!” Da Luật Đình hô nhỏ ra tiếng.

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt nhếch lên một cái, không nhanh không chậm bức lấy phiến lá bên cạnh.

Vào thời điểm hắc y nhân bỏ đao về phía nàng, bàn tay trắng nõn khẽ vung lên---

“A!!” Một tiếng vang ngắn ngủi kêu lên.

Dưới ánh trăng, trên cổ người nọ, máu tươi phun tứ phía.

Hái diệp tơ bông?

Đồng tử Da Luật Đình hơi hơi lay động.

Dù cho hán đã đến Vũ Giai tứ cấp, cũng không có khả năng thoát mái làm được như thế!

Nói cách khác, nữ tử nhìn qua còn trẻ tuổi này, Vũ Giai ít nhất đã đến ngũ cấp thậm chí còn rất cao!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 11.

Đáy lòng Da Luật Đình khẽ động.

Nữ tử này, là ai?

Phong Lạc quốc, lấy số người đạt đến Vũ Giai ngũ cấp mà tính, cũng không nhiều lắm!

Mấy tên hắc y nhân đứng bên cạnh, trong đáy mắt đều hiện lên vài phần kinh ngạc.

Mấy người đối diện, bên trong ánh mắt sát ý nổi lên dày đặc.

Quả thực, bọn họ không đoán sai, nữ nhân này, quả nhiên là đồng minh của Da Luật Đình!

“Giết a!” Chỉ một tiếng giết, tất cả hắc y nhân đều cùng nhau hô lên...

“A? Còn?” Sở Khuynh Nguyệt nhưn mày, lên tiếng trầm tức.

Nói xong, thân hình chợt lóe, bóng dáng màu trắng, xuyên qua nhóm hắc y nhân.

Tốc độ, cực kỳ mau!

Chỉ trong chớp lát, Sở Khuynh Nguyệt về vị trí cũ, nàng phui phui tay, cười nhìn đoàn người trước mặt.

“A a a!!!” Một đám hắc y nhân mới vừa nảy còn điều võ dương oai, lúc này, đã bị lấy hết xiêm y, trên ngực mỗi người, đều bị khắc lên hai chữ “Vương bát”!

Trên mặt tất cả đều nhuộm đầy vẻ khủng bố---

Rất quý dị!!

Rất con mẹ nó quý dị!!

Bọn họ căn bản là không có nửa phần cảm giác, đã bị lột sạch quần áo lại còn bị khắc chữ.

Thậm chí đau đớn trên người, cũng đúng lúc truyền đến...

“Quý a...” Có người hoảng sợ kêu ra tiếng, chỉ trong khoảnh khắc, một đám hắc y nhân, ào ào ném vũ khí, chạy trốn chết...

Sở Khuynh Nguyệt vỗ vỗ tay, hừ nhẹ ra tiếng: “Như vậy liền xong rồi? Không có ý tứ.”

Xoay người, Sở Khuynh Nguyệt định rời đi.

Phía sau, tiếng nói của Da Luật Đình vang lên: “Cô nương xin dừng bước, đa tạ cô nương đã cứu giúp... Xin hỏi đại danh của cô nương là gì, ngày sau, bản... Ta mới có thể báo đáp cho cô nương...”

Sở Khuynh Nguyệt ách xì một cái...

Rồi sau đó không chút để ý phát phát tay---

“Đừng~~ Ta chỉ là dạy dỗ nhóm người này một chút mà thôi, ai bảo bọn họ quấy rầy giấc ngủ của ta.”

“Nhưng mà cô nương, người dù sao cũng đã cứu ta.” Cặp mắt Da Luật Đình, gắt gao nhìn chăm chăm nữ tử trước mặt, trong đôi mắt kia bắn ra tia sáng, giống như thợ săn nhìn thấy con mồi.

Nữ tử mặc dù đeo mặt nạ màu bạc, nhưng đôi mắt lộ ra bên ngoài, long lanh như ánh sao.

Ngẫu nhiên có ánh sáng rơi vào, làm cho Da Luật Đình cảm thấy trong lòng nổi lên một trận gợn sóng.

“Người muốn báo đáp ta?” Trong mắt Sở Khuynh Nguyệt hiện lên mấy tia sáng rọi, nở nụ cười.

“Đừng.” Thấy Sở Khuynh Nguyệt dừng bước chân, Da Luật Đình cảm thấy rất vui vẻ.

“Đơn giản a~~ Thay ta đi giết một người.”

“A?”

“Quên đi, người cũng không dám, vẫn là ta tự mình ra tay thôi. Sở gia nhị tiểu thư, dám đắc tội ta... Hừ~~”

Dứt lời, Sở Khuynh Nguyệt phi thân rời đi.

Bóng dáng màu trắng, từ bên người Da Luật Đình xẹt qua.

Da Luật Đình muốn đuổi theo, nhưng thân đang chịu trọng thương, căn bản không thể đi xa.

Cuối cùng, chỉ là nhìn bóng dáng màu trắng kia, theo ánh trăng mà đi... Thân ảnh màu trắng, từ từ biến mất, cuối cùng, giống như cùng ánh trăng màu bạc hợp thành một thể.

“Tiên tử dưới ánh trăng...” Da Luật Đình đứng yên tại chỗ, nhìn theo phương hướng nữ tử đã biến mất, kinh ngạc mở miệng.

Ngược lại, cũng là đang nghĩ tới người họ Sở mà nàng vừa mới nói.

Sở gia nhị tiểu thư?

Tiên tử dưới ánh trăng cùng Sở gia nhị tiểu thư có thù hằn?

Nghĩ đến Sở gia nhị tiểu thư kia, trên mặt Da Luật Đình biến lạnh.

Hắn thật sự không rõ vì sao tiểu thư Sở gia lại nhất định phải nhập chủ Đông cung*(= gả cho hắn).

Đầu tiên là cái người xấu xí kia của Sở gia, hiện tại không có Sở đại tiểu thư, liền đổi thành Sở Lưu Ly!

Sở Lư Ly quả thật là một mỹ nhân khó gặp, nhưng xảy ra chuyện đêm nay, khiến cho hình tượng của Sở Lư Ly ở trong lòng Đa Luật Đình triệt để bị đảo điên.

Sở Lư Ly, dám cùng tiên tử dưới ánh trăng của hán đối nghịch.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cường Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 12.

Sau khi tỉ mỉ điều trị, vết sẹo trên mặt Sở Lư Ly, rốt cuộc cũng dần phai nhạt, đến cuối cùng, từ từ biến mất không thấy dấu vết.

Sở Lư Ly trong thời gian này, không cần bàn có bao nhiêu đặc ý.

Được chọn làm thái tử phi.

Đây chính là chuyện nàng nằm mơ cũng không thể tưởng tượng được.

Nàng vốn là thứ nữ của Sở gia, theo lý thuyết, thứ nữ sẽ không có khả năng có được cơ hội như vậy.

Tay, vuốt qua gò má của mình, nghĩ đến khuôn mặt này đã từng bởi vì Sở Khuynh Nguyệt khắc lên vết sẹo thiếu chút nữa bị huỷ dung, Sở Lư Ly không ngừng cười lạnh!

Nàng hiện tại, thật sự là muốn đi nhìn dáng vẻ túng quăn kia của Sở Khuynh Nguyệt!

Đứng dậy, mặc kệ lời dặn của Sở Nhị phu nhân, Sở Lư Ly đi thẳng đến hậu viện...

Trời trong xanh, Sở Khuynh Nguyệt nằm trên ghế dài, ở trong sân phơi nắng.

Việc hằng ngày nàng làm chỉ có thể là lười nhác, nhưng đây chính là điều mà kiếp trước nàng mong muốn nhưng không thể có được.

Kiếp trước, nàng mỗi ngày cùng bọn tỷ muội chấp hành các loại nhiệm vụ, cả ngày hành tẩu ở bên trong rừng đạn mưa bom.

Hiện tại, ngày hôm đó chết đi, cũng thật sự là không tệ.

Ngoài cửa, có bước chân của người nào đó từ xa đến gần, Sở Khuynh Nguyệt nhìn sắc trời, cũng đã đến giờ dùng cơm trưa.

“Cầm Nhi, đi lấy cơm trưa.”

Mấy ngày nay, trải qua điều trị, Cầm Nhi cũng không còn gầy yếu giống như lúc trước nữa, trên mặt mượt mà, cảm giác có da có thịt hơn trước.

“Cầm Nhi cô nương, đây là ngô thiện* (bữa trưa) hôm nay, các người nhân lúc còn nóng ăn đi.” Lý ma ma đưa hộp thức ăn qua.

“Được rồi.” Cầm Nhi cười rất ngọt ngào.

“Vậy các người từ từ dùng, ta đi trước.”

Chờ Lý ma ma đi rồi, Cầm Nhi bụng đói ăn đi qua.

“Oa, tiểu thư, Lý ma ma hôm nay lại cho chúng ta thêm đồ ăn.”

Nhìn đồ ăn phong phú trong hộp, Sở Khuynh Nguyệt thờ dãi một tiếng.

Bất nạt kẻ yếu, lời nói này, chính là nói đến Lý ma ma kia.

Mấy ngày trước, sau khi Sở Khuynh Nguyệt bị dời đến hậu viện này, Lý ma ma không chỉ cắt xén đồ ăn của nàng, còn đối với các nàng chửi mắng rất khó nghe.

Cho đến khi bị Sở Khuynh Nguyệt hung hăng giáo huấn một trận, thế nên mới an phận.

Thức ăn trong hộp, là hai phần đồ ăn.

Thân phận của Sở Khuynh Nguyệt cùng thân phận của Cầm Nhi đến cùng cũng không giống nhau, phần đồ ăn kia của Cầm Nhi, dựa theo cấp bậc của

hạ nhân trong phủ mà phân chia.

Cầm Nhi nhìn phần đồ ăn của Sở Khuynh Nguyệt, trực tiếp nuốt nước miếng.

Thấy vậy, Sở Khuynh Nguyệt cười cười, đổi hai phần đồ ăn :”Ngươi ăn của ta đi.”

“A, không thể, không được, Cầm Nhi làm sao có thể ăn đồ của tiểu thư?”

“Có cái gì không được? Hai ngày nay, ta đã ăn đến ngán rồi! Ngươi tuổi còn nhỏ, ăn nhiều một chút mới có thể phát triển thể chất, nếu như không cao không lớn, xem về sau ai còn dám cưới ngươi.”

“Tiểu thư người giễu cợt ta! Sau nay Cầm Nhi chỉ muốn mãi mãi ở bên cạnh tiểu thư!” Miệng Cầm Nhi lầu bầu , trong đôi mắt thật to, mang theo vài phần uỷ khuất.

“Ha ha...” Sở Khuynh Nguyệt bật cười ra tiếng :”Ăn đi...”

Cầm Nhi cực kỳ cảm động, bên trong hậu viên, bầu không khí đều là một mảnh hoà hợp.

Cũng không đến bao lâu, bị một giọng nói bén nhọn đánh gãy.

“Đường đường là con vợ cả - đại tiểu thư của Sở gia, vậy mà ăn thứ đồ như vậy, xem ra a, bản chất tiện , là không thể đổi được a!”

Vừa nghe lời này, Cầm Nhi ban đầu còn đang chuyên tâm ăn cơm, bỗng chốc bị sặc.

Sở Khuynh Nguyệt vỗ lưng Cầm Nhi :”Thực xúi quẩy, lúc ăn cơm còn nghe được tiếng chó sủa, thật là, bị sặc rồi.”

Nghe vậy, Cầm Nhi nghẹn cười, liền biến thành vừa nghẹn vừa sặc dữ dội.

Trải qua chuyện lần trước, Sở Lưu Ly cũng không xúc động giống như lần trước nữa.

Nàng chỉ nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt cười---

“Tỷ tỷ, muội muội là đến chúc mừng ngươi, không nghĩ tới ngươi không chỉ không có gả cho Trương viên ngoại sáu mươi bảy tuổi kia, ngược lại lại được Hoàng Thượng tứ hôn cho con tin của Tây Trách – Cung Dạ Tuyệt. Nghe nói, Cung Dạ Tuyệt cùng tỷ tỷ đều giống nhau, đều không thể tập võ. Hai người quả nhiên là một đôi trời đất tạo thành!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 13.

Sở Khuynh Nguyệt không quan tâm đến nàng ta, mặc kệ Sở Lưu Ly ở bên cạnh làm bầm lâu bầu.

Thấy nàng không nói chuyện, Sở Lưu Ly nghĩ Sở Khuynh Nguyệt đã bị mình làm cho tức nghẹn đến nỗi không nói nên lời.

“Tỷ tỷ, còn có hai tuần trăng nữa, chúng ta sẽ cùng nhau thành thân, ai, thật sự là tạo hoá trêu ngươi, không nghĩ đến cuối cùng, ta lại trở thành thái tử phi...”

“Đúng vậy, tạo hoá trêu ngươi, còn chưa đến phút cuối cùng, ai biết sẽ có biến cố gì?” Sở Khuynh Nguyệt nhếch môi.

Nếu như nói không sai, tâm tư Da Luật Đình hẳn là đã có thay đổi!

Điều này cũng không uổng phí nàng chuẩn bị nhiều thứ như vậy a!

Không sai, đêm qua, Sở Khuynh Nguyệt là cố ý!

Từ mấy ngày trước, nàng liền đi thăm thính, Da Luật Đình sẽ đi ngang qua khu rừng nhỏ kia.

Như thế, nàng liền ở nơi đó chờ đợi.

Chỉ là không ngờ tới, Da Luật Đình gặp phải một hồi ám sát như vậy.

Bất quá, đây cũng giúp cho nàng làm việc càng thêm thuận tiện...

Sở Lưu Ly nghe được lời này của Sở Khuynh Nguyệt, hừ lạnh : "Hừ, mặc kệ thế nào, ta mới chính là thái tử phi tương lai! Ngươi là đích nữ thì như thế nào? Kết quả là, không phải đấu không lại ta sao? Tỳ tỳ, ngươi nói, ngươi làm sao có thể đấu lại ta? Diện mạo xấu xí, phế vật không thể tập võ, đến cuối cùng, ngay cả vị trí thái tử phi cũng không thể giữ, nếu đối lại là ta, ta đã sớm đi tìm chết---"

"Vậy ngươi phải đi chết đi, nói với ta làm cái gì..." Sở Khuynh Nguyệt liếc mắt với Cẩm Nhi : "Cẩm nhi, tiễn khách."

"Sở Khuynh Nguyệt, ngươi còn có cái gì mà đắc ý, ta nói cho ngươi biết, mặc dù ngươi là đích nữ của tướng quân phủ, nhưng ngươi vĩnh viễn cũng đấu thua ta!"

Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh, lại tiếp tục mặc kệ nàng ta.

Cùng nàng đấu?

Sở Lưu Ly nàng ta cũng xứng?

Sở dĩ hiện tại nàng không động đến Sở Lưu Ly, đó là bởi vì. Nàng còn có trò hay muốn xem.

Sở Lưu Ly không phải là muốn làm thái tử phi sao?

Vậy thì làm cho nàng ta đứng càng cao, rơi càng đau!!

Mấy ngày nay, Sở Khuynh Nguyệt đã điều tra mọi chuyện rất rõ ràng.

Tối hôm trước, trước lúc nàng xuyên tới đây, đúng là Sở Lưu Ly cùng Sở Nhị phu nhân đã tính kế với nàng, đã mua chuộc gia đình trong phủ, ý đồ là muốn làm cho nàng thất tình.

Chỉ là, không biết vì sao, gia đình kia sau này mới được người ta phát hiện đã té xiêu ở một bên.

Bất quá, mặc kệ quá trình như thế nào. Sở Khuynh Nguyệt cũng không thể tránh thoát chuyện thất thân này...

Nhớ tới đủ chuyện lúc trước, Sở Khuynh Nguyệt không khỏi thở dài, thân thể này, quả thật là rất đáng buồn!

Một khi không có thân phận thái tử phi, chỉ có thể giống như con kiến mặc người giẫm đạp!

Nhưng mà, hiện tại nàng, là Sở Khuynh Nguyệt, là thiên tài sát thủ đến từ thế kỷ 21!

Nàng, cũng không mặc người tùy ý giẫm lên!

Tất cả hết thảy, sớm muộn gì cũng có một ngày, nàng sẽ thay 'nàng' đòi lại hết toàn bộ!

...

Sở Lưu Ly bị đuổi đi, trong viện, liền khôi phục lại vẻ yên tĩnh lúc này.

Đột nhiên, Sở Khuynh Nguyệt mở mắt, khoé môi gợi lên một độ cong lạnh lẽo.

"Xem đủ? Đi ra---"

Trong nháy mắt, trong hậu viện, chợt nổi lên một hơi thở khác thường.

Cẩm Nhi nghi hoặc quay đầu : "Tiểu thư, người là đang cùng ai nói chuyện a?"

Dứt lời, từ trên một thân cây ở cách đó không xa, một bóng dáng màu đen. Ở giữa không trung rơi xuống.

Người tới mặc y bào màu đen, thân hình to lớn.

Trên mặt hắn mang theo một cái mặt nạ mặt quỷ cực kỳ quỷ dị, mặt nạ đen trắng rõ ràng che khuất nửa gương mặt của hắn, hình dáng ngũ quan mờ hồ có thể thấy được, làm cho

người ta có một loại cảm giác như mây vờn bên trăng, lay động như tuyết phiêu lãng trong gió.

Sở Khuynh Nguyệt nhìn hắn, hàn quang trong mắt bắn ra tứ phía : "Nghe lên, thật có ý tứ?"

Nam tử mày kiếm tuấn tú, đồng tử màu đen thâm thúy giống như biển đen yên tĩnh dưới mây trắng, yên tĩnh mà thâm thúy, hắn nhìn Sở Khuynh Nguyệt từ trên xuống dưới, thật lâu sau, môi mỏng kéo nhẹ---

"Quả thật rất có ý tứ, bằng không, làm sao có thể nhìn thấy một mặt này của Sở gia đại tiểu thư, xem ra, lời đồn không thể tin a~~"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cường Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 14.

Hàn quang trong mắt Sở Khuynh Nguyệt bắn ra tứ phía.

Nói cách khác, nam nhân này... Hắn sớm đã ở đây rồi?

“Ngươi là ai?”

Dưới mặt nạ, cặp môi đỏ mọng kéo nhẹ nổi lên độ cong.

Đôi mắt sâu thẳm, giống như chim ưng trong bóng đêm, tản ra khí thế cường đại nhìn xuống thiên hạ.

“Nhanh như vậy liền đã quên ta?” Tiếng nói trầm thấp của hắn vang lên, trong giọng nói, giống như mang theo vài tia mê hoặc.

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu, thẳng tắp chống lại ánh mắt của hắn.

“Ít nói nhảm! Ngươi đến cùng là ai?”

Nam tử vươn tay qua, ý đồ muốn chụp lấy tay Sở Khuynh Nguyệt.

Sở Khuynh Nguyệt nhanh nhạy phản ứng lại, tránh được hắn...

“Xem ra Sở gia tiểu thư che giấu đủ sâu.” Hắn lại lần nữa bật cười, trong tiếng cười, tràn đầy vẻ nguy hiểm.

“Ngươi là ai? Cút ngay! Không được thương tổn tiểu thư nhà ta!” Cẩm Nhi đuổi Sở Lưu Ly đi rồi, vừa mới trở về, chỉ thấy một nam tử đối với Sở Khuynh Nguyệt động tay động chân, liền tiến lên.

Nhưng mà, mới đi lên trước vài bước, nam tử đưa tay, cách không điểm huyệt, Cẩm Nhi trực tiếp té xỉu trên mặt đất.

Ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt nhiễm lạnh: “Nói đi, ngươi muốn như thế nào?”

Sở Khuynh Nguyệt nói xong, liền bị nam nhân kia kéo vào trong lòng--- (...)

Sở Khuynh Nguyệt căn bản không kịp phản kháng, lại bị nộ hôn bất ngờ trùng trùng ập tới.

Nộ hôn này mang theo cường thế công kích, bá đạo mãnh liệt, làm cho lòng người sinh ra sợ hãi.

Trong khoảnh khắc hai đầu lưỡi quấn quýt giao nhau, thiên xoay địa chuyển...

Không biết qua bao lâu, hắn mới buông nàng ra.

“Bộ dạng mặc dù xấu, nhưng mùi vị cũng không tệ...”

Sở Khuynh Nguyệt trừng to mắt.

Có làm hay không?

Nàng cứ như vậy bị cưỡng hôn?

Sống ở kiếp trước hơn nửa đời người, sống nhiều năm như vậy, nộ hôn đầu tiên nàng giữ gìn cứ như vậy bị cướp đi!

Trong mắt hiện lên hàn ý vô tận, nàng phi thân tiến lên, định vạch mặt nạ của nam tử: “Xử nam nhân, ngươi cũng dám cướp đi nộ hôn đầu tiên của lão nương!”

Nhưn mảy, nam tử lại chỉ khẽ cười thành tiếng, một bàn tay, bắt được cổ tay trắng nõn của nàng.

“Nộ hôn đầu tiên? Đêm đó, chúng ta cũng không phải đã từng hôn qua?”

Tiếng nói trầm thấp khàn khàn của hắn vang lên ở bên tai nàng.

Sở Khuynh Nguyệt trừng mắt---

Đêm đó...

Chẳng lẽ là đêm đó?

Nam tử cười đến quỷ mị---

“Đêm đó, ngươi cũng không như hôm nay nhiệt tình đến vậy...”

Sở Khuynh Nguyệt nhắm mắt, hít vào, thở ra.

Thật lâu sau, nàng quay đầu đi---

Lấy ra một chút cười---

“Hò đồ, ngươi đang nói vớ vẩn cái gì đó.”

Nam tử nghe vậy, lại đưa tay qua, nhanh chóng ôm nàng.

“Chẳng lẽ ngươi không nghĩ sẽ chịu trách nhiệm đối với ta? Đêm đó... Là ngươi cưỡng bức ta...”

Trong lòng Sở Khuynh Nguyệt đột nhiên chấn động.

Cưỡng bức hấn? Có cần đào cái hố to đến vậy không?

Đúng rồi, đêm đó, nàng trúng mị dược của mẹ con Sở Lưu Ly, sau đó hoàn toàn bất tỉnh nhân sự, rất có thể...

Chỉ là, trực giác nói cho nàng biết, nam nhân này, rất nguy hiểm!

Lại cười---

“Thật có lỗi, ngươi nhận sai người.”

Giọng nói xuất ra, một cái hôn của nam tử lại rơi xuống.

Sở Khuynh Nguyệt giãy dụa, ý đồ từ trong tay hấn tránh thoát, nhưng cũng vô ích.

Nam nhân này, thật sự là quá mức cường đại!

“Chắc chắc... Dấu hiệu độc đáo như vậy, ta làm sao có thể nhận sai?” Bàn tay thô to của hấn ở trên mặt Sở Khuynh Nguyệt vuốt ve ấn ký màu đỏ kia, trong mắt, cũng không mang theo nửa phần khinh khi.

Thật lâu sau, hấn nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt :”Hiện tại? Nghĩ ra?”

Sở Khuynh Nguyệt quần bách.

Vết bớt xấu xí trên mặt này của nàng, cũng biến thành dấu hiệu?

Lui về phía sau hai bước, ngẩng đầu, trừng mắt :”Ta nói cho ngươi biết, ta chính là vị hôn thê của Cung Dạ Tuyết, Cung Dạ Tuyết ngươi biết là ai không? Hoàng tử Tây Trạch! Ngươi nếu như dám đụng vào ta, đừng trách ta không khách khí!”

“Cung - Dạ - Tuyết-?” Môi mỏng của nam tử động đậy, khẽ lẩm bẩm nhắc lại ba chữ này.

Thật lâu sau, hấn nở nụ cười...

“Chúng ta còn gặp lại, con mèo nhỏ đáng yêu.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 15: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 15.

Con mèo nhỏ đáng yêu??

Ai TM*(chửi tục) là con mèo nhỏ đáng yêu?!

Đội nam tử kia rời đi, Sở Khuynh Nguyệt hung hăng lau chùi môi, giống như muốn đem da trên môi lột bỏ.

Nàng ngẩng đầu, nhìn về hướng nam tử rời đi, hơi hơi nheo mắt lại---

Cái tên nam nhân kia, rất nguy hiểm.

Cái tên nam nhân kia, thực lực rất mạnh! Hoàn toàn ở trên nàng!

Cái tên nam nhân kia, ở trước mặt hắn, Sở Khuynh Nguyệt thậm chí cảm thấy bản thân không còn chỗ che giấu...

Cầm Nhi còn nằm ở một bên, Sở Khuynh Nguyệt đi đến, giải huyệt đạo của nàng ta.

“Tiểu thư, ta vì sao có thể nằm ở trong này? Người lúc này đâu rồi?”

“Đi rồi.”

“Tiểu thư, hắn có làm gì người hay không?”

“Không có, tiểu thư nhà người là loại mặc người khi dễ sao?”

“Không có là tốt rồi... Hô... Vừa rồi làm cho ta sợ muốn chết, cái tên nam nhân kia nhìn qua thật rất khủng khiếp...”

Sở Khuynh Nguyệt đứng bên cạnh, trong mắt loé ra vài tia sáng.

Cung Dạ Tuyết...

Tên nam nhân kia, cùng Cung Dạ Tuyết có quan hệ gì?

Vì sao trong lúc nàng nhắc đến Cung Dạ Tuyết, nam nhân kia, trở nên càng thêm quỷ dị...

--- -----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

Hôm nay, toàn bộ trên dưới ở trong tướng quân phủ, đều cực kỳ náo nhiệt.

Tiền viện, Sở Lưu Ly nhìn sắp tơ lụa trong cung đưa tới, hai má tỉnh xảo, cười thành một đóa hoa.

“Nữ nhi a... Con chính là thái tử phi tương lai, về sau, mấy thứ này, con muốn cái gì thì sẽ có cái đó.” Sở Nhị phu nhân nhìn nữ nhi của mình cao hứng như thế, cũng hưng phấn theo.

Sở Lưu Ly hí hóp mắt, bật cười thành tiếng...

“Nương, ngày sau, nữ nhi chính là nữ tử cao quý nhất trên đời.”

“Đúng vậy... Nữ tử tôn quý nhất.” Trên mặt Sở Nhị phu nhân tươi cười mang theo vài phần âm ngoan: “Cái con tiện nhân Sở Khuynh Nguyệt kia làm sao tranh được với con, mẫu thân của nàng ta tranh cũng không lại ta! Không sai, Sở Khuynh Nguyệt là đích nữ, mẫu thân của nàng ta là vợ cả thì thế nào chứ? Cuối cùng thì... Không phải cũng lại rơi vào kết cục này sao? Ha ha... Muốn cùng chúng ta đấu, nằm mơ.”

“Mẫu thân, đừng nhắc đến ả phế vật ở hậu viện kia, mất hứng.”

“Ha ha, được, không đề cập tới không đề cập tới! Nào, chúng ta đến chọn nào, đến ngày tiến cung, con nên mặc quần áo gì.”

“Dạ!”

Đổi lập với không khí của tiền viện, hậu viện, Sở Khuynh Nguyệt vẫn lười nhác tựa vào ghế mây như trước.

Lúc ban đầu, ở tại cổ đại này, nàng cảm thấy rất thích ý.

Hiện tại, nàng chỉ cảm thấy xương cốt đều sắp rã rời rồi!

“Tiểu thư, không tốt không tốt!!!” Về mặt Cầm Nhi hoang mang rối loạn từ trước viện chạy tới.

“Chuyện gì? Sao lại kích động như vậy?”

“Ô ô... Bọn họ rất khi dễ người! Hoàng Thượng hạ lệnh để cho tiểu thư cùng nhị tiểu thư cùng nhau vào cung dự tiệc, bọn họ quả thật ngay cả y phục

cũng không cho tiểu thư, đây không phải là nói rõ muốn làm cho tiểu thư đi dọa người sao?”

“Chỉ là chuyện này?” Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu, nhìn về phía Cẩm Nhi.

Cẩm Nhi khịt khịt mũi, gật đầu.

“Không có việc gì, ta còn lười đi đây! Đúng lúc, vậy đừng đi!”

“A? Nhưng mà tiểu thư...” Cẩm Nhi còn muốn nói gì đó.

Đình đầu, truyền đến một tiếng nói trong trẻo---

“Nữ nhân, yện hội của Hoàng Đế, ngươi cũng dám vắng mặt? Ngươi không muốn sống nữa phải không?”

“Tiểu thư... Lại là người kia...” Cẩm Nhi sợ tới mức run rẩy, trốn về phía sau.

Mí mắt Sở Khuynh Nguyệt giật giật.

Người này hơn nửa tuần trăng cũng chưa đến đây, nàng vốn thiếu chút nữa đã quên mất chuyện lần trước, kết quả hôm nay, hấn lại tới nữa...

“Ta có đi hay không, cùng ngươi có quan hệ gì đâu?”

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu, nhìn về phía nam tử đứng ở đầu tường: “Ta thật ra ngược lại không biết, thì ra ngươi thật sự có sở thích nghe lén chuyện người khác.”

Dưới mặt nạ, môi mông của nam tử nhẹ nhàng nâng lên, hấn lạnh nhạt bật cười: “Chuyện của nữ nhân ta, ta tất nhiên thích nghe.”

Chợt, từ phía sau lấy ra một tay nải thật to.

“Này... Là đưa cho ngươi!”

Nói xong, hấn xoay người, không thèm quay lại nhìn, phi thân rời đi.

“Đây là cái gì?” Cẩm Nhi nhìn tay nải kia, liền muốn đi lên mở ra.

“Vạn nhất là bao thuốc nổ, ngươi cũng đi mở sao?” Mí mắt của Sở Khuynh Nguyệt khẽ giật.

Cẩm Nhi lập tức rút tay lại.

Sở Khuynh Nguyệt đưa tay. Một luồng ánh sáng màu xanh bắn ra, chuẩn xác đánh vào chỗ miệng tay nải kia.

“Tiểu thư, là y phục... Còn có trang sức.”

Tiến lên, Cẩm Nhi cầm lấy bộ y phục, kinh hi kêu ra tiếng: “Tiểu thư, y phục này thật khá a... Còn trang sức này nữa, nhìn qua cũng rất quý giá! Tiểu thư, nhìn những thứ này, ta xem bọn nhĩ tiểu thư còn có thể lên mặt nữa không!!!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 16.

Sở Khuynh Nguyệt đi lên, cận thận nhìn mớ y phục cùng trang sức này.

Chợt, mắt nàng nhanh chóng phát hiện ở một góc bên cạnh quần áo có một mạng che mặt cùng loại.

Trong mắt Sở Khuynh Nguyệt hiện lên vài phần trêu tức.

Nam tử kia, rốt cuộc là người phương nào?

Ngay cả việc này cũng thay nàng lo lẩn chu đáo.

Đã đến trình độ như vậy, hình như nếu nàng không đi, thì thật sự sẽ có lỗi với hấn...

Hai ngày sau.

Sáng sớm, mặt trời phóng thích năng lượng.

Hậu viện, có ma ma đi đến--

“Đại tiểu thư, nhanh một chút a, Hoàng Thượng triệu tiểu thư vào cung!”

“Đại tiểu thư... Ngươi nhanh chút đi... Mọi người ở bên ngoài đều đang chờ ngươi, ngươi đừng liên lụy mọi người đến muộn, đến lúc đó Hoàng Thượng trách tội xuống, ai cũng không thể gánh nổi.” Ma ma đã sớm không còn kiên nhẫn.

Chẳng qua là một đứa xấu xí mà thôi, có tiền đồ gì?

Trên mặt ma ma tràn đầy vẻ không kiên nhẫn, nếu không phải là do Tướng quân phân phó, bà cũng sẽ không đến cái hậu viện này!

“Đại tiểu thư, nếu như ngươi không ra, chúng ta sẽ đi trước đây...”

“Ma ma ngươi gấp cái gì? Nay không phải đã đi ra rồi sao?” Tiếng nói lạnh lạnh vang lên, ngay sau đó, một nữ tử mặc y phục màu vàng nhạt xinh đẹp đi ra.

Tóc nữ tử vẫn kiểu lưu vân phức tạp, làm nổi bật lên chu sai*(có lẽ là cây trâm) nhìn qua đơn giản nhưng lại cực kỳ tinh mỹ.

Y phục vàng nhạt chất liệu lụa mỏng, trên mặt, cũng là đội mạng che nửa mặt màu vàng.

Chẳng những không có cảm giác trói buộc, ngược lại càng làm cho nàng có vẻ thần bí động lòng người.

Ma ma cả kinh sững sờ đứng tại chỗ...

Đây... Là ai?

Sẽ không phải là cái người xấu xí kia đi?

Ma ma nghi ngờ, ngay sau đó, giọng nói của nữ tử, chứng minh ý tưởng của bà.

Nhưng nghe trong giọng nói của Sở Khuynh Nguyệt lại tăng thêm vài độ lạnh--

“Ma ma, còn không đi? Ngươi không phải nói là mọi người đan sốt ruột chờ đợi sao?”

Ma ma phục hồi tinh thần lại, giờ phút này, Sở Khuynh Nguyệt sớm đã đi lên phía trước.

Ma ma ở phía sau, dụi dụi mắt...

Đây... Là cái người xấu xí kia sao

Vì sao hôm nay lại trở nên không giống như trước?

Không đúng... Rõ ràng là thay đổi thành một người khác!

Lúc Sở Khuynh Nguyệt đi tới tiền viện, tất cả mọi người ở tiền viện, đều kinh ngạc trừng lớn trông mắt.

Nhất là Sở Lưu Ly.

Sở Lưu Ly hôm nay, y phục xinh đẹp màu hồng, trang điểm cũng là loại tinh xảo động lòng người.

Vốn là đệ nhất mỹ nhân Phong Lạc, hôm nay sau khi tỉ mỉ trang điểm, càng khiến cho người ta sững sờ.

Chỉ tiếc, Sở Khuynh Nguyệt vừa đến, tầm mắt của mọi người đều bị nàng cướp đi.

Mọi người kinh ngạc nhìn Sở Khuynh Nguyệt, chỉ nửa gương mặt để lộ ra bên ngoài, thật là tinh xảo.

“Thì ra... Đại tiểu thư nếu như không có vết bớt, cũng là một mỹ nhân a, nhìn qua như vậy, cũng không thua kém nhị tiểu thư...” Có người khẽ làm bầm thành tiếng.

“Còn không phải sao? Một cái chớp mắt vừa rồi kia, ta còn tưởng là thiên tiên hạ phàm đấy, không thể ngờ chúng ta trong ngày thường đều nhìn nhầm...”

Hai người vụng trộm nghị luận.

Bọn họ không biết là, lời bàn tán của bọn họ đã sớm bị Sở Lưu Ly nghe vào tai.

Sở Lưu Ly phần hận trùng mắt, khăn trong tay đã sớm bị vò thành một cục.

Đôi mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Sở Khuynh Nguyệt, giống như muốn đem nàng nhìn thấu.

Phế vật này...

Tại sao lại có xiêm y hoa lệ như vậy!

Còn có trang sức này! Tuy rằng đơn giản, nhưng nhìn qua liền biết là thứ cực kỳ quý trọng!

Nhìn Sở Khuynh Nguyệt, thật lâu sau, mới từ từ bình ổn trở lại.

Môi nàng ta khẽ giương lên, nở nụ cười---

Hừ... Sở Khuynh Nguyệt, ngươi chẳng qua chỉ là bao cỏ mà thôi!

Bề ngoài trang điểm cho đẹp thì sao, ngươi cũng chỉ là một phế vật mà thôi!

Khoé môi nàh, chậm rãi gọi lên một tia tươi cười tà ác quỷ dị.

Chờ xem...

Đợi đến cung yến, ta nhìn ngươi lên mặt thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Sở Khuynh Nguyệt điên rồi 17.

Sở tướng quân đi vào cung trước, để Sở Khuynh Nguyệt cùng Sở Lưu Ly ở lại.

Hai người ở trên xe ngựa, đi từ từ, rốt cục đến ngoài cửa cung.

Đúng vào lúc này, lại có một chiếc xe ngựa tinh xảo tiến đến.

Một nữ tử mặc y phục màu hồng từ trên xe ngựa chậm rãi bước xuống.

Này, đúng là An Tuyết Cầm!

“Dì?” Nha hoàn bên người Sở Lưu Ly đột nhiên kinh hô thành tiếng.

“Xảy ra chuyện gì đó?”

“Nhị tiểu thư, người xem, xiêm y trên người An tiểu thư... Cùng y phục của ngài rất giống.”

Theo phương hướng nha hoàn chỉ nhìn lại, chỉ một trong nháy mắt, sắc mặt Sở Lưu Ly đại biến!

Đúng vậy!

Tuy rằng chất liệu không giống nhau, nhưng y phục của bọn họ từ màu sắc đến kiểu dáng đều giống nhau như đúc!

An Tuyết Cầm hiển nhiên cũng phát hiện nơi này, sắc mặt cũng không tốt đẹp gì.

Sở Lưu Ly nhẹ rũ mắt xuống, một lát, liền khôi phục tươi cười trên mặt, đi ra phía trước: “An tỷ tỷ, thực khéo a.”

Từ xưa đến nay An Tuyết Cầm đều không muốn nhìn thấy Sở Lưu Ly, cho dù nàng ta là đệ nhất mỹ nhân Phong Lạc, cho dù thiên phú võ học của nàng ta có cao hơn nàng, nhưng Sở Lưu Ly, địa vị đến cùng cũng chỉ thứ nữ hèn mọn của Tướng quân phủ.

Nhưng mà, không nghĩ tới, có một ngày, thứ nữ này lại có thể bay lên cành, được chọn làm thái tử phi!

An Tuyết Cầm không thèm quan tâm đến nàng ta, chỉ là tiếp tục đi về phía trước.

Thế nhưng, tiếng nói ôn nhu phía sau lại vang lên---

“An tỷ tỷ, không phải là bởi vì Lư Ly được làm thái tử phi, An tỷ tỷ liền xa cách Lư Ly như vậy chứ?”

Lời này, nói trúng chỗ đau của An Tuyết Cầm.

Nàng mạnh mẽ quay đầu lại, nhìn về phía Sở Lư Ly :”Hành sự không chu đáo, ngươi còn dám nói? Ta làm sao nhớ được, cái kẻ tỷ tỷ xấu xí của ngươi mang danh hiệu thái tử phi được ba năm, cuối cùng, không phải là chưa hôn đã hủ sao? Không biết Sở gia thứ nữ Sở Lư Ly ngươi... Có thể mang hào quang thái tử phi này được bao lâu?”

“Ngươi... Ngươi nói bậy bạ cái gì đó?” Sở Lư Ly đến cùng vẫn thiếu đi sự kiên nhẫn, sau khi nghe lời nói của An Tuyết Cầm, tất cả nguy trang đều tan biến.

“Chỉ là một đứa do di nương thấp hèn sinh ra, ta đây lười cùng ngươi nói chuyện!” Mắt lạnh của An Tuyết Cầm đảo qua, tiếp tục đi về phía trước.

“Ngươi dám mắng ta? Ta chính là thái tử phi tương lai!” Sở Lư Ly đưa tay đi lên, liền muốn kéo An Tuyết Cầm lại!

An Tuyết Cầm tránh được nàng ta, quay đầu, hung hăng tát mạnh một cái.

“Chát---“

“Thứ thấp hèn này, đừng dùng bàn tay bẩn thỉu của ngươi chạm vào ta!”

Sở Lư Ly trong nháy mắt đứng hình tại chỗ, một lát, nàng nhanh chóng ngẩng đầu, nhìn về phía An Tuyết Cầm...

Một khắc kia, Sở Lư Ly trừng to mắt, đầy mắt, có ánh sáng màu xanh nhạt thoát ần thoát hiện.

“Tiểu thư... Hai nàng ấy có thể sẽ đánh nhau.” Cẩm Nhi cùng Sở Khuynh Nguyệt tựa vào xe ngựa, ung dung nhìn tình cảnh trước mặt.

“Chớ can chớ, miệng đầy lông, ngồi yên xem kịch vui thôi~~” Sở Khuynh Nguyệt nhún vai một cái, lạnh nhạt nói.

“Ai ai... Tiểu thư người nhìn thử, nếu như thật sự đánh nhau, người nói, trong hai nàng ta, ai sẽ thắng?”

Sở Khuynh Nguyệt neho mắt lại, hiện lên vài phần trên tức :”Ngươi đoán---“

...

Đáy mắt Sở Lư Ly chớp động ánh sáng màu xanh, rốt cục, thân hình nàng chợt loé, thẳng tắp đáng về phía An Tuyết Cầm.

“Ngươi dám đánh ta! Ta liều mạng với ngươi!”

An Tuyết Cầm tuy rằng chỉ là Vũ Giai tam cấp, nhưng dù sao cũng là thiên kim của phủ thừa tướng, quanh thân có bốn năm tên thị vệ che chở.

Lúc này, thấy An Tuyết Cầm xảy ra sự cố, một đám ào ào xông tới.

“Ta liều mạng với ngươi--- An Tuyết Cầm, ngươi lại dám đánh ta--- Ta liều mạng với ngươi!”

“Mau bắt nàng ta lại!” An Tuyết Cầm sợ tới mức chạy trốn về phía sau.

Bọn thị vệ nghe được mệnh lệnh, tiến lên, kéo Sở Lư Ly lại.

Sở Lư Ly gãy dựa, chỉ một lát sau, chu sai trên đầu đều phân tán, búi tóc tỉ mỉ vấn lên, lúc này cũng bị lệnh nghiêng ngã trái ngã phải.

Thân y phục màu hồng, góc áo, sớm đã bị xé rách.

Cả người nhìn qua, muốn bao nhiêu chật vật thì có bấy nhiêu chật vật.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Sở Lư Ly xấu mặt 1.

Xa xa nhìn lại, Sở Lưu Ly lúc này, chính là một bà điên ngoài chợ.

“Ôi, hai vị tiểu thư, các người đây là đang làm cái gì?” Cửa cung, một tiếng nói truyền đến.

Nhìn lại, chỉ thấy Lưu công công đứng ở cửa cung, giật mình nhìn cảnh tượng này.

Sắc mặt Sở Lưu Ly lập tức trắng xanh.

Vừa rồi kích động quá mức, nàng hoàn toàn quên mất tình cảnh!

Ngẩng đầu, đôi mắt phẫn hận nhìn về phía An Tuyết Cầm.

Sở Lưu Ly trầm nghĩ, An Tuyết Cầm, nàng ta nhất định là cố ý!

“Được rồi được rồi, các vị tiểu thư, mau mau đi theo nô gia, các vị đại thần, cũng đã chờ lâu rồi...”

Giờ này khắc này, trong đại điện, văn võ bá quan đều đã tề tụ đông đủ.

Sở Dịch ngồi ở bên trong đám người, đượ mọi người kính rượu.

“Ha ha, Sở tướng quân quả thật rất có phúc a, sinh ra được nữ nhi vĩ đại như vậy, Sở nhị tiểu thư, không những là tài mạo song toàn, lại còn là thiên tài võ học a!”

“Thật không hổ là nữ nhi của nhà võ tướng!”

Người xung quanh ào ào phụ họa.

Sở Dịch ở bên trong mọi người, nghe từ phía ca ngói, trên mặt nở rộ ra một đoá hoa cúc*(ý chỉ cười nhăn nhúm cả mặt)...

Các đại thần sớm đã đổi với vị Sở gia nhị tiểu thư trong một tháng nay tạo ra huyền não ồn ào tò mò không thôi. Trong đám người, có người nhanh mắt, nhìn thấy vài bóng dáng chậm rãi xuất hiện ở ngoài cửa, thấp giọng kêu ra tiếng: “Đến đây, đến đây, tiểu thư Sở gia đến.”

Theo phụ họa của mọi người, ba bóng dáng, chậm rãi xuất hiện ở trong điện.

Sở Dịch quay đầu cười, nhìn về phía nữ nhi làm cho hấn nở mày nở mặt.

Nhưng trong một khắc, sắc mặt của hấn đột nhiên thay đổi!

Chỉ thấy nữ tử đứng đại điện, tóc tai bù xù, nửa bên mặt đã bị thủng một mảng lớn, nhìn như vậy, làm cho người ta sợ hãi.

Nhưng Sở Khuynh Nguyệt đứng ở bên trái, xiêm y màu vàng, mạng che nửa bên mặt, lộ ra một đôi mắt long lanh tinh mỹ...

Ba người, mỗi người đều có vị trí của riêng mình.

Sở Khuynh Nguyệt cùng Sở Lưu Ly ngồi ở phía sau Sở Dịch, An Tuyết Cầm cũng ngồi ở phía sau An thừa tướng.

Mọi người thấy hai nữ tử kia chậm rãi đi qua, tầm mắt, ào ào dừng ở trên người hoàng y nữ tử.

“Quả nhiên là thái tử phi tương lai, thật biết tị hiềm, dùng mạng che mặt lại... Sở tướng quân, vị đi bên cạnh này, chắc là đại tiểu thư nhà ngài đi...”

Tay Sở Dịch, mảnh liệt lay động, cho đến khi tất cả rượu bên trong ly rượu đều đổ ra ngoài.

Phía sau, Sở Lưu Ly nghe được lời nói này, kinh ngạc trừng lớn mắt.

Nàng làm sao có thể là đứa xấu xí kia?

Đang muốn mở miệng, lại thấy Sở Dịch cho nàng một ánh mắt...

Chợt, Sở Dịch cười gật đầu: “Đúng vậy... Đúng là tiểu nữ.”

Người vừa nói lúc này, ánh mắt nhìn Sở Lưu Ly, cũng không mấy thiện cảm.

Hắn ta kẻ sát Sở Dịch, ghé vào tai Sở Dịch bàn luận: “Sở tướng quân a, đừng trách ta nhiều lời, đại nữ nhi này của ngài, ngài nên quản giáo cho tốt vào a, đừng để cho nàng ta ảnh hưởng đến tiền đồ của nhị tiểu thư nhà ngài, nếu vậy thì phải làm sao đây? Ngài nhìn nàng như vậy, y phục không chỉnh tề, còn ra thể thống gì...”

Lời tuy không lớn, nhưng cũng làm cho Sở Lưu Ly cùng Sở Khuynh Nguyệt ở sau lưng Sở Dịch đều nghe rất rõ ràng.

Sở Lưu Ly tức giận đến nổi sắc mặt đều đỏ bừng.

Nàng rất muốn mở miệng nói chuyện, nhưng mà, ánh mắt lúc này của phụ thân khi nhìn qua nàng, rõ ràng là muốn nàng không cần nhiều lời.

Không còn cách nào, Sở Lưu Ly chỉ có thể oán hận nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Ánh mắt như dao nhỏ kia, hình như muốn đem Sở Khuynh Nguyệt lăng trì xử tử...

Sở Khuynh Nguyệt không chút để ý bung ly rượu trên bàn lên, vén mạng che mặt sang một bên, từ từ thưởng thức rượu ngon.

Đã nhận ra ánh mắt bên cạnh truyền đến, nàng vô tội nhún vai.

Xin nhờ... Chuyện hôm nay, nàng có liên quan gì sao?

Rõ ràng, nàng cũng bị trúng đạn a!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Sở Lưu Ly xấu mặt 2.

“Di? Ngươi cũng là tiểu thư Sở gia?” Ngay vào lúc Sở Khuynh Nguyệt suy tính chuyện không liên quan đến mình, một bên, truyền đến một giọng nói non nớt.

Đó là một tiểu cô nương khoảng sáu bảy tuổi, giờ phút này, đôi mắt nàng ta vụt sáng, nghi hoặc nhìn về phía Sở Lưu Ly.

Sở Lưu Ly ngẩng ra, rồi sau đó gật đầu.

Đứa nhỏ kia nhướng mày, chột, lộ ra một chút tươi cười hồn nhiên: “Ta còn tưởng rằng ngươi là bà điên từ đâu đến a.”

“Ngươi nói cái gì?” Giờ khắc này, tiếng nói của Sở Lưu Ly, cao thêm vài phần.

Tất cả tức giận đè nén dưới đáy lòng, vào thời khắc này, tất cả đều bạo phát ra rồi.

Tiểu cô nương mặc hoa phục kia căn bản không ngờ tới Sở Lưu Ly sẽ có phản ứng lớn như vậy, nháy mắt kinh sợ thối lui về phía sau hai bước.

Trong đại điện, Hoàng Đế chưa xuất hiện, mọi người lúc đầu đều thân thiết nói chuyện với nhau, cũng bị giọng nữ bén nhọn này phá đám.

Nhìn lại, chỉ thấy nữ tử đầu tóc hỗn độn gò má sưng phù đứng ở một bên, hai tay chống nạnh, hung tợn nhìn tiểu hài tử kia: “Ngươi nói lại lần nữa cho ta!”

“Oa...” Tiểu cô nương bủn rủn môi, cuối cùng, hé miệng, nhất thời khóc lớn thành tiếng...

“Ôi, Sở đại tiểu thư này thật sự là rất kỳ quái, ngay cả một tiểu hài tử cũng làm khó làm dễ... Một chút cũng không thể so vị ở bên cạnh nàng.”

“Còn không phải sao? Nàng như vậy, thái tử làm sao có thể không muốn ruồng bỏ?”

Xung quanh bàn tán, một trận nổi tiếp một trận.

Lúc này, tất cả mọi người đem Sở Lưu Ly cho là Sở gia đại tiểu thư, ánh mắt nhìn về phía Sở Lưu Ly, toàn là khinh bỉ.

“Đã có chuyện gì?” Rốt cục, ở phía sau đại điện, một giọng nói trầm thấp truyền ra.

Nhìn đến, một đám người vây quanh, Lạc Đế đi ra.

Sở Lưu Ly ban đầu còn nghĩ, chờ sau khi Lạc Đế xuất hiện, sẽ cầu Hoàng Đế chủ trì công đạo.

Nhưng mà, ngay sau khi Lạc Đế xuất hiện, tiểu cô nương kia liền bước đi lên trước, đi về phía thượng vị, sau đó trực tiếp nhào vào trong lòng Lạc Đế: “Ô ô... Phụ hoàng, bà bà kia rất dọa người... Ô ô... Khả Nhi không nên nhìn đến nàng...”

Công chúa!

Nàng ấy lại là công chúa!!

Sở Lư Ly nhìn thấy tình cảnh này liền triệt để đứng hình.

Trên trán Sở Dịch, sớm đã thấm một tầng mồ hôi lạnh.

Chưa từng có giây phút nào, hần khẩn thiết hy vọng từ giữa đám người có thể thoát đi như vậy!

Chưa từng có giây phút nào, hần hy vọng có thể bóp chết nữ nhi này như vậy!

“Khả Nhi, là ai dọa con?” Hoàng Hậu sau khi nghe thấy Khả Nhi lên án, ánh mắt nổi lên lãnh ý.

Khả Nhi công chúa, là đứa con gái lúc về già để hậu mới có được, tất nhiên sẽ cực kỳ sủng ái.

Khả Nhi nâng ánh mắt đỏ rực lên, tay nhỏ bé ở trong đám người xẹt qua, cuối cùng dừng ở trên người Sở Lư Ly.

“Ồ ô... Chính là bà bà kia, nàng ta rất dọa người, còn hù dọa Khả Nhi, Khả Nhi hơi sợ...”

“Làm càn!!” Lạc Đế tức giận, đập mạnh một chưởng xuống ghế tựa.

Sở Lư Ly run sợ, cả kinh quỵ rạp xuống đất :”Hoàng Thượng, không phải là như vậy...”

Nàng liên tục đập đầu, chu sai trên đầu vốn đã méo mó ngã nghiêng, lúc này nhanh chóng phân tán.

“Ngươi là thiên kim nhà ai?”

“Dân nữ... Dân nữ là Sở...”

“Giỏi lắm Sở gia đại tiểu thư!” Hoàng Hậu còn chưa nghe xong, đáy lòng liền có phán đoán.

Từ trước sớm đã nghe nói Sở gia đại tiểu thư là loại bại hoại phong đức, lúc này vừa thấy, quả nhiên đúng như vậy!

“Dân... Dân nữ...” Sở Lư Ly còn muốn nói tiếp, chỉ thấy tầm mắt Hoàng Đế đảo qua một người ở phía sau :”Dạ Tuyệt, về sau, nàng ta nên giao cho người từ từ dạy dỗ.”

“Hoàng Thượng, không phải là đem Sở gia đại tiểu thư tứ hôn cho ta sao? Bây giờ... Làm sao để cho ta tới chiếu cố nàng ta?”

“Nàng không phải là Sở đại tiểu thư?” Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu đều nghi hoặc hỏi cùng một lúc.

Đến lúc này, Sở Lư Ly mới có cơ hội mở miệng--

“Dân... Dân nữ là Sở Lư Ly...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Sở Lư Ly xấu mặt 3.

Sở Lư Ly?!

Nàng chính là Sở Lư Ly?!!

Là cái người đệ nhất mỹ nhân đệ nhất thiên tài của Phong Lạc trong truyền thuyết!

Là Sở Lư Ly được Hoàng Thượng khâm điểm chọn làm thái tử phi?

Nhìn thế này, mọi người xem như đã đại khai nhãn giới!

Trong lúc nhất thời, trong toàn bộ đại điện, tiếng nghị luận bàn tán đồng loạt nổi lên, mọi người che miệng cười khẽ.

Một đám lúc nãy còn nịnh bợ Sở Dịch, liền nhanh chóng trào phúng thương hại nhìn về phía Sở Dịch.

Hai vị Đế Hậu cũng ngoài ý muốn đến cực điểm

Đồn đãi, Sở Lư Ly tài mạo song toàn, có tri thức hiểu lễ nghĩa, làm sao có thể là cái dạng này?

Sở Dịch lau mồ hôi, đi ra, quỳ rạp xuống một bên---

“Hoàng Thượng... Hoàng Hậu, tiểu nữ không hiểu chuyện, nàng chỉ vô tình động chạm công chúa, mong rằng Hoàng Thượng Hoàng Hậu thứ tội!”

Khiếp sợ qua đi, Hoàng Đế từ từ bình tĩnh trở lại.

Mắt hắn nheo lại, nhìn về phía Sở Lư Ly.

Ngược lại, như nghĩ đến chuyện gì: “Sở gia đại tiểu thư ở đâu?”

Vỡ tuồng này đã diễn đến bây giờ, rốt cục cũng đến phiên nàng xuất trường*(ra diễn, ra mặt)

Sở Khuynh Nguyệt cảm thán than nhẹ một tiếng, rồi sau đó từ trong đám người đi ra.

Xiêm y màu vàng, dáng người lượn lờ, đôi mắt bên ngoài mạng che mặt, lộ ra tinh quang lộng lẫy...

“Thân nữ Sở Khuynh Nguyệt, tham kiến Hoàng Thượng.”

Giọng nói lạnh lạnh vang ở đại điện, phảng phất như một dòng nước mát, không khí mới vừa rồi tạm lắng xuống cũng bởi vì Sở Khuynh Nguyệt mà nổi lên vài phần xao động.

Tất cả mọi người đều cực kỳ ngoài ý muốn!

Lời đồn về hai người này, rõ ràng là hoàn toàn tương phản!

Qủa thực, đồn đãi không thể tin a...

“Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Hoàng Hậu nghi hoặc nhìn về phía Hoàng Đế, Hoàng Đế lắc đầu, hắn cũng không biết a...

Sở Dịch mượn cơ hội này, nhanh nhạy lên tiếng: “Lư Ly ở trên đường tiến cung gặp phải kẻ xấu, thế nên mới trở nên chật vật như vậy, về chuyện mới vừa rồi, cũng chỉ là hiểu lầm mà thôi, Hoàng Thượng Hoàng Hậu, ngài tạm tha thứ cho tiểu nữ đi.”

Sở Dịch là lão thần của hai phe, lúc này lại quỳ rạp xuống đất như thế, vẻ mặt khẩn cầu.

Đến lúc này đây, Hoàng Đế cũng chỉ có thể thở dài một tiếng, xua xua tay: “Ai, thôi thôi, vào chỗ đi!”

Đến bây giờ, bầu không khí trong đại điện, mới chậm rãi lui lờ.

Chờ sau khi trở lại chỗ ngồi, Sở Dịch chỉ tiếc rèn sắt không thành thép trừng mắt nhìn về phía Sở Lư Ly.

Đôi môi Sở Lư Ly giật giật, muốn nói gì đó, cuối cùng, chỉ đành ưỡn khuất cái đầu.

Ngẩng đầu, liền chống lại đôi mắt trào phúng kia của An Tuyết Cầm.

Từ sau khi tới ngoài cung, tất cả mọi chuyện đều thuận theo tâm ý của An Tuyết Cầm.

An Tuyết Cầm nhếch cánh môi, cười lạnh.

Thứ nữ chính là thứ nữ, một chút cũng không thể lên đại sảnh!

Lần này, nói không chừng vị trí thái tử phi của nàng ta cũng giữ không được.

Nghĩ vậy, An Tuyết Cầm từ từ nâng lên khoé môi.

...

Ở một bên, Sở Khuynh Nguyệt cũng từ trung tâm đại điện lui về, an vị.

Sở Khuynh Nguyệt rõ ràng cảm nhận được, bắt đầu từ lúc Hoàng Đế xuất hiện, còn có hai tầm mắt, luôn luôn gắt gao khoá chặt ở trên thân thể nàng.

Ngẩng đầu nhìn lại, một tầm mắt là đến từ Da Luật Đình, một tầm mắt khác, là đến từ nam tử ngồi bên cạnh Hoàng Đế.

Nam tử kia một thân hắc bào rộng rãi, tóc đen nhánh mịn buộc lên cao.

Mặt hấn rất trắng, là cái loại giống như bệnh bạch tạng.

Cả người nhìn qua, thật là suy nhược.

Mày kiếm mắt sáng, mắt phượng giống như băng lãnh sương đông, giống như đang tiết lộ cái gì đó...

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu, theo tầm mắt kia nhìn lại, vừa khéo chạm phải đôi mắt sâu thâm thẳm kia.

Đồng tử màu đen thâm thúy giống như biển đêm yên tĩnh dưới mây trắng, yên tĩnh mà thâm thúy, lại lộ ra rét lạnh cùng tức sát nồng đậm, giờ phút này chính là đang nóng rực nhìn chằm chằm nàng.

Tâm Sở Khuynh Nguyệt cả kinh, chợt, nàng quay đầu...

“Tỷ tỷ... Người đang nhìn Cung ca ca?” Một bên, tiếng nói non nớt vang lên.

Nhìn lại, chỉ thấy Khả Nhi công chúa lúc này còn ở trong lòng Đế Hậu vui đùa âm ỉ, lúc này đã chạy tới sát bên cạnh nàng.

Đôi mắt tinh ranh của Khả Nhi nhìn Sở Khuynh Nguyệt, trong mắt tràn đầy vui mừng: “Tỷ tỷ, Khả Nhi rất thích người, người chơi cùng Khả Nhi, được không?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Sở Lưu Ly xấu mặt 4.

“Người vừa rồi mới nói, hấn là ai vậy?”

Khả Nhi nghiêng đầu: “Hấn là Cung ca ca a!”

“Cung Dạ Tuyệt?”

“Thì ra tỷ tỷ cũng biết Cung ca ca a!”

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt giờ lên, lại lần nữa ngẩng đầu, nhìn về phía hắc y nam tử.

Giờ phút này, khoé môi Cung Dạ Tuyệt cũng mỉm cười, đáy mắt, rõ ràng là lộ ra vài phần ánh sáng trên tức.

Thấy Sở Khuynh Nguyệt nhìn về phía hấn, hấn mới giờ ly rượu lên, cách không hướng về phía Sở Khuynh Nguyệt kính rượu, rồi sau đó, uống một hơi cạn sạch...

Ánh mắt đó, động tác kia, làm cho Sở Khuynh Nguyệt thẳng tắp nhú mày.

Nam nhân này...

Có chút quen thuộc...

Loại cảm giác này...

Chậm đã, ánh mắt kia, cùng với cặp mắt lạnh nhạt trong trí của Sở Khuynh Nguyệt liền xác nhập lại.

Nhất thời, Sở Khuynh Nguyệt mãnh liệt kinh hãi---

Không sai!! Quen thuộc!!! Bởi vì, hấn chính là nam nhân đeo mặt nạ quý kia!! Là cái tên nam nhân đeo mặt nạ thích nghe lén!!

Sở Khuynh Nguyệt rủa thầm một tiếng---

KAO*(chửi tục)!! Thực lực của nam nhân kia, rõ ràng là ở trên nàng! Vậy mà cũng bị người người cho là phế vật!

Hiện giờ ở thời đại này, thiên tài cùng phế vật vàng thau lẫn lộn, thật lưu hành??

“Tỷ tỷ, người làm sao vậy? Vì sao giống như nhìn thấy quý vậy?” Khả Nhi nhìn Sở Khuynh Nguyệt như vậy, cảm xúc quá mức kịch liệt, nghi hoặc hỏi.

“Đúng vậy... Gặp quý...” Sở Khuynh Nguyệt trong mơ hồ trả lời, rồi sau đó không nhìn về phía hấn nữa, hoàn toàn dời đi tầm mắt.

Cung Dạ Tuyết, nhìn Sở Khuynh Nguyệt phản ứng như vậy, ý cười trên khoé môi, tràn ra dày đặc...

Lại nói về phía khác, Thái tử Da Luật Đình cũng đang nhìn chăm chăm hoàng y nữ tử ngồi ở phía dưới.

Hắn nhận ra nàng!

Chính là tiên tử dưới ánh trăng hắn đã nhìn thấy đêm đó!

Sẽ không lầm, đúng là nàng, là tiên tử dưới ánh trăng khiến hắn tương tư đến nỗi cơm không ăn đêm không ngủ suốt gần một tháng kia!

Đôi mắt thanh lãnh của nàng sẽ không thay đổi, giọng nói cũng sẽ không biến đổi.

Từ lúc nàng lên tiếng kia, Da Luật Đình liền nhận ra nàng.

Khi hắn ở trong đám người nhìn thấy này. Tâm Da Luật Đình, chợt nổi lên rung động từ trước đến nay chưa từng có.

Chính là, tạo hoá trêu người, nàng lại chính là Sở gia đại tiểu thư, Sở gia đại tiểu thư bị hắn chính miệng từ hôn!

Da Luật Đình nắm chặt ly rượu trong tay, giống như muốn đem ly rượu kia bóp nát.

Cấn răng---

Ai con mẹ nó đáng chết ở bên ngoài bịa đặt nói nàng là phế vật?!

Rõ ràng, thực lực của nàng so với hắn còn cao hơn!

Đôi mắt như mắt chim ưng của Da Luật Đình, gắt gao nhìn chăm chăm Sở Khuynh Nguyệt, tựa hồ muốn đem nàng nhìn đến tận xương tủy.

Thật lâu sau, hắn mới hoà hoãn lại tâm tình...

Không có việc gì, chỉ cần hắn lại mở miệng với phụ hoàng, phụ hoàng nhất định sẽ một lần nữa đem nàng ban cho hắn!

...

Phía trên đại điện, mọi người tâm tư khác nhau.

Sở Lưu Ly cùng An Tuyết Cầm đều ẩn ý đưa tình nhìn thái tử, thái tử cùng Cung Dạ Tuyết cũng đều mang tâm tư khác nhau nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Sở Khuynh Nguyệt vì tránh cho xấu hổ, cùng Khả Nhi ở một bên chơi đùa.

Không còn cách nào, khí tràng của nam nhân kia hình như có chút quá cường đại rồi...

Không biết bao lâu, nương theo tiếng cười của Hoàng Đế, bầu không khí xấu hổ này, rốt cục từ từ thư thái lại.

Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu sau khi thương nghị, cuối cùng đưa ra quyết định.

Biểu hiện mới vừa rồi của Sở Lưu Ly, thực sự là làm cho bọn họ thất vọng rồi. Nhưng đến cùng, bọn họ vẫn là quyết định, lại cho Sở Lưu Ly một cơ hội.

Nếu như không được, sẽ liền huỷ bỏ ý chỉ ban đầu.

Tuy rằng tiên hoàng đã từng nói qua, nhất định phải để tiểu thư Sở gia làm thái tử phi, nhưng bọn họ nói thế nào cũng không thể hại con trai của chính mình!

“Hoàng Thượng, hôm nay mọi người vất vả lắm mới có thể hội tụ với nhau, sao không tìm chút việc vui? Cứ ngồi như vậy, thật đúng là không có ý nghĩa gì.” Hoàng Hậu quay đầu lại, đề nghị.

Lạc Đế nhún mày: “Nga? Hoàng Hậu có ý hay gì?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Sở Lưu Ly xấu mặt 5.

“Thiếp ngược lại thật ra cũng không có cao kiến gì, chẳng qua là muốn xem thử trình độ của nhóm thanh niên tài tuấn của Phong Lạc chúng ta thôi!”

“Hoàng Hậu muốn thấy thế nào?”

“Không bằng... Tỷ thí so tài đi, thứ nhất có thể tạo ra chút không khí phấn khởi, thứ hai có thể nhìn thấy năng lực cùng trình độ của thanh niên Phong Lạc chúng ta!”

“Ha ha! Liên y theo lời nói của Hoàng Hậu, chúng ta sẽ tranh tài luận võ! Nam nữ ở đây từ hai mươi tuổi trở xuống, đều có thể tham gia! Người thắng cuộc cuối cùng, trẫm sẽ đáp ứng cho người đó một nguyện vọng---“

Đế Hậu kẻ xướng người hoạ, trong lòng mọi người đều biết rõ ràng, nhưng vẫn cùng hò reo hòa theo :”Hoàng Thượng anh minh, Hoàng Hậu anh minh.”

Da Luật Đình lúc này còn đang suy nghĩ nên mở miệng thế nào với Lạc Đế, lúc này, nghe được thể lệ tỷ thí, Da Luật Đình biết, cơ hội của mình đã đến!

Sở Lưu Ly sau khi nghe được chuyện tỷ thí này, đôi mắt cũng toả ra ánh sáng.

Luận võ lực?

Sở Lưu Ly nàng chính là thiên tài trẻ tuổi đứng đầu a!

Lúc này đây... Cơ hội tới.

Lần này tiến đến dự tiệc, đều là đại thần trong triều.

Tỷ thí bắt đầu, có hai nam tử đi lên đài.

Người xung quanh, không khí sôi nổi hừng hực.

“Ha ha! Quả nhiên không tệ, như bây giờ, liền tốt hơn nhiều...” Lạc Đế bật cười, hứng trí nhìn những thanh niên trẻ tuổi tỷ thí phía dưới.

Không đến một lát, một trong hai nam tử đó có người bị đánh bại.

Nam tử ở trên đài, rõ ràng đã đến Vũ Giai tam cấp!

Nữ nhi trong nhóm đại thần, tuổi thích hợp, cũng không có mấy người.

Cao hơn Vũ Giai tam cấp, liền càng ít hơn nữa!

“Còn có người muốn lên không?”

Một ít thiếu gia tiểu thư phía dưới e ngại xấu mặt, đồng loạt lác đầu.

Đáy mắt Lạc Đế hiện lên vài phần thất vọng.

Sở Lưu Ly thấy thời cơ không sai biệt lắm, nhảy lên đài :”Ta đấu với người.”

“Nga? Lại là nữ tử kia.” Trong nhóm đại thần, có người nở nụ cười.

“Oa... Bà diên cũng lên sân khấu!” Khả Nhi ở một bên vỗ tay, cười càng thêm vui vẻ.

Sở Lưu Ly nắm chặt nắm tay, ức chế vô hạn tức giận ở đáy lòng.

“Ta đấu với người.”

Nam tử kia tất nhiên đều nhìn thấy hết thấy mọi chuyện vừa rồi xảy ra ở trong đại điện, lúc này nhìn đến Sở Lưu Ly, trong mắt hiện lên vẻ khinh thường.

Sở Lưu Ly thấy vậy, cảm thấy trong lòng càng thêm giận dữ.

Mặc kệ những thứ khác, gơ tay lên, thoáng chớp, quanh thân hiện ra ánh sáng màu lục.

“Lục sắc... Nàng đã đến Vũ Giai tứ cấp?” Phía dưới, có người kinh hô ra tiếng.

“Chắc chắn... Cuối cùng cũng có lời đồn chính xác, Sở gia nhị tiểu thư này, thật đúng là một thiên tài võ học.”

Sở Lưu Ly nghe thấy những lời tán dương xung quanh, liền quăng bỏ vẻ lo lắng lúc này, mừng tí cả mắt.

Giương tay, liền thẳng tắp đánh về phía nam từ phía trước.

Nam tử cả kinh, lắc mình tránh được công kích của nàng, nhưng cũng bất ngờ không kịp đề phòng, Sở Lư Ly từ bên kia, lại tạo ra một trận công kích khác...

“Phanh!!” Một tiếng vang kịch liệt vang lên, nam tử ngã trên mặt đất.

Sở Lư Ly cao cao tại thượng ngẩng cao đầu.

Giờ khắc này, nàng mới tìm trở về lại được loại cảm giác ưu việt ban đầu...

“Ha ha, phấn khích!” Lạc Đế vỗ vỗ tay, tầm mắt nhìn quanh bốn phía :”Còn có ai nguyện ý lên không?”

Xung quanh đều trở nên yên tĩnh.

Buồn cười, ai dám cùng Vũ Giai tử cấp đối đầu?

Sở Lư Ly thấy vậy, nở nụ cười, một chút cũng không quan tâm bản thân tóc tai bù xù có bao nhiêu chật vật.

Nàng chưa từng quên An Tuyết Cầm lúc này đối với nàng trào phúng.

Đảo mắt, nàng nhìn về hướng An Tuyết Cầm :”An tiểu thư, muốn thử một lần hay không?”

Đáy mắt An Tuyết Cầm hiện lên vài tia hàn ý, Sở Lư Ly này, rõ ràng là đang ở trước mặt mọi người làm khó nàng!

Nhưng mà, nàng vẫn biết kỹ*(kỹ nghệ, tài nghệ) không bằng người, chỉ đành cắn răng :”Sở muội muội sinh ra ở nhà Võ tướng, ta làm sao có thể so được với người? Nếu như muốn so... Ta thấy người vẫn là nên tìm Sở tỷ tỷ đi...”

Nói xong, tầm mắt dừng ở trên người Sở Khuynh Nguyệt đang ngồi ở một bên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Sở Lư Ly xấu mặt 6.

“Nàng?” Sở Lư Ly cũng nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, không biết hữu tâm hay là vô ý :”Người không biết sao? Tỷ tỷ từ nhỏ không thể tập võ, bên ngoài đều nói nàng là phế vật...” Nói được nửa câu, Sở Lư Ly lại giống như ý thức được bản thân nói sai lời, bưng kín miệng.

Những lời này, rốt cục lại chứng thực một cái lời đồn, thì phải là, Sở Khuynh Nguyệt chính là phế vật không thể tập võ.

Quanh thân, lại một nữa nhắc lên nghị luận.

Nghe những lời nghị luận xung quanh, nhìn dáng vẻ làm bộ làm tịch của Sở Lư Ly, đáy mắt Sở Khuynh Nguyệt lướt qua tia tối tăm.

Sở Lư Ly, người vội vã muốn chết như vậy?

Tốt lắm... Ta liền thành toàn cho người!

Từ ghế tựa đứng lên, Sở Khuynh Nguyệt đi về phía trước một bước.

Kéo nhẹ khoe môi, nàng nở nụ cười :”Được, ta đấu với người---“

“Chỉ bằng người?” Sở Lư Ly khinh bỉ nhìn Sở Khuynh Nguyệt :”Tỷ tỷ, không phải là ta nói người, chính người cũng tự biết rõ bản thân có bao nhiêu cân lượng, đến lúc lên đài, nếu không cẩn thận bị ta đánh thiếu mất cánh tay hay cụt đi cái chân, người ngàn vạn lần đừng trách ta a.”

Sở Khuynh Nguyệt nhướn mày, khoe môi dưới mạng che mặt, chậm rai gọi lên một độ cong lạnh như băng.

Thật lâu sau, nàng mở miệng :”Tốt... Không đánh tới khi đối phương chịu thua, tuyệt không kêu ngừng!”

...

Trung tâm đại diện, hai nữ tử đứng đối diện nhau.

Một vàng một hồng.

Phấn y nữ tử trên mặt mang theo khinh bỉ vô tận, không những vậy, còn có vài phần tàn nhẫn quỷ dị.

Hoàng y nữ tử mang mạng che mặt, khiến cho mọi người thấy không rõ diện mạo của nàng. Nhưng khí thế quanh thân, cũng đã làm cho người ta cảm thấy giật mình.

Đây là khí thế của một phế vật nên có sao?

Nhìn thế nào cũng không giống!

Trong điện, có người đều nâng tinh thần, muốn nhìn kết quả của trận tỷ thí này, không gì ngoài ba người.

Cung Dạ Tuyết lười nhác tựa vào trên ghế, hip mắt theo dõi, nhìn trăng khí thế của Sở Khuynh Nguyệt, hần cười nhẹ lắc đầu---

Con mèo nhỏ này, lại nhích ngòm.

Thái tử Da Luật Đình chán ghét nhìn Sở Lư Ly.

Hiện tại, hần xem như đã hiểu vì sao tiên tử dưới ánh trăng của hần chán ghét Sở Lư Ly như vậy!

Còn lại là Sở Dịch ngồi ở phía dưới, đáy mắt ao ước nhìn Sở Lư Ly.

Sở Dịch làm sao không biết trận tỷ thí này là do Đế Hậu cố ý an bài, đơn giản là vì muốn cho Lư Ly một cơ hội.

Lúc này, Lư Ly nếu như muốn cứu vãn lại mặt mũi, chỉ có thể dựa vào trận chiến này!

--- -----

“Sở Khuynh Nguyệt, một lát nữa, ngươi cũng đừng khóc quá khó coi!” Sở Lư Ly nhìn Sở Khuynh Nguyệt, đáy lòng lộ ra một tia hưng phấn.

Nàng thậm chí có thể tưởng tượng ra được Sở Khuynh Nguyệt là như thế nào bị bản thân đánh chết khiếp!

“Ít nói nhảm, muốn đánh cứ đánh!” Sở Khuynh Nguyệt mở to mắt, nhìn về phía Sở Lư Ly, lạnh giọng.

Đáy mắt lộ ra hàn quang, làm cho Sở Lư Ly cả kinh.

Sở Lư Ly ổn định tinh thần, quanh thân, lại lần nữa hiện ra ánh sáng lục sắc...

“Mau nhìn, bắt đầu bắt đầu...” Có người đẩy đẩy người bên cạnh, nói.

Người bị thôi không nhẫn nại lắc đầu: “Được rồi, đừng nhìn, kết quả này còn cần nói sao? Nói rõ là Sở nhị tiểu thư sẽ thắng! Không tin ngươi nhìn... Àch...”

Người nọ nói được nửa câu, câu còn lại còn ở trên yết hầu, lại nói không nên lời.

Hần ban đầu muốn nói, Sở nhị tiểu thư chắc chắn một chiều chế địch...

Nhưng mà hiện tại, một màn trước mắt, lại làm cho hần cả kinh từng lớn mắt.

Ngay khi luồng ánh sáng kia mãnh liệt nhắm về phía Sở Khuynh Nguyệt, thân hình Sở Khuynh Nguyệt hơi hơi dao động, lư loát tránh được công kích.

Tốc độ của Sở Khuynh Nguyệt rất nhanh, không chỉ có Sở Lư Ly không thấy rõ động tác của nàng, thậm chí ngay cả các quan khác đại thần, cũng không ai có thể đủ chuẩn xác bắt kịp tốc độ nàng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Sở Lư Ly xấu mặt 7.

Trước mặt, sớm đã không còn bóng dáng của Sở Khuynh Nguyệt, Sở Lư Ly cả kinh.

Khi nào thì, thân thủ của Sở Khuynh Nguyệt lại trở nên lưu loát như vậy?

Nhìn quanh bốn phía, cũng không nhìn thấy bóng dáng của Sở Khuynh Nguyệt.

“Ngươi đang tìm ta?” Phía sau, giọng nói mang theo vài tia treu tức truyền đến.

Sở Lưu Ly xoay người qua.

Nhưng cũng trong khoảnh khắc kia, Sở Khuynh Nguyệt lại phi thân rời đi...

Luẩn quẩn như thế vài vòng, đầu óc Sở Lưu Ly sớm đã bị đùa đến nổi choáng váng.

Biểu cảm của mọi người phía dưới, càng là giật mình.

Tình huống hiện tại này, rõ ràng là Sở Khuynh Nguyệt đang đùa bỡn Sở Lưu Ly!!!

Không đến một lát, Sở Lưu Ly liền thở hổn hển.

Lòng của nàng trùng xuống, liên tục sản sinh ra vài tia dự cảm không lành.

Hình như...

Quyết định vừa rồi, nàng làm sai rồi.

“Sở Lưu Ly, có chút, đã xong...” Không biết từ chỗ nào, tiếng nói của Sở Khuynh Nguyệt lại lần nữa truyền đến.

Ngay sau đó, còn không chờ Sở Lưu Ly phục hồi lại tinh thần, một lực đạo mạnh mẽ, đem nàng đánh thẳng đến nơi khác.

“Phanh!!” Sở Lưu Ly té nằm sấp trên mặt đất, bị quăng một cái liền ngã gục.

Sở Khuynh Nguyệt phì cười: “Thế nào? Nhận thua chưa?”

Sở Lưu Ly đau đến chảy nước mắt.

Nàng không nghĩ ra, đến cùng là chỗ nào xảy ra vấn đề.

Vì sao hôm nay, lại phát sinh nhiều chuyện như vậy, nhiều đến mức đủ để huỷ diệt nàng!

Nàng không cam lòng!

Không cam lòng!

Đứng dậy, khuôn mặt, sớm đã bị nước mắt làm cho lem lút, Sở Lưu Ly cắn răng một cái, ánh sáng màu lục bao khắp thân mình, thẳng tắp bay về phía Sở Khuynh Nguyệt.

“Phế vật... Ta muốn giết ngươi...”

Phế vật? Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh ra tiếng.

Nàng giương tay, thoáng chốc, một luồng ánh sáng màu xanh* (ta nghĩ là xanh dương) thoáng hiện...

Màu xanh!!

Chỉ trong một cái chớp mắt, mọi người xung quanh đều sục sôi!!

Màu xanh đại biểu cho Vũ Giai ngũ cấp, Vũ Giai ngũ cấp mười bốn tuổi, chiếu theo toàn bộ Phong Lạc quốc mà nói, rõ ràng là một loại kỳ tích!

Ánh sáng màu xanh, đem toàn bộ thân mình của Sở Lưu Ly hất mạnh ra ngoài.

“Phanh!!” Tiếng vang lại một lần nữa vang lên, thân thể của nàng va vào một cây cột, chọt, tron miệng phun ra một búng máu, cả người, hoàn toàn ngất lịm!

Khiếp sợ!

Tất cả mọi người đều khiếp sợ.

Tiểu thư phế vật của Sở gia bị đồn là không thể tập võ, kỳ thực lại chính là thiên tài siêu cấp của Phong Lạc quốc!

Đây là dạng tình huống gì?

Sắc mặt Sở Dịch, từ xanh đến trắng, lại từ trắng đến hồng, cuối cùng, hiện ra một trận cuồng hỉ*(mừng rỡ điên cuồng).

Thì ra, đại nữ nhi của hắn, lại có thiên phú cao như vậy.

Lạc Đế cũng thoáng thất thần, cho đến khi giọng nói lạnh lạnh của Sở Khuynh Nguyệt vang lên ở đại điện, lúc này mới khôi phục lại tinh thần---

“Hoàng Thượng, mới vừa rồi ngài nói, còn giữ lời?”

Lạc Đế hí mắt, nhìn Sở Khuynh Nguyệt ở phía dưới, về tối tăm trong mắt hiện lên :”Tất nhiên giữ lời, người có điều kiện gì, cứ việc nói ra...”

“Hoàng Thượng chắc ngài còn nhớ rõ lúc trước đã từng tứ hôn cho thần nữ?”

Nhắc tới chuyện tứ hôn kia, sắc mặt Lạc Đế liền trắng bệch.

Cung Dạ Tuyệt ngồi ở bên cạnh, cũng đang trong cơn giận dữ.

Hắn trừng mắt, trong đôi mắt sâu thẳm kia, hiện lên vài phần lãnh liệt.

Nữ nhân, người thật sự là chán sống rồi? Vậy mà còn nghĩ cầu Hoàng Đế hủy bỏ hôn sự của chúng ta?

Quả thực, phía dưới, chỉ nghe Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục mở miệng nói chuyện :”Kính xin Hoàng Thượng thu hồi... Nôn!”

Nói được nửa câu, Sở Khuynh Nguyệt cảm nhận được một trận ghê tởm, nhin không được muốn nhổ ra...

Lúc này đây, dạ dày của nàng, giống như hơi men cay chua bốc lên, Sở Khuynh Nguyệt chạy đến một bên, không ngừng nôn khan.

“Làm sao vậy? Mau, mau truyền ngự y!” Lạc Đế thấy tình hình xảy ra biến cố, cũng cực kỳ cả kinh, cuồng quit kêu lên.

Sở Khuynh Nguyệt tay nắm lên trên thân cột, như chợt nghĩ tới gì đó, sắc mặt liền trắng bệch...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 25: Khóc! Mang thai 1!

Không phải chứ?

Sẽ không chính xác như vậy đi?

Tính tính...

Di cả của nàng đã N ngày chưa có tới...

Từ lúc nàng xuyên đến nơi này, cũng đã hơn một tháng...

Hai tay Sở Khuynh Nguyệt gặt gao siết chặt y phục của mình, sắc mặt trắng bệch.

“Sở tiểu thư, người xác định không cần truyền thái y?”

Sở Khuynh Nguyệt đứng thẳng thân mình, gượng cười :”Không có việc gì, trời hôm nay quá nóng, thần nữ có lẽ chỉ là bị cảm nắng, tạ ơn Hoàng Thượng quan tâm...”

Đến lúc này, Hoàng Đế mới không hỏi thêm gì nữa.

Không biết qua bao lâu, trận yến hội này, rốt cục kết thúc.

Sở Khuynh Nguyệt không nán ná thêm nữa, lập tức trở về Tướng quân phủ.

Lúc này, Sở Nhị phu nhân đã chờ ở Sở gia từ sớm, nàng thật muốn nhanh chóng biết được hết mọi chuyện đã xảy ra trên yến hội.

Ngoài cửa lớn, nhìn thấy Sở Khuynh Nguyệt sắc mặt trắng bệch gấp gúc đi vào trong phủ, Sở Nhị phu nhân thầm nghĩ Sở Khuynh Nguyệt đã bị kích

thích gì đó.

Nghĩ như thế, không khỏi khiến cho trong lòng cực kỳ vui sướng, nghĩ rằng Lưu Ly nhất định là đã được Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu thưởng thức.

“Tiểu thư, tiểu thư ngài cảm thấy như thế nào?” Nhìn thấy Sở Khuynh Nguyệt một đường nôn khan không thôi, Cẩm Nhi gấp đến độ sắp khóc thành tiếng.

Sở Khuynh Nguyệt dựa vào trên lan can, thật lâu sau, mới từ từ bình ổn lại...

“Không có việc gì, chúng ta trở về sân đi!”

“Nhưng mà tiểu thư, sắc mặt người rất khóe coi, vẫn là nên gọi đại phu đến.”

“Đi.” Ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt đảo qua Cẩm Nhi, giọng nói lạnh lùng.

Khí thế trong giọng nói kia không cho phép cãi lại làm cho Cẩm Nhi ngẩn ra, thật lâu sau, Cẩm Nhi gật đầu: “Được, chỉ là tiểu thư, nếu người tiếp tục cảm thấy không thoải mái, cho dù là người sẽ đánh Cẩm Nhi, Cẩm Nhi cũng sẽ đi gọi đại phu!”

...

Sở Khuynh Nguyệt ngồi ở trong viện, nhìn bầu trời màu lam, ánh mắt trở nên xa xăm.

Nàng đưa tay, đặt lên bụng của mình.

Đứa nhỏ...

Nơi này có một đứa nhỏ thuộc về nàng, là thân nhân duy nhất trên đời này của nàng...

Sở Khuynh Nguyệt hơi lim dim mắt, trầm tư suy nghĩ.

Lại một lần nữa mở mắt ra, liền bị khuôn mặt phóng đại trước mặt làm cho hoảng hốt.

“Nữ nhân, ngươi đang nghĩ cái gì?” Cung Dạ Tuyết vẫn mang mặt nạ quỷ như trước, giờ phút này, ánh mắt của hắn, mang theo vài phần lạnh lẽo, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt.

“Cung Dạ Tuyết, ngươi đến rồi lên tiếng một cái sẽ chết sao?”

“Ta mới vừa lên tiếng a...” Đã bị nhận ra, Cung Dạ Tuyết cũng không tiếp tục nguy trang nữa. Chợt, giọng điệu của Cung Dạ Tuyết biến lạnh, hắn đưa tay, trực tiếp túm cánh tay của Sở Khuynh Nguyệt: “Mới vừa rồi ở trên đại điện, ngươi là muốn huỷ bỏ hôn ước của chúng ta?”

“...” Sở Khuynh Nguyệt không trả lời, cam chịu.

“Vì sao?” Hàn ý quanh thân Cung Dạ Tuyết càng thêm nồng liệt. Hắn chậm rãi đến gần Sở Khuynh Nguyệt, khoảng cách thật gần, thậm chí có thể làm cho Sở Khuynh Nguyệt tinh tường thấy được hàn ý nơi đáy mắt của hắn!

“Cung Dạ Tuyết, chúng ta quen nhau sao?” Sở Khuynh Nguyệt rút mạnh tay về, lui về phía sau vài bước, hỏi lại.

“Không quen sao?” Cung Dạ Tuyết nở nụ cười... “Nữ nhân, đã ngủ cùng nhau, ngươi còn dám nói không quen?”

Sở Khuynh Nguyệt kéo kéo cánh môi không nói gì, tiếp tục mở miệng ---

“Diện mạo ta xấu xí, tính cách táo bạo, Cung Dạ Tuyết, đến lúc đó nếu như ngươi cưới ta, sẽ bị người người chê cười.”

“Không sao cả, vừa khéo thanh danh của ta ở bên ngoài cũng không tốt, càng thích hợp...”

“... Ta lúc nóng lúc lạnh, tính cách táo bạo, ngươi muốn kết hôn với ta, sẽ xảy ra chuyện.”

“Không sao cả, ta càng táo bạo hơn, đến lúc đó lấy bạo chế bạo là được!”

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu, giận dữ trừng mắt nhìn khuôn mặt quỷ của Cung Dạ Tuyết.

Thật lâu sau, nàng cắn răng, gần từng tiếng nói: “Cung Dạ Tuyết, ngươi đến cùng là coi trọng điểm nào của lão nương? Lão nương sẽ đi sửa, không phải được rồi sao!!”

“Toàn thân trên dưới của ngươi ta đã xem qua rồi, ta đều rất thích, ngươi đi sửa đi a...”

“...” Sở Khuynh Nguyệt triệt để bất đắc dĩ.

Tất cả bình tĩnh của nàng, tất cả phong độ, từ sau khi đụng phải nam nhân này, tất cả đều mất hết.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Khóc! Mang thai 2!

“Ngươi không muốn gả cho ta đến vậy sao?” Cung Dạ Tuyết đột nhiên yên lặng một lát, rồi sau đó mở miệng.

“Không muốn!” Không hề nghĩ ngợi, Sở Khuynh Nguyệt trực tiếp mở miệng.

“Vì sao?”

“Không vì cái gì cả!”

“Vì sao không vì cái gì cả?” (...)

“KAO! Cung Dạ Tuyết, ngươi đùa cợt ta đủ chưa?” Sở Khuynh Nguyệt nổi giận!

“Dù sao tương lai ngươi cũng sẽ phải lập gia đình, không bằng hai ta cùng nhau sống qua ngày đi...”

Cung Dạ Tuyết bỗng nhiên nở nụ cười, môi mỏng dưới lớp mặt nạ, chậm rãi gọi lên độ cong, hất cười: “Bằng vào chuyện ngươi ngủ với ta... Ngươi phải chịu trách nhiệm với ta...”

“...”

Cung Dạ Tuyết... Mặt ngươi thật đúng là dày!!

Rõ ràng chịu thiệt là nàng!

Sở Khuynh Nguyệt vừa muốn phản bác lại, dạ dày, lại bốc lên.

Sắc mặt trắng bệch...

Cung Dạ Tuyết nhận ra sự khác thường của nàng, đưa tay, chế trụ cổ tay nàng.

“Cung Dạ Tuyết, ngươi biết y thuật?”

Cung Dạ Tuyết không trả lời nàng, chỉ sau một lát, trong đôi mắt sâu thẳm hiện lên vài phần khác thường...

“Ngươi có thai?”

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt run rẩy, cũng không trả lời.

Cung Dạ Tuyết buông tay nàng xuống, hất ngưng trọng, nhìn về phía nàng: “Ngươi cũng đã đem mầm móng của ta mang đi, vì sao còn không chịu gả cho ta?”

“Vô si!” Sở Khuynh Nguyệt cắn răng nhìn về phía Cung Dạ Tuyết.

“Vô si? Ngươi thích tên này? Vậy sẽ để lại cho con trai ta dùng cũng được...” (...)

Sở Khuynh Nguyệt thề, cho tới bây giờ chưa có ai làm cho nàng phát điên cùng bất đắc dĩ như vậy.

Bên ngoài, chợt truyền đến một tiếng bước chân ào ào đi đến.

Ánh mắt Cung Dạ Tuyết hiện lên sắc tối: “Nữ nhân, chăm sóc thật tốt bản thân cùng con ta...”

Dứt lời, như một trận gió xẹt qua, chợt, trước mắt, cũng không còn bóng dáng của Cung Dạ Tuyết nữa.

Sở Khuynh Nguyệt ngồi thẳng thân mình, nhìn hai ba tỳ nữ đang từ ngoài sân đi vào...

“Đại tiểu thư, Tướng quân hạ lệnh, để cho ngài chuyển về sân trước kia.”

“Ân?” Sờ Khuynh Nguyệt nhú mày, đáy mắt hiện ra một trận lạnh ý.

Lão già kia...

Hiện tại biết nàng còn có giá trị lợi dụng?

Liền quay lại nhìn bọ nàng?

Thật có lỗi! Nàng mới không ở dưới trướng của hần!

“Ta ở viện này rất tốt, vì sao phải chuyện?”

Một tỷ nữ hơi lớn tuổi nghe vậy, tiến lên, ngưng ngưng cười cười: “Đại tiểu thư, hoàn cảnh sân này không tốt lắm, Tướng quân lựa chọn cho ngài, chính là sân viện tốt nhất trong phủ, trước kia, ngay cả nhị tiểu thư la hét muốn ở trong đó, Tướng quân cũng không bằng lòng...”

“Hoàn cảnh không tốt?” Không đợi tỷ nữ kia nói xong, Sờ Khuynh Nguyệt hỏi ngược lại: “Ấy... Người trở về hỏi lại Tướng quân, nếu đã biết hoàn cảnh sân này không tốt, lúc trước vì sao còn muốn cho ta ở nơi này?”

“Này...” Tỷ nữ kia nhất thời nghẹn họng.

Nguyên nhân lúc trước đại tiểu thư bị đuổi tới viện này có ai mà không biết a?

Nhưng mà hiện tại, xưa đâu bằng nay!

Từ sau khi ở Hoàng cung trở về, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Danh dự của hai vị tiểu thư, quả thật là hoàn toàn điên đảo.

Phế vật ngày xưa, bây giờ, đã biến thành thiên tài cao nhất!

Mà thiên tài Sờ Lưu Ly ngày xưa, cũng từ sau khi nàng trở về từ Hoàng cung, đã bị Sờ tướng quân nhốt lại, mặc kệ Sờ Nhị phu nhân cầu tình như thế nào, cũng không có nửa điểm tác dụng!

“Đại tiểu thư, ngài đừng làm khó dễ nhóm nô tì...”

“Ta cũng không làm khó dễ các người, cửa ở phía sau đầu, các người thích đi thì đi, thích ở thì ở.” Sờ Khuynh Nguyệt tựa vào một bên, nhìn quanh bốn phía, cười lạnh.

Muốn nàng chuyển khỏi nơi này? Nằm mơ!

Viện này tuy rằng cũ nát, nhưng là chỗ khuất nhất trong Tướng quân phủ, mỗi lần đi ra ngoài, chỉ cần phi qua bức tường đó là được, cực kỳ thuận tiện!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Lão hổ lại phát uy 1.

Mấy tỷ nữ kia cũng rất khó xử, bọn họ đều là phụng mệnh lệnh Tướng quân đến đây.

Mệnh lệnh của Tướng quân, các nàng trăm lần vạn lần cũng không dám cãi lại!

Nhưng hiện tại, đại tiểu thư lại không vừa ý.

Tỷ nữ cầm đầu kia gục đầu xuống---

“Thật có lỗi, đại tiểu thư, chúng ta cần phải mang ngài đưa đến sân viện mới.”

Nói xong, tỷ nữ quay đầu, phân phó hai người phía sau: “Các người đi thay đại tiểu thư thu dọn đồ đạc...”

Nghe vậy, hai tỷ nữ kia cung kính đi vào bên trong...

“Các người muốn làm cái gì?” Trong phòng, truyền đến tiếng kinh hô của Cẩm Nhi.

Sở Khuynh Nguyệt chạy vào bên trong, quả nhiên thấy được hai nha hoàn kia đang đóng gói đồ đạc của nàng!

“Dừng tay!” Trong mắt Sở Khuynh Nguyệt hiện lên một tia tức giận.

Nha hoàn làm như mắt điếc tai ngơ, chỉ là tiếp tục thu dọn.

“Ta bảo các nười dừng tay!” Sở Khuynh Nguyệt triệt để tức giận, con giận lúc này do Cung Dạ Tuyết châm ngòi còn chưa có chỗ phát tiết, lúc này cũng thuận đường cùng nhau bùng nổ.

Quanh thân của nàng, tản ra khí thế lạnh thấu xương.

Vũ Giai ngũ cấp, đây đã đi vào hàng ngũ cao thủ.

Người có Vũ Giai ngũ cấp ở trên toàn bộ Phong Lạc quốc, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Giờ khắc này, cùng với con tức giận của Sở Khuynh Nguyệt, bụi bậm bốn phía, giống như đều bị khí thế cường đại kia nhấc bay lên.

“Bang bang phanh!” Từng con khí thế mạnh mẽ, thẳng tắp hướng về phía ba người kia.

Ba người kia, bị cú va chạm này, thân thể trực tiếp bị quăng ngã lên trên thành cột...

Đứng ở tại chỗ, Sở Khuynh Nguyệt từ trên cao nhìn xuống các nàng.

“Ta đã nói rồi, ta không chuyển, nhưng các ngươi cố tình rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, cái này cũng không thể trách ta được! Trở về nói với Sở Dịch, Sở Khuynh Nguyệt ta, không hiếm lạ gì cái sân kia!”

Mấy tỷ nữ đều cực kỳ kinh sợ.

Giờ khắc này, các nàng rút cuộc hiểu được vì sao trong vài ngày toàn bộ Phong Lạc đều tràn ngập bàn luận về chuyện Sở đại tiểu thư từ phế vật biến thành thiên tài!

Thấy Sở Khuynh Nguyệt không tiếp tục truy cứu, các nàng liền cuống quýt từ trên mặt đất đứng dậy, nhanh chóng chạy đi...

--- -----Thiên tài cuồng phi, cười một được một----- -----

Bóng đêm, yên tĩnh.

Sở Khuynh Nguyệt nằm ở trên giường, nhắm mắt ngủ.

Trong bóng đêm yên tĩnh, Sở Khuynh Nguyệt chợt mở mắt, dấy mắt, hiện lên vài phần sáng rọi!

Ngoài phòng, một bóng người màu đen lặng yên xẹt qua, rồi sau đó lén lút đẩy cửa phòng ra, rón ra rón rén đi vào.

Sở Khuynh Nguyệt nằm nghiêng người lại, từ từ nhắm mắt.

Bóng người kia chậm rãi tới gần, hần dừng ở bên giường Sở Khuynh Nguyệt, thật lâu không nói gì.

Sở Khuynh Nguyệt lúc này, bởi vì nàng nằm nghiêng, nên chỉ lộ ra nửa gương mặt.

Nương theo ánh sáng của ánh trăng ngoài cửa, Da Luật Đình nhìn chăm chăm nửa sườn mặt hoàn mỹ kia của Sở Khuynh Nguyệt, đắm chìm trong niệm tưởng to lớn của mình...

Tiên tử dưới ánh trăng... Thì ra, đáng vẻ đẹp như vậy.

Da Luật Đình đưa tay, muốn xoa mặt nàng.

Đúng vào lúc này, Sở Khuynh Nguyệt mạnh mẽ mở to mắt, nàng nhanh chóng ngồi bật dậy, một bàn tay, nắm ở yết hầu của hắn.

“Là ta, là ta...” Da Luật Đình kinh hô ra tiếng.

“Thái tử điện hạ đêm hôm khuya khua thật đúng là rất có nhã hứng a.” Sở Khuynh Nguyệt ngồi lên một cái ghế bên cạnh, chân bắt chéo, nhếch nhếch môi: “Đêm khuya tạo phản, rốt cục, có chuyện gì?”

Da Luật Đình xoay người sang chỗ khác, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt...

“Lần trước, từ sau khi ngươi cứu ta, mấy ngày nay, lúc ta ngủ cũng nghĩ đến ngươi, lúc ăn cơm cũng nghĩ đến ngươi, ta rất muốn tìm ngươi, nhưng mà...” Da Luật Đình đang nói, đến khi nhìn thấy nửa khuôn mặt còn lại của Sở Khuynh Nguyệt, kinh ngạc nói không ra lời.

Chỉ thấy trên nửa khuôn mặt kia, một ấn ký màu đen to bằng bàn tay, gồ ghề lan tràn trên mặt của nàng.

Ánh trắng chiếu xuống, giờ khắc này, Sở Khuynh Nguyệt tình tường nhìn thấy được sự hoảng sợ bên trong đôi mắt của Da Luật Đình.

Nàng nâng lên khoé môi, lạnh lùng bật cười :”Nhưng mà thế nào? Thái tử điện hạ...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Lão hồ lại phát uy 2.

“Ngươi... Ngươi...” Da Luật Đình vươn ngón tay, chỉ vào khuôn mặt kia của Sở Khuynh Nguyệt, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Àn? Thái tử điện hạ, ngươi còn chưa nói xong mà... Ngươi nói lúc ăn cơm cũng nghĩ đến ta, lúc ngủ cũng nghĩ đến ta, sau đó thì sao?” Đón ánh trắng, Sở Khuynh Nguyệt chậm rãi đi về phía trước.

Không biết do hiệu quả của ánh trắng hay là nguyên do khác, giờ khắc này, nửa gương mặt hoàn hảo của Sở Khuynh Nguyệt lại trắng bệch một mảnh.

Hắc bạch tương ứng, cả người nhìn qua, chỉ cảm thấy cực kỳ dữ tợn.

Da Luật Đình kinh sợ lui về phía sau---

“Ngươi... Ngươi đừng tới đây... Ngươi...”

“Thái tử điện hạ, ngươi còn chưa nói xong mà...”

Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục tiến lên phía trước.

Da Luật Đình rút cuộc nhẫn nhịn không nổi, hần nhấm nhắt, rồi sau đó trực tiếp nhảy ra ngoài cửa sổ!

Chờ Da Luật Đình đi rồi, Sở Khuynh Nguyệt hừ lạnh một tiếng.

“Thực con mẹ nó không hay ho! Không phải chỉ là một vết bớt thôi sao? Có cần bị dọa thành như vậy không?”

Sở Khuynh Nguyệt đưa tay, vuốt vuốt ấn ký màu đen trên mặt mình, khẽ thở dài...

Giờ phút này, trong đầu của nàng, hiện lên một cảnh tượng khác.

Lúc đó, nam tử đeo mặt nạ quý hai mặt kia, đã từng ôn nhu vuốt ve qua khối bớt này của nàng, còn nói đây là dấu hiệu của nàng.

Giờ phút này, Sở Khuynh Nguyệt cảm thấy, trong lòng đang từ từ nổi lên cảm giác kỳ dị nhàn nhạt...

Trời còn chưa toả nắng, bên ngoài liền truyền đến một trận tiếng bước chân ồn ào.

“Cầm Nhi, bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?” Sở Khuynh Nguyệt nghi hoặc hỏi.

Cầm Nhi từ bên ngoài thở hồng hển chạy vào :”Trong cung phái người đến truyền chỉ, nói là thái tử bị bệnh, cùng lúc đó, huy bỏ vị trí thái tử phi của nhị tiểu thư.”

Cầm Nhi nói xong, chờ mong phản ứng của Sở Khuynh Nguyệt, nhưng chỉ thấy Sở Khuynh Nguyệt nhàn nhạt gật đầu.

“Tiểu thư? Ngươi không kinh ngạc sao?”

“Có gì phải kinh ngạc?”

“Tình thế của nhị tiểu thư không phải là đối với vị trí của thái tử phi là nhất định hay sao? Không biết hiện tại sau khi nàng ta biết vị trí thái tử phi của mình bị phế, có trở nên điên loạn hay không.”

Sở Khuynh Nguyệt nhìn nhìn Cầm Nhi, rồi sau đó gật đầu :”Đây cũng khó nói---“

Quả đúng như lời của Cầm Nhi, giờ phút này, ở bên trong sân khác của Tướng quân phủ, Sở Lưu Ly khóc đến bi thương.

Tiếng khóc này, sớm đã làm cho bọn thị vệ canh ở bên ngoài nghe không nổi nữa rồi, bọn thị vệ đồng loạt tránh đi tiểu viện này, chỉ xa xa nhìn sang nơi này.

“Mẫu thân... Đây không phải là sự thật, thái tử làm sao có thể lại từ hôn chứ? Đây không phải là sự thật?”

“Nữ nhi đáng thương của ta a...” Sở Nhị phu nhân cũng bị bất thành linh xảy ra biến cố làm cho đá kích, lại nhìn đến Sở Lư Ly tiêu tụy như thế, càng thêm đau lòng.

“Ô ô... Mẫu thân, vị trí thái tử phi là của nữ nhi, rõ ràng chính là của nữ nhi!!!”

“Ly nhi, con nói cho mẫu thân biết, ở trong cung, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Chuyện hôm đó xảy ra trong cung, Sở Nhị phu nhân đến bây giờ cũng đều không rõ.

Sở Lư Ly vừa trở về, liền bị Sở Tướng quân nhốt vào một sân khác, không để cho bất luận kẻ nào tới gần, cho đến hôm nay sau khi thánh chỉ giáng xuống, Sở Lư Ly mới được thả ra.

“Là Sở Khuynh Nguyệt! Còn có An Tuyệt Cầm! Là hai người bọn họ! Đúng! Nhất định là hai nàng liên thủ đến đối phó nữ nhi, mới làm cho nữ nhi ở trong cung mất hết mặt mũi!! Mẫu thân, nữ nhi không cam lòng a... Vị trí thái tử phi kia, rõ ràng là của nữ nhi!” Sở Lư Ly vừa nói vừa khóc nức nở.

Sở Nhị phu nhân ôm Sở Lư Ly, không ngừng an ủi nàng, trong mắt, nước mắt cũng chảy ra.

Nàng hơi hơi nhắm lại mắt, thật lâu sau, mới lặng lẽ buông ra.

Khi mở mắt ra, trong mắt Sở Nhị phu nhân, rõ ràng hiện lên ánh sáng tàn nhẫn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Nghịch xúc hại chết 1.

Vào giờ cơm trưa.

Lý ma ma đưa hộp đồ ăn đến.

Cầm Nhi khoan khoái đi đến nhận lấy.

“Tiểu thư, những thức ăn này, thật đúng là mỗi ngày một tốt.” Cầm Nhi nhìn đồ ăn, vui sướng kêu ra tiếng.

“Tiểu thư, cái kia... Có thể cho ta hay không?” Nhìn phần đồ ăn kia của Sở Khuynh Nguyệt, Cầm Nhi nuốt một ngụm nước miếng.

“Ngươi ăn phần này đi.” Sở Khuynh Nguyệt cười khê. Thời gian gần đây, nàng càng ngày càng phát hiện thuộc tính ăn hoá của Cầm Nhi.

Cầm Nhi thè lưỡi với Sở Khuynh Nguyệt, rồi sau đó không chút khách khí lấy phần thức ăn kia.

Chờ sau khi ăn cơm no, Cầm Nhi đứng lên, thu dọn đồ đạc trên bàn.

Cũng trong một khắc, mâm thức ăn từ trong tay Cầm Nhi rơi xuống.

Lập tức, Cầm Nhi gắt gao bụng kín bụng.

“Cầm Nhi, ngươi làm sao vậy?” Sở Khuynh Nguyệt cả kinh, nhìn lại, chỉ thấy khuôn mặt Cầm Nhi tái nhợt.

“Tiểu thư, Cầm Nhi đau bụng...”

Lòng Sở Khuynh Nguyệt mạnh mẽ trầm xuống.

Nàng lấy ra một cây ngân châm, đâm xuống thức ăn vừa nãy Cầm Nhi đã ăn, chỉ trong nháy mắt, phía dưới cây ngân châm, từ từ chuyển sang đen!

Có độc!!

“Tiểu thư, Cầm Nhi đau quá...” Cầm Nhi ngậm khê ra tiếng, trong giọng nói, tràn đầy đau đớn.

“Đừng sợ, ta sẽ cứu ngươi, sẽ cứu ngươi!” Ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt tràn ra vẻ sốt ruột, nàng cũng Cẩm Nhi, hướng ra phía ngoài chạy đi.

Giờ phút này, giọng nói của nàng, nhuộm vài phần nghẹn ngào.

Cẩm Nhi, ngươi đừng có làm sao...

Ngay vào lúc nàng tâm hoảng ý loạn, bên ngoài tường viện, bóng người màu đen, lại xâm nhập.

“Cung Dạ Tuyết, cứu nàng... Mau cứu nàng.” Giờ khắc này, Sở Khuynh Nguyệt giống như tìm được cứu tinh, túm tay Cung Dạ Tuyết không buông.

Nàng biết, Cung Dạ Tuyết biết y thuật.

Thấy Sở Khuynh Nguyệt sốt ruột như vậy, Cung Dạ Tuyết trầm than bản thân đến thật đúng lúc!

Không chần chừ, tiến lên.

Khi kiểm tra độc Cẩm Nhi trúng phải, trên mặt Cung Dạ Tuyết hiện lên rét lạnh: “Đối phương thật đúng là ác độc, độc hạ chính là ‘Đoạn trường tán’.”

“Đoạn trường tán?” Sở Khuynh Nguyệt kinh hô, trong mắt, càng thêm sốt ruột.

“Yên tâm, cũng may thời gian trúng độc cũng chưa lâu, ta có thể cứu nàng.”

Đến lúc này, Sở Khuynh Nguyệt mới nhẹ nhàng thở ra...

Chờ giúp Cẩm Nhi giải độc xong, Cung Dạ Tuyết mới xoay người: “Nha hoàn của ngươi làm sao mà trúng độc?”

Trong ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt tràn đầy sát ý: “Mục tiêu của người hạ độc, là ta.”

“Ai? Dám hại ngươi!” Cung Dạ Tuyết cũng ý thức được sự tình nghiêm trọng.

Nếu như người trúng độc hôm nay là Sở Khuynh Nguyệt, cho dù sau đó hẳn có thể giải độc cho nàng, nhưng đứa nhỏ trong bụng nàng nhất định cũng sẽ không giữ được!

“Ta---cũng---muốn---biết---” Ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt phát ra hàn ý, thật lâu sau, nàng gằn từng tiếng.

Lúc này đây, nàng thật sự động sát ý!

-----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

“Đại tiểu thư, đại tiểu thư tha mạng a, lão nô làm sao dám hạ độc trong thức ăn của đại tiểu thư? Lão nô chỉ phụ trách đem đồ ăn đưa cho đại tiểu thư thôi a!”

“Trong quá trình ngươi tới, có từng đụng vào người nào không?” Sở Khuynh Nguyệt ngồi ở một bên, lạnh giọng hỏi.

Lý ma ma tâm hoảng ý loạn, nàng biết đại tiểu thư không bình thường! Lúc này, gấp đến độ suy nghĩ hỗn loạn: “Lão nô không biết, cái gì cũng đều không biết a!”

“Nói!!!” Sở Khuynh Nguyệt gặn dữ, một luồng ánh xanh trong lòng bàn tay bắn ra, thoáng chốc, một tảng đá cách đó không xa hoá thành bột phấn.

Lý ma ma cả kinh, ý nghĩ, mới từ từ thanh tỉnh lại---

“Ta nhớ ra rồi, trên đường ta đến đây, ta đụng phải nha hoàn Tử Diên bên người của Nhị phu nhân, nàng ta nói Nhị phu nhân tìm ta có việc, ta liền buông hộp thức ăn xuống, nhưng sau đó cũng không tìm thấy Nhị phu nhân, lão nô liền trực tiếp đi đến đây...”

“Nhị phu nhân...” Sở Khuynh Nguyệt nheo mắt lại, khẽ lẩm bầm mấy từ này.

Trên mặt của nàng, không mang theo nửa phần tình cảm, giống như là đang nhớ kỹ tên của một người chết mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Nghịch xúc hại chết 2.

Thấy vẻ mặt như vậy của Sở Khuynh Nguyệt, Lý ma ma chỉ cảm thấy sau lưng bị mũi nhọn đâm vào.

Nàng ngẩng đầu, dè dặt cẩn trọng mở miệng :”Đại tiểu thư... Lão nô có thể lui xuống không?”

“Ngươi đi đi...”

Thấy vậy, Lý ma ma cuống quýt thối lui, bà cũn không dám lưu ở đây nhiều thêm một giây một phút nào nữa.

Đại tiểu thư này, thật sự rất là khủng bố!

Đội Lý ma ma đi rồi, Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh ra tiếng :”Sở Nhị phu nhân, Sở Lưu Ly, các ngươi lại một lần nữa thành công chọc giận ta! Lúc này đây, ta muốn mạng cục tức này, hết thấy đều trả lại cho các ngươi!”

--- ----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một---- ----

Đêm dài, yên tĩnh.

Chung quanh, không có gió.

Một bóng dáng màu đen, từ chỗ thiên viện xẹt qua, trực tiếp dừng ở trước tiền viện.

Hôm nay, Sở tướng quân bị Lạc Đế giữ ở trong cung thảo luận quốc sự, không thể trở về.

Sở Khuynh Nguyệt nâng người nhảy qua, trực tiếp phá cửa sổ phi vào.

Sở Nhị phu nhân ban đầu đã tính đi ngủ, nhưng lại bị tiếng động bất thành linh làm cho phát hoảng.

Dưới ánh nến, chỉ thấy khuôn mặt khủng bố kia của Sở Khuynh Nguyệt, bại lộ ở trong không khí.

“Ngươi... Ngươi tới làm cái gì?” Sau khi nhìn thấy người tới là ai, Sở Nhị phu nhân có chút kinh hãi.

Ban ngày, nàng độc hại Sở Khuynh Nguyệt không thành, Sở Nhị phu nhân chỉ cho là trên đường xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cho nên Sở Khuynh Nguyệt cũng không có trúng độc.

Nàng nào đâu biết rằng, người trúng độc, là nha hoàn bên người Sở Khuynh Nguyệt!

“Sở Nhị phu nhân, ngươi nói... Ta tới để làm gì?” Sở Khuynh Nguyệt cười cười, sát khí đầy người, làm cho Sở Nhị phu nhân rùng mình.

“Sở Khuynh Nguyệt, ngươi đến cùng là muốn làm gì? Ta chính là Nhị phu nhân của phủ này, cũng là trưởng bối của ngươi!” Sở Nhị phu nhân ra vẻ trấn định quát lạnh ra tiếng.

“Trưởng bối... Ha ha... Nhị phu nhân, ngươi đến địa ngục làm trưởng bối của ngươi đi!” Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt nâng lên một độ cong quỷ dị, nàng khẽ thấp giọng nói, cười nói, phảng phất mang theo quỷ mị.

Chỉ trong nháy mắt, sát ý quanh thân Sở Khuynh Nguyệt nổi lên tứ phía.

Trong phòng rõ ràng kín kẽ không lọt qua một ngọn gió nào, sợi tóc của Sở Khuynh Nguyệt, lại theo một loại lực đạo không rõ nào đó bay bay giữa không trung...

Ánh xanh thoáng hiện.

Ngay sau đó, một luồng ánh sáng như lợi kiếm, thẳng tắp bay về hướng Nhị phu nhân.

Thậm chí còn chưa kịp kêu ra tiếng, đầu cùng thân thể của Sở Nhị phu nhân, cứ như vậy bị chia lìa!

Máu tươi, vẫn khắp nơi!

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng cười thành tiếng, chỗ lõm bàn tay của nàng, ánh sáng lại lần nữa thoáng hiện.

Chợt, nàng cách không*(giống như là đứng ở xa điều khiển ấy) lấy vật, đem thi thể cùng đầu của Nhị phu nhân, cất vào trong một cái gói to...

Khiêng gói to lên, Sở Khuynh Nguyệt phi thân, liền rời đi.

Lúc xoay người, nàng nhìn căn phòng, nhẹ nhàng bật cười.

Cách đó không xa, dưới ánh nến, Sở Khuynh Nguyệt thuận tay, đem ánh nến kia ném lên trên giường.

Thoáng chốc, ánh lửa bốn phía...

Lửa lớn ngập trời, chiếu rọi lên khuôn mặt quý mị của Sở Khuynh Nguyệt.

Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh---

Sở Khuynh Nguyệt nàng chưa bao giờ chủ động đi trêu chọc người khác, nhưng mà, nếu như ai dám động vào nàng, hoặc là động người bên cạnh nàng, nàng chắc chắn sẽ gấp trăm ngàn lần trả lại cho hắn!

...

Bên trong Tướng quân phủ, bọn hạ nhân cả đêm không ngủ.

Không biết là đã xảy ra chuyện gì, phòng ngủ tiền viện đột nhiên cháy lớn.

Tướng quân không có ở đây, bọn hạ nhân hoảng loạn. Một đám người, bận rộn suốt cả một đêm, hỏa này, mới bị dập tắt triệt để.

Chỉ là, cháy suốt một đêm, đã đem phòng ngủ hoàn toàn huỷ bỏ, tất cả đều đốt sạch!

Đến lúc Sở Dịch trở về, chứng kiến cảnh này, đều chỉ còn là một mảnh phế tích*(tro tàn).

Lúc này liền nổi giận đùng đùng.

“Đây rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?”

“Tướng quân, chúng ta cũng không biết a, tối hôm qua, căn phòng này, đột nhiên bốc cháy...”

“Nhị phu nhân đâu? Nhị phu nhân ở đâu?”

“Nhị phu nhân?” Nhắc đến Nhị phu nhân, tất cả hạ nhân đều kinh ngạc trừng lớn mắt---

“Tướng quân, chúng ta ai cũng không nhìn thấy Nhị phu nhân a...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Nghịch xúc hại chết 3.

Đôi đồng tử của Sở Dịch hơi hơi co rút lại, chợt, hắn đi vào, giống như đàn tìm kiếm cái gì đó, nhưng cái gì cũng không tìm thấy.

Căn phòng bị thiêu, sớm đã thành một mảnh phế tích.

“Tướng quân, đừng lo lắng, Nhị phu nhân có thể ở lại chỗ của nhị tiểu thư, hai ngày nay, tối nào Nhị phu nhân cũng sẽ ở cùng nhị tiểu thư...”

Thần sắc Sở Dịch hơi lạnh lẽo : “Đang yên đang lành, vì sao đột nhiên hỏa hoạn?”

“Hồi bẩm Tướng quân, trong đồng phế tích chúng ta phát hiện thi thể của một con mèo, chỉ sợ là trong đêm hôm qua súc sinh xâm nhập vào phòng, làm ngã đổ nến.”

“Ta đã nói bao nhiêu lần rồi, không cho phép bất kỳ ai ở trong phủ nuôi dưỡng mấy thứ này!” Quanh thân Sở Dịch, tản ra khí thế凛冽.

Nhóm hạ nhân thấy vậy, thân hình run lên---

“Hồi bẩm tướng quân, con mèo kia là do nhị tiểu thư nuôi.”

“Lại là nàng?!” Sắc mặt Sở Dịch càng thêm khó coi : “Ta sau này mới từ từ tính sổ với nàng ta!”

Giờ phút này đã là năm giờ sáng, trời còn chưa sáng, phía Đông, nhẹ nhàng lộ ra một điểm trắng.

Bị Lạc Đế giữ lại ở hoàng cung suốt đêm thương nghị quốc sự, đáy mắt của Sở Dịch, ức chế không được một mồi.

Hắn ách xì một cái, quay đầu, đi về phía thư phòng...

Tướng quân phủ rất lớn, Sở Lưu Ly bị giam cầm trong viện ở phía bắc, căn bản chưa từng nghe được nửa phần động tĩnh bên ngoài.

Đã nhiều ngày qua, Sở Lư Ly rút cuộc cũng lãnh ngộ được nhân tình thế thái.

Trước kia, nàng tuy là thứ nữ của Tướng quân phủ, nhưng bởi vì lại cực kỳ có thiên phú về võ học, ở trong phủ, chưa bao giờ có người bạc đãi nàng.

Hiện tại, trải qua chuyện trong cung, Sở Lư Ly triệt để bị Sở Dịch buông bỏ, ném ở thiên viện, giống y như cảnh Sở Khuynh Nguyệt bị thái tử từ hôn trước kia.

Mỗi khi nhớ đến những chuyện xảy ra trong cung của ngày hôm đó, Sở Lư Ly liền nổi lên sát ý.

Mười ngón tay hung hăng siết vào lòng bàn tay, nàng hận a!!

“Nhị tiểu thư, đến, ăn cơm.” Bên ngoài, có tiếng nói của tỷ nữ truyền vào, giọng nói ôn hoà.

Sở Lư Ly cũng không thể để bụng mình chịu uỷ khuất, đi lên tiếp nhận hộp thức ăn.

Sau khi nhìn thấy thức ăn hôm nay, Sở Lư Ly kinh ngạc.

Không ngờ phòng bếp hôm nay thể mà lại cho nàng thêm món thịt nướng.

Sở Lư Ly bị mùi thơm cùng vị ngon của món ăn kích thích, hôm nay thêm món ngon, khẩu vị của nàng quả nhiên tăng lên rất nhiều.

Cho nên, Sở Lư Ly càng ăn nhiều thêm mấy ngụm.

“Sở Lư Ly. Ăn ngon không?” Giữa không trung, chợt truyền đến tiếng vang lạnh lạnh.

Trong tiếng nói kia, lộ ra vài phần trêu chọc, vài phần lãnh ý.

Sau khi nghe thấy tiếng nói kia, Sở Lư Ly quăng đôi đũa, đứng dậy, giận dữ trừng mắt nhìn Sở Khuynh Nguyệt.

“Sở Khuynh Nguyệt, ngươi hăm hại ta!”

Sở Khuynh Nguyệt mặc kệ nàng ta, chỉ từ giữa không trung rơi xuống, lảo đảo ngồi vào ghế đá bên cạnh.

Dáng vẻ thảnh thơi kia, càng khiến cho Sở Lư Ly tức giận.

Sở Lư Ly cả người lệ khí, ngay sau đó, quả nhiên toàn bộ thân mình vọt về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Để tránh được nàng ta, Sở Khuynh Nguyệt dừng ở trên cây cách đó không xa, nở nụ cười--

“Ai~~ Chẳng lẽ là không ai nhắc đến với ngươi, mới ăn cơm xong không thể làm vận động kịch liệt sao? Cận thận ngươi sôi nổi quá, sẽ đem những thứ ngươi vừa ăn rồi đều phun ra mất...”

Sở Khuynh Nguyệt vừa nói, vừa tựa vào cành cây, không chút để ý đưa bốn ngón tay của mình, ngược lại, nàng nâng lên mí mắt :”Nga, đúng rồi, ngươi còn chưa trả lời ta, thịt của Sở Nhị phu nhân... Ăn ngon không?”

“Cái gì?” Sở Lư Ly sững sốt, trong lúc nhất thời không có phản ứng lại.

“Ai~~ nhưng mà đáng tiếc, Sở Nhị phu nhân tuổi cũng đã hơi lớn, xé sợi cũng không được, bằng khôn, ta tin nhất định sẽ càng thêm mỹ vị!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Nghịch xúc hại chết 4.

‘Bá’ một tiếng, mặt Sở Lư Ly lập tức trắng dờ--

“Ngươi... Ngươi có ý gì?”

“Mới vừa rồi ngươi ăn, còn không phải là thịt của mẹ ngươi sao? Đây là do ta tỉ mỉ chuẩn bị cho ngươi, thế nào, hương vị thế nào?”

Giống như bị sét đánh trúng, Sở Lư Ly kinh hãi đứng sững sờ tại chỗ, thân thể của nàng mãnh liệt run lên.

Trong mắt tràn đầy vẻ không dám tin, Sở Lư Ly chớp chớp mắt, hỏi: “Sở Khuynh Nguyệt, ngươi.. Ngươi giết mẹ của ta?”

Sở Khuynh Nguyệt nhếch môi, không chút để ý nói: “Hình như là có chuyện như vậy thì phải.”

Kinh sợ...!

Ghê tởm...!

Trên mặt Sở Lư Ly không còn một giọt máu, nàng mới vừa ăn, chính là...

Mạnh mẽ nâng mắt lên, Sở Lư Ly thét chói tai--

“A... Ta giết ngươi!! Ta muốn giết ngươi! Con tiện nhân này, cái thứ tai họa này! Ngươi dám giết mẹ của ta!!!”

Ngay sau đó, thân thể của nàng lại một lần nữa hoá thành lợi kiếm xông thẳng về phía Sở Khuynh Nguyệt.

“Muốn chết---“

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng cười ra tiếng, giờ khắc này, bóng dáng màu trắng của nàng, trở nên quý mị hơn, nhanh chóng tránh được công kích của Sở Lư Ly.

Tốc độ của nàng, cực kỳ nhanh gọn.

Đôi mắt của Sở Lư Ly, sớm đã tức giận đến đỏ bừng.

Thời gian này, tất cả mọi chuyện đối với nàng đều là đã kích, thật sự là quá lớn!

Đầu tiên là mất mặt ở trước mặt mọi người, lại bị kẻ luôn luôn được gọi là phế vật - Sở Khuynh Nguyệt đánh bại, ngay sau đó, vị trí thái tử phi vững chắc của nàng cũng bị lật lại, tới hôm nay mẫu thân của mình lại bị giết hại...

Nàng tức giận đến hai mắt đỏ ngầu, giờ khắc này, ánh sáng màu lục quanh thân như mũi nhọn cực kỳ chói mắt!

Lúc này đây, nàng đã vận dùng hết mười phần lực đạo.

“Tiện nhân! Ta muốn giết ngươi! Ta muốn giết ngươi!” Tiếng nói bén nhọn không ngừng vang vọng ở trong toàn bộ sân viện.

Sở Khuynh Nguyệt nâng môi, nhìn bóng dáng kia đang lao đến...

“Sở Lư Ly, ta sẽ cho ngươi toại nguyện, cho ngươi xuống địa ngục đoàn tụ với nương của ngươi!” Hai tay giơ lên, một khắc kia, tay áo màu trắng, theo gió tung bay.

Một thân bạch y, đầy người sát khí, gương mặt âm dương kia, giờ phút này, Sở Khuynh Nguyệt giống như tu la đến từ địa ngục, thật là khiếp người!

Hai mắt Sở Lư Ly sớm đã bị sát khí bao phủ, giờ khắc này, nàng cũng không thêm quan chuyện khác, chỉ tiếp tục thẳng tắp xông về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Chính vào lúc nàng sắp đáng đến Sở Khuynh Nguyệt, một luồng ánh sáng màu xanh*(thanh sắc) kịch liệt thoáng qua, cùng với tốc độ tiến lên của nàng, thẳng tắp kịch liệt va chạm vào nhau.

“Phanh!!”

Tiếng vang cực lớn, vang vọng toàn bộ sân.

Mãnh liệt va chạm vào nhau, thân người Sở Lư Ly, theo giữa không trung xệt qua, cho đến cuối cùng, rơi xuống ở cách đó không xa.

“Phốc---“ Một ngụm máu tươi, từ trong miệng nàng phun ra, Sở Lư Ly không cam lòng trừng lớn mắt.

Một kích vừa rồi, Sở Khuynh Nguyệt cũng không dùng hết toàn lực, giờ khắc này, lực phủ ngũ tạng của Sở Lư Ly toàn bộ đều bị phá nát.

Sắc mặt của Sở Lư Ly, cắt không còn một giọt máu.

Trừng to mắt, Sở Lư Ly muốn nói chuyện gì đó, nhưng cuối cùng, lại là cái gì cũng đều không nói thành lời, sau khi thân mình run rẩy vài cái, liền không còn hơi thở.

Bên trong hậu viện, tràn đầy mùi vị của máu tươi.

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng đảo mắt qua thi thể của Sở Lư Ly nằm ở cách đó không xa, khoé môi gợi lên một độ cong lạnh như băng.

Không sai, nàng vô sỉ, nàng tâm ngoan thủ lạt, nàng giết người như ngoé. Nhưng mà, những thứ này, đều chỉ là đối với địch nhân của nàng. Chủ nghĩa của nàng hướng tới, đều là người không phạm ta ta bắt phạm người, nếu như người đụng đến ta, ta sẽ trăm ngàn lần đáp trả~

Nếu như mẹ con Sở Lưu Ly không hạ độc thủ đối với người bên cạnh nàng, nàng cũng sẽ không đối xử với bọn họ đến mức như thế này!

....

Gió nổi lên, sân viện hoang vắng.

Lá cây, phiêu lãng, phân tán khắp sân.

Sở Khuynh Nguyệt nhanh chóng đứng dậy, phi người rời đi...

Lúc rời đi, ở ngoài sân viện, nàng giương tay lên---

“Đừng đừng đừng!!” Mấy tiếng vang thanh thủy âm âm vang lên.

“Đi, vừa mới chớp mắt...” Ngoài sân, vài thị vệ từ trên đất đứng dậy, sờ sờ đầu, nghi hoặc lắm bầm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Nghịch xúc hại chết 5.

“Ta vừa nãy hình như nhìn thấy một bóng trắng xẹt qua, sau đó... Nên cái gì cũng đều không biết.” Một thị vệ cau mày nhíu mày, giống như nghĩ đến gì đó, trình báo.

“Sẽ không xảy ra chuyện gì chứ? Đi, vào xem.”

Hai người liếc nhìn nhau, đi vào bên trong sân.

Vừa mới đi vào, một trận tiếng la hoảng sợ cắt qua toàn bộ sân viện---

“Không tốt! Nhị tiểu thư bị ngộ sát!”

“Mau, nhanh đi nói cho Tướng quân biết!”

Hai thị vệ nhìn thấy dáng vẻ chết thảm của Sở Lưu Ly, giật mình kinh sợ, rồi sau đó, không dám tiếp tục ở lại giây phút nào nữa, trực tiếp chạy ra bên ngoài.

Tiền viện, Sở Dịch vừa mới nghỉ ngơi xong.

Mới vừa đứng dậy, liền nhìn thấy hai tên thị vệ vội vàng tiến vào.

“Tướng quân, Tướng quân, đã xảy ra chuyện! Đã xảy ra chuyện!”

Hai người đều chạy đến thở hổn hển, lắp ba lắp bắp nói.

“Nhị... Nhị tiểu thư đã xảy ra chuyện...”

Ngày đó Sở Lưu Ly ở trong cung hoàn toàn làm Sở Dịch mất hết mặt mũi, thế cho nên mấy ngày gần đây, mỗi khi đi ra ngoài đều sẽ bị người nhạo báng, Sở Dịch hừ lạnh: “Nó có thể xảy ra chuyện gì chứ? Các người cứ mặc kệ nó, chỉ cần xem trọng nó, để cho nó ra khỏi sân, đến lúc đó lại làm cho Tướng quân phủ mất hết mặt mũi. Tướng quân phủ của ta, hiện giờ cũng không thể ngóc đầu lên lại nữa rồi!”

“Nhị tiểu thư... Bị ngộ sát!”

“Cái gì?” Sở Dịch không nghĩ tới sẽ nghe được đáp án như thế, cả kinh: “Dẫn ta đến xem!”

Trong sân viện hẻo lánh kia, giờ phút này, càng trở nên yên lặng hơn.

Gió thổi qua, từng trận mùi máu tươi dày đặc xông vào mũi.

Sở Lư Ly lẳng lặng nằm trên mặt đất, cả người đều là máu tươi.

Sở Dịch tiến lên, sau khi thấy được bộ dáng chết thảm của Sở Lư Ly, đồng tử co rút mãnh liệt.

Người nào? Lại dám còn khai ở trong Tướng quân phủ của hắc giết người!

Tuy rằng trước kia đã trải qua khá nhiều chuyện khiến Sở Dịch cũng không muốn thấy Sở Lư Ly, nhưng đến cùng, nàng vẫn là nữ nhi của hắn.

Cứ ở dưới mí mắt của hắc giết chết nữ nhi của hắn như vậy, đối phương rõ ràng là không đưa hắc đặt vào trong mắt! Thực lực của Sở Lư Ly sớm đã đạt tới Vũ Giai tứ cấp, người bình thường quả thật giết không được nàng!

Mà hiện tại, lực phủ ngũ tạng của nàng tất cả đều bị phá vỡ, đủ để thấy đối phương xuống tay rất ngoan độc, thực lực cao cường!

“Các ngươi có từng nhìn thấy ai khả nghi không?”

“Hồi tướng quân, thuộc hạ không biết...” Thân mình hai tên thị vệ đều run nhè nhẹ.

Lúc này, không trông coi kỹ sân nay, đều là lỗi của bọn hắn.

“Nhưng mà...” Một thị vệ hình như nghĩ tới cái gì, nói: “Thuộc hạ lúc này nhìn thấy được một bóng dáng màu trắng, hình như là dáng vẻ của nữ tử, sau đó thuộc hạ liền cái gì cũng đều không biết.”

“Nữ tử...” Sở Dịch khẽ lẩm bẩm ra tiếng, không biết vì sao, trong một khắc kia, trong đầu của hắn, quả nhiên hiện lên một đôi mắt hơi trêu tức.

Sở Dịch nghĩ tới, sau khi Sở Lư Ly bị huỷ diệt, lúc Sở Nhị phi nhân mãn hắn đi tìm Sở Khuynh Nguyệt tính sổ, hình như, Sở Khuynh Nguyệt liền có chút không giống trước kia.

Hiện tại, ở trong phủ này, thực lực ở phía trên Sở Lư Ly, cũng chỉ có Sở Khuynh Nguyệt.

Ánh mắt phiếm lạnh, Sở Dịch lên tiến: “Sở Khuynh Nguyệt, nàng hiện tại ở đâu?”

Nghe vậy, nha hoàn đi theo từ phía sau khập khiễng đi lên phía trước: “Tướng quân, đại tiểu thư còn ở trong hậu viện.”

“Còn ở hậu viện? Ta không phải là đã hạ lệnh cho nàng chuyển đi sao?”

Về mặt nha hoàn toàn là về cầu xin: “Tướng quân... Đại tiểu thư nàng, nàng không chịu chuyển đi, thậm chí đánh chúng nô tỳ thành ra như vậy.”

“Không chịu chuyển?” Âm điệu của Sở Dịch nâng lên, giờ khắc này, trong giọng nói, mang theo tia nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Nghịch xúc hại chết 6.

Thị nữ kia cả kinh, thật lâu sau, mới ấp úng đáp lại: “Đại tiểu thư nói... Nếu Tướng quân đã biết sân kia không tốt, lúc trước vì sao còn muốn nàng ấy chuyển đến hậu viện, nàng còn nói... Nàng chết cũng sẽ không chuyển đi!”

Giờ phút này, sắc mặt của Sở Dịch, hoàn toàn lạnh lẽo---

“Đi, về phía hậu viện.”

Trong hậu viện, Cẩm Nhi nằm ở trên giường, sốt cao.

Tuy rằng khi đó Cung Dạ Tuyệt đã giúp Cẩm Nhi giải độc, nhưng độc tính của đoạn trường tán này, thật sự là quá mức mãnh liệt.

Giờ phút này, khuôn mặt nhỏ nhắn của Cẩm Nhi, không có nửa phần huyết sắc.

Đôi môi, đã khô nứt từ lâu.

Cẩm Nhi nằm ở trên giường, giống như mơ thấy ác mộng, trên trán có mồ hôi lạnh thấm qua, có thể là vì nhìn thấy ác mộng, toàn bộ thân mình đều run run.

Tay Sở Khuynh Nguyệt gắt gao nắm tay Cẩm Nhi, thay Cẩm Nhi lau mồ hôi trên trán.

Nhìn Cẩm Nhi thống khổ như vậy, trong mắt nàng hiện lên hàn ý vô tận.

Ngược lại, đôi môi đỏ mọng của Sở Khuynh Nguyệt khẽ mở: "Cẩm Nhi, ta đã thay ngươi báo thù, từ nay về sau, có ta ở đây, sẽ không còn ai dám tổn hại ngươi..."

Ngoài cửa, truyền đến một trận tiếng bước chân.

Tiến bước chân chặt chẽ, ồn ào.

Sau khi nhận thấy động tĩnh bên ngoài, ánh mắt của Sở Khuynh Nguyệt hơi hơi loé lên, rồi sau đó giúp Cẩm Nhi đắp chăn, đứng dậy ra cửa.

Sở Dịch còn chưa bước vào viện này, liền bị mùi ẩm mốc gay mũi từng trận từng trận xông vào khiến cho sắc súa, một hồi sau, mới tạm quen với hương vị của nơi này.

Đi vào, nhìn quanh bốn phía, chỉ thấy bầy trí nơi này, cũ nát không chịu nổi.

Lại hướng vào bên trong, nhanh chóng nhìn thấy Sở Khuynh Nguyệt từ trong phòng đi ra.

Sở Khuynh Nguyệt lúc này, đã thay một thân xiêm y màu trắng đơn giản.

Một đầu tóc đen, dùng dây cột tóc đơn giản buộc lên.

Nếu là chỉ nhìn dáng vẻ, nhất định sẽ cảm thấy nàng chính là một mỹ nhân đơn giản thanh nhã, chỉ tiếc, ấn ký màu đen uốn lượn ở trên mặt kia, làm cho nàng nhìn qua cực kỳ dữ tợn.

Lúc nhìn thấy khuôn mặt xấu xí của Sở Khuynh Nguyệt, đáy mắt Sở Dịch xẹt qua một tia chán ghét.

Chờ khi nhớ tới mục đích của mình đến nơi này, trong mắt Sở Dịch lại dấy lên một trận tức giận.

"Luu Ly, có phải là do ngươi giết?"

Sở Khuynh Nguyệt không có bỏ qua tia chán ghét vừa mới loé lên rồi biến mất trong đáy mắt của Sở Dịch, nâng môi, cười---

"Bingo! Sở Tướng quân ngươi tới cũng rất là nhanh."

Dáng vẻ lạnh nhạt kia, làm cho Sở Dịch càng thêm tức giận.

"Sở Khuynh Nguyệt, đây là Tướng quân phủ, cũng không phải cho ngươi đến làm loạn!"

"Ày... Thì ra Tướng quân ngươi tức giận, chỉ là vì ta không đem ngươi đặt ở trong mắt a, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ tìm đến ta là vì muốn báo thù cho Sở Luu Ly chứ!"

Hai nắm tay của Sở Dịch gắt gao siết chặt.

Nếu không phải bởi vì Sở Khuynh Nguyệt đột nhiên lộ ra thiên phú, nếu không phải bởi vì tối hôm qua Hoàng thượng báo cho hắn biết, thái tử đột nhiên lại đối với Sở Khuynh Nguyệt có phản yêu thích, giờ phút này, hắn chắc chắn sẽ nhịn không được tiến lên bóp cho nàng một chương!

"Ngươi thích ở nơi này thì cứ ở nơi này đi! Hai ngày này, ngươi cứ ở yên trong phủ cho ta!" Gương mặt Sở Dịch đen thui, quát lạnh: "Hoàng thượng đối với biểu hiện đêm đó của ngươi rất hài lòng, không đến hai ngày nữa, Thiên Khải công chúa sẽ đến đây, Hoàng Thượng chỉ đích danh là muốn ngươi đi phụng bồi Thiên Khải công chúa, ngươi phải làm thật tốt cho ta! Bằng không, đừng trách ta không niệm tình phụ tử!" Sở Dịch phất tay áo, xoay người, rời đi.

Sở Khuynh Nguyệt tựa vào một bên, mày khẽ hất lên, trong mắt hiện lên vài phần trêu tức.

Nàng cũng không biết Sở Dịch này khi nào sẽ nhớ đến loại tình cảm phụ tử này.

Nếu như hắn thực sự có tình có nghĩa như vậy, làm sao sau khi biết Sở Luu Ly là do nàng sát hại lại có thể thờ ơ như vậy?

Nếu như thực sự có tình có nghĩa, lúc trước cũng sẽ không đem nàng đưa cho Trương viên ngoại kia?

Nhìn bóng lưng Sở Dịch rời đi, Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng cười ra tiếng---

"Loại tình cảm phụ tử? Chỉ nên cho chó!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Nghịch xúc hại chết 7.

Sau khi Sở Dịch đi xa, Sở Khuynh Nguyệt hừ lạnh, quay đầu.

Lúc nhìn thấy cảnh tượng trong phòng, Sở Khuynh Nguyệt hơi kinh hãi.

Lúc này, trong phòng, sớm đã nhiều hơn một người.

Bên cạnh bàn, nam tử một thân hắc y, tóc đen mềm nhẵn tùy ý tản ra, nhẹ nhàng từng đợt từng đợt theo làn gió bay bay, ở ngoài mặt nạ, trong cặp mắt sâu thẳm kia lộ ra vài phần ý cười.

Sở Khuynh Nguyệt nhìn hắn, hai tay khoanh trước ngực, lại tựa vào một bên, có chút trêu tức lên tiếng: "Thế nào? Cung Dạ Tuyết, ngươi cứ thích giả làm quý như vậy?"

Cung Dạ Tuyết cũng khe khẽ cười một chút, hắn thuận tay cầm lấy chén trà trên bàn, nâng chén trà lên, uống một hơi cạn sạch, rồi sau đó, mới từ từ mở miệng: "Ngươi thích? Ta đây về sau sẽ mỗi ngày giả trang cho ngươi xem."

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt run run.

"Lần này, ngươi lại muốn làm gì nữa?"

Cung Dạ Tuyết chậm rãi đứng dậy, đi về phía Sở Khuynh Nguyệt, đợi khi hắn đến gần Sở Khuynh Nguyệt, thuận thế đưa tay chống trên vách tường, cứ như thế, Sở Khuynh Nguyệt hoàn toàn bị hắn vây lại.

Hắn cúi người, khoé môi hơi hơi nâng lên: "Không có việc gì thì không thể tới đây nhìn nữ nhân cùng đứa nhỏ của ta?"

"Ai là nữ nhân của ngươi?" Sở Khuynh Nguyệt khẽ cắn răng, gằn từng tiếng.

Ý cười trên mặt Cung Dạ Tuyết càng khắc sâu hơn, hắn vươn một tay, muốn chạm vào mặt Sở Khuynh Nguyệt.

Thấy vậy, ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt chợt loé, lưu loát tránh đi: "Bớt động tay động chân, bằng không, đừng trách ta không khách khí!"

Mây Cung Dạ Tuyết nhướn lên cao, mặc kệ lời nói kinh hồn kia, lắc mình trườn tới.

Cánh tay dài chụp tới, tay hắn mạnh mẽ có lực như sắc như thép đem Sở Khuynh Nguyệt cố định trong ngực, cúi đầu, hơi thở ấm áp phun ở trên mặt nàng.

Sắc mặt Sở Khuynh Nguyệt khẽ biến, giọng điệu chợt biến lạnh: "Buông tay!"

Nàng phát hiện, mỗi lần cùng nam nhân này chống đối, nàng luôn bị dòn vào thế hạ phong!

Cảm giác như vậy, rất không tốt...

Nàng không thích bị người khác khống chế.

Có thể là đã nhận ra sự không vừa ý của nàng, Cung Dạ Tuyết thả lỏng tay.

Hắn làm sao quên mất chứ? Đây chính là một tiểu mèo hoang không thích bị người khống chế.

Khoé môi Cung Dạ Tuyết héch lên: "Nữ nhân, ngươi còn chưa có cảm tạ ta, ta đã cứu nha hoàn của ngươi..."

"Tạ? Ngươi chiếm tiện nghi của ta nhiều như vậy, cứ tình thế này, hẳn là chúng ta huê nhau rồi."

"Nữ nhân nhỏ mọn, thật sự là không đáng yêu." Khoé môi Cung Dạ Tuyết xả ra, hắn đưa tay, xoa vết bớt màu đen trên mặt Sở Khuynh Nguyệt: "Nữ nhân, ta hình như đã quen nói cho ngươi biết, độc tố trên mặt của ngươi, ta có biện pháp trị khỏi."

"Độc tố?" Sở Khuynh Nguyệt kinh ngạc ngẩng đầu lên.

Nàng luôn luôn cho rằng đây chỉ là cái bớt, không nghĩ tới, lại là độc tố!

"Ân? Ngươi không biết?" Mây Cung Dạ Tuyết hơi nhíu: "Nếu như nói không sai, đây là độc tố từ trong bụng mẹ mang theo, độc tố chồng chất lên nhau, cuối cùng tích tụ lên trên mặt. Bất quá, nếu muốn hoàn toàn xóa bỏ, phỏng chừng phải mất một chút thời gian. Hơn nữa... Ta có một điều kiện."

“Điều kiện gì?”

Cung Dạ Tuyết tà tứ cười : “Đúng hạn, gả cho ta.”

“Ta không muốn thì sao?”

“Vậy ngươi chỉ có thể cả đời mang theo khuôn mặt này.”

“Ta mang khuôn mặt này, so với ngươi đi ra ngoài phải đeo mặt nạ không phải vẫn tốt hơn sao, Cung Dạ Tuyết, để ta đoán thử thân phận của ngươi là gì nha, ngươi là hiệp khách giang hồ? Sát thủ? Hay là cái loại bí mật không thể để người khác nhìn thấy?”

Ánh mắt của Cung Dạ Tuyết bị kiềm hãm, chợt, lại lần nữa nở nụ cười.

Quả thật không hổ là nữ nhân hấn coi trọng.

“Thân phận của ta, chờ đến khi thích hợp, tự nhiên sẽ công bố, nhưng mà, ngươi nghĩ thật không chịu gả cho ta, tình nguyện mang khuôn mặt này, mang theo độc tố này sống qua ngày? Đừng quên, trong bụng ngươi, còn có một đứa trẻ.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Nghịch xúc hại chết 8.

Thần sắc của Sở Khuynh Nguyệt bị kiềm hãm : “Ý của ngươi là, độc tố này, sẽ ảnh hưởng đến đứa nhỏ?”

Cung Dạ Tuyết gật đầu, trong đôi mắt sâu thẳm của hấn, nhấp nháy vài phần sáng rọi.

Ấn ấn, giống như trên tức, còn có chờ mong. . .

Sở Khuynh Nguyệt nhẹ rũ mắt xuống, không biết suy nghĩ cái gì, thật lâu sa, nàng mới ngẩng đầu lên, cắn răng--

“Được, thành giao.”

Không phải chỉ là gả cho hấn thôi sao? Nàn cũng không phải không dám!

Cùng với gả cho người khác, chẳng bằng gả cho nam tử trước mắt này.

Tuy rằng hấn có chút bá đạo. . .

Tuy rằng hấn có chút vô sỉ. . .

Tuy rằng hấn có chút phúc hắc. . .

Nhưng đến cùng, hấn cũng là cha ruột của đứa nhỏ.

Đứa nhỏ này, mặc kệ thế nào, nàng nhất định phải giữ lại!

Sở Khuynh Nguyệt đưa tay, chậm rãi xoa bụng mình, lộ ra một tia ôn nhu hiếm có.

Nơi này tồn tại một sinh mệnh nhỏ, một thân nhân chân chính duy nhất ở trên cuộc đời này của nàng.

Cung Dạ Tuyết nhìn chăm chăm Sở Khuynh Nguyệt, nhìn về ôn nhu hiếm có của nàng, khoé môi hơi nâng lên, cũng không đợi Sở Khuynh Nguyệt có chút phản ứng nào, hấn ôm lấy nàng, cúi người hôn xuống.

Động tác của hấn rất bá đạo, thậm chí còn mang theo vài phần chinh phục.

Sở Khuynh Nguyệt kinh ngạc trừng lớn đôi mắt, nam nhân này, còn có xấu hổ hay không?

Một nụ hôn sâu kết thúc, Cung Dạ Tuyết lúc này mới buông nàng ra.

Sở Khuynh Nguyệt lùi về phía sau, cách hấn xa xa : “Cung Dạ Tuyết, ngươi thực con mẹ nó vô sỉ!”

Cung Dạ Tuyết chỉ nhếch môi : “Đây là ta đòi lợi tức trước. . .”

Xoay người, Cung Dạ Tuyết vừa đi ra ngoài, vừa cười nói :”Kỳ thực hôm nay ta tới là muốn nhắc nhở ngươi, ngày sau nhớ phải cẩn thận một chút, cầu hoàng đế kia, không chừng sẽ gây khó dễ cho ngươi, đừng nghĩ hấn là người tốt!”

Dứt lời, kiễng chân, lập tức phi thân rời đi.

Sở Khuynh Nguyệt ở lại trong phòng, phần hận trừng mắt.

Nam nhân này... Lần này đến chỉ vì muốn nhắc nhở nàng chuyện này?

Chết tiệt! Chỉ vì nói những lời này, có cần hao tâm khổ tứ như vậy không?

Vậy mà còn tiếp tục chiếm tiện nghi của nàng!

Nàng oán hận nhìn theo hướng Cung Dạ Tuyết rời đi, siết tay!

Nàng nhất định phải tăng cường huấn luyện, thực lực nhất định phải vượt qua Cung Dạ Tuyết, bằng không, chỉ có thể chịu thiệt thòi a!!!

...

Lại nói đến Cung Dạ Tuyết, từ sau khi rời khỏi Sở phủ, phi thân, một đường thẳng về hướng nam, cho đến vào trong một khu rừng nhỏ.

Trong rừng, gió xào xạc lay động.

Đợi đến lúc vào đến trung tâm của khu rừng, Cung Dạ Tuyết từ ống tay áo lấy ra một thanh sáo trúc, một giấy sau, một âm thanh bén nhọn ở trong rừng vang lên.

Không bao lâu, một hắc y nhân từ giữa không trung bay tới.

“Tham kiến chủ nhân!”

“Chuyện ta sai các ngươi điều tra, có kết quả gì?”

“Báo chủ nhân! Chúng ta tra xét được, loại độc của Sở Khuynh Nguyệt trúng phải, là do Đông Tuyết Quý Thủ sơ chế, Đông Tuyết Quý Thủ lần cuối cùng xuất hiện là vào mười sáu năm trước ở Thương Ngay Cả quốc.”

“Thương Ngay Cả quốc...” Cung Dạ Tuyết khẽ lẩm bảm tên này, giống như đang suy nghĩ.

Ngược lại, tiếp tục mở miệng :”Còn có tin tức gì khác?”

“Thuộc hạ vô năng, Tạm thời chỉ có bấy nhiêu.”

Cung Dạ Tuyết phát phát tay :”Được rồi, ngươi lui xuống trước đi.”

“Dạ!”

Hắc y nhân đang muốn rời đi, lại nghe phía sau Cung Dạ Tuyết tiếp tục lên tiếng :”Chậm đã, trước hết cứ gạt mọi chuyện sang một bên, đi đến phùng đặc chế mũ phượng xa hoa nhất, đem Nguyệt hoa thánh châu khảm lên mũ phượng.”

Hắc y nhân kia lão đảo một cái.

Nguyệt hoa thánh châu?

Không phải chứ?

Thứ kia là bảo bối độc nhất vô nhị a!

Nhưng mà, chủ nhân đã nói như vậy, hấn còn có thể cự tuyệt sao?

“Thuộc hạ tuân mệnh.”

“Còn nữa---“ Nhưng Cung Dạ Tuyết lại tiếp tục lên tiến :”Chờ mọi chuyện xong xuôi, ngươi ngầm đi bảo vệ Sở Khuynh Nguyệt, nhớ kỹ, không thể để cho nàng nhận nửa phần thương tổn, bằng không...”

Trên lưng hắc y nhân thấm một tầng mồ hôi lạnh, hấn liên tục gật đầu :”Dạ! Thuộc hạ đã biết.”

“Tốt lắm, ngươi đi đi.”

Đến tận lúc này, hắc y nhân mới hun hăng nhẹ nhàng thờ ra, rồi sau đó rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Là ai đùa ai 1.

Được Cung Dạ Tuyết để lại quả thực rất hữu hiệu, không quá hai ngày, Cẩm Nhi lại có thể vui vẻ xuống giường nhảy nhót.

Đến tận lúc này, Sở Khuynh Nguyệt khó lắm mới tán thưởng tay nghề y thuật của Cung Dạ Tuyết.

“Tiểu thư, người nói thử xem, Hoàng Thượng vì sao đang yên đang lành lại muốn người đi tiếp đại cái cô công chúa kia chứ? Công chúa nước khác đến đây, nói thế nào cũng không tới phiên tiểu thư đến chiêu đãi a.” Cẩm Nhi ngồi ở bên cạnh, hai tay chống má, lăm bà lăm bầm.

Sở Khuynh Nguyệt hơi nheo mắt lại, trong mắt hiện lên vài phần hàn ý.

Tên Hoàng Đế này, xem ra thật đúng là không phải người đơn giản.

Lúc trước một câu, liền đem nàng ban cho kẻ bị mọi người cho là ‘phế vật’ – Cung Dạ Tuyết, bây giờ, lại cho nàng đi chiêu đãi công chúa, không biết lại đang tính toán chuyện gì nữa.

Chợt, nàng nhớ đến Cung Dạ Tuyết hai ngày trước đã từng nhắc nhở nàng.

Ánh mắt chợt loé, nàng nở nụ cười: “Ai biết được, có lẽ là do Hoàng Đế đặc biệt coi trọng ta, được rồi Cẩm Nhi, chúng ta đi, miễn cho đến lúc đó chậm trễ lại làm cho người ta lên án.”

“Được rồi!”

Sở Khuynh Nguyệt hôm nay, đã thay đổi một thân xiêm y khác.

Một thân bạch y, trên mặt đeo mạng che mặt màu tối như trước.

Thân người lượn lờ, thướt tha yêu kiều, cho dù là Cẩm Nhi, sau khi nhìn thấy Sở Khuynh Nguyệt như vậy, cũng không khỏi cảm thán ra tiếng.

Trừ bỏ khối bột lớn trên mặt kia, tiểu thư chỗ nào cũng đều rất tốt.

Nếu như thiếu đi vết bột kia, chỉ sợ nay cả đệ nhất mỹ nhân Phong Lạc quốc - Sở Lưu Ly so ra cũng đều kém hơn tiểu thư nhà nàng.

Nhắc tới Sở Lưu Ly, Cẩm Nhi lại nhớ tới tin tức liên quan đến chuyện Sở Lưu Ly chết thảm trong phủ truyền khắp kinh đô suốt hai ngày nay, lại thờ dài thườn thượt---

Quả nhiên, ác có ác báo a! Cũng không biết là do đại hiệp nào đã ra tay diệt trừ mối tai hoạ này.

Hai người một đường đi tới, cách đó không xa, một giọng nữ nhu nhược truyền đến.

“Đình ca ca, Vũ nhi đã rất nhiều năm không gặp huynh, huynh vẫn không thay đổi chút nào, vẫn anh tuấn như vậy.”

“Đình ca ca, lần này đến Phong Lạc quốc của các huynh, Vũ nhi tạm thời sẽ không tính đi về ý tứ của phụ hoàng, hi vọng ta ở Phong Lạc quốc có thể chọn được hôn phu...” Tô Mặc Vũ vừa nói, vừa vụng trộm quan sát sắc mặt của Da Luật Đình, cũng không thấy hắn có phản ứng gì.

Thấy vậy, Tô Mặc Vũ vươn tay, lôi kéo cánh tay của Da Luật Đình: “Đình ca ca, huynh có nghe Vũ nhi nói gì không?”

Da Luật Đình lòng không yên đi về phía trước.

Nhắc tới Sở Khuynh Nguyệt, trong mắt Da Luật Đình đều là một mảnh phức tạp, cảm thấy, càng nói càng không rõ cảm xúc hiện tại.

Ngày đó từ Sở phủ hoàng hốt chạy đi, Da Luật Đình cảm thấy, giống như thiếu mất một thứ gì đó.

“Thái tử điện hạ, thật đúng lúc.” Ngay vào lúc tâm hồn hắn đang phiêu lãng, một giọng nói quen thuộc lại vang ở bên tai.

Nhìn lại, chỉ thấy Sở Khuynh Nguyệt một thân bạch y, đứng ở trước mặt hắn.

Vẫn là cặp mắt sáng ngời kia.

Sau khi chống lại ánh mắt của Sở Khuynh Nguyệt, Da Luật Đình cảm thấy thứ đã mất kia, hình như trong phút chốc đã được lấp đầy...

Trên mặt của hắn, dần hiện ra vài phần tươi cười, chợt lại có thêm vài tia áy náy.

Thái độ của hắn ngày ấy như vậy, thực sự cũng có chút quá đáng.

Nhưng mà ngày đó, hắn quả thật đã bị hù dọa.

Trước kia, hắn chưa từng nghĩ tới tiên tử dưới ánh trăng vô cùng hoàn mỹ trong lòng mình, lại sẽ có mặt mày như vậy, thế cho nên đêm đó hắn mới luống cuống như thế.

Trong lúc nhất thời, Da Luật Đình không biết nên đối mặt với nàng như thế nào.

“Tối hôm đó...” Thật lâu sau, Da Luật Đình mới mở miệng, muốn nói, nhưng lại bị Sở Khuynh Nguyệt ngắt lời.

“Vị này chắc có lẽ là Thiên Khải công chúa?” Chỉ thấy Sở Khuynh Nguyệt quay đầu nhìn về phía nữ tử bên cạnh hắn, hỏi.

Đây là một nữ tử diện mạo thập phần*(mười phần) xinh đẹp, một thân xiêm y tím đơn giản, thanh nhã đoan trang, càng làm cho nhan sắc của nàng ta thêm nổi bật.

“Đúng là bản công chúa, người là ai?” Tô Mặc Vũ hát cầm lên, lên tiếng có chút ngạo mạn lên.

Nàng mãi cảm nhận ra được từ khi nữ tử này xuất hiện, Da Luật Đình liền có biến hoá, ánh mắt nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, cũng không có thiện cảm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Là ai đùa ai 2.

Thấy Tô Mặc Vũ hỏi, Da Luật Đình cực kỳ ân cần đi lên: “Nàng là Sở gia đại tiểu thư – Sở Khuynh Nguyệt.”

“Sở Khuynh Nguyệt?” Tô Mặc Vũ khẽ lẩm bầm ba chữ này, nàng như bừng tỉnh nhận ra: “Ta còn tưởng là ai! Thì ra là nữ nhân bị Đình ca ca từ hôn kia chính là người a!”

Rõ ràng là một nữ tử diện mạo rất là xinh đẹp, vậy mà giọng điệu nói chuyện lúc này, lại chanh chua như vậy.

Da Luật Đình đứng bên cạnh, sau khi nghe những lời này, không khỏi cau mày lại, không ngờ, lời nói kế tiếp, làm cho hắn càng thêm phần nộ.

Chỉ nghe Tô Mặc Vũ tiếp tục nói: “Ta nghe nói, người là vì bị Đình ca ca trực tiếp bắt gian tại giường, nên mới bị bỏ, không biết, có phải là sự thật hay không...”

“Mặc Vũ, bớt hàm hồ!” Sắc mặt của Da Luật Đình rất khó coi, rất không đẹp mắt.

Hai mấy ngày gần đây, hắn suy trước nghĩ sau, cuối cùng quyết định thân cận Sở Khuynh Nguyệt thêm một lần nữa.

Chỉ là, lời nói hiện giờ của Tô Mặc Vũ, rõ ràng là đang quây cho nước càng thêm đục mả.

Bị Da Luật Đình nói như thế trở nên có chút khó chịu, chợt, Tô Mặc Vũ càng túm chặt cánh tay của Da Luật Đình: “Đình ca ca, nàng chẳng qua là nữ nhân bị huynh hưu mà thôi. Cho dù là thiên tài thì thế nào, chẳng qua chỉ là một đám phụ không ai cần mà thôi!”

Đáy mắt Tô Mặc Vũ hiện lên u quang.

Dọc theo đường đi đến Phong Lạc quốc, thứ nàng nghe nhiều nhất chính là chuyện có liên quan đến Sở Khuynh Nguyệt.

Mười sáu tuổi đã đột phá Vũ Giai ngũ cấp, điều này làm cho Sở Khuynh Nguyệt trở thành đệ nhất thiên tài khắp toàn bộ Phong Lạc, thậm chí ngay cả tứ quốc, thiên phú của Sở Khuynh Nguyệt cũng thật là có tiền đồ, nổi bật của nàng, Tô Mặc Vũ cũng đồng dạng mười sáu tuổi, nhưng chỉ mới đột phá đến Vũ Giai tứ cấp, nên thiên phú của Tô Mặc Vũ hoàn toàn bị nàng đè bẹp.

Tô Mặc Vũ ngay từ nhỏ đã được sủng ái nên tính tình cực kỳ kiêu căng, có chút hận thù nhìn nữ tử đội mạng che mặt trước mắt.

Nàng chán ghét ai so với nàng lợi hại hơn, chán ghét người nổi bật hơn nàng! Càng chán ghét nữ nhân có gì đó liên quan đến Đình ca ca!

Cho nên, nàng không chút kiêng nể gì nói tiếp :“Đều đã bị Đình ca ca chưa cưới đã hưu, ngươi còn có mặt mũi nào tiến cung chứ? Thế nào, ngươi cho là Đình ca ca sẽ coi trọng ngươi, sau đó thay đổi vận mệnh của ngươi sao? Thật sự là buồn cười! Chỉ là một con gà mà thôi, nhưng cũng dám vọng tưởng trèo cao! Ngươi cho là ngươi có thể trở thành phượng hoàng sao?”

Lời nói khó nghe này, cứ tiếp tục từ trong miệng Tô Mặc Vũ phun ra như vậy.

Sở Khuynh Nguyệt đứng ở tại chỗ, khoé môi dưới mạng che mặt, chậm rãi gọi lên, trong đôi mắt, mang theo vài tia lạnh lẽo.

Nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt lợi hại bắn về phía Tô Mặc Vũ :“Lời này của công chúa nói không sai, ta thật không giống như công chúa, không nhìn thấy người thì liền đi trèo cao a!”

“Ngươi đang nói bản công chúa trèo cao?” Tô Mặc Vũ sững sốt, cũng đã nghe ra ý tứ trong lời nói của Sở Khuynh Nguyệt.

“Ngươi cho rằng ta đang nói cái gì, thì liền là cái đó đi~” Sở Khuynh Nguyệt nhún vai một cái.

“Sở Khuynh Nguyệt, ngươi thật lớn mật, dám nhục mạ bản công chúa!”

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt nhếch lên, quay đầu, nhìn về phía Da Luật Đình đang ở một bên :“Thái tử điện hạ, mới vừa rồi, ta có nói lời gì quá đáng không?”

Thấy Sở Khuynh Nguyệt nhìn về phía hắn, Da Luật Đình ngẩng ra, lập tức lắc đầu :“Không có.”

Hắn lôi kéo Tô Mặc Vũ bên cạnh :“Mặc Vũ, muội bớt gây chuyện đi, là phụ hoàng tuyên nàng ấy vào cung là muốn phụng bồi muội...” Nói xong, thần sắc của Da Luật Đình hơi ngưng trọng :“Còn nữa, những lời mới vừa rồi của muội, hình như có chút quá đáng.”

Tô Mặc Vũ khẽ rũ mắt xuống, che dấu vẻ không cam tâm đang hiện lên trong mắt.

Hai tay, gắt gao nắm chặt.

Thật lâu sau, nàng mới ngẩng đầu lên ---

“Ngươi là do Da Luật bá bá phải tới giúp ta? Tốt lắm! Đúng lúc bản công chúa hôm nay ngứa tay, muốn luyện kiếm, ngươi theo giúp ta a---“

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Là ai đùa ai 3.

“Tô Mặc Vũ, muội muốn làm loạn gì nữa?” Da Luật Đình nhướn mày.

Thấy Da Luật Đình che chở Sở Khuynh Nguyệt, hàn ý dưới đáy mắt Tô Mặc Vũ nổi lên dày đặc.

Thật lâu sau, nàng ngẩng đầu lên, có chút ỷ khuất lên tiếng :“Như thế nào? Không phải là do Da Luật bá bá lệnh ngươi chơi với ta sao? Hay là nói, cái danh thiên tài của ngươi chỉ có tiếng nhưng không có miếng, căn bản là không dám động thủ với ta?”

Nói xong lời này, Tô Mặc Vũ khiêu khích nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt :“Nhưng ta cũng nghe nói, từ đó đến nay, Sở gia đại tiểu thư luôn luôn bị người khác xem là phế vật, nay bỗng nhiên biến thành thiên tài, nội tình bên trong chắc cũng không có quý quái gì đó chứ? Sở Khuynh Nguyệt, ta hỏi ngươi một câu, ngươi có dám luyện với ta không?”

Hai tay Sở Khuynh Nguyệt khoanh trước ngực, nhàn nhàn nhìn người trước mắt.

Khoé môi khinh khinh, trong mắt, lộ ra vài phần châm biếm, sáng giọng :“Được, ta luyện cùng ngươi là được! Chỉ là đao kiếm không có mắt, công chúa phải cẩn thận, vạn nhất làm bị thương, vậy cũng không trách được ai!”

Gió nổi lên, phất qua mạng che mặt của Sở Khuynh Nguyệt.

Dưới mạng che mặt, ẩn ký màu đen kìa như ẩn như hiện.

Chỉ trong một khắc kia, Tô Mặc Vũ chợt phát hiện gì đó, nàng phi người qua, định gạt mạng che mặt của Sở Khuynh Nguyệt.

Cũng trong lúc đó, Sở Khuynh Nguyệt tránh người đi...

Tô Mặc Vũ đứng ở tại chỗ, cười lớn tiếng :”Ha ha ha ha! Thì ra bất quá người cũng chỉ là một đứa xấu xí! Quả nhiên lời đồn không thể tin, ta thấy người chính là một đứa phế vật mà thôi!”

Ánh mắt của Sở Khuynh Nguyệt phát ra hàn ý.

Công chúa này, cứ hết lần này đến lần khác khiêu chiến nàng, luôn động vào điểm yếu của nàng.

Thân hình xẹt qua, Sở Khuynh Nguyệt lập tức từ trên người thị vệ đi theo phía sau Da Luật Đình, rút kiếm ra.

Lợi kiếm từ trong không khí xẹt qua, có âm thanh vang lên.

Ngay sau đó, kiếm kia, trực tiếp đặt ở trên cổ Tô Mặc Vũ---

Tiếng cười của Tô Mặc Vũ, lập tức im bặt.

Nàng trừng mắt, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt :”Người... Người muốn làm gì?”

“Ân? Công chúa khôn phải nói là muốn luyện kiếm sao? Tất nhiên là cùng người luyện kiếm!” Thanh kiếm bóng loáng, ở trên cổ Tô Mặc Vũ, khắc xuống một dấu vết.

Xúc cảm lạnh lẽo truyền đến, khiến cho Tô Mặc Vũ cả kinh.

Nàng muốn từ trong tay Sở Khuynh Nguyệt thoát ra, nhưng căn bản là trốn không thoát.

Quanh thân, thêm một chút ánh sáng màu lục thoáng hiện, Tô Mặc Vũ muốn tránh đi, nhưng mà, dù là nàng nỗ lực thế nào, cũng chỉ thấy Sở Khuynh Nguyệt giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra.

“Đình ca ca, huynh cứu ta, mau cứu ta.” Tô Mặc Vũ nhanh chóng hoảng loạn, nàng cầu cứu nhìn về phía Da Luật Đình.

Mặc dù Da Luật Đình không thích Tô Mặc Vũ, nhưng đến cùng nàng ta cũng là Thiên Khải công chúa, nếu như ở trong hoàng cung xảy ra chuyện gì, Sở Khuynh Nguyệt gánh không nổi trách nhiệm này.

“Khuynh Nguyệt... Nàng...”

“Thái tử người đây là muốn làm cái gì? Không thấy ta đang cùng công chúa luyện kiếm sao?” Sở Khuynh Nguyệt cười nhìn về phía Tô Mặc Vũ :”Công chúa, phương thức như vậy, người thích không?”

Sắc mặt thái tử cứng đờ.

Tô Mặc Vũ đầu tiên là kinh hách, sau đó lập tức khóc nức nở :”Ta không luyện, ta không luyện---“

Sở Khuynh Nguyệt nhìn Tô Mặc Vũ như vậy, khinh bỉ.

Thật sự là không có tiền đồ gì, mới có như vậy, đã bị dọa thành như thế? Kiêu ngạo mới vừa rồi đi đâu hết rồi?

Sở Khuynh Nguyệt vừa mới thu kiếm về, Tô Mặc Vũ liền sợ tới mức thối lui sang một bên, tránh ở phía sau Da Luật Đình.

Nàng ngẩng đầu, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt đứng cách đó không xa, đáy mắt, tràn đầy phẫn hận.

Tô Mặc Vũ nàng, là công chúa được sủng ái nhất của Thiên Khải quốc, có khi nào bị sỉ nhục đến như vậy?

Sở Khuynh Nguyệt... Người cứ chờ đó cho bản công chúa!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Là ai đùa ai 4.

Tô Mặc Vũ lại thay đổi về mặt uỷ khuất, mang theo vài tia nước nỏ, nàng nhìn Da Luật Đình :”Đình ca ca, chúng ta trở về đi, ta không muốn ra bên ngoài chơi, ta không muốn nhìn thấy nàng ta, nàng ta khinh người quá đáng...”

Da Luật Đình nhíu mày :”Mặc Vũ, mới vừa rồi, quả thực là muội không đúng.”

“Đình ca ca, huynh còn che chở cho nàng ta!”

Tô Mặc Vũ phần hận trừng mắt Sở Khuynh Nguyệt, tiện đà hung hăng giậm chân một cái, xoay người---

“Huynh không đi, ta tự mình đi là được rồi!”

Dứt lời, quay đầu bỏ đi.

Nhưng cũng trong khoảnh khắc quay đầu đi, thân thể của nàng, hung hăng va phải một thân thể nhỏ nhỏ khác.

“Phanh---“

“Ôi!”

Tô Mặc Vũ kinh hô ra tiếng, chờ sau khi thấy người trước mắt, càng thêm phần nộ.

Trước mặt, chẳng qua chỉ là một tiểu cô nương chừng sáu bảy tuổi đang nằm trên mặt đất.

Nha đầu kia, cũng dám cản đường nàng!

Giờ phút này, tất cả mọi cảm xúc cộng cả phần nộ mới vừa rồi, cuộn cuộn phát ra.

Tô Mặc Vũ đứng dậy, không khỏi tức giận kéo Khả Nhi đang té ngã sắp xuống một bên, giương tay, liền muốn tát qua---

“Hay cho đứa nhóc nhà ngươi, dám cản đường ta!”

Nhưng mà, ngay khi tay nàng sắp đụng tới mặt Khả Nhi, tay giữa không trung, liền bị một cánh tay khác mạnh mẽ bắt lại.

Trước mặt, Sở Khuynh Nguyệt hung hăng túm tay nàng, không để cho nàng nhúc nhích chút nào.

“Sở Khuynh Nguyệt, ngươi còn muốn làm gì?” Tô Mặc Vũ thét chói tai.

Quanh thân Sở Khuynh Nguyệt tản ra lãnh ý, nhìn Tô Mặc Vũ, đáy mắt chớp động vẻ nguy hiểm: “Công chúa, nơi này, không phải là Thiên Khải quốc của các ngươi, ở trên địa bàn của người khác, cũng không phải cho ngươi đến làm càn!”

Khuynh Nguyệt nói xong, nguy hiểm trong mắt càng lan tràn.

Tình cảnh mới vừa rồi, nàng đều đã hoàn toàn nhìn vào trong mắt.

Nếu như nàng không tiến lên ngăn lại Tô Mặc Vũ, cái tát kia, khẳng định sẽ nặng nề dừng ở trên mặt Khả Nhi!

Tiểu hài tử, làm sao có thể chịu nổi đánh đập như vậy?

Khả Nhi sớm đã sợ tới mức lẫn trốn về phía sau---

“Tỷ tỷ, đại thẩm này thật đáng sợ, nàng muốn đánh Khả Nhi... Ô ô... Thật đáng sợ.” Khả Nhi sợ tới mức khóc thành tiếng.

“Xú nha đầu, ngươi kêu ai là đại thẩm, ta đánh chết ngươi!” Nàng vươn bàn tay khác lên, thân mình xông về trước, ý muốn đánh cho bằng được Khả Nhi.

Tô Mặc Vũ giận a---

Ở Thiên Khải, nàng là công chúa mà mọi người muốn tới gần mà gần không được.

Đến Phong Lạc này, đúng là chịu đủ mọi người cười nhạo, khi nhục*(khi dễ, nhục nhã)!

Lúc này một Sở Khuynh Nguyệt còn chưa tỉnh, hiện tại, ngay cả một tiểu nha đầu cũng dám cười nhạo nàng!

Quanh thân Tô Mặc Vũ, giờ phút này tản ra ánh sáng lục sắc, đáy mắt hiện ra sát ý: “Sở Khuynh Nguyệt, ta nói cho ngươi biết, hôm nay bản công chúa, nhất định phải phạt xú nha đầu này, ngươi quản được ta sao?”

Nàng quả thật không động được Sở Khuynh Nguyệt, nhưng mà, xú nha đầu này, nàng làm sao không dám đi dạy dỗ nó chứ?

Nghĩ như thế, Tô Mặc Vũ mạnh mẽ tránh thoát khỏi Sở Khuynh Nguyệt, phi thân tiến lên, hướng thẳng về phía Khả Nhi bay tới.

Giờ khắc này, Tô Mặc Vũ rõ ràng đã phát rõ.

Nàng thậm chí dùng đến mười phần lực đạo, đi đối phó Khả Nhi.

Khả Nhi sợ tới mức sững sờ đứng yên tại chỗ...

Da Luật Đình cũng như thế. Hắn không nghĩ tới Tô Mặc Vũ sẽ cùng một tiểu hài tử so đo!

Chờ Da Luật Đình lấy lại tinh thần, lúc nghĩ muốn đi lên cứu Khả Nhi, lại chỉ thấy phía trước, một luồng khói trắng nổi lên.

Cùng lúc đó, truyền đến một tiếng nổ, theo đó, còn có tiếng nói lạnh lạnh của Sở Khuynh Nguyệt---

“Ôi? Ta nói này Thiên Khải công chúa, nay cũng không phải là lễ tết qua năm mới, người cần gì hành lễ lớn với ta như thế? Hơn nữa, người thân là công chúa, làm sao có thể quỳ lạy bình dân bách tính như ta chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Là ai đùa ai 5.

Chờ khói trắng kia tán đi hết, chỉ thấy Tô Mặc Vũ nằm úp sấp té lăn trên đất.

Chỗ Tô Mặc Vũ ngã xuống, xuất hiện một cái hố thật to, đủ để thấy mới vừa rồi nàng ngã xuống có bao nhiêu nặng nề!

Khuynh Nguyệt đứng cách đó không xa, hai tay khoanh trước ngực, trên cao nhìn xuống nàng, tiếp tục nói---

“Còn không đứng dậy? Xem ra Thiên Khải công chúa quả thật là thân với dân chúng.”

Tô Mặc Vũ ngẩng đầu, tro bụi đầy mặt.

Tóc phân tán, lúc này nhìn qua, giống hệt một bà điên.

Nàng trừng lớn đôi mắt, mạnh mẽ ngồi dậy, giận đến phát điên nhìn Sở Khuynh Nguyệt, không chút để ý đáng về tóc tai bù xù của mình: “Sở Khuynh Nguyệt, thứ dân đen! Lại dám chọc ghẹo bản công chúa như vậy, ta sẽ không bỏ qua cho người!”

“Chắc chắn, lúc này mới vừa nói công chúa thân với thứ dân, vì sao đột nhiên liền thay đổi thành người khác vậy?” Sở Khuynh Nguyệt nhẹ lắc đầu, thờ dãi, chỉ là nơi đầy mắt, lại tràn đầy lãnh ý.

Tô Mặc Vũ cũng không thèm quan tâm đến chuyện khác, cả người thẳng tắp xông lên phía trước.

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt nhếch lên một cái: “Nga... Ta đã biết, công chúa không phải là muốn luyện kiếm, mà là muốn luyện chụp ếch...”

Lúc nhìn thấy bóng dáng Tô Mặc Vũ đi đến trước mặt nàng, Sở Khuynh Nguyệt tiến lên, hung hăng đá mạnh một cái, đem Tô Mặc Vũ đá bay ra ngoài.

Trong cú đá kia của Sở Khuynh Nguyệt, xen lẫn sáu phần vũ lực. Cho nên, thân thể của Tô Mặc Vũ giống như điều đứt dây, thẳng tắp bay đến mặt đất cách đó không xa.

Đau...

Trong miệng Tô Mặc Vũ tràn ra một ngụm máu tươi.

Chỉ là, đau đớn nơi đáy lòng, sớm đã bị sự không cam lòng thay thế.

Nàng ngẩng đầu, trong mắt tràn đầy sát ý.

“Người đâu!”

Giờ khắc này, nhóm thị vệ ban đầu đứng thật xa liền nhanh chóng chạy tới.

Lúc này Tô Mặc Vũ vì muốn cùng Da Luật Đình ở riêng một chỗ, nên đã lệnh cho bọn thị vệ đứng cách đó không xa tránh đi, nếu như không có phân phó của nàng, ai cũng không được đi lên.

Bọn thị vệ đều biết vị công chúa này tính khí thất thường, sáng nay công chúa mới hạ mã uy trước mặt bọn họ, hiện tại, bọn họ làm sao dám không nghe theo phân phó của nàng?

Cho đến lúc này, sau khi nghe thấy tiếng nói của nàng, bọn thị vệ mới đi lên.

Chờ sau khi bọn hắn đi đến phía trước, mọi người đều bị cảnh tượng trước mắt dọa...

Kia không phải là Thiên Khai công chúa không ai bì nổi sấp?

Chỉ thấy nàng hiện tại cả người đầy bụi bẩn, bởi vì khi nãy ngã sấp xuống mặt đất, trên mặt lại có nhiều vết thương, nên cái mũi kia càng giống như bị sụp xuống một lỗ.

Một mỹ nữ hoàn hảo, hiện tại nhìn qua, lại giống y như quý!

“Phé vật! Tất cả đều tiến lên cho bản công chúa, bắt ả xấu xí cùng xú nha đầu này cho bản công chúa!”

Thấy thị vệ vây quanh người, Tô Mặc Vũ mới đứng dậy, vênh mặt hất hàm sai khiến.

“Ai dám!” Da Luật Đình đứng một bên luôn luôn cau mày nhìn các nàng, rốt cục cũng mở miệng...

“Tô Mặc Vũ, muội đi đi, ta nghĩ, Phong Lạc quốc của chúng ta chưa không nổi vị phật lớn như muội. Ngày mai, ta sẽ gặp phụ hoàng kể lại hết thấy mọi chuyện, để đem muội sớm ngày đưa trở về, cũng đỡ phải nhọc công chúa ở nơi này chịu uly khuất...”

“Đình ca ca, huynh nói cái gì?” Tô Mặc Vũ thét chói tai.

Da Luật Đình đuổi nàng đi?

Đình ca ca vì ả xấu xí này đuổi nàng đi?

Tô Mặc Vũ ngẩng đầu, nhìn về phía Da Luật Đình cách đó không xa, lại chỉ thấy hắn đang nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Nàng rõ ràng thấy được ánh mắt long lánh nơi đáy mắt của Da Luật Đình, rõ ràng thấy được Da Luật Đình đối với Sở Khuynh Nguyệt không bình thường.

Trong nháy mắt, đáy mắt Tô Mặc Vũ, tản ra ghen tỵ vô tận---

Tốt! Tốt lắm!

Sở Khuynh Nguyệt, ta nói rồi sẽ không bỏ qua cho ngươi, tuyệt đối sẽ không!

Tô Mặc Vũ chợt đứng lên, nở nụ cười...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Là ai đùa ai 6.

Gió nổi lên, tay áo của Tô Mặc Vũ tung bay, sợi tóc hỗn độn tùy ý bay lượn, phất qua khuôn mặt sớm đã chật vật đến không chịu nổi.

Nàng ngẩng đầu, không biết nghĩ tới cái gì, khoé môi, chậm rãi lộ ra một chút cười, trong nụ cười kia, mang theo vài phần cười nhạo.

“Bản công chúa không đánh với ngươi, chạm vào ngươi sẽ làm ô uế tay của bản công chúa! Chỉ là một dân nữ mà thôi, có cái gì mà kiêu ngạo? Còn nữa, Sở Khuynh Nguyệt, ngươi nhớ kỹ cho ta, chuyện hôm nay, bản công chúa chắc chắn sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời!”

Tô Mặc Vũ nói lời này, không thể nghĩ ngờ là đang tìm bậc thềm cho mình đi xuống, thuận tiện làm hạ thấp Sở Khuynh Nguyệt.

Mây Sở Khuynh Nguyệt hơi nhướn, nàng nâng mí mắt lên, hai tay hoàn ngực, có chút trêu tức nhìn Tô Mặc Vũ: “Tốt lắm, công chúa ta sẽ chờ xem màn chập éch tiếp theo của ngươi... Công chúa hôm nay hẳn là cũng chưa đã ghiền đi?”

Sắc mặt Tô Mặc Vũ nhất thời trắng bệch, chợt, cũng không tiếp tục nói thêm gì nữa, chỉ cắn giận phất tay áo, rồi sau đó khập khiễng rời đi!

“Khuynh Nguyệt, những lời của nàng ta, nàng đừng để ở trong lòng.” Chờ Tô Mặc Vũ đi rồi, Da Luật Đình bước lên.

Sở Khuynh Nguyệt nhìn cũng không chưa từng nhìn hắn, chỉ kéo Khả Nhi sợ tới mức trốn ở phía sau nàng ra: “Khả Nhi, không có việc gì, nàng ta đi rồi.”

Khả Nhi ló đầu thăm dò, nhìn quanh bốn phía, sau khi xác định hoàn toàn không có bóng dáng của Tô Mặc Vũ, lúc này mới từ phía sau đi ra.

“Tỷ tỷ, Khả Nhi sáng sớm đã nghe người ta nói là người hôm nay sẽ đến, quả nhiên để cho ta gặp được.”

Khả Nhi đảo đôi mắt mới vừa rồi còn kinh sợ, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, đáy mắt tràn đầy kinh hi.

“Người là tới tìm ta?” Sở Khuynh Nguyệt nở nụ cười.

“Đúng vậy, Khả Nhi còn tưởng rằng tỷ tỷ đã quên ta, tỷ tỷ người rất lợi hại, lần trước đem phong bà bà kia giáo huấn thành như vậy.” Lúc này, trong đôi mắt của Khả Nhi, tràn đầy khâm phục.

Sở Khuynh Nguyệt lắc đầu cười, nhìn đứa nhỏ trước mắt, tay nàng, không nén nổi xoa xoa bụng mình.

Nơi này, cũng có một tiểu sinh mệnh như vậy.

Nghĩ đến bản thân mình sắp có riêng một đứa trẻ, tâm tư của Sở Khuynh Nguyệt liền nổi lên một trận vui vẻ.

Da Luật Đình đứng ở một bên, thấy Sở Khuynh Nguyệt căn bản không để ý đến hắn, cũng chưa từ bỏ ý định, tiếp tục đi lên: “Khuynh Nguyệt, lần trước... Lần trước là ta không phải cố ý...”

Ý cười trên mặt Sở Khuynh Nguyệt chậm rãi tán đi, nàng quay đầu lại, liếc mắt nhìn Da Luật Đình: “Thái tử điện hạ, đừng gọi thân thiết như vậy, chúng ta rất thân sao?”

Dáng vẻ cự tuyệt người khác ngàn dặm kia, cùng với dáng vẻ mới vừa rồi nàng đối đãi Khả Nhi, cảm giác hoàn toàn không giống nhau.

Mặt Da Luật Đình, cứng đờ.

“Khuynh Nguyệt, cho ta thêm một cơ hội nữa... Dù sao chúng ta cũng đã từng có hôn ước.”

“Thái tử điện hạ chớ không phải là vì lớn tuổi nên trí nhớ kém rồi? Một tháng trước, là chính miệng ngài huỷ bỏ hôn ước của chúng ta!” Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh.

Trải qua chuyện từ hôn cùng với ngày ấy hắn nhìn thấy diện mạo thật sự của nàng sợ tới mức tè ra quần, Sở Khuynh Nguyệt cũng đã đưa hắn vào sổ đen.

“Ta có thể cầu xin phụ hoàng, hôn ước của chúng ta, còn có thể kết lại.” Da Luật Đình có chút kích động vội vàng nói.

“Đừng!” Sở Khuynh Nguyệt vung tay lên, kéo Khả Nhi: “Khả Nhi, chúng ta đến nơi khác chơi.”

Ngay khi các nàng đi về phía trước, Da Luật Đình liền từ phía sau kéo góc áo của Sở Khuynh Nguyệt lại, không để cho nàng đi tiếp: “Ta biết là nàng vẫn còn giận ta, nhưng ngày ấy quả thật chỉ là cử chỉ vô tâm thôi. Nàng yên tâm, ta sẽ không ghét bỏ dung mạo của nàng, cũng không để ý chuyện trước kia của nàng, chỉ cần nàng có thể gả cho ta...”

“Da Luật Đình, người buông tay!” Tầm mắt của Sở Khuynh Nguyệt đảo qua cánh tay của Da Luật Đình, trong mắt, lại lần nữa phát ra hàn ý.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Là ai đùa ai 7.

Hàn ý thỉnh linh nổi lên, khiến cho Da Luật Đình hơi giật mình.

Hắn biết, thực lực của Sở Khuynh Nguyệt rất cao, so với hắn còn cao hơn nhiều.

Lần trước ở trong rừng trúc, hắn sớm đã chứng kiến được thực lực của nàng.

Nhưng mà, hắn lại không muốn buông tha cho cơ hội này.

Suốt mấy ngày nay, Da Luật Đình luôn luôn bị vây thật sâu trong hồi hận...

Nếu như trước kia hắn không chính miệng từ hôn, như vậy hiện tại, hắn cũng sẽ không vượt mặt nàng, có lẽ, bọn họ cũng đã chuẩn bị thành thân.

Nhớ đến đủ loại tình cảnh lúc trước, Da Luật Đình càng nể chặt góc áo của Sở Khuynh Nguyệt.

“Không buông, Khuynh Nguyệt, cho ta thêm một cơ hội nữa, ta thật sự sẽ không ghét bỏ ngươi...”

Da Luật Đình phẫn khởi, hần nghĩ Sở Khuynh Nguyệt nghe xong lời nói của hần, sẽ thay đổi tâm ý, nhưng mà, ngay sau đó, Da Luật Đình giống như bị một chậu nước lạnh trực tiếp tạt vào...

Chỉ nghe Sở Khuynh Nguyệt trêu tức lên tiếng: “Làm sao bây giờ? Ta ghét bỏ ngươi...”

Dứt lời, quanh thân của nàng, tản ra một cỗ khí thể lạnh lẽo, trực tiếp đem Da Luật Đình đánh văng ra.

Sở Khuynh Nguyệt hừ lạnh một tiếng, phui phui tay: “Thật đúng là tự xem bản thân mình là rất vị đại a? Ngươi cho là ngươi không ghét bỏ ta, ta liền sẽ gả cho ngươi sao? Ta phi! Da Luật Đình, ta nói cho ngươi biết, ở trong mắt ta, ngươi chẳng là cái thá gì, đừng nói ngươi là thái tử, cho dù là thiên hoàng lão tử đến đây, Sở Khuynh Nguyệt ta đây cũng không hiếm lạ. Lần sau, nếu như ngươi còn dám quấy rối ta nữa, đừng trách ta không khách khí!”

Nói xong, cũng không quay đầu lại, mang theo Khả Nhi đi về một bên!

Phía sau, bởi vì những câu nói vừa rồi của Sở Khuynh Nguyệt, trên mặt Da Luật Đình một trận trắng rồi một trận đỏ.

Sở Khuynh Nguyệt nói không sai, hần đã tự đề cao chính mình.

Hần cho rằng, chỉ cần bản thân không ghét bỏ nàng, nàng nhất định sẽ nguyện ý gả cho hần.

Nhưng mà rất rõ ràng, hần, nghĩ sai rồi.

Ngẩng đầu lên, Da Luật Đình nhìn bóng dáng của Sở Khuynh Nguyệt, trong mắt hiện lên vài phần hung ác nham hiểm* (trong truyện ta ghét tên này với tên cậu cả của nữ 9 nhất).

Hần nắm chặt hai nắm tay, mười ngón, hung hăng đâm vào lòng bàn tay.

Chỉ cần là thứ hần muốn, còn chưa có không chiếm được a!

...

Sau khi được Khả Nhi, Sở Khuynh cùng Cẩm Nhi đi trở về. Dọc đường đi, thần sắc của Cẩm Nhi có chút ngưng trọng.

“Tiểu thư, người đất tội thái tử cùng vị công chúa kia như vậy, không sợ bọn họ sẽ trả thù sao?”

Bước chân của Sở Khuynh bị kiềm hãm, nàng quay đầu lại, nhìn về phía Cẩm Nhi: “Sai, không phải là ta đắc tội bọn họ, là bọn họ trêu chọc ta trước! Nếu đã trêu vào ta, vậy đừng trách ta không khách khí!”

“Nhưng mà... Dù sao bọn họ cũng là thái tử cùng công chúa, vạn nhất đến lúc đó bọn họ thật sự sẽ trả thù người, vậy...”

Còn không chờ Cẩm Nhi nói xong, tầm mắt Sở Khuynh Nguyệt liếc sang nàng.

Dưới mạng che mặt, khoé môi Sở Khuynh Nguyệt chậm rãi gợi lên một độ cong, trong đoà mắt lộng lẫy tinh như sao trời, cũng hiện lên vài phần trêu chọc.

“Cẩm Nhi a... Ngươi không biết là mấy ngày gần đây trôi qua rất nhàm chán sao? Giúp cuộc sống thêm một chút gia vị, cũng rất không tệ.”

Nói xong, Sở Khuynh Nguyệt trực tiếp đi về phía trước.

Cẩm Nhi đứng tại chỗ, trên mặt mang theo vài phần kinh ngạc: “Tiểu thư, lời này của người là có ý gì?”

Sở Khuynh Nguyệt chỉ hơi nhếch môi, đôi mắt chớp động vài tia ánh sáng khác thường: “Ngươi đoán---”

Rồi sau đó, cũng không nhiều lời nữa, tiếp tục đi về phía trước.

Gia vị? Chỗ nào có gia vị a?

Cẩm Nhi lắc lắc đầu, vẫn có chút không hiểu.

Khi ngẩng đầu lên, lại phát hiện Sở Khuynh Nguyệt đã đi xa, thấy thế, vội vàng đuổi theo---

“Tiểu thư, Cẩm Nhi đoán không được a... Tiểu thư, người đợi Cẩm Nhi với a.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 44: Hồ dữ không ăn thịt con 1.

Hai người chậm rãi đi trở về, nhưng mà, còn chưa tới Tướng quân phủ, xa xa, một bóng dáng quen thuộc chạy tới.

“Đại tiểu thư, người lại gặp rắc rối nữa rồi! Ai!” Nói chuyện, là bà vú mà ngày đó Sở Khuynh Nguyệt xuyên qua đã gặp được.

Giờ phút này, mắt bà vú đầy vẻ đau lòng nhìn Sở Khuynh Nguyệt, trong ánh mắt kia, thậm chí còn mang theo vài phần đồng tình cùng thương hại.

Thấy bà vú như vậy, Sở Khuynh Nguyệt nhú mày :? “Như thế nào?”

“Người còn hỏi nữa, đại tiểu thư, người có phải là ở trong cung gặp rắc rối không? Có người trong cung đến đem tất cả mọi chuyện xảy ra ở trong cung nói cho Tướng quân biết, Tướng quân lúc này đang nổi nóng ở bên trong!”

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt nâng lên...

Cừ thật, thì ra là bởi vì chuyện này.

Quay đầu, nàng nhìn Cẩm Nhi đang ở bên cạnh : “Cẩm Nhi, người vừa rồi không phải còn hỏi là gia vị gì sao? Nhìn xem, nay không phải đã đến rồi sao!?”

Nói xong, vẫn tiếp tục đi về phía phủ.

“Đại tiểu thư, người không thể đi a... Tướng quân hiện tại đang rất nóng nảy... Hấn...” Bà vú nói xong, trên mặt hiện ra vài phần sợ hãi.

Chuyện lúc này, quả nhiên là làm cho bà rất sợ.

Lúc thám tử trong cung đem mọi chuyện đã xảy ra kể lại cho Sở Dịch biết, Sở Dịch thậm chí tức giận đến nổi đánh nát cả cái bàn.

Gương mặt khùng bố kia, bây giờ nhớ lại, bà vú vẫn kinh hãi.

Sở Khuynh Nguyệt cũng mặc kệ, đi thẳng vào bên trong.

“Người còn biết trở về!” Mới vừa bước vào Tướng quân phủ, đầu tiên tiếp đón, đó là tiếng rống giận dữ của Sở Dịch.

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu lên, lạnh nhạt đảo mắt nhìn qua Sở Dịch : “Sở Tướng quân có việc gì?”

Sở Dịch tức giận đến mức thân mình run lên : “Ta hỏi người, người ở trong cung đã làm chuyện gì?”

“Chuyện của ta, có liên quan với Tướng quân sao?” Mí mắt của Sở Khuynh Nguyệt vừa nhấc, có chút châm chọc nhìn về phía Sở Dịch.

Sở Dịch tức giận đến chòm râu đều dựng thẳng : “Người dám bảo đứa Thiên Khải công chúa, người thật sự có bản lĩnh a!”

Lúc nghe được những lời này, mày Sở Khuynh Nguyệt liền nhướng lên, không ngờ, tốc độ nhận được tin tức của lão gia hoả này thật đúng là nhanh.

Chẳng qua...

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt càng giờ cao, chợt, cũng mặc kệ Sở Dịch, tự mình đi thẳng về sân viện : “Đa tạ Sở tướng quân khích lệ, năng lực của ta tự ta biết rõ.”

“Người đứng lại đó cho ta!” Thấy Sở Khuynh Nguyệt định rời đi, Sở Dịch gầm lên.

Bước chân của Sở Khuynh Nguyệt bị kiềm hãm, nàng hơi nghiêng đầu : “Sở Tướng quân còn có chuyện gì?”

Đáy mắt Sở Dịch chớp tia phản uất, thật lâu sau, hấn gằn lên từng tiếng : “Sở Khuynh Nguyệt, người đừng tưởng rằng mình là thiên tài, có năng lực lớn, liền dám trái ý ta.”

“Sai! Sở tướng quân, ta chưa từng thuận theo người, làm sao có thể trái ý với người? Ta nói này Sở tướng quân, ta không rảnh chơi với người, có chuyện gì, sau này nói sau, ta mệt rồi~” Nói xong, tầm mắt đảo qua Cẩm Nhi : “Đi, Cẩm Nhi.”

Phẫn nộ!!!

Lúc này đây, Sở Dịch thật sự phẫn nộ rồi.

Sở Khuynh Nguyệt mới vừa rời cư xử như vậy, rõ ràng là không đem hất đặt vào trong mắt.

Nghĩ đến tin tức trong cung truyền đến, Sở Khuynh Nguyệt trước tiên đã thương Thiên Khải công chúa, sau lại bất kính với thái tử...

U quang nơi đáy mắt Sở Dịch mãnh liệt thoát ra.

Hiện tại hẳn biết thực lực của Sở Khuynh Nguyệt. Nữ nhi này, từ sau khi xảy ra chuyện lần trước, tính tình cũng trở nên càng thêm cuồng vọng.

Nàng giết Sở Nhị phu nhân, lại giết Sở Lưu Ly. Những việc này, hẳn có thể không tính toán với nàng, chỉ cần nàng một lòng quy thuận hẳn, thay hẳn làm việc.

Ngược lại, nếu như nàng không thể nghe theo lời của hẳn, như vậy, hẳn tình nguyện giết nàng, cũng sẽ không để lại một tai họa ngầm cho bản thân!

Mặc dù... Nàng chính là nữ nhi thân sinh của mình!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Hồ dữ không ăn thịt con 2.

Vừa mới nghĩ xong, hàn ý quanh thân Sở Dịch càng thêm dày đặc.

Hắn ngừng đầu, nhìn theo bóng lưng của Sở Khuynh Nguyệt ở phía trước, mạnh mẽ nhảy lên, bóng dáng màu đen, bay về phía nàng.

“Sở đại tướng quân, ngươi còn muốn như thế nào nữa?” Bước chân của Sở Khuynh Nguyệt bị kiềm hãm, nhìn bóng dáng màu đen đột nhiên xuất hiện trước mắt.

Nàng hơi hơi nháy mắt, đáy mắt, hiện lên vài phần nguy hiểm.

“Ta hỏi ngươi một lần nữa, ngươi thật sự muốn chống đối lại ta?” Gương mặt Sở Dịch lạnh lùng, trong giọng nói, tràn đầy sát ý.

Hai tay Sở Khuynh Nguyệt khoanh trước ngực, nhìn Sở Dịch, mày hơi nhíu : “Xem ra Sở đại tướng quân là nghe không hiểu tiếng người rồi, thôi được, ta lặp lại lần nữa...”

Khoé môi mở ra, Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh, nói tiếp : “Chưa bao giờ thuận theo, thì làm sao coi là chống đối?”

Gió, chậm rãi thổi qua.

Tóc đen bay bay theo gió.

Nàng đứng thẳng, toàn thân từ trên xuống dưới, đều là vẻ lạnh nhạt.

Sở Dịch trừng lớn mắt, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, trong mắt hiện lên sát ý...

“Được, tốt! Đã lớn rồi, đủ lông đủ cánh rồi! Ngay cả lời nói của ta cũng không coi ra gì, ta ngược lại thật muốn nhìn xem, xương cốt của ngươi là cứng đến mức nào!”

Hắn rất muốn giáo huấn Sở Khuynh Nguyệt cho thật tốt. Nữ nhi không biết trời cao đất rộng này, nếu như không dạy dỗ, chỉ sợ ngày sau sẽ không để cho hắn sử dụng!

Hai tay giờ lên, giờ khắc này, trong lòng bàn tay của Sở Dịch, có ánh sáng màu lam thoáng hiện.

Vũ Giai lục cấp, đây là cao thủ đứng đầu trong nhóm cao thủ ở toàn bộ Phong Lạc...

Sở Khuynh Nguyệt đứng ở cách đó không xa, đáy mắt, tràn đầy trào phúng.

Hắn, có thật là phụ thân thân sinh*(cha ruột) của thân thể này không?

Hồ dữ còn không ăn thịt con, mà tên Sở Dịch này, đúng là ngay cả súc sinh cũng không bằng!!!

“Tiểu thư, Tướng quân hẳn...” Cẩm Nhị ý thức được ý nghĩ của Sở Dịch, có chút nóng vội lên tiếng.

Thực lực của Sở Dịch, mọi người ở toàn bộ Phong Lạc này đều biết.

Nếu như tiểu thư thật muốn cùng hấn chống đối, đến lúc đó, chỉ sợ hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi. . .

“Cầm Nhi, ngươi lui về phía sau trước đi, những việc còn lại không cần xen vào. . .” Ý thức được Cầm Nhi lo lắng, ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt nhẹ nhàng đảo qua Cầm Nhi. Sau đó quay đầu, nhìn về phía Sở Dịch, nở nụ cười---

“Người ta nói hổ dữ không ăn thịt con, Sở tướng quân ngươi cũng thật là có bản lĩnh a, xem ra, ngươi quả thật là so với súc sinh còn muốn súc sinh hơn nhiều!”(…)

Trong lời nói, nồng đượm vẻ trào phúng.

Sở Dịch trừng mắt, ngay sau đó, ánh sáng màu lam trong lòng bàn tay trực tiếp đánh về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Đôi mắt Sở Khuynh Nguyệt hơi co rúm lại, rồi sau đó lưu loát lác mình tránh đi.

Chờ sau khi đứng vững, nàng cười lạnh nhìn về phía Sở Dịch :”Sở tướng quân có cần thận quá hoá giận như vậy không? Chẳng lẽ là ta nói sai cái gì sao? Ày, đúng rồi, Tướng quân nơi làm sao so với súc sinh mạnh hơn chứ? Ngươi rõ ràng là ngay cả súc sinh cũng không bằng!”(…)

“Cái thứ vô liêm sỉ này, ngươi có thể ăn nói như vậy sao? Ngươi đừng quên, ta đây chính là phụ thân của ngươi!” Sở Dịch hết sức phẫn nộ, gầm lên.

“Phụ thân???” Sở Khuynh Nguyệt đứng thẳng người, nàng nhìn Sở Dịch, nâng môi cười lạnh :”Ngươi không nói thì ta cũng đã quên, ta còn có một người phụ thân cảm thú cũng không bằng là ngươi rồi!”

“Ngươi!” Đôi mắt Sở Dịch trừng thật lớn. Hấn nhìn như vậy cũng rất rõ rồi, nữ nhi trước mắt này, căn bản sẽ không có khả năng thuận theo hấn.

Như thế, nàng, không thể giữ lại!

Hấn lại một lần nữa giơ tay lên, khí thế quanh thân phát ra mãnh liệt.

Xung quanh, sát ý nổi lên bốn phía.

Bầu không khí, trở nên trầm trọng. Thậm chí là không khí, giờ phút này giống như đã hoàn toàn ngưng trệ.

Màu lam quanh thân Sở Dịch nổi lên tứ phía, thẳng tắp lao về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Một kích này, Sở Dịch dùng đến tám tầng lực đạo!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Hổ dữ không ăn thịt con 3.

Thân hình tung bay, lưu loát tránh được công kích của Sở Dịch, hành động này thậm chí ngay cả Sở Dịch cũng không thể theo kịp.

Sở Dịch biết thực lực Sở Khuynh Nguyệt không tệ, nhưng không hề nghĩ tới nàng có thể thoát khỏi tránh được công kích của hấn như thế. Phải biết là, một kích mới vừa rồi, nếu đổi lại là người khác, không chết cũng bị thương!

Nhìn ra Sở Dịch giật mình, Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh.

Buồn cười, thực nghĩ nàng là phế vật sao? Kiếp trước của nàng, là làm sát thủ.

Làm một sát thủ đủ tư cách, tốc độ, là quan trọng nhất!

Sở Khuynh Nguyệt lười nhác dựa vào một bên. Nàng chậm rãi nâng tầm mắt, mang theo vài phần trên tức, vài phần trào phúng, nhìn về phía Sở Dịch :”A, Sở tướng quân thật đúng là động thủ được, xem ra quả đúng là bị ta nói trúng rồi. Sở tướng quân ngươi người không chịu làm, vì sao lại cứ thích biến thành cái loại súc sinh cũng không bằng vậy! Ai? Ta nói này Sở tướng quân, làm cái thứ đó, chơi rất vui sao?”

“Ngươi mới là cái thứ đó!”

“Nga, thì ra Sở tướng quân không phải là cái thứ đó a. . .” Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục nở nụ cười :”Tướng quân, ngươi nhắc nhở đúng rồi, mới vừa rồi quả thực là ta đã làm.”

Sắc mặt Sở Dịch trắng thành một mảnh, hấn không nghĩ tới, bản thân nhất thời sơ hở trong lời nói, không ngờ lại bị nàng chui vào chỗ trống.

Hàn quang nơi đáy mắt càng thêm nồng liệt, quanh thân Sở Dịch, tiếp tục phóng ra lãnh ý vô tận: “Sở Khuynh Nguyệt, mưu sát nhị nương cùng muội muội ruột, quả thật là đại nghịch bất đạo. Hôm nay, ta liền thay ông trời, trừ đi á yêu nghiệt này!”

Khuynh Nguyệt lạnh lùng nhếch môi---

“Yêu nghiệt? Ta đây là yêu nghiệt, nghe nói cũng chính là nòi giống của Sở tướng quân đây...”

“Bản tướng quân không có nữ nhi bất hiếu như ngươi!” Sở Dịch tức giận đến nỗi râu đều dựng đứng cả lên, gầm lên từng tiếng.

Nghe lời này, Sở Khuynh Nguyệt cười càng thêm rạn rở.

Tốt, tốt lắm, nàng muốn, chính là câu nói này.

Mí mắt nhẹ giương, nàng cười có chút quý dị: “Sở tướng quân, đây chính là ngươi nói, ngươi không có nữ nhi như ta. Một khi đã như vậy, ta cũng không làm Sở tướng quân khó xử nữa. Bắt đầu từ ngày mai ta liền chuyển khỏi Sở phủ, từ đây về sau, cùng Tướng quân phủ của ngươi không còn liên quan gì nữa. Ngày sau, nếu như xảy ra chuyện gì, Sở tướng quân ngàn vạn lần đừng nhận bừa thân thích!”

Sở Dịch bị tức đến sắc mặt một trận hồng rồi đến một trận trắng.

Hắn là hộ quốc Đại tướng quân quyền cao chức trọng của Phong Lạc quốc này, từ trước đến nay đều được vạn dân kính ngưỡng.

Mấy ngày gần đây, từ sau khi tính tình Sở Khuynh Nguyệt biến hoá, trong phủ xảy ra chuyện không ngừng, người bên ngoài cũng luôn luôn chỉ trích hắn.

Sắc mặt của hắn càng thêm âm trầm.

Thoáng chốc, tất cả oán giận tích tụ trong thời gian qua, hết thảy đều vọt ra, ào ào bộc phát---

Ánh sáng màu lam phát ra chói mắt, lúc này đây, Sở Dịch cơ hồ đã dùng hết mười tám lực đạo!

Thân hình loé lên, trong nháy mắt, mười tám lực đạo, mãnh liệt phóng thẳng về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Hắn rốt cuộc không thể dung nổi Sở Khuynh Nguyệt, giữ lại Sở Khuynh Nguyệt, cũng chính là một mầm móng tai hoạ!

Trong chớp mắt, giống như ngay cả không khí cũng đều trở nên yên lặng hơn bình thường.

Cầm Nhi tránh ở cách đó không xa chừng to mắt, nhìn cảnh này, lòng nóng như lửa đốt.

Cầm Nhi biết thực lực của Sở Khuynh Nguyệt.

Tuy rằng thực lực của Sở Khuynh Nguyệt không tệ, nhưng muốn chân chính đối kháng với Sở Dịch, chỉ có chịu thiệt mà thôi!

Ánh sáng màu lam, từ giữa không trung lướt qua, Cầm Nhi sắp lao ra thay Sở Khuynh Nguyệt ngăn trở.

Nhưng cũng trong tích tắc, biến cố liền nổi lên...

“Phanh---” Chỉ nghe một tiếng âm vang mãnh liệt vang lên.

Một lam một tím, hai ánh sáng, cường ngạnh va chạm vào nhau, nơi va vào, một luồng ánh sáng màu trắng chói mắt thoáng hiện.

Sở Dịch bị chấn kinh, sau đó liền thối lui.

Hắn bưng kín lồng ngực, giống như đã chịu tổn thương.

Đợi khi ánh sáng trắng trước mắt tàn đi, hắn giật mình nhìn cảnh tượng trước mắt...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Hồ dữ không ăn thịt con 4.

Lúc này, trước mắt hắn, làm gì còn có người?

Ánh sáng trắng dần tàn đi, nơi va chạm kia, để lại một cái lỗ thủng thật to, đủ để thấy nơi này vừa rồi va chạm rất mãnh liệt.

Sở Dịch hồi tưởng lại tình cảnh mới vừa rồi đã xảy ra, sắc mặt trắng bệch!

Màu tím!!!

Không sai, chính là máu tím!

Vũ Giai thất cảo, là ai, có thể đạt đến trình độ như vậy?

Ở khắp Phong Lạc, thậm chí là khắp đại lục, người đạt tới Vũ Giai thất cấp, căn bản không vượt quá năm người!

Sở Khuynh Nguyệt này, có thể quen biết được cao thủ như vậy!

Sở Dịch liên tục lui về phía sau, phụt chốc, ngực nổi lên một trận đau nhức. Chợt, từ trong miệng của hắn, phun ra một ngụm máu tươi.

Nghĩ đến để cho cái mầm hoạ có thể tùy thời nguy hại Tướng quân phủ thoát đi, hắn trừng lớn mắt, khoé mắt toát ra nham hiểm---

“Sở Khuynh Nguyệt, bản tướng quân nhất định sẽ không tha cho ngươi!”

Non xanh nước biếc, Sở Khuynh Nguyệt tựa vào một bên, nhìn nam tử mặc hắc bào trước mắt.

Dưới ánh mặt trời, mặt nạ của nam tử, loé ra ánh sáng bạc.

“Nữ nhân ngu ngốc, ngươi thật đúng là rất to gan, ngươi không biết thực lực của Sở Dịch cao hơn ngươi sao?” Cung Dạ Tuyết đứng ở bên cạnh, nhìn Sở Khuynh Nguyệt tùy ý dựa vào một bên, giận dữ rống thành tiếng.

“Sợ cái gì? Lão già kia, không làm gì được ta, hơn nữa... Không phải là còn có tên thích nghe lén chuyện người khác là ngươi ở bên cạnh sao?”

“Ngươi biết?” Cung Dạ Tuyết nhướn mày.

“Còn không phải? Nếu như nói không sai, bắt đầu từ lúc ta rời khỏi hoàng cung, ngươi liền luôn luôn đi theo... Ôi! Ta nói này Cung Dạ Tuyết, sở thích cổ quái này của ngươi, làm sao luyện thành? Nhưng cũng đừng nói với ta là trời sinh. Chỉ là... Thích nghe lén, thật đúng là căn bệnh a, cần phải trị!”

Cung Dạ Tuyết cũng không đáp lời Sở Khuynh Nguyệt, hai tay khoanh trước ngực, nhìn nữ nhân không chút để ý dựa vào một bên: “Cho nên, ngươi mới lợi dụng ta?”

Sở Khuynh Nguyệt đứng dậy: “Ta chỉ là tìm cơ hội cùng Tướng quân phủ thoát ly*(cắt đứt) quan hệ thôi.”

Nói xong, trong mắt Sở Khuynh Nguyệt dâng lên vẻ trêu chọc: “Ta cùng Tướng quân phủ thoát ly quan hệ, bây giờ, ta cũng không còn giá trị gì để lợi dụng nữa rồi, Cung Dạ Tuyết, ngươi còn muốn cưới ta?”

“Ngươi nghĩ rằng ta cưới ngươi là vì nhìn trúng Tướng quân phủ sau lưng ngươi sao?” Khoé môi mỏng của Cung Dạ Tuyết chậm rãi gọi lên một độ cong lạnh lẽo, thậm chí là trong mắt, giờ phút này đều phát ra vẻ lạnh lẽo đến rùng cả mình.

“Không thì như thế nào? Bằng điều kiện hiện giờ của ta, phỏng chừng chỉ có người mù mới để ý đến ta.” Mày Sở Khuynh Nguyệt nhướn lên, nàng quả thật cảm thấy bản thân không có cái gì giá trị.

Diện mạo không có, tài hoa không có, nếu là người bình thường thì ai sẽ để ý đến nàng?

Hàn ý trong mắt Cung Dạ Tuyết chậm rãi tán đi, bàn tay lớn của hắn chụp tới, thuận thể đem Sở Khuynh Nguyệt kéo vào trong lòng: “Vậy ngươi cứ coi như mắt ta bị mù là được rồi...”

Lồng ngực rộng rãi, dính sát vào thân thể của nàng.

Từng trận nóng bỏng ập tới.

Sở Khuynh Nguyệt găm lên: “Cung Dạ Tuyết, ngươi buông tay!”

“Không buông, ta ôm nữ nhân cùng đứa nhỏ của ta.”

“Ngươi thực TM không biết xấu hổ.”

“Cho nên ta mới mang mặt nạ a...”

“...” Sở Khuynh Nguyệt rút cục lựa chọn trầm mặt.

Nàng làm sao lại quên, nam nhân này, là một người so với nàng còn muốn biến thái hơn!

Chợt, Sở Khuynh Nguyệt nghĩ tới một vấn đề, nàng ngẩng đầu, thật nghiêm túc hỏi :”Cung Dạ Tuyết, nếu như nói không sai, người hẳn là đã đạt đến Vũ Giai thất cấp, vì sao phải che giấu thực lực của mình?”

Cung Dạ Tuyết hơi giật mình, chợt, hần nở nụ cười :”Vậy người trả lời ta trước, vì sao người cũng nguy trang nhiều năm như vậy, làm phế vật từng ấy năm?”

Sở Khuynh Nguyệt hơi nheo mắt lại, trong mắt xẹt qua vẻ kinh ngạc.

Điểm này, nàng cũng thật sự không hiểu. Phân trí nhớ có liên quan đến việc này hình như đã bị lược bỏ bớt, căn bản nghĩ không ra nửa phần!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Sở thích đặc biệt.

Thấy Sở Khuynh Nguyệt ngưng thần suy nghĩ, khoé môi Cung Dạ Tuyết chậm rãi nâng lên.

Hắn cúi đầu, nhìn Sở Khuynh Nguyệt :”Nghĩ không ra thì cũng đừng nghĩ nữa, quá khứ của người ra sao không liên quan gì với ta. Từ nay về sau, người là nữ nhân của ta, ai dám khi dễ người, ta sẽ thay người khi dễ ngược lại người đó!”

“Khi dễ ta? Ta mới không để mặc người khác khi dễ.” Sở Khuynh Nguyệt hừ nhẹ một tiếng.

Cung Dạ Tuyết cười càng thêm rực rỡ, dưới mặt nạ màu bạc, khoé môi mỏng kia, chậm rãi nân lên :”Chờ lát nữa nha hoàn kia của người đuổi tới đây, chúng ta sẽ trở về.”

“Đi nơi nào?” Sở Khuynh Nguyệt nhướn mày.

“Tất nhiên là đi đến nơi của chúng ta.” Cung Dạ Tuyết nói xong, tiếp tục nhìn chăm chăm Sở Khuynh Nguyệt, tầm mắt nóng rực, thẳng tắp bắn ở trên mặt của nàng :”Kỳ thực, người không mang mạng che mặt cũng không sao.”

Sở Khuynh Nguyệt bĩu môi một cái :”Hừ, ngay cả bản thân ta cũng bị khuôn mặt này dọa đến mấy lần.”

Lời này cũng không phải là giả, đã có mấy lần lúc nửa đêm rời giường, khi vô tình nhìn thoáng qua gương, Sở Khuynh Nguyệt liền cho rằng bản thân nhìn thấy quỷ.

Cũng không có cách nào, khối bớt trên mặt này, quả thật là quá mức dữ tợn, khủng bố.

“Ta không sợ, ta thích là đủ rồi.”

Tiếng nói nhàn nhạt kia, giống như một con gió mát lạnh, thổi qua bên tai của Sở Khuynh Nguyệt.

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu, nhìn thẳng Cung Dạ Tuyết, trong mắt tựa như có cái gì đó chảy vào.

Trầm mặt, yên tĩnh, bầu không khí rất là quỷ dị.

Thật lâu sau, một trận gầm nhẹ vang lên---

“KAO!!! Cung Dạ Tuyết, khẩu vị của người quả nhiên rất nặng!”

Cách đó không xa, Cẩm Nhi mệt nhọc thở hổn hển.

Sau khi người đeo mặt nạ quỷ kia xuất hiện mang theo tiểu thư thoát khỏi Tướng quân phủ, nàng liền nhanh chóng đuổi theo hướng đi của hắn, nhưng mà, cũng không thể đuổi kịp.

Cẩm Nhi gấp đến độ khóc thành tiếng.

Ngay vào lúc nàng sốt ruột vạn phần, liền nghe cách đó không xa có một tiếng hô quen thuộc vang lên.

Đợi khi nàng tới gần, thì thấy Sở Khuynh Nguyệt giận dữ trừng mắt với nam tử đeo mặt nạ quỷ kia.

“Người đến cùng là ai? Lại dám khi dễ tiểu thư nhà ta!” Không để ý bản thân mệt đến thở hổn hển, Cẩm Nhi chạy nhanh đến phía trước, chắn ở trước

mặt Sở Khuynh Nguyệt.

Khoé môi Cung Dạ Tuyết nhẹ kéo lên, không nhìn đến Cẩm Nhi, thả người, đứng ở bên cạnh Sở Khuynh Nguyệt :”Nữ nhân, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ rất cảm động...”

“Cảm động cái quỷ đấy, Cung Dạ Tuyết, ngươi quả nhiên có sở thích đặc biệt.” Bữa hôm, Sở Khuynh Nguyệt không chút để ý nói :”Ngươi rốt cuộc có phải là nam nhân bình thường hay không?”

Thích nghe lén, thích ngụy trang. Rõ ràng là thiên tài, lại cố tình giả dạng thành phế vật, lại còn có kiểu mỹ nữ không thích, lại thích xấu nữ. Nam nhân này, vẫn là nam nhân bình thường sao?

Thấy Sở Khuynh Nguyệt như vậy, trêu chọc trong mắt của Cung Dạ Tuyết càng thêm dày đặc, hần lại nhích đến gần Sở Khuynh Nguyệt, ý cười nơi khoé môi càng sâu :”Có phải nam nhân bình thường hay không, ngươi là người hiểu rõ nhất...” Dứt lời, ngón tay thon dài của Cung Dạ Tuyết vuốt ve lên bụng Sở Khuynh Nguyệt :”Đừng quên, nơi này, còn có hài tử của ta.”

Sắc mặt của Sở Khuynh Nguyệt chậm rãi biến lạnh, lui về sau hai bước :”Cung Dạ Tuyết, ngươi, cách ta xa một chút.”

“Cung... Cung... Cung Dạ Tuyết?” Cẩm Nhi rốt cuộc nghe được ba chữ này, lúc này giống như bị sét đánh, kinh ngạc đứng hình tại chỗ.

Cung Dạ Tuyết không phải là vị hôn phu của tiểu thư nhà nàng sao?

Cung Dạ Tuyết không phải là phế vật tiếng tăm lừng lẫy trong truyền thuyết sao?

Nam nhân trước mắt này, là Cung Dạ Tuyết?

Không đúng a... Lúc này ở Tướng phủ, nam nhân này lộ ra vũ lực, rõ ràng là đã đến Vũ Giai thất cấp a...

Giờ khắc này, đôi mắt của Cẩm Nhi, càng trừng càng lớn---

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Thiếu số phục tùng đa số.

Đến gần Sở Khuynh Nguyệt, Cẩm Nhi ở bên tai nàng khẽ hỏi :”Tiểu thư, là thật vậy chăng? Hần thật là Cung Dạ Tuyết có hôn ước với tiểu thư kia sao?”

“Như ngươi đã thấy.”

Khoé môi của Cẩm Nhi hơi run rẩy. Nhưng cũng chỉ trong nửa khắc, Cẩm Nhi nghĩ tới một vấn đề hết sức nghiêm trọng, vẻ mặt có chút khổ não :”Tiểu thư, vừa rồi người đốc tội Sở tướng quân, về sau nên làm sao bây giờ? Sở Tướng quân khẳng định sẽ không bỏ qua cho tiểu thư.”

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt nhếch lên, trong mắt hiện ra vài phần lãnh ý :”Cái lão già kia... Cũng không làm gì được ta!”

“Lão hỗn đản Sở Dịch kia, cứ giao cho ta xử lý.” Bên cạnh, Cung Dạ Tuyết cũng từ từ lên tiếng.

Hần đứng thẳng lưng, đôi mắt sâu thẳm, tựa như hầm băng sâu không thấy đáy, chỉ là lúc này, lại mang theo vài tia tiểu ý :”Nữ nhân, chúng ta đi.”

Dứt lời, trực tiếp kéo Sở Khuynh Nguyệt đi--

“Cung Dạ Tuyết, nếu ngươi dám chạm vào ta, ta sẽ chặt đứt tay ngươi!”

“Cung Dạ Tuyết, buông ra!”

“Cung Dạ Tuyết, ta quyết sẽ không bỏ qua cho ngươi...”

Âm thanh càng ngày càng xa, hai bóng nười, cũng đi càng xa.

Phía sau, Cẩm Nhi nhìn hai người đẩy đẩy trước mắt, không biết nên nói gì.

Nhìn tình hình bây giờ, hình như cũng chỉ có vị cô gia tương lai này mới có thể chọc tiểu thư phát điên như vậy.

Bất quá, nhìn hai người này, lại rất là xứng đôi. Khấp Phong Lạc quốc, có ai dám gọi Sở đại tướng quân là ‘Lão già kia’, ‘Lão hỗn đản’?

Cũng chỉ có tiểu thư cùng cô gia tương lai của nàng mới dám gọi như thế!

Cầm Nhi lắc lắc đầu, cũng không suy nghĩ nhiều nữa, liền chạy nhanh đuổi theo.

-----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

Đây là một trạch viện tinh xảo, nhìn bên ngoài thì rất bình thường, nhưng đi vào trong thì cảnh sắc lại rất đặc biệt.

Non xanh nước biếc, khung cảnh bốn phía thật là thanh nhã.

Gió nổi lên, hương cỏ xanh cách đó không xa, từng trận từng trận dập dềnh đưa đến.

Bên ngoài trạch viện, Cung Dạ Tuyết chỉ vào trong sân :”Trước lúc đại hôn, ngươi cứ ở nơi này.”

Phía sau, Sở Khuynh Nguyệt nhếch môi :”Chỗ ở, ta tự mình có biện pháp.”

Nữ nhân, vĩnh viễn không cần dựa vào nam nhân!

Xoay người, nhìn về phía Cầm Nhi đang đuổi tới :”Cầm Nhi, chúng ta đi.”

“A? Tiểu thư, này...” Cầm Nhi trừng mắt nhìn trạch viện tinh xảo trước mắt, có chút kinh ngạc.

Hiện nay, bọn họ khẳng định không thể trở về Tướng quân phủ được nữa, nếu muốn tìm chỗ dừng chân, cũng không phải là chuyện dễ. Trước mắt có sẵn nơi trú ngụ, còn nữa, Cung Dạ Tuyết này lại là phu quân tương lai của tiểu thư, tiểu thư vậy mà không tiếp nhận?

“Ân?” Thấy Cầm Nhi do dự, Sở Khuynh Nguyệt khẽ hừ một tiếng.

Thân mình Cầm Nhi run lên, cúi đầu :”Cầm Nhi đều nghe theo tiểu thư.”

Sở Khuynh Nguyệt xoay người, định rời đi, lại bị Cung Dạ Tuyết giữ chặt---

“Nữ nhân, ngươi cũng không phải là một mình... Vì sao ngươi không hỏi ý kiến của con ta?” Nói xong, đưa tay chỉ chỉ bụng Sở Khuynh Nguyệt :”Ngươi xem, con ta cũng cam chịu...”

Khoé mắt Sở Khuynh Nguyệt chớp chớp.

Con của hần? Đứa nhỏ này cũng mới được một tháng, nó có thể biết cái P*(chửi tục)!!

Ngẩng đầu, nhìn về phía Cung Dạ Tuyết, Sở Khuynh Nguyệt mấp máy môi, muốn phản bác, lại chỉ thấy Cung Dạ Tuyết nói chuyện với Cầm Nhi :”Tiểu thư nhà ngươi chính là trời của ngươi đúng không?”

Cầm Nhi bởi vì hai chữ ‘con ta’ mới vừa rồi làm cho choáng váng, Cầm Nhi ngơ ngẩn gật gật đầu.

“Ngươi không muốn tiểu thư nhà ngươi chịu khổ đúng không?”

Cầm Nhi lại gật đầu.

“Vậy ngươi cũng tán thành nàng ở nơi này đúng không?”

Cầm Nhi tiếp tục gật đầu.

“Tốt lắm! Thiếu số phúc từng đa số!” Trong mắt Cung Dạ Tuyết loé ra vài tia y quang, hần nâng môi, nở nụ cười :”Ngươi xem, hai người bên cạnh ngươi cũng đều đồng ý ở nơi này, vì sao ngươi có thể bỏ vì ý tưởng ích kỷ của mình, làm trái ý nguyện của bọn họ, để cho bọn họ đi theo ngươi chịu khổ?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Đừng làm động thai khí.

Sở Khuynh Nguyệt đứng ở một bên, nắm tay nàng nhẹ nhàng nắm thành nắm, cắn răng :”Cung Dạ Tuyết, ngươi vẫn là tên vô sỉ trước sau như một!”

Mày Cung Dạ Tuyết khẽ hất lên, tựa tiểu phi tiểu nói :”Khanh khanh, đừng nổi giận, như vậy đối với đứa nhỏ của ta không tốt...”

Khanh khanh?

Sở Khuynh Nguyệt mạnh mẽ nâng mí mắt, trong mắt, hàn quang dày đặc bắn về phía hắn :”Ngươi có thể đừng kêu lão tử buồn nôn như vậy hay không?”

Ý cười trong mắt Cung Dạ Tuyết càng rõ ràng, cái cô nàng này, tính cách rất hợp với khẩu vị của hắn!

“Vốn chính là vậy, khanh khanh, còn không đến một tháng nữa, là đến đại hôn của chúng ta.”

Sở Khuynh Nguyệt thề, nếu có thể, nàng thật muốn một quyền đánh chết nam nhân này!

Cầm Nhi bị bầu không khí quỷ dị trước mắt làm cho không biết phải làm sao, luôn cân nhắc, mới sượng sùng mở miệng :”Tiểu thư, nếu không chúng ta cứ ở nơi này đi, trước mắt, sợ là không có nơi nào tốt hơn nơi này.”

Sở Khuynh Nguyệt trầm mặt, thật lâu sau, nàng mới ngẩng đầu, nhìn về phía Cung Dạ Tuyết :”Ở nơi này cũng được, nhưng mà điều kiện tiên quyết là, chúng ta phải thống nhất ba quy định...”

“Ngươi cứ nói.”

“Thứ nhất, không có lệnh của ta, không được vụng trộm xâm nhập phòng ta, chứng bệnh thích nghe lén của ngươi, phải trị cho tốt!”

“Nơi này là địa bàn của ta, ta muốn đến tất nhiên sẽ đến.” Hai tay Cung Dạ Tuyết khoanh trước ngực, tùy ý dựa vào một cây cột, không chút để ý mở miệng.

“Địa bàn của ngươi, vậy thôi, ta sẽ không quấy rầy.” Nói xong, Sở Khuynh Nguyệt kéo tay Cầm Nhi, liền muốn rời đi.

Thấy vậy, môi mỏng của Cung Dạ Tuyết hơi nhếch lên :”Được, ta đáp ứng ngươi.”

Bước chân của Sở Khuynh Nguyệt ngừng lại, môi đỏ mọng dưới mạng che mặt khẽ giương lên một độ cong, tiếp tục nói :”Thứ hai, từ nay về sau không được tùy tiện lấy hài tử của ta ra nói chuyện.”

“Được.”

“Thứ ba, không được kêu ta là khanh khanh! Còn nữa, không được tùy tiện đối với cô nãi nãi động thủ động cước, bằng không, lần sau ta trực tiếp thiến ngươi!” Lời nói này, khiến cho say lưng Cung Dạ Tuyết nổi lên một trận lạnh lẽo.

Ánh mắt của hắn lại lần nữa loé lên, gật đầu :”Ta đáp ứng ngươi.”

“Thành giao, Cung Dạ Tuyết, hôm nay cứ như vậy đi, đi vui vẻ, không tiễn.”

Kéo tay Cầm Nhi, Sở Khuynh Nguyệt mang theo nàng, tung người lên, định phi qua đầu tường đi vào bên trong.

Cũng trong khoảnh khắc rơi xuống, lại nghe phía sau một giọng nói trầm thấp vang lên :”Nương tử, ngươi cẩn thận một chút, đừng làm động thai khí.”

Sở Khuynh Nguyệt lão đảo một cái, thân mình xiêu vẹo, suýt nữa té ngã trên đất.

Nương tử... Nương tử em gái nhà ngươi*(tiếp tục chữ tục)!

Bên ngoài trạch viện, Cung Dạ Tuyết nhìn Sở Khuynh Nguyệt nhảy vào bên trong, trong mắt, tui cười chậm rãi toả ra.

Ám Ảnh núp ở một nơi bí ẩn gần đó, nhìn Cung Dạ Tuyết như thế, không biết nói gì.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, cũng thật không biết thì ra chủ tử nhà mình còn có một mặt phúc hắc vô sỉ như vậy...

Nghĩ đến cuộc đối thoại vừa rồi của chủ nhân cùng phu nhân tương lai, Ám Ảnh không khỏi bật cười thành tiếng.

Cũng ngay lúc này, một dòng khí quỷ dị lao thẳng về phía hắn, Ám Ảnh suýt chút nữa từ trên cây té xuống.

“Chủ... Chủ nhân, thuộc hạ biết sai rồi.”

Tui cười trên mặt Cung Dạ Tuyết sớm đã tan hết, ra tay, toàn là sắc bén.

Hắn khoanh tay, trên mặt nạ quỷ hai mắt, loé ra từng trận hàn quang :”Mọi chuyện đều làm xong?”

“Đạ! Như Ý Phưong dựa theo yêu cầu của chủ nhân đã làm xong mũ phượng, cũng đem Nguyệt hoa thánh châu khảm lên trên mũ phượng rồi.”

Cung Dạ Tuyết gật đầu :”Ngươi cứ ở lại nơi này, ngầm bảo hộ nàng, nếu như xảy ra nửa phần sơ suất, sẽ tìm ngươi hỏi tội!”

“Dạ! Chủ nhân.” Âm Ảnh cúi đầu, kiên định đáp.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Lời đồn nổi lên bốn phía.

“Chủ nhân, thuộc hạ còn có một chuyện muốn bẩm báo.” Thần sắc của Âm Ảnh khẽ động, nhớ lại chuyện gì đó, tiếp tục nói: “Dạ Hồn có tin tức truyền đến, nói là thân thể của Tây Trạch Hoàng thượng không mấy lạc quan, thái y chuẩn đoán nói, sợ là chỉ có thể chống đỡ được ba tháng, hơn nữa...” Nói chưa xong, Âm Dạ ngừng lại một chút.

Thần sắc Cung Dạ Tuyệt, chợt biến lạnh, hấn híp mắt lại: “Tiếp tục nói.”

“Tần vương hình như đã có hành động...”

Trong mắt Cung Dạ Tuyệt phát ra hàn quang, khoé môi lạnh lẽo, thoáng hiện ra độ cong tàn nhẫn: “Hắn? Cũng xứng?”

“Chủ tử, vậy hiện tại...”

“Cứ chờ một tháng.” Cung Dạ Tuyệt chăm chú nhìn trạch viện phía sau, môi mỏng khẽ mở: “Chờ một tháng nữa, ta chắc chắn sẽ trở về, đem xương hấn nghiền thành tro!”

--- -----Thiên tài cuồng phi, cưỡi một được một-----

Ánh nắng tươi sáng có chút chói mắt, bên trong hoa viên, Sở Khuynh Nguyệt ngồi tựa dưới bóng cây, nghe Cẩm Nhi bên cạnh lải nhải.

“Tiểu thư, người biết không? Từ lúc người rời khỏi Tướng quân phủ, suốt ba ngày nay, có người không ngừng bịa đặt hãm hại người...”

“Có người nói tiểu thư không coi ai ra gì, ý vào bản thân có vài phần thực lực nên không thèm để ai vào trong mắt.”

“Còn có người nói tiểu thư hoàn toàn điên rồi, không chỉ thiêu chết Sở Nhị phu nhân, còn giết luôn cả Sở nhị tiểu thư. Sau đó, mới bị Sở tướng quân đuổi ra khỏi Tướng quân phủ.”

“Tiểu thư, người biết không? Càng giận hơn là, có một số người nói sở dĩ tiểu thư giết Sở Lưu Ly, hoàn toàn là vì người ghen ghét vị trí thái tử phi của nàng ta.”

“Tiểu thư nơi nào thêm để ý vị trí thái tử phi kia a?”

Cẩm Nhi vừa nói, vừa gấp rút lau mồ hôi. Nhớ lại sáng nay đi ra ngoài liền nghe những lời đồn đãi này, sắc mặt Cẩm Nhi càng thêm sốt ruột.

“Phải không?” Sở Khuynh Nguyệt nhẹ nâng mí mắt, dặt dặt chợt loé tia trời chọc rồi biến mất: “Xem ra lão Sở Dịch này cũng có chút công phu a, Cẩm Nhi, đã lâu rồi không đi ra ngoài xem náo nhiệt, chúng ta ra ngoài đi dạo thôi.”

“Nhưng tiểu thư, người...” Ánh mắt của Cẩm Nhi quét về phía bụng Sở Khuynh Nguyệt.

Đã ba ngày rồi, nàng chưa từng hỏi qua chuyện Sở Khuynh Nguyệt mang thai. Ở trong ý thức của Cẩm Nhi, tiểu thư không thích người khác xen vào việc riêng tư của mình.

Nhưng mà có đủ loại dấu hiệu đã đủ chứng minh, tiểu thư quả thực đã có thai.

Nếu đã có thai, nàng cần phải chăm sóc tiểu thư cho thật tốt. Làm sao có thể để cho tiểu thư đi ra bên ngoài, vạn nhất xảy ra chuyện gì, đến lúc đó không biết nên làm sao cho đúng.

Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục đi về phía trước: “Người không muốn đi ra ngoài? Ta đây tự đi một mình.”

“Đợi chút, tiểu thư, Cẩm Nhi cũng đi!” Tự biết không thể lay chuyển được Sở Khuynh Nguyệt, Cẩm Nhi chỉ đành phải thuận theo nàng đi ra ngoài.

Kinh đô Phong Lạc, vẫn rất náo nhiệt, chung quanh tấp nập người.

Đã nhiều ngày qua, chuyện để cho người người say sưa bàn tán, cũng không vượt qua nỗi chuyện về vị Sở gia đại tiểu thư.

Vị Sở gia đại tiểu thư này lúc đầu là phế vật, đến sau này ở đại điện lại xuất ra hào quang. Hiện tại, lại làm ra chuyện sát mẫu thí muội* (giết mẹ giết em) đại nghịch bất đạo, cho nên bây giờ trọng tâm đề tài không ai khác cũng chính là nàng.

Ở trên đường lớn, lọt vào trong tai, đều là đề tài liên quan đến Sở Khuynh Nguyệt.

Cầm Nhi ở phía sau nghe những lời khó nghe này, tức đến độ đậm chân bành bạch :”Bọn họ quá đáng thật, dám đem tiểu thư nói thành như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cường Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Con đường phát tài.

Sở Khuynh Nguyệt cũng không lên tiếng, lắng nghe lời bàn tán của mọi người xung quanh, độ cong nơi khoe môi, càng thêm khắc sâu :”Bọn họ nói không sai, ta đúng là đã giết Sở Nhị phu nhân cùng Sở Lưu Ly.”

“Nhưng mà, các nàng ấy thương tổn tiểu thư trước, tiểu thư không có sai.” Cầm Nhi cảm tức nói.

“Cho nên, là bọn họ đáng chết, một khi đã như vậy, cần chi phải e ngại lời bàn tán của người khác? Quan chi người khác nói gì, chỉ cần bản thân cảm thấy đúng là được rồi.”

Giọng nói nhàn nhạt kia, khiến cho Cầm Nhi hơi sững sờ, thật lâu sau, nàng mới gật gật đầu.

Lời nói của tiểu thư, hình như quả thật có vài phần đạo lý nha.

Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục đi về phía trước, đi đến nơi cách đó không xa, cho đến ba chữ “Nữ Ý Phưởng” đập thẳng vào mắt, mới hơi ngừng bước chân---

Bên trong Nữ Ý Phưởng, người đến người đi, náo nhiệt vô cùng.

Nữ Ý Phưởng này, là hiệu may nổi tiếng nhất kinh đô, quần áo bên trong khó có thể nhái theo, đường may cùng kiểu dáng rất khéo léo tinh mỹ. Cho nên rất được nữ tử của khắp Phong Lạc ưa ái.

Sở Khuynh Nguyệt trực tiếp đi tiến vào trong.

Có tiểu nhị đi ra tiếp đón :”Cô nương muốn mua y phục may sẵn hay là muốn đặt may y phục?”

Dừng bước, nhìn quanh bốn phía, Sở Khuynh Nguyệt lên tiếng :”Kêu chương quầy của các người đến đây.”

“Này... Cô nương, chương quầy của bọn ta không thể muốn gặp là gặp được.” Tiểu nhị tựa hồ có chút khó xử.

Đôi mắt Sở Khuynh Nguyệt hơi loé ra ánh sáng, nàng đến gần tiểu nhị kia, ở bên tai hắt thấp giọng nói nhỏ vài câu.

Sắc mặt tiểu nhị liền biến đổi.

“Cô nương chờ một lát, tiểu nhân đi một chút sẽ trở lại.”

...

Tiểu nhị rất nhanh liền quay trở lại.

Không nằm ngoài dự kiến của Sở Khuynh Nguyệt, nàng trực tiếp được dẫn đi, đi đến bên ngoài một căn phòng, dừng lại.

“Cô nương, chương quầy của bọn ta đợi ở bên trong.”

Sở Khuynh Nguyệt gật đầu :”Cầm Nhi, người ở bên ngoài chờ ta.”

“Tiểu thư cẩn thận.”

Sở Khuynh Nguyệt đẩy cửa đi vào, mới bước vào, liền nghe thấy một giọng nói lạnh lạnh :”Người nói có thể làm cho tiền lời hằng năm của Nữ Ý Phưởng tăng lên gấp ba?”

Theo tiếng nói nhìn tới, chỉ thấy một nam tử mặc y phục màu hồng tựa vào bên cạnh bàn, không chút để ý uống rượu.

Nam tử mày kiếm sắc bén, một đôi mắt lạnh liệt, lộ ra vài phần trêu đùa, khuôn mặt trắng nõn, trong đôi mắt thanh lãnh lộ ra vài tia ngạo mạn, khoe môi đón lấy một chút cười khê.

Nhìn nam tử này, mày Sở Khuynh Nguyệt nhủ lại.

Nàng cứ tưởng rằng chương quỳ sẽ là một nam tử trung niên mập mạp, xem ra là nàng nghĩ sai rồi.

“Không sai.” Nói xong, Sở Khuynh Nguyệt thuận thế ngồi vào ghế đối diện hắn.

“Ngà? Ngươi nói nghe thử xem...” Trong mắt nam tử hiện lên vài phần hứng thú.

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt nhếch lên: “Đâu có, bất quá, chúng ta vẫn là nên xác định trước tiên lời nên chia như thế nào?”

Nam tử khẽ nắm chặt ly rượu trong tay, đánh giá nữ tử ngồi ở trước mặt.

Hiện tại, sinh ý của Như Ý Phưởng, cơ hồ đã đạt tới đỉnh điểm, nếu như muốn gia tăng, phòng chừng cũng không có khả năng.

Nữ tử này, dùng cái gì tự tin như thế?

Thấy nam tử đối diện vẫn chưa mở miệng, Sở Khuynh Nguyệt lên tiếng trước: “Vây đi, nếu như tiền lời của Như Ý Phưởng có thể tăng lên gấp ba, như vậy, ta muốn một nửa số tiền lời kia. Ngược lại, nếu như tiền lời không tăng tới gấp a, ta đây một phần tiền của ngươi cũng không lấy, như thế nào?”

Thẩm Nhạn Bạch ngoài ý muốn nhìn nàng, nàng có cái gì mà tự tin như thế?

“Thế nào? Có dám hay không? Là nam nhân thì nên mau lẹ một chút.” Sở Khuynh Nguyệt hừ nhẹ ra tiếng: “Dù sao các ngươi cũng không chịu thiệt.”

Thẩm Nhạn Bạch hí mắt lại, không biết là đang suy nghĩ cái gì. Thật lâu sau, hắn xếp mạnh quạt trong tay lại: “Được! Bất quá, cô nương có thể cho ta xem dáng vẻ của ngươi trước được không?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Uy hiếp rất giỏi.

“Làm ăn cùng bề ngoài có quan hệ gì đâu?” Lời Sở Khuynh Nguyệt còn chưa nói hết, nàng liền cảm nhận được quanh thân có một trận gió lạnh nổi lên.

Ánh mắt phiếm lạnh, lúc bóng dáng hồng sắc kia tới gần, thân hình hơi lay động.

Ngay sau đó, quanh thân của nàng tản ra một luồng ánh sáng màu xanh, ngăn trở thân người của Thẩm Nhạn Bạch.

Thẩm Nhạn Bạch hoàn toàn không ngờ tới nữ tử trước mặt lại có thực lực cao như vậy, thành linh không kịp phòng bị, hắn bị luồng ánh sáng đánh vào bức lui về phía sau.

Ngay khi hắn đứng vững lại, trên cổ hắn, có thêm một vật thể lạnh lẽo.

“Lần sau, đừng bao giờ đùa bỡn loạn nữa, dao của ta, cũng không có tính người đâu!” Sở Khuynh Nguyệt thu tay, chủy thủ trong tay xoay quanh vài vòng.

Nghe giọng nói của Sở Khuynh Nguyệt lộ hàn ý, Thẩm Nhạn Bạch kinh hãi.

“Ngươi là ai?” Lúc này đây, trên mặt Thẩm Nhạn Bạch, nhiều thêm vài phần thận trọng.

“Người hợp tác của ngươi, người có thể giúp ngươi kiếm tiền.” Sở Khuynh Nguyệt nhẹ nhàng xoa chủy thủ, thuận tay, đem chủy thủ thu lại, rồi sau đó từ trong tay áo lấy ra một tờ giấy.

Nàng lạnh nhạt cười: “Đến đây, ký hiệp ước này.”

Trên tờ giấy, tất cả những điều kiện đều đã liệt kê đầy đủ.

Nhìn cái gọi là hiệp ước kia, khoé môi Thẩm Nhạn Bạch run run.

Nữ tử này, thì ra đều đã tính toán rất kỹ rồi!

Thẩm Nhạn Bạch ngẩng đầu, lần nữa đánh giá lại Sở Khuynh Nguyệt. Thầm nghĩ, nàng rốt cuộc là người phương nào, không chỉ có vũ lực cao như thế, tâm tư còn kín đáo như vậy.

“Ta muốn biết đến cùng người hợp tác với ta là ai, bằng không, ta làm sao yên tâm ký kết?”

“Không muốn ký thì thôi, ta đây sẽ đến Minh Diện Lâu đối diện, tin chắc chương quây bên đó so với người tỉnh mắt hơn.” Sở Khuynh Nguyệt nói xong, liền thu lại hiệp ước trong tay.

“Khoan!”

Ánh mắt Thẩm Nhạn Bạch tối lại, cắn răng một cái, ngăn nằng.

Nàng, đang uy hiếp hắn.

Ai mà không biết Minh Nguyệt Lâu cùng Như Ý Phường là đối thủ cạnh tranh. Hai bên cạnh tranh đến nỗi ta sống người chết, nếu là đúng như lời nàng nói, có thể khiến cho tiền lời tăng lên gấp ba...

Thẩm Nhạn Bạch cũng không tiếp tục nghĩ nhiều nữa :”Đưa đây, ai nói ta không ký!”

Cánh môi của Sở Khuynh Nguyệt nâng lên, đem hiệp ước đưa cho hắn.

Chờ sau khi Thẩm Nhạn Bạch ký xong, Sở Khuynh Nguyệt nở nụ cười, thuận tay đem một trong hai phần hiệp ước thu lại :”Chương quây quả nhiên là người rất minh bạch, ngày mai, ta sẽ cho người đem bản thiết kế mang đến cho người, về sau người chỉ cần ngồi chờ thu tiền mà thôi.

Khoé môi Thẩm Nhạn Bạch run rẩy.

Hắn nơi nào là người minh bạch? Rõ ràng là nàng đã tính toán rất tốt, uy hiếp rất giỏi!

Nữ tử này, quả thật là một nhân vật lợi hại!

Thẩm Nhạn Bạch rũ mắt xuống, không biết suy nghĩ cái gì, cho đến khi Sở Khuynh Nguyệt rời đi, hắn mới vỗ vỗ tay :”Đi, đem mọi chuyện xảy ra hôm nay bẩm báo cho môn chủ biết.”

“Dạ!” Trong không khí, một tiếng nói trầm thấp vang lên, bốn phía, nổi lên mấy trận dao động. Nhưng chỉ trong khoảnh khắc, toàn bộ không khí, lại lần nữa khôi phục lại về yên tĩnh.

...

Đạt được mục đích, Sở Khuynh Nguyệt cũng không ở lại lâu, liền trực tiếp đi ra ngoài.

“Tiểu thư, người không phải là đến đây để mua đồ sao? Vì sao lại tay không trở về?” Cẩm Nhi nghi hoặc hỏi.

Sở Khuynh Nguyệt nhếch môi, không trả lời.

Mới bước đến cửa, một bóng dáng hồng nhật đối diện đi đến, cùng nàng trực tiếp đụng chạm.

“Ôi!” Một trận nũng nịu truyền vào.

Nghe giọng nói này, khoé môi Sở Khuynh Nguyệt khẽ kéo lên.

Thật đúng là không phải oan gia thì không đối đầu a! Ở trong này còn có thể đụng phải An Tuyết Cẩm!

“Ai vậy, dám chắn đường...” Tiếng nói bén nhọn của An Tuyết Cẩm vang lên, khi nhìn rõ hai người trước mắt, An Tuyết Cẩm nở nụ cười :”A, thì ra là người a, Sở Khuynh Nguyệt, vào lúc này, người còn dám ra đường?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cường Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Một chương đánh bay người 1.

Sở Khuynh Nguyệt dùng ngón tay ngoáy lỗ tai.

Thật sự là quá ồn ào a.

Tuy tiện đi ra đường lại có thể đụng phải cái thứ phiền toái này.

Không định để ý đến nàng ta, Sở Khuynh Nguyệt lập tức đi về phía trước.

Thấy Sở Khuynh Nguyệt không nhìn mình, An Tuyết Cầm phẫn hận cắn răng.

Đôi mắt tối lại, ngay sau đó, nàng lại tiếp tục lên tiếng: "Ai~~ Mọi người đến xem a... Đây là Sở gia đại tiểu thư!"

Trên đường cái, vốn đã rộn ràng nhốn nháo, nay lại nghe tiếng gọi này, người khắp bốn phía, ào ào xông tới.

Chỉ trong chớp mắt, xung quanh nàng bị vây chặt như nêm cối.

An Tuyết Cầm đắc ý: "Nga không đứng, Sở Khuynh Nguyệt sớm đã bị đuổi ra khỏi Tướng quân phủ, làm gì còn tư cách làm đại tiểu thư của Sở gia? Chỉ là không nghĩ tới, người cũng đã tung quần đến như vậy, vậy mà còn dám ở nơi này tiêu dao khoái hoạt, lại còn vát mặt đến Như Ý Phường! Thật đúng là không biết xấu hổ!"

Nghe lời nói của An Tuyết Cầm, lúc này, mọi người bắt đầu bàn tán xôn xao.

Cầm Nhi nghe những lời khó nghe quanh mình, hốc mắt nhanh chóng đỏ lên. Nàng ngẩng đầu lên, nhìn về phía An Tuyết Cầm: "Người nói vậy, tiểu thư nhà ta mới không phải bị đuổi khỏi phủ!"

Nghe Cầm Nhi nói vậy, An Tuyết Cầm cười lạnh một tiếng: "Quả nhiên là chủ tử thế nào thì sẽ có loại nô tài như vậy! Đều là thứ không có quy củ!"

"Ta không cho người nói tiểu thư nhà ta như vậy!" Cầm Nhi giận dữ gầm lên.

"Người không cho? Cầu nô tài, người dựa vào cái gì mà ra lệnh cho ta?" An Tuyết Cầm lạnh lùng liếc nhìn Cầm Nhi, trong giọng nói, tràn đầy vẻ chán ghét: "Nếu người đã trung thành với tiểu thư nhà người như vậy, tốt lắm, mới vừa rồi là tiểu thư nhà người đụng phải ta, hiện tại, thì cứ dùng người đến bồi tội đi!"

Cầm Nhi trừng mắt: "Mới vừa rồi rõ ràng là chính người sấn đến!"

"Tiểu tiện nhân, người còn dám cãi lại ta!" An Tuyết Cầm lần này đã triệt để nổi giận.

Trên đường cái trước mặt bao nhiêu người như thế này, nàng sao có thể cho phép một nô tài dám cả gan la hét với nàng?

Tầm mắt đảo qua, An Tuyết Cầm ra lệnh cho nha hoàn bên cạnh: "Thu Cúc, vả miệng ả!"

"Dạ!"

"Sở Khuynh Nguyệt, nô tài của người, hôm nay ta sẽ thay người dạy dỗ, không cần nói đa tạ!"

Thu Cúc đi về phía trước, nhìn Cầm Nhi, trong ánh mắt mang theo vài phần âm ngoan.

Nàng ta giờ tay lên, liền muốn thẳng tay tát qua.

Cũng trong lúc đó, Cầm Nhi nhanh chóng lui về phía sau, vào khoảnh khắc kia, quanh thân nàng, một ánh sáng màu cam thoáng hiện.

Ở dưới tình huống Thu Cúc hoàn toàn không có đề phòng, đem nàng ta trực tiếp đánh thẳng ra bên ngoài.

"Phanh!" Chỉ nghe một tiếng nổ, Thu Cúc văng ra khá xa.

Hàn ý trong mắt An Tuyết Cầm mạnh mẽ tuông ra: "Tiểu tiện nhân, dám đánh nha hoàn của ta, ta nghĩ người là chán sống rồi!"

An Tuyết Cầm bước nhanh đến, giờ tay lên, trong tay ầm ầm dẫn ra vài phần ánh sáng máu vàng.

Một chưởng này của nàng, mang theo tám tầng lực đạo!

Nhưng mà, bàn tay còn chưa rơi xuống, cánh tay đang giờ lên kia, cũng đã ngừng ở giữa không trung, không thể hạ xuống được.

Chỉ thấy thân hình của Sở Khuynh Nguyệt giống như nỉ, lắc mình bay đến trước mặt An Tuyết Cầm.

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu lên, bên ngoài mạng che mặt, cặp mắt lạnh như băng, nhìn thẳng An Tuyết Cầm.

"Cùng một tiểu nha hoàn so đo, xem ra người cũng chẳng có quy củ gì a. Một khi đã như vậy, ta đây cũng sẽ thay thế phụ mẫu người dạy dỗ người cho thật tốt."

"Chát---" Sở Khuynh Nguyệt vừa nói xong, một âm thanh thanh thúy, vang ở giữa không trung.

Lấy một thân chi đạo, còn trị một thân thân*(ta bó tay, chắc có lẽ là lấy đạo của người, trả lại cho người).

Sở Khuynh Nguyệt nàng, hướng đến không chùn tay!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Một chương đánh bay người 2.

Một chương này, đánh cho An Tuyết Cầm choáng váng.

Một lát sau, nàng ta mới phục hồi lại tinh thần.

Hai mắt tròn tròn: “À tiện nhân này, cái thứ xấu xí, lại dám đánh ta...” (nàng này có một chữ dám nói suốt).

Âm thanh xung quanh, đình chỉ im bật.

Sau đó liền thấy miệng của An Tuyết Cầm ngậm lại, muốn nói tiếp, nhưng lại không thể nào lên tiếng được.

Lúc này, trong mắt của nàng thoáng hiện lại cảnh trên đường cái cách đây một tháng, là cảnh tượng lúc trước bị Sở Khuynh Nguyệt đánh bầm dập.

Mắt trừng thật to, trên mặt An Tuyết Cầm tràn đầy sợ hãi, càng thêm ngưng trọng.

Trong mắt Sở Khuynh Nguyệt lấp lánh hàn ý, nàng nâng lên khoe môi: “Xem ra một cái tát còn chưa đủ, một khi đã như vậy, ta đây sẽ tiếp tục thay phụ mẫu ngươi dạy dỗ ngươi!”

“Chát chát chát bóp bóp---” Âm thanh thanh thúy liên tiếp vang lên, bàn tay liên tiếp lướt qua trên mặt An Tuyết Cầm.

Thu tay, Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh nhìn An Tuyết Cầm đã bị nàng đánh như đầu heo, nhẹ lắc đầu: “Người bình thường, ta còn chưa có dạy dỗ như vậy, xem ra là ngươi rất may mắn a!”

Thu Cúc mới từ trên đất đứng dậy, đã thấy An Tuyết Cầm bị đánh sưng hết cả mặt, chân liền mềm nhũn, lại tiếp tục ngã quỵ xuống.

Giờ phút này, xung quanh, im ắng lạ thường, giống như ngay cả không khí cũng đều rất yên lặng. Ai cũng không dám lên tiếng nói thêm lời nào.

Sở Khuynh Nguyệt là cao thủ Vũ giai ngũ cấp đó, bọn họ ăn nói huyền thuyên cũng thôi đi. Quả thật là không ai dám bước lên cùng nàng trực tiếp xung đột, đương nhiên, trừ bỏ An Tuyết Cầm ngu xuẩn này!

Phẫn nộ, tuyệt vọng!

Giờ phút này, vô số cảm xúc khác thường chạy khắp người An Tuyết Cầm.

Chỉ trong chớp mắt, không biết có một cỗ lực lượng từ nơi nào xông đến, An Tuyết Cầm trực tiếp phá giải điểm huyệt mới vừa rồi do Sở Khuynh Nguyệt điểm.

“Sở Khuynh Nguyệt, tiện nhân này, ta không tha cho ngươi.” Dứt lời, nàng giương nanh múa vuốt tiến lên.

“Còn?” Mây Sở Khuynh Nguyệt nhướn lên, khoe môi chậm rãi giờ lên một độ cong quý dị.

Lúc An Tuyết Cầm sắp bước đến, quanh thân của nàng, lại phát ra một ánh sáng màu xanh.

Khí thế cường đại, theo quanh thân Sở Khuynh Nguyệt tản ra.

Giờ khắc này, An Tuyết Cầm lúc đầu còn muốn xông lên, nhưng đã bị khí thế cường đại bắn văng ra bên ngoài.

“Phanh!” Một tiếng vang lớn kịch liệt vang lên, kèm theo đó là một tiếng kêu thảm thiết phát ra---

“A!!!”

Theo tiếng nhìn tới, liền thấy An Tuyết Cầm ngã vào một bên, lưng, đang cắm một cây gậy trúc bén nhọn.

Gậy trúc kia, từ sau lưng nàng xuyên qua, xuyên thấu cả thân thể của nàng...

“Chết... Chết người...” Ở bên ngoài đám người, lão trung niên bán gậy trúc, sợ tới mức ném gậy trúc ra ngoài co chân bỏ chạy.

Ai biết lúc này từ giữa không trung văng đến một người, đứng lúc văng lên sạp của hắn?

Mọi người, bởi vì đột ngột xảy ra chuyện như vậy, có chút rối loạn.

Sở Khuynh Nguyệt cũng nhú màu, rồi sau đó đi lên, từ trên cao nhìn xuống thi thể của An Tuyết Cầm.

Khoé môi, xả ra một độ cong lạnh như băng.

Giết người sao? Nàng chưa bao giờ sợ!

An Tuyết Cầm này, đáng chết!

Nhưn mây, nàng khẽ cười thành tiếng :”An Tuyết Cầm a An Tuyết Cầm, tại sao ngươi cứ thích chơi gây trúc như vậy chứ? Làm sao cũng phải hướng đến phía gây trúc mà nhào tới a, ai~ đáng tiếc, về sau, sẽ không có người chơi với ta.”

Rõ ràng là lời nói băng quơ nhẹ nhàng, giờ phút này, nghe vào trong tai mọi người, lại giống như lời của ác ma.

Sống lưng của mọi người chột lạnh lẽo, không rét mà run.

Lập tức, không dám tiếp tục ở lại nữa, chen lẫn nhau tản đi.

...

Lầu hai của Như Ý Phườn, nam tử một thân hồng y khoanh tay trước ngực, tùy tiện dựa ở bên cửa sổ, ung dung nhìn một mảng phía dưới.

Mọi người ùn ùn tản đi, sau đó Sở Khuynh Nguyệt cũng rời đi, khoé môi hắn giơ lên :”Thì ra là Sở đại tiểu thư...”

Tầm mắt, dừng ở một chỗ, Thẩm Nhạn Bạch khẽ cau mày, mở miệng ra lệnh :”Đi, đem thi thể kia xử lý, đừng để ô uế mặt tiền của Như Ý Phườn...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Thực là một vụ làm ăn lớn.

“Chuyện này, có cần bẩm báo lại với môn chủ hay không?”

“Không cần.” Khoé môi Thẩm Nhạn Bạch nhếch lên, nhẹ nhàng mở miệng.

Hắn hơi híp mắt, nhìn nữ tử lạnh nhạt bước đi bên dưới, đáy mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

Nàng, cùng với trong tưởng tượng của hắn hoàn toàn bất đồng*(khác nhau).

Trong không khí, mùi máu tươi vẫn còn thoang thoảng.

Cảm Nhi nhìn An Tuyết Cầm ngã trong vũng máu, ngây ngốc sững sờ một lát.

“Sợ?” Đã nhận ra khác thường của Cảm Nhi, Sở Khuynh Nguyệt nhàn nhạt mở miệng, vẻ mặt nàng, tràn đầy sự thờ ơ lạnh nhạt.

Cảm xúc trong mắt Cảm Nhi cấp tốc biến hoá.

Dại ra, kinh sợ, kinh ngạc, ảo não...

Đột nhiên, vẻ mặt của nàng, khôi phục lại bình thường.

Cúi đầu :”Không, Cảm Nhi không sợ, tiểu thư vĩnh viễn là tiểu thư của Cảm Nhi, mặc kệ ngươi là ai.”

“Nhớ kỹ, trên đời này, nếu như không muốn bị người khi dễ, chỉ có một cách duy nhất là làm cho bản thân trở nên càng mạnh hơn! Cá lớn nuốt cá bé, hoặc là mạnh, hoặc là... Chết!!!” Khi nói chuyện, Sở Khuynh Nguyệt hơi híp mắt, nhìn về phía xa xôi, trong mắt không biết có gì đó đang chảy theo dòng...

Cảm Nhi gạt mình, thật lâu, cũng không nói gì.

....

Ngoại ô kinh đô.

Thời gian giữ trưa, mặt trời chói chang xuyên qua cành lá, phóng xuống vô số tia sáng.

Sở Khuynh Nguyệt cùng Cẩm Nhi chậm rãi đi trên đường.

Bất chợt, bước chân của Sở Khuynh Nguyệt nặng hơn một chút, giờ khắc này, trong đôi mắt phượng của nàng hiện lên sát khí nghiêm nghị.

“Đi ra!”

Tiếng nói vừa dứt, rừng rậm ban đầu yên tĩnh bình thản đột nhiên trở nên thâm trầm hơn. Tiếng gió trong rừng xào xạc tựa như tiếng khóc tiếng tố của quỷ đêm, tàn lá xanh to lớn trên đỉnh đầu lay động, phát ra tiếng vang sần sật. Vài con quạ đen từ trong tàn cây sợ hãi lao ra, ụnh ạch đập cánh bay đi.

Từng trận gió núi, sắc rừng âm hiểm, gió mây gọn sóng, như chứng minh sát khí đang ùn ùn kéo đến!

Trầm mặc trong phút chốc, hơn mười bóng đen như ma quỷ theo bốn phương tám hướng bay vút ra, quanh thân đàng đàng sát khí, vây quanh hai người!

Trên người bọn họ, đều tản ra sát ý lạnh thấu xương.

Tinh tế tìm tòi nghiên cứu, liền biết được, trong nhóm bọn họ, còn có một cao thủ Vũ Giai ngũ cấp! Còn lại, đều là Vũ Giai tứ cấp.

“Chắc chắn, thực là một vụ làm ăn lớn, lại có thể phái ra nhiều cao thủ đến vây bắt ta như vậy.” Sở Khuynh Nguyệt lắc đầu than nhẹ, trên nét mặt kia, lại tựa như mang theo vài phần tiếc hận: “Đề ta đoán thử là ai phái các người tới, Sở Dịch? Hay là người của An gia?”

Mấy hắc ý nhân nhìn nhau vài lần, quanh thân, nổi lên lãnh ý vô tận.

Cũng không chần chờ thêm nữa, bọn họ rất ăn ý đồng loạt tiến lên.

Mất lạnh của Sở Khuynh Nguyệt đảo qua, quanh thân, ánh xanh bắn ra tứ phía.

Mất phượng chậm rãi đảo qua một vòng, khoé môi gợi lên nụ cười khát máu lạnh như băng. Nàng giống như tử thần trong bóng đêm, sát khí âm lãnh dày đặc từ sâu trong cơ thể xuất ra, bao quanh thân nàng điên cuồng kêu gào!

Đột nhiên, nàng chuyển động...

Mũi chân nhẹ điểm, vào lúc đám hắc ý nhân kia xông đến, thân thể của nàng chợt loé, giống như giao long mạnh mẽ bay lượn, xuyên qua giữa bọn họ.

Tốc độ của nàng cực nhanh, nơi đi qua, hai ba tên Vũ Giai tứ cấp, ngay cả cơ hội kêu thảm thiết cũng đều không có, rồi sau đó “Rầm rầm” ngã xuống!

Đám người còn lại đều cả kinh.

Tốc độ này, rõ ràng không phải là Vũ Giai ngũ cấp nên có!

Thủ lĩnh hắc ý nhân, sát khí tận trời.

Nhìn thấy mấy huynh đệ của mình ngã xuống, hắn gầm lên: “Bây trận thế, cùng xông lên!”

Sở Khuynh Nguyệt thân nhiên đứng trong tâm điểm, một thân nghiêm nghị, tóc đen bay lên! Nàng khẽ hất đôi mắt, cười nhìn về phía đám người kia: “Còn? Được, ta sẽ tiếp đón!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Người của Sát thủ minh.

Gió chợt nổi lên, thổi bay rừng rậm hoang vắng cùng quỷ dị.

Bạch y bay tán loạn, tùy ý đón gió, Sở Khuynh Nguyệt trong giờ phút này, nhìn qua mặc dù vẫn là vẻ lạnh nhạt, nhưng quanh thân nàng lại là từng trận khí thế khiếp người, giống như tu la đến từ địa ngục, khiến cho người khác không dám nhìn thẳng.

Chợt, ánh mắt của nàng chợt loé.

Vào lúc trận thế của nhóm hắc y nhân kia chuyển động, nàng kiểng mũi chân, dáng người từ giữa không trung xẹt qua, thẳng tắp dừng ở phía trên đám người kia.

Ánh sáng màu xanh bắn ra bốn phía, rõ ràng vẫn là Vũ Giai ngũ cấp, nhưng giờ phút này, tốc độ của nàng, căn bản đã vượt qua thực lực nên có!

Phía dưới, tâm của thủ lĩnh hắc y nhân chợt động.

Hắn vừa định chỉ huy tiếp, bóng dáng của Sở Khuynh Nguyệt, cũng là theo bên người bọn họ lướt qua, dễ dàng điếm xuống huyết đạo trên người bọn họ.

Chỉ trong chớp mắt, ngoại trừ thủ lĩnh, những người còn lại đều không thể động đậy.

Khiếp sợ!

Tất cả mọi người đều trừng to mắt, không dám tin nhìn những thứ đang diễn ra.

Thủ lĩnh nheo mắt lại, tinh tế đánh giá Sở Khuynh Nguyệt.

Tin tức bọn họ thu được rõ ràng là Sở Khuynh Nguyệt đang có Vũ Giai ngũ cấp, làm sao tốc độ có thể nhanh đến như vậy?

Cũng không nghĩ tiếp, hơi thở quanh thân hắn lại lần nữa chuyển biến.

Hắn mạnh mẽ nâng lên mí mắt, một đôi mắt sâu thẳm, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Sở Khuynh Nguyệt lui về phía sau hai bước, đứng lại tại chỗ.

Đôi mắt lộ ở bên ngoài mảnh lụa mỏng, gắt gao chống lại ánh nhìn của tên thủ lĩnh, tay nàng nhẹ vỗ, nhún mảy :”Thế nào? Chơi vui không?”

Thủ lĩnh trợn mắt nhìn nàng.

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt nhếch lên :”Còn muốn tiếp tục? Nếu như ngươi thu tay chịu trói, khai ra người phía sau sai khiến các ngươi, có lẽ ta sẽ suy nghĩ buông tha cho các ngươi.”

Đôi mắt của hắc y nam tử lạnh lùng, tiếng nói trầm thấp vang lên :”Sát thủ mình ra tay, tuyệt không có khả năng tay không trở về!”

“Phải không a? Ngươi xác định?” Tầm mắt Sở Khuynh Nguyệt đảo qua đám người bị nàng chế trụ, trong giọng nói, tràn đầy trào phúng.

Thấy vậy, sắc mặt nam tử biến lạnh.

Thân là sát thủ, đó là một nghề phải mang theo đầu sống qua ngày.

Hôm nay, hoặc là nàng chết, hoặc là, hắn vong!

Có thể cảm giác được hơi thở thấy chết cũng không sờn trên người nam tử, Sở Khuynh Nguyệt lại giơ lên khoé mắt :”Chắc chắc... Cuộc sống a, tốt đẹp cỡ nào, cần gì vì người không liên quan hy sinh tánh mạng của mình? Ta nhìn ngươi cũng là một nhân tài, không bằng, đi theo ta...”

“Ít nói nhảm!” Nam tử gầm lên, lại lần nữa tiến lên.

Thân ảnh màu đen giữa không trung xẹt qua, bên trong toàn bộ núi rừng, khí thế lại lần nữa biến hoá.

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng nâng mi.

Nàng, đã cho hắn cơ hội!

Nhanh chóng đứng thẳng lưng, Sở Khuynh Nguyệt cũng trực tiếp tiến lên--

“Phanh!” Một tiếng nổ này, trong núi rừng, chìm chóc hoảng loạn bay đi.

Chung quanh, bụi đất bay lên.

Chờ bụi đất tán đi, liền thấy hắc y nam tử kia đã lui về phía sau mấy trượng!

Tiếng nổ cường đại, cơ hồ đã đem lực phủ ngũ tạng của hắn chấn vỡ.

Nam tử ôm ngực, khuôn mặt dưới lớp khăn bị mặt đen, rất là đau đớn.

Sở Khuynh Nguyệt đứng ở một bên, trên cao nhìn hắn :”Rốt cuộc là ai phái ngươi đến?”

Hắc y nam tử không nói.

“Không nói?” Giọng nói của Sở Khuynh Nguyệt nâng lên vài phần...

Nàng vươn tay, lòng bàn tay, ánh xanh loé ra.

Thấy vậy, ánh mắt nam tử loé lên, lúc này đây, hắc kỹ*(kỹ nghệ, kỹ năng) không bằng người, hắc nhận!

Làm một sát thủ, bị bắt vốn là một loại sỉ nhục!

Cắn răng một cái, nam tử muốn nuốt độc được giấu trong miệng.

Ngay khi đó, Sở Khuynh Nguyệt nhanh chóng đưa tay, điểm huyết đạo của hắc, dùng nội lực, bức độc được trong miệng hắc ra.

Cũng trong một khắc kia, Sở Khuynh Nguyệt thuận tay tháo khăn bịt mắt màu đen của hắc xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Người tổn thương nàng, chết!

Ánh mắt lướt qua, cuối cùng, tầm mắt của Sở Khuynh Nguyệt bị khoá lại trên mặt trái của hắc y nam tử.

Trên mặt trái của nam tử, rõ ràng hiện ra một ấn ký cánh hoa màu đỏ.

Cánh hoa màu đỏ, giống như hoa mạn châu sa yêu điểm kiều mị, nở rộ càng thêm rực rỡ.

Trong lúc nhìn cánh hoa đỏ kia, trong đầu Sở Khuynh Nguyệt, loáng thoáng hiện lên gì đó.

Giống như bị ngàn vạn ngân châm đâm xuyên qua, đầu đau đớn vô tận.

Trong lúc hoảng hốt, trong đầu giống như hiện lên mảnh trí nhớ miêu tả sinh động gì đó, chờ lúc nàng muốn cẩn thận tìm tòi nghiên cứu, nhưng lại không kịp bắt giữ.

Thần sắc hơi giật mình, ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt, dần dần tan rã.

Nhưng vào lúc này, hắc y nhân lúc đầu bị Sở Khuynh Nguyệt khống chế, nhanh chóng tránh thoát sự khống chế của nàng.

Toàn bộ thân mình, lưu loát từ trên đất nhảy lên, chớp lấy thời cơ liền công kích về hướng Sở Khuynh Nguyệt.

Cách đó không xa, Cẩm Nhi luôn tránh ở một bên vì sợ gây thêm phiền toái cho Sở Khuynh Nguyệt, nàng trừng to mắt, trong mắt toàn là hoảng sợ.

“Tiểu thư!”

Nàng kinh sợ hô ra tiếng, cả người nhanh chóng lao về phía trước, muốn chắn ở trước mặt hắc y nhân kia.

Nhưm mà, còn chưa tới gần, giữa không trung, một thanh trường kiếm từ giữa không trung phóng tới, thanh kiếm sắc bén theo gió trực tiếp cắt ngang bên hông của hắc y nhân.

“A!” Tiếng kêu thảm thiết ngăn ngui. Nhất thời, hắc y nhân vừa rồi còn đứng rất vững vàng, thân thể lúc này lại giống như điều đứt dây bay trên không trung. ‘Phanh’ một tiếng trực tiếp rơi xuống mặt đất, bụi đất bay lên, máu tươi văng khắp nơi!

Tron không khí, mùi máu tươi nồng đậm toả ra.

Cảnh trước mắt này, triệt để làm cho Cẩm Nhi sợ tới mức sững sờ tại chỗ...

“Nữ nhâ, người thật sự không làm cho người khác bớt lo lắng!” Gió nổi lên, mang theo một trận gào nhẹ.

Không chờ Sở Khuynh Nguyệt phục hồi lại tinh thần, liền bị một vòng tay rắn chắc ôm vào.

“Đổi mặt với kẻ địch mạnh, người cũng dám thất thân?” Đôi mắt Cung Dạ Tuyết co rút lại, trong đôi mắt sâu thẳm, hàn quang bắn ra tứ phía.

Nữ nhân này đến cùng có biết tình hình mới vừa rồi có bao nhiêu khẩn cấp hay không?

Trong lòng đầy ngập lửa giận, Cung Dạ Tuyết giận dữ trừng đôi mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Sở Khuynh Nguyệt.

Hắn không dám tưởng tượng, nếu không nhận được tin tức thủ hạ mật báo, sau đó kịp thời chạy đến nơi này, có lẽ nàng sẽ chết dưới tay hắc y nhân kia!

...

Sở Khuynh Nguyệt rốt cục cũng phục hồi tinh thần lại, trí nhớ mới vừa rồi chợt loé rồi biến mất trong đầu kia, dần dần tan biến, cho đến khi trở nên mơ hồ.

Ngăn chặn cảm giác khác thường, nàng ngẩng đầu, liền thấy một gương mặt nạ hai mặt màu bạc cùng với một đôi mắt lộ ra lửa giận phóng đại trước mắt.

Chớp chớp mắt, Sở Khuynh Nguyệt có chút kinh ngạc mở miệng :”Cung Dạ Tuyết, làm sao ngươi ở nơi này?”

”Ngươi còn hỏi ta vì sao ở chỗ này?” Cung Dạ Tuyết càng thêm tức giận :”Ta đã nói với ngươi biết bao nhiêu lần, đừng tùy tiện thể hiện! Tại sao ngươi không chịu nghe? Vì sao lại không yêu quý bản thân như vậy!”

Mỗi một tiếng gầm nhẹ kia, khi Sở Khuynh Nguyệt nghe đến, cũng không cảm thấy chán ghét.

Nàng gật gật khoé môi, không chút để ý mở miệng :”Àm ỉ muốn chết.”

Cung Dạ Tuyết cúi đầu, tức giận vừa rồi từ từ tan biến, đôi mắt khoá chặt nàng, thật lâu sau, bình tĩnh mở miệng :”Ta không muốn ngươi bị tổn thương...”

Hắn gắt gao ôm lấy thân thể của Sở Khuynh Nguyệt. Đôi mắt như mắt ung một khắc cũng không dám rời đi, sợ lỡ mất mỗi một biểu cảm của nàng!

Sở Khuynh Nguyệt cảm giác được vài phần cảm xúc khác thường đang dần xuất hiện.

Ngược lại, nàng tránh đi tầm mắt của hắn, đẩy Cung Dạ Tuyết ra, đưa tay chỉ về thi thể cách đó không xa :”Cung Dạ Tuyết, ngươi cũng biết hắn là người của ai?”

Cung Dạ Tuyết xoay người, nhìn về phía người nằm trên mặt đất.

Giờ phút này, khoé môi của hắc y nhân có máu tươi tràn ra, cánh hoa màu đỏ trên má trái, lúc này giống như nở rộ cực kỳ xinh đẹp.

Nhìn cánh hoa màu đỏ kia, đôi mắt Cung Dạ Tuyết lộ ra mấy phần hân ý.

”Sứ giả của Sát thủ minh, vậy mà cũng dám nghĩ đến đụng nữ nhân của ta!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Tử thần giáng xuống!

”Sứ giả?” Sở Khuynh Nguyệt khẽ lẩm bẩm thành tiếng, trong mắt, hiện ra ánh sáng lạnh, nàng cười lạnh :”Thật sự là rất có khí phách, ngay cả sứ giả của Sát thủ minh cũng có thể mời được!”

Sát thủ minh, là tổ chức sát thủ lớn nhất ở Phong Lạc. Bên trong tổ chức, tứ đại sứ giả ngoại trừ Minh chủ thì là nhóm người có quyền lực lớn nhất.

Lúc này, cổ chủ ngay cả sứ giả cũng đều mời đến, có thể cho thấy được đối phương là hạ quyết tâm muốn dồn nàng vào chỗ chết!

Đã nhận ra sát ý của Sở Khuynh Nguyệt, khoé môi Cung Dạ Tuyết nâng lên :”Ngươi đối với Sát thủ minh có hứng thú?”

”Thế nào?”

”Nếu như ngươi cảm thấy hứng thú, ta liền nhờ nó đưa cho ngươi...”(...)

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt mạnh mẽ co rút :”Phải không? Đùa giỡn nhưng đừng nói bậy.”

Cánh tay dài của Cung Dạ Tuyết chụp tới :”Nuơng tử, ta đã lừa gạt ngươi bao giờ?”

Khi nói chuyện, ánh mắt sâu thẳm của Cung Dạ Tuyết lộ ra một chút ám quang.

Hắn vốn khinh thường làm kẻ địch của Sát thủ mình, nhưng bọn họ cố tình động đến trên đầu của hắn.

Nếu đã như thế, thì cũng đừng trách hắn không khách khí!

-----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

Đêm tối không trăng, âm khí dày đặc.

Ban ngày mặt trời vẫn chiếu sáng rọi, càng đến chạng vạng, sắc trời liền trở nên âm trầm, cho đến khi sắc trời âm đậm lui xuống. Có tiếng sấm rền vang, tia chớp xẹt qua vô số ánh trắng, trong không khí, tràn ngập sự ngưng trọng.

Cũng chính trong đêm đen, vô số bóng đen, động tác đồng loạt từ trên không trung xuyên qua.

Tốc độ của bọn họ rất nhanh, hành động cực kỳ quỷ mị, lặng yên không một tiếng động.

Lúc này, bên trong tổ chức Sát thủ mình, Minh chủ về mặt âm trầm ngồi trên đài cao.

Trợ thủ đắc lực nhất của hắn bị giết, điều này khiến hắn làm sao không tức giận?

“Rốt cục là đã xảy ra chuyện gì? Không phải chỉ là đi giết một người Vũ Giai ngũ cấp thôi sao? Làm sao lại hao tổn nhiều người như thế?” Minh chủ nghĩ thế nào cũng đều không nghĩ ra.

“Ngươi muốn biết?”

Trong đại đường, gió lạnh lùa qua.

Trong không khí, ầm ầm phát ra hơi thở khác thường.

Giọng nói trầm thấp, giống như ma quỷ, làm cho Minh chủ chột cả kinh.

Minh chủ Sát thủ mình chột giật mình.

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt lạnh thấu xương hiện ra hàn quang: “Ai?”

“Không nghĩ tới Sát thủ mình này cũng không có gì hay ho, vậy mà có thể để cho người ta qua lại tự nhiên!”

Một trận cuồng phong gào thét nổi lên, mấy bóng đen nhanh chóng rơi xuống, đứng ở giữa đại sảnh.

Thấy vậy, người trong Sát thủ mình, ào ào vây lên...

“Mặt quỷ? Ngươi là Âm Dạ Tu La?” Minh chủ Sát thủ mình nhìn thấy mặt nạ hai mặt kia, biến sắc.

Phía dưới, Cung Dạ Tuyết cầm kiếm, thân mặc cẩm bào sắc đen như đêm đen.

Trên lớp mặt nạ quỷ hai mặt lạnh lẽo, hàn quang thoáng hiện. Cặp mắt sắc bén bên ngoài, bốc lên lệ khí. Quanh thân, lệ khí khiếp người, tựa như từ thân giáng thế!

Thần sắc của mấy người sau lưng hắn cũng lạnh như băng, trên mặt không mang theo một tia biểu cảm, tràn đầy lệ khí.

Sát khí ngập trời, khiến cho Minh chủ Sát thủ mình cả kinh: “Các ngươi muốn làm cái gì? Sát thủ mình của ta cùng Âm Dạ Các của ngươi từ trước đến nay nước sông không phạm nước giếng, không lẽ là ngươi muốn phá bỏ quy củ?”

Cung Dạ Tuyết chỉ là hơi hít mắt, nhìn hắn, cười lạnh: “Phá bỏ quy củ thì như thế nào? Sát thủ mình của ngươi, nên diệt!”

Hắn chậm rãi giờ kiếm lên, quanh thân, ánh sáng máu tím thoáng hiện.

Từ quang vừa xuất, người của Sát thủ mình vây quanh đều cả kinh, chột lui về phía sau.

Trong lời đồn, các chủ Âm Dạ Tu La của Âm Dạ Các thực lực thật là bất phàm, nhưng chưa có ai từng thấy qua tướng mạo thật sự của hắn.

Không nghĩ tới, hắn lại đạt đến trình độ Vũ Giai Thất cấp!

Đôi mắt của Minh chủ Sát thủ mình mạnh mẽ co rút lại.

Hiện tại hắn tuy rằng đã là Vũ Giai lục cấp, nhưng ai cũng đều biết, khoảng cách giữa thất cấp cùng lục cấp, có một khoảng cách không cách nào có thể vượt qua...

Chương 60: Cung Dạ Tuyết phát uy.

Nói tiếp, nhóm người ở phía dưới, ngoại trừ thủ lĩnh mặt quỷ đạt Vũ Giai thất cấp, còn lại trái phải đều là Vũ Giai tứ cấp.

Trận thế như vậy, thực rất dọa người!

Sắc mặt Minh chủ Sát thủ mình thật khó coi.

Hắn biết, hôm nay, chỉ sợ Sát thủ mình của hắn là khó thoát khỏi kiếp nạn này.

“Sát thủ mình của ta đến cùng là khi nào đắc tội cá nguoi, lại bị các nguoi đối đãi như thế?” Ngẩng đầu lên, Minh chủ cho dù chết, hắn cũng phải chết cho mình bạch.

“Dám đụng vào nữ nhân của ta, thì phải chuẩn bị hậu sự cho tốt!”

“Nữ nhân của nguoi?” Minh chủ sững sốt, có chút không hiểu.

Một sứ giả khác bên cạnh hắn như nghĩ ra việc gì, lên tiếng: “Theo như lời nói của các hạ, chớ không phải là nữ nhân xấu xí kia chứ? Ha ha!!! Không nghĩ tới cái ả xấu xí dâm đẳng bị nguoi đòi đồn thổi quả thực danh bất hư truyền. Trước kia cùng nguoi khác dâm loạn, sau lại bị tứ hôn cho con tin Tây Trạch, bây giờ, ngay cả Các chủ của Âm Dạ Các cũng có liên quan đến...”

“Im miệng!” Cung Dạ Tuyết quát khê ra tiếng.

Trong đôi mắt lãnh lẽo, sát ý cuộn cuộn nổi lên.

Hắc bào tung bay, giống như một luồng khói nhẹ, bay lên phía trước!

“Phanh!!”

Tiếng nổ vang lên, mang theo từng đợt khói đặc màu tím.

Đội sương khói tan đi, cảnh tượng tên sứ giả chết thảm, khiến cho mọi người đều kinh sợ.

Minh chủ rút cuộc cũng không thể ngồi yên: “Sát thủ mình của ta, cũng không để cho nguoi tới làm càn!”

“Phải không? Vậy thử xem!” Khoé môi lạnh lẽo, Cung Dạ Tuyết cười.

Dứt lời, mũi kiếm phong duệ lao thẳng về phía trước, một thân đỉnh thiên lập địa khí thế bá đạo đứng thẳng.

Minh chủ gạt y bào, từ trên chỗ ngồi đứng dậy, bay lên giữa không trung.

Giờ khắc này, song phương giằng co, sát khí trùng trùng ngưng tụ thành thực chất bao phủ ở trên không, không khí khăng trương hết sức căng thẳng.

Vũ Giai lục cấp!

Giờ phút này, quanh thân Minh chủ tản ra ánh sáng màu lam.

Hắn muốn động thủ, chỉ tiếc, Cung Dạ Tuyết một chút cũng không cho hắn có cơ hội động thủ!

Lúc hắn bắt đầu vận dụng nội lực, Minh chủ chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ giống như bị cái gì đó áp bách, cả người hoàn toàn hít thở không thông.

Trên trán, rịn ra mồ hôi.

Minh chủ ngẩng đầu lên, liền chạm phải sự hàn ý ở bên trong đôi mắt của Cung Dạ Tuyết.

Đó là đôi mắt thế nào?

Chỉ cần liếc mắt nhìn vào một cái, giống như chạm phải hàn đàm ngàn năm, làm cho toàn thân người nhìn đều run rẩy.

Khoé môi Cung Dạ Tuyết bứt lên một độ cong: “Đến lúc nên kết thúc...”

Hai tay khẽ nâng, chỉ trong nháy mắt, từ quang*(ánh sáng tím) hoàn toàn bao phủ Minh chủ.

Đôi mắt Cung Dạ Tuyết khép hờ, chợt, hần mạnh mẽ mở mắt ra.

“Đùng đùng đùng!” Từng tiếng vang thanh thúy ầm ầm vang lên, toàn bộ thân thể của Minh chủ, hoàn toàn bị vỡ nát!

Khiếp sợ!

Bốn phía, tất cả mọi người đều sững sờ tại chỗ.

Có ai từng nghĩ tới, Minh chủ tôn kính nhất của bọn họ, lại bị một chiêu chế trụ, cuối cùng, ngay cả thi thể cũng không thể nguyên vẹn!

Giờ khắc này, nhóm người Sát thủ mình, đều không ý thức được lui về phía sau.

Ánh mắt Cung Dạ Tuyết lướt qua bóng đen, tầm mắt đảo qua nhóm người ở một bên, tay áo phủ xuống: “Các chủ của các người đã bị ta giết hết, nếu như các người nguyện ý quy thuận ta, ta sẽ tha cho các người một con đường sống. Ngược lại...”

Lời nói, vẫn chưa hoàn toàn thoát ra khỏi miệng, nhưng khí thế ngập trời này, sớm đã áp bách đến mức làm cho mọi người không thở nổi.

Xung quanh, cực kỳ yên lặng.

Không biết đã qua bao lâu, rốt cục cũng có người mở miệng: “Thuộc hạ nguyện ý thần phục...”

“Thuộc hạ nguyện ý thần phục...”

Tiếng nói, lần lượt nói theo nhau.

Cung Dạ Tuyết đứng ở một bên, độ cong nơi khoe môi, càng ngày càng sâu...

Như đã nghĩ tới cái gì đó, trong mắt hần, có sự nhu hoà đang lần chiếm---

Nữ nhân, xem đây, Sát thủ mình đã bị ta búng...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Quang minh chính đại.

Nụ cười quỷ dị kia của hần, làm cho mấy người phía dưới đều rung mình một cái.

Ám Ảnh đứng sau lưng Cung Dạ Tuyết, khoe môi không nén được run rẩy.

Chủ tử nhà mình, từ sau khi quen biết nữ nhân kia, rất hay xúc động, lại càng không bình thường.

Phải biết rằng, đây chính là Sát thủ mình a, ngoại trừ Ám Dạ Các, ở khắp chốn giang hồ, thì thế lực của Sát thủ mình là lớn nhất.

“Ám Liên, những người này, tạm thời giao cho người quản giáo.”

“Dạ!” Hắc y nữ tử đứng song song với Ám Ảnh cúi đầu đáp.

Khoe môi Cung Dạ Tuyết nân lên, liền nhanh chóng rời đi.

Đi theo Cung Dạ Tuyết lâu như vậy, Ám Ảnh đã sớm đoán được tâm tư của Cung Dạ Tuyết.

“Gia, mới vừa rồi lúc thuộc hạ rời đi, nàng đã ngủ...”

Bước chân Cung Dạ Tuyết ngưng lại, híp mắt, quay đầu, đáy mắt mang theo vài phần nguy hiểm: “Người nhìn lên nàng ngủ?”

Thân mình của Ám Ảnh chấn động...

Không phải là do chủ tử lệnh hần phải trông coi nữ nhân kia một tấc cũng không rời sao?

Cảm thụ được hàn ý quanh thân của Cung Dạ Tuyết, Âm Ảnh kêu khổ không ngừng.

Tâm tư hần vừa chuyển :”Thuộc hạ nào dám? Là trước lúc chủ tử triệu hồi bọn thuộc hạ tập hợp, thuộc hạ nghe được Cẩm Nhi cô nương kêu nàng đi nghỉ...”

“Ân.” Cung Dạ Tuyết hừ khê thành tiếng.

Tiếp tục đi về phía trước.

Phía sau, Âm Ảnh lén lút lấy tay vả miệng mình :”Ta cho ngươi lẩm miệng này!”

--- ----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một---- ---

Bóng đêm, chính nùng*(đen tối)

Trong phòng, ánh nến long lánh/.

Sở Khuynh Nguyệt đã sớm chìm trong giấc ngủ.

Một nam tử mặc y bào màu đen, từ nóc nhà xẹt qua, dừng ở bên ngoài cửa phòng.

Ngay sau đó, hần trực tiếp đẩy cửa phòng ra, từ bên ngoài đi vào.

Hơi thở khác thường lưu thông trong không khí khiến cho Sở Khuynh Nguyệt nhanh chóng mở mắt.

Nàng bật đứng dậy, thuận thế phủ thêm áo khoác.

Từ trên giường nhảy xuống.

Chờ đến lúc nhìn thấy người đến là Cung Dạ Tuyết, Sở Khuynh Nguyệt rốt cục mới thả lỏng cảnh giác.

Châm thêm vài ngọn nến, Sở Khuynh Nguyệt dựa vào một bên.

Bóng phản chiếu dưới ánh nến, trên mặt nạ lạnh lẽo của Cung Dạ Tuyết, lộ ra mấy phần sáng chiếu.

Nhìn Cung Dạ Tuyết, Sở Khuynh Nguyệt cắn răng :”Cung Dạ Tuyết, không phải đã nói rõ rồi sao? Sẽ không vụng trộm lên vào phòng ta nữa, ngươi như bây giờ là...”

Cung Dạ Tuyết ngồi ở trên ghế tựa, trong đôi mắt sâu thẳm, lộ ra vài phần ý cười.

Hần đưa tay, chỉ hướng cửa lớn :”Ta từ chỗ kia đi vào, làm sao xem là vụng trộm lên vào? Là quang minh chính đại có biết hay không?”

Sở Khuynh Nguyệt đen mặt.

Nam nhân này...

Hần cố ý!!!

Nàng đã nói rồi, ngày đó làm sao hần có thể sáng khoái đáp ứng yêu cầu của nàng như vậy được chứ!

Sở Khuynh Nguyệt còn muốn cãi lại, lại nghe thấy Cung Dạ Tuyết tiếp tục mở miệng :”Nữ nhân, ngươi rất thiếu tiền?”

“Thì sao?”

“Muốn tiền thì có thể nói với ta là được rồi.” Hần cũng chưa quên chuyện ban ngày Thẩm Nhạn Bạch đã báo cáo với hần.

Đáy mắt Sở Khuynh Nguyệt hiện lên vài tia trào phúng :”Không cần, tiền của ngươi, vẫn tự mình giữ đi.”

Mây Cung Dạ Tuyết nhẹ nhàng nhướng lên.

Nữ tử này, luôn kiên cường như vậy.

“Thứ này đưa cho ngươi.” Từ trong lòng lấy ra một lệnh bài, Cung Dạ Tuyết ném qua.

“Đây là cái gì?” Sở Khuynh Nguyệt tiếp nhận lệnh bài kia, có chút nghi hoặc hỏi.

Khi tầm mắt nhìn đến ba chữ Sát thủ minh, Sở Khuynh Nguyệt kinh ngạc :”Đây là lệnh bài Minh chủ của Sát thủ minh?”

“Àn...” Cung Dạ Tuyết thuận tay rót một chén nước, không chút để ý nói: “Nhìn chừng mắt, thuận tiện búng nó...”

Sở Khuynh Nguyệt triệt để cứng họng rồi.

Thuận tay???

Một Sát thủ minh lớn như vậy, cứ bị hấn “Thuận tay” búng đi như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Ôn chuyện cũ.

Sở Khuynh Nguyệt hít vào, thở ra.

Nàng nên sớm phải có thói quen với hành động ngược lại với lời nói của hấn.

Nam nhân này...

Che giấu thật sự quá sâu.

Hấn tuy rằng thoát nhìn luôn luôn mỉm cười, nhưng ai cũng không thể biết được dưới khuôn mặt tươi cười kia cất giấu tâm tư thế nào.

Hoàng tử Tây Trạch – Cung Dạ Tuyết, là phế vật bị người người cười nhạo.

Mặc dù là đệ nhất mỹ nam đứng đầu trong mười mỹ nam ở đại lục này, nhưng danh xưng phế vật của hấn, sớm đã nổi danh hơn danh xưng đệ nhất mỹ nam kia.

Nhắc tới Cung Dạ Tuyết, mọi người đều chỉ cười nhạt.

Ở một nơi dùng võ vi tôn này, chỉ có vẻ bề ngoài, lại không có nửa phần thực lực, dạng người này, chỉ có thể dùng một câu để hình dung, thì phải là... Gối thêu hoa.

Đáy mắt Sở Khuynh Nguyệt hiện lên vài tia trêu chọc.

Có ai dám nghĩ đến, “Gối thêu hoa” này cùng nàng từ trước đã sớm nổi danh Vũ Giai đã sớm đạt tới thất cấp. Độ cao này đối với người bình thường là khó có thể với tới.

“Đang nghĩ cái gì?” Thấy thần sắc hơi giật mình của Sở Khuynh Nguyệt, Cung Dạ Tuyết hỏi.

“Suy nghĩ, ta làm sao có thể gặp phải vị đại thần như ngươi a.” Sở Khuynh Nguyệt nhẹ liếc mắt nhìn hấn, lên tiếng.

Một sát thần!

Rõ ràng chỉ là một câu nói thuận miệng, lại có thể làm cho khoe môi Cung Dạ Tuyết càng thêm nâng cao, đáy mắt lộ ra vài phần quý dị: “Ngươi muốn biết?”

Vừa nói, hấn vừa chậm rãi đi đến gần nàng.

Mây Sở Khuynh Nguyệt nhíu lại, nam nhân này, muốn làm cái gì?

Nàng vừa định hỏi, đã thấy cánh tay dài của Cung Dạ Tuyết vươn đến, một tay lôi kéo ôm nàng vào lòng.

“Cung Dạ Tuyết, ngươi muốn làm cái gì?” Sở Khuynh Nguyệt giận dữ. Nàng vươn tay, muốn đánh hấn, lại bị hấn thoải mái né đi.

Cung Dạ Tuyết sớm đã Vũ Giai thất cấp, Sở Khuynh Nguyệt bất quá cũng chỉ là Vũ Giai ngũ cấp mà thôi, căn bản không phải là đối thủ của hấn.

Ánh xanh trong tay như ẩn như hiện, cũng bị Cung Dạ Tuyết dễ dàng hoá giải.

Cung Dạ Tuyết ôm nàng càng chặt hơn.

Khoe môi khẽ nhếch: “Nữ nhân, ngươi đây là đang mưu sát phu quân!”

“Ai kêu ngươi động tay động chân với ta! Thế nào? Ngươi đã quên ba điều kiện giữa chúng ta?”

“Ta cũng không... Đây không thể gọi là động tay động chân, ta còn không phải là đang giúp ngươi thoả mãn lòng hiếu kỳ sao?”

“...” Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt co rút, thoả mãn lòng hiếu kỳ em gái ngươi.

Nàng còn muốn mở miệng, lại nghe Cung Dạ Tuyết tiếp tục nói : “Ngươi mới vừa rồi không phải nói là muốn biết ngươi làm sao gặp phải ta sao?”

Hắn chậm rãi ôm sát Sở Khuynh Nguyệt hơn, ở trên cổ nàng nhẹ nhàng phun khí.

“Ngươi...”

“Nào, chúng ta cùng nhau ôn lại chuyện đêm đó, đêm đó ngươi, cũng rất nhiệt tình a.”

Hắn nói xong, liền muốn cời xiêm y của Sở Khuynh Nguyệt.

Sở Khuynh Nguyệt triệt để nổi giận.

Nàng lòn chân vào, mạnh mẽ hướng giữa hai chân Cung Dạ Tuyết đá vào.

Lúc này, thân hình Cung Dạ Tuyết chợt động, lưu loát tránh thoát.

“Nữ nhân, ngươi tính nửa đời sau sống đời quả phụ?” Cung Dạ Tuyết uất giận.

Hắn đứng ở cách đó không xa, đáy mắt, cũng nén không được ý cười.

“Ngươi đùa bỡn ta.” Sở Khuynh Nguyệt nhìn như đã hiểu ý đồ của hắn.

“Ngô... Nói như vậy, ngươi là thật sự muốn cùng ta ôn chuyện cũ?”

Sở Khuynh Nguyệt siết nắm tay, nàng thật sự muốn ngửa mặt lên trời thét dài---

Mẹ nó, nàng vì sao lại gặp phải một tên yêu nghiệt như vậy!

Không sai! Chính là yêu nghiệt!

Mỗi lần chỉ cần nhìn thấy hắn, đều không có chuyện gì tốt.

Mấy ngày qua đã không biết chịu thiệt ở trong tay hắn bao nhiêu lần rồi!

Nhìn thần sắc tróc cuống*(tức điên) kia của Sở Khuynh Nguyệt, Cung Dạ Tuyết vẫn là giọng điệu sợ chọc người không tức chết : “Nữ nhân, ngươi hiện tại đã nhớ ra sự tình đêm đó của chúng ta rồi sao?”

Sở Khuynh Nguyệt lao đảo một cái, hoàn toàn không nói gì.

“Tiên sinh, cửa ở sau đầu, làm phiền ngươi đi ra ngoài dùm, tạm biệt, không tiễn.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Ngươi vừa mới kêu nàng là gì.

Biểu cảm dưới mặt nạ của Cung Dạ Tuyết, Sở Khuynh Nguyệt căn bản nhìn không thấy, chỉ biết là trong mắt của hắn hiện lên vẻ trêu chọc vô tận.

Hắn nhìn nàng, cuối cùng lộ ra chút ý cười : “Về sau nhớ kỹ khi gặp chuyện gì cũng đừng thể hiện, mọi việc có ta, có chuyện gì cứ tìm ta là được.”

Cung Dạ Tuyết từ phòng Sở Khuynh Nguyệt đi ra ngoài, mới vừa đi ra ngoài, liền thấy thành viên của Âm Dạ Các đi đến.

“Chủ tử, sự tình có đầu mối.”

“Ân?”

“Người đuổi giết phu nhân ban sáng, là Lạc Đế.”

Đôi đồng tử của Cung Dạ Tuyết hơi giãn ra.

Là hân!

Cung Dạ Tuyết đã sớm biết Lạc Đế này không phải là thứ gì tốt lành. Từ lúc hân đem Sở Khuynh Nguyệt tứ hôn cho mình.

Lúc trước Sở Khuynh Nguyệt vẫn là một “Phế vật”.

Một đạo tứ hôn này của hân, là mượn cơ hội nhục nhã hai người.

Lúc này, Sở Khuynh Nguyệt thoát khỏi danh xưng phế vật, thậm chí còn biến hoá nhanh chóng, biến thành thiên tài.

Đây, đương nhiên khiến cho tâm tư của Lạc Đế thất bại.

Trong mắt Cung Dạ Tuyết nổi lên sát ý, hơi thở quanh thân, giống như hàn đàm, lạnh đến thấu xương.

Hai tay nắm chặt thành nắm đấm, hân nghĩ, hân trước tiên cần phải mang nàng rời đi...

“Được rồi, ngươi lui xuống trước đi...” Hoà hoãn lại thần sắc, hai mắt Cung Dạ Tuyết khép hờ, tùy ý mở miệng.

“Dạ.” Người tới liền muốn rời đi, đột nhiên, lại bị Cung Dạ Tuyết gọi lại: “Đợi chút, ngươi vừa rồi mới kêu nàng là gì?”

“A?” Bước chân của người nọ bị khoá lại, trong đầu trống rỗng.

“Ta hỏi ngươi... Mới vừa rồi ngươi gọi Sở Khuynh Nguyệt là gì?” Ngữ khí của Cung Dạ Tuyết lạnh nhạt, nghe không rõ ý tứ trong lời nói.

Người nọ chỉ nghĩ là chính mình đã nói sai gì rồi, toàn thân phát run. Thật lâu sau, theo kẽ răng phun ra hai từ: “Phu... Phu nhân...”

“Ân, kêu không sai. Trở về lĩnh thưởng đi.” Khoé môi Cung Dạ Tuyết giương lên.

Thân mình người nọ run lên, chỉ sợ Cung Dạ Tuyết là đang nói ngược.

Nhưng khi ngẩng đầu, trộm chăm chú nhìn hân, cũng không phát hiện hân có dấu hiệu tức giận, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra: “Vây thuộc hạ cáo lui trước.”

Hân phát hiện, tâm tư của chủ tử nhà mình. Thật sự là càng ngày càng khó nắm bắt.

Tại chỗ, một thân hắc y bào của Cung Dạ Tuyết theo gió nhảy múa.

Hân tinh tế nghiền ngẫm hai chữ “Phu nhân”, ý cười nơi khoé môi càng khắc sâu.

Cách xưng hô này, hình như cũng không tồi!

-----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

Đã hẹn hôm nay sẽ kêu người đưa bản vẽ cho Thẩm Nhạn Bạch, Sở Khuynh Nguyệt tất nhiên sẽ không nuốt lời.

Sở Khuynh Nguyệt đã sớm phát hiện “Bóng dáng” mà Cung Dạ Tuyết đã âm thầm xếp vào.

Vì hân không có ác ý, nên nàng cũng không vạch trần.

Bất quá, nhiệm vụ chạy việc thay nàng, liền rơi xuống trên người của hân.

Sáng sớm, Ám Dạ mơ mơ màng màng núp ở trên cây. Bỗng nhiên, một viên đá từ giữa không trung rơi qua, liền bay thẳng lên trên người của hân.

Ám Ảnh giật mình một cái, tung người nhảy lên, quanh thân tản ra ánh sáng màu xanh nhàn nhạt.

Không sai, Ám Ảnh từ lâu đã là Vũ Giai ngũ cấp.

Cao thủ đứng đầu trong Ám Dạ Các.

Mở mắt ra, nhìn quanh bốn phía, vẫn chưa phát hiện bóng dáng khác, chỉ nhìn thấy nữ tử một thân hoàng y* (y phục màu vàng) dựa vào một bên ở dưới tàng cây, không chút để ý thường thức trà.

“Lại đây—” Giọng nói giống như băng quơ, thanh âm thanh thúy vang giữ không trung.

Ám Ảnh theo bản năng dựa vào tiếng nói của Sở Khuynh Nguyệt tra xét xung quanh.

Đi? Không có ai...

“Tìm cái gì chứ, nói chính là nguoi...”

Sở Khuynh Nguyệt đột nhiên mở mắt, tầm mắt sắc bén, bắn thẳng về phía nhánh cây cách đó không xa.

Phuong hướng kia, rõ ràng chính là nơi Âm Ảnh đang núp.

Âm Ảnh xoay người rung mình một cái, đáy lòng thầm kêu không ổn.

Không thể nào? Sẽ không tà môn như thế chứ? Sẽ thật sự không bị phát hiện đi?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Đuợc Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Sinh ý bạo phát.

Âm Ảnh rút cuộc cũng đành ngoan ngoãn từ trên cây nhảy xuống, thần sắc của hắn mang theo chút mất tự nhiên.

“Lại đây...” Sở Khuynh Nguyệt ngoắc ngón tay.

Toàn thân Âm Ảnh chấn động.

Hắn ở phía sau đã từng thấy qua thủ đoạn của tiểu cô nãi nãi này, chẳng lẽ bây giờ nàng muốn chinh hắn?

Sở Khuynh Nguyệt nhìn thần sắc của Âm Ảnh, môi mỏng nhẹ run, đây là người mà Cung Dạ Tuyết phải tới báo hộ nàng? Hình như có chút trì hoãn...

Bất quá, đối với hắn xem như người chạy việc cũng không tệ.

Vươn tay, Sở Khuynh Nguyệt đem một phong thơ ném qua cho Âm Ảnh: “Cầm lấy thứ này giao cho chương quỳ Như Ý Phường, cứ nói là ta bảo người mang qua.”

Âm Ảnh buông lòng nhẹ nhàng thở ra, thật sự vui mừng tiếp nhận bản vẽ, định rời đi.

Một chút cũng không phát giá được, hắn đường đường là tá hộ pháp của Âm Dạ Các vậy mà lưu lạc đến nỗi trở thành người đưa tin.

Ngay khi hắn xoay người định đi, phía sau, truyền đến một giọng nói băng quơ: “Lần sau, gia tăng thực lực của bản thân nhiều một chút, không phải ta nói chứ, bản lĩnh che giấu của nguoi, quá tệ.”

Âm Ảnh nắm tay, che dấu sự bất đắc dĩ của mình.

Không phải là hắn kém, mà là, nàng thực sự quá mạnh mẽ!

Ở Phong Lạc này người có thể đạt đến Vũ Giai ngũ cấp, vốn là đã đếm không đến vài người.

Âm Ảnh hắn đã là cao thủ nhất đẳng của Âm Dạ Các rồi a.

Âm Ảnh hít sâu, hắn hiện tại cuối cùng cũng hiểu được vì sao ngay cả chủ tử nhà mình cũng đều ngã quỵ ở trong tay của nàng.

Chờ Âm Ảnh đi rồi, Cẩm Nhi mới bước ra, trong mắt nàng đều tràn đầy vẻ ngạc nhiên.

“Tiểu thư, người nọ là ai vậy? Lại ở trên cây theo dõi chúng ta.”

“Mặc kệ hắn, chuyện ta không muốn cho hắn biết, hắn làm sao có thể xem xét được?” Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt khẽ nhếch, tự rót cho mình một chén trà.

“Đừng rồi tiểu thư, sáng nay nguoi tùy tay hoạ ra bức hoạ kia, ngách... Thật sự có thể kiếm tiền sao?” Cẩm Nhi còn nhớ rõ, khi sáng tiểu thư ngồi ở bên kia vẽ tranh, nàng vô tâm hỏi một câu. Khi đó thần sắc của tiểu thư rất phấn khởi nói cho nàng, đây là công cụ phát tài.

“Qua mấy ngày sau sẽ biết thôi.”

Sở Khuynh Nguyệt lười nhác dựa vào một bên. Nàng hôm nay, mặc xiêm y màu vàng nhạt, sắc vàng làm nổi bật làn da càng thêm kiều diễm. Trừ bỏ

không nhắc đến khối bột kia, Sở Khuynh Nguyệt quả thực chính là mỹ nhân trong mỹ nhân.

Cầm Nhi nhìn Sở Khuynh Nguyệt, thờ dài thật sâu.

Ông trời thật đúng là không công bằng, lại khiến cho gương mặt xinh đẹp của tiểu thư mang theo khối bột này...

.....

Trong lá thư giao cho Thẩm Nhạn Bạch, không chỉ có bản thiết kế, còn có cả sách lược kinh doanh.

Chiều theo như lời nói của Sở Khuynh Nguyệt, đơn đặt hàng ngày hôm đó của Như Ý Phưởng, quả thật đã tăng gấp năm sáu lần ngày bình thường!

Liên tục hai ngày, cửa tiệm Như Ý Phưởng chật ních người.

Rèn sắc khi còn nóng, Sở Khuynh Nguyệt lại thiết kế thêm mấy bộ quần áo để cho Âm Ảnh đưa tới. Đây thêm đợt hàng mới, sinh ý của Như Ý Phưởng càng thêm bạo phát.

Chuyện này một truyền mười truyền trăm, không quá mấy này, trên dưới Phong Lạc, tựa hồ tràn ngập trong luồng gió cổ quái.

Bọn nữ tử đều lấy bản thân có thể sở hữu được một bộ y phục của Như Ý Phưởng để làm tự hào, các cửa tiệm xường may ào ào bắt chước theo Như Ý Phưởng để kiếm chút tiền, chỉ tiếc, quần áo do Như Ý Phưởng làm ra, đều có dấu hiệu độc đáo của riêng nó, đây là điểm mà người ngoài không thể bắt chước được.

Bên trong Như Ý Phưởng, Thẩm Nhạn Bạch nghe hạ nhân báo cáo thành tích của nhiều ngày qua, tay nắm ly rượu, càng thêm siết chặt.

Khiếp sợ!

Hiện tại Thẩm Nhạn Bạch chỉ có thể dùng sự khiếp sợ để hình dung.

Chẳng qua chỉ mới có năm ngày, tiền lời của Như Ý Phưởng quả thật đã vượt qua một quý trước!

Hắn mặc hồng y đứng ở lầu hai của Như Ý Phưởng, mắt phượng hơi nheo lại, đáy mắt hắn hiện lên vài phần hưng phấn.

Không thể ngờ, vị Sở gia đại tiểu thư này thật đúng là chân nhân bất lộ tướng, chẳng trách Cung Dạ Tuyết lại đồng ý cưới nàng làm phi...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Không được gọi ta là phu nhân.

Bên ngoài, náo nhiệt sôi nổi.

Sở gia cùng An gia, lại bị bao phủ ở bên trong bầu không khí quý dị.

An Tuyết Cầm ngày đó chết thảm trên đường cái, An tể tướng liền đến Sở gia hỏi tội. Lại được người Sở gia báo là Sở Khuynh Nguyệt đã sớm rời khỏi Sở phủ, thậm chí còn trở thành kẻ địch của Sở gia.

An Tuyết Cầm từ trước đến nay đều là nữ nhi được An tể tướng sủng ái nhất. Bây giờ bị giết ở trên đường, đây không thể nghi ngờ chính là đánh thẳng vào mặt hắn.

Mà Sở Dịch, hắn cũng tuyệt đối không buông tha cho tai hoạ ngầm ở bên cạnh mình. Một Vũ Giai thiên tài như vậy, nếu không thể sử dụng cho bản thân, như vậy, cũng chỉ có thể giết!

Như thế, An tể tướng cùng Sở tướng quân luôn luôn đối lập, lúc này vì muốn đạt thành tâm nguyện liền bắt tay nhau đứng cùng chiến tuyến---

Liều mạng truy bắt Sở Khuynh Nguyệt.

Gió mây bên ngoài không ngừng di động, người khỏi xưởng việc này lại thoải mái ở hậu viện tĩnh tâm.

Âm Ảnh từ bên ngoài đi vào :”Phu nhân, thư đã đưa đến---“

Âm Ảnh từ sau khi bị phát hiện, hắn cũng không tiếp tục núp ở phía sau nàng nữa, ngược lại trở thành chân chạy vặt cho Sở Khuynh Nguyệt cùng Như Ý Phưởng.

Sở Khuynh Nguyệt ngược mắt, mày khẽ nhú, nhìn về phía Âm Ảnh :”Ngươi gọi ta là cái gì?”

“Phu nhân...” Âm Ảnh chớp mắt, như đương nhiên nói.

Hắn là không sai đi, trong Âm Dạ Các có người nhắc tới Sở Khuynh Nguyệt, đều gọi nàng là phu nhân. Hơn nữa môn chủ hình như cũng thích mọi người kêu như vậy mà.

Sở Khuynh Nguyệt hơi nheo mắt lại, đáy mắt hiện lên vài tia nguy hiểm.

Phút chốc, môi nàng nâng nhẹ lên :”Âm Ảnh này, ngươi hiện tại là Vũ Giai ngũ cấp?”

“Đúng vậy, phu nhân!” Nghe giọng điệu nâng cao kia, Âm Ảnh cảm giác được dự cảm không rõ. Quả nhiên, liền nghe Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục mở miệng :”Ồ hậu viện này rảnh rồi lâu quá rồi, xương cốt đều sắp rã ra, chúng ta đến luyện võ---“

Âm Ảnh kêu khổ không ngừng.

Bây giờ ai dám động vào một sợi lông của nàng?

Không nói đến chuyện nàng chính là môn chủ phu nhân tương lai. Hiện tại trong bụng nàng là đang mang đứa nhỏ của chủ tử, vạn nhất xảy ran guy hiểm, Âm Ảnh hẳn dù có mười cái mạng cũng không đủ để đền bù!

“Phu nhân, ngài tha cho thuộc hạ đi, thuộc hạ tự biết thực lực không tốt, so ra kém hơn ngài...”

“Chắc chắn, Âm Ảnh lại khiêm tốn... Ngươi chính là thủ hạ có thực lực nhất của Cung Dạ Tuyết, nào, đến cùng ta luyện tập.”

“Thuộc hạ...” Âm Ảnh còn muốn nói tiếp, liền nghe được tiếng gió bên tai.

Cũng may hắn phản ứng mau, mới tránh thoát được công kích của Sở Khuynh Nguyệt.

Mồ hôi lạnh trên lưng chảy ra, Âm Ảnh không hiểu rốt cuộc bản thân đã đắc tội gì đến Sở Khuynh Nguyệt, lại làm cho nàng tức giận như vậy.

Lại một trận công kích ập đến, Âm Ảnh lại tránh---

“Phu nhân, thuộc hạ sai rồi, thuộc hạ về sau không dám nữa...” (...)

“Không dám? Không dám cái gì?” Sở Khuynh Nguyệt có chút buồn cười hỏi.

“Phu nhân, thuộc hạ thật sự không dám.” (...) Tuy rằng không biết bản thân đến cùng đã làm sai cái gì mới chọc cho Sở Khuynh Nguyệt như thế, Âm Ảnh vẫn kiên trì xin tha.

Sở Khuynh Nguyệt giận, thật giận.

Phu nhân?

Mẹ nó, phu nhân!

“Không được tiếp tục gọi ta như vậy!”

“Dạ phu nhân!”

“Phanh!!” Sở Khuynh Nguyệt giơ tay lên, lại một luồng thanh quang*(ánh sáng xanh) hiện lên.

Âm Ảnh cũng không dám dừng lại, bóng dáng màu đen chợt loé, nhanh chóng trốn lên trên cây.

Dáng vẻ chật vật kia, làm cho Cẩm Nhi ở một bên nhìn đến cười ha ha.

Tại chỗ, Sở Khuynh Nguyệt đen mặt. Nàng nhìn rõ rồi, Âm Ảnh này thực lực chẳng những không tốt, mà ngay cả chỉ số thông minh, hình như cũng rất làm cho người ta tức chết.

“Ngươi cười cái gì?” Nhìn Cẩm Nhi cười không dứt, Sở Khuynh Nguyệt liếc nhìn nàng.

“Tiểu thư, Âm Ảnh rất đáng yêu.”

“Phải không? Ngươi thích, vậy không bằng tác hợp cho hai người?”

“A?” Cẩm Nhi đầu tiên là ngẩn ra, sau đó, lập tức giậm chân một cái :”Tiểu thư ngươi đang nói cái gì vậy!”

Mây Sờ Khuynh Nguyệt hơi nhướng lên.

Còn không nói, lạc thú ở nơi hậu viện này, thật đúng là không ít.

Chỉ là...

Sờ Khuynh Nguyệt âm thầm cắn răng.

Phu nhân?

Cung Dạ Tuyết, ta sẽ không tha cho người!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Chó điên không được đi vào.

Một góc trong Hoàng cung, Cung Dạ Tuyết lười biếng tựa vào một bên ghế nghỉ ngơi, đột nhiên sau lưng phát lên một trận lương ý* (ta nghĩ là dự cảm xấu, rùng mình), giống như bị người khác mắng lên sau lưng.

Hắn nhẹ lắc đầu.

Chỉ sợ là tiểu nữ nhân kia lại đang nói thầm cái gì rồi.

Nghĩ đến Sờ Khuynh Nguyệt, trên mặt Cung Dạ Tuyết tràn đầy nhu hòa.

Cung Dạ Tuyết là con tin của Tây Trạch tới đưa tới, mấy năm nay, luôn luôn sống ở một góc tối hẻo lánh ở trong cung Phong Lạc.

Vì hắn có danh xưng phế vật, thậm chí ít có người tới gần nơi này, nơi ở của Cung Dạ Tuyết càng thêm thanh nhàn, tựa vào bên trong đình Chop mắt một chút.

Đột nhiên, liền nhận ra hơi thở cách đó không xa, khoẻ mạnh gọi lên một độ cong lạnh như băng...

Thời gian này tâm tình của Tô Mặc Vũ kém đến mức tận cùng.

Ngày ấy sau khi cùng Sờ Khuynh Nguyệt xảy ra xung đột ở trong Hoàng cung. Đình ca ca cố ý muốn đem nàng tống về nước. Cũng may nàng chuyển một phong thư khẩn cấp cho phụ hoàng, thế nên nàng mới có thể còn đứng ở nơi đây.

Bất quá, mặc dù nàng được ở lại, nhưng Đình ca ca cũng không quan tâm đến nàng, mỗi lần đi tìm hắn, hắn đều tận lực trốn tránh nàng.

Tâm tình phức tạp, Tô Mặc Vũ ở trong Hoàng cung tùy ý đi dạo, đi đến một góc hẻo lánh, nàng dừng bước chân.

Bên trong đình hóng mát ở gần đó, một nam tử bạch y, lười nhác dựa vào một bên. Một thân bạch y, sợi tóc tung bay, ngũ quan xinh đẹp, cực kỳ nổi bật làm cho hắn giống như thần tiên. Bạch y tóc đen, y phục cùng sợi tóc đều phiêu phiêu dạt dạt, không rối không loạn, hơi hơi phát phơ, ánh mặt trời chiếu vào, trên da thịt của hắn có ánh sáng nhẹ nhàng dao động.

Tô Mặc Vũ đứng ở cách đó không xa, trong lúc nhất thời nhìn đến ngây ngốc. Nàng cho tới bây giờ còn chưa thấy qua nam tử tuấn mỹ như vậy.

“Hắn là ai vậy?” Tô Mặc Vũ có chút thất thần khẽ lẩm bẩm.

“Đây... Là con tin Tây Trạch đưa tới.”

“Chính là tên phế vật kia?” Hoàn hồn vài phần, Tô Mặc Vũ nhú mày.

“Dạ bẩm công chúa, đúng vậy.” Nghe được sự biến hoá trong giọng điệu của Tô Mặc Vũ, thị nữ phía sau khúm núm đáp, sợ nói sai câu nào, sẽ dẫn đến hoạ sát thân.

“Hừ, thì ra hắn chính là người có hôn ước với Sờ Khuynh Nguyệt!” Trong giọng nói, đều tràn đầy sự khinh thường, chỗ nào còn có si mê lúc này?

Nhớ tới ngày đó bị Sờ Khuynh Nguyệt nhục nhã, ánh mắt Tô Mặc Vũ trở nên tàn nhẫn.

Nàng bước nhanh, đi về phía trước.

Phàm là người hay việc cùng Sở Khuynh Nguyệt có liên quan, nàng đều sẽ không bỏ qua!

“Công chúa... Chúng ta vẫn là nên nhanh trở về đi.” Nhìn thấy ánh mắt kia của Tô Mặc Vũ, thị nữ cảm giác được dự cảm xấu.

Tô Mặc Vũ làm sao nghe lời của nàng, tiếp tục đi lên phía trước, dừng ở trước mặt Cung Dạ Tuyết.

“Ngươi chính là Cung Dạ Tuyết?”

Hai mắt Cung Dạ Tuyết đóng lại, giống như không nhìn thấy gì.

“Nói với ngươi đó đồ phế vật!” Nhìn thấy bản thân bị hấn không ngó đến, Tô Mặc Vũ không khỏi cao giọng, giọng nói bén nhọn cắt qua đình này.

Cung Dạ Tuyết chậm rãi mở mắt ra, hần ý trong mắt nhẹ chảy, nhưng cũng chỉ trong chớp mắt, tất cả đều tan đi.

“Công chúa không nên tới nơi này, vẫn là nên trở về đi.”

“Bản công chúa muốn đi nơi nào, thì liền đi nơi đó. Huống chi, nơi này là địa bàn của ngươi sao? Ta vì sao không thể tới?” Tô Mặc Vũ nâng cao giọng.

Tầm mắt của nàng gắt gao khoá chặt Cung Dạ Tuyết.

Nhìn gần, hần càng thêm tuấn mỹ.

Nhưng mà, đáng vẻ đẹp mắt thì thế nào? Cũng chỉ là một phế vật!

Cung Dạ Tuyết lại lần nữa nhắm mắt, lạnh nhạt mở miệng: “Ân, là ta tính toán không chu toàn, chưa dựng một tấm biển ở bên ngoài.”

Không nghĩ tới Cung Dạ Tuyết sẽ nói như vậy, Tô Mặc Vũ sững sờ: “Tấm biển gì?”

“Chó điên không được đi vào.”

Tô Mặc Vũ nhất thời suy sụp, nàng nhìn đã rõ rồi, người trước mắt chính là đang mắng nàng là chó điên.

“Phế vật, ngươi dám mắng ta!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Nguy hiểm buông xuống.

Nàng cắn răng, đè nén thần sắc, cười lạnh một tiếng: “Ban đầu ta còn vì Hoàng tử Tây trạch cưới phải một đả phụ mà cảm thấy tiếc hận, bây giờ nhìn lại, hai nười cũng là kẻ tám lạng người nửa cân, rất là xứng đôi.”

Nghe thấy nàng ta sỉ nhục Sở Khuynh Nguyệt, Cung Dạ Tuyết hơi nheo mắt, trong đôi mắt sâu thẳm, lộ ra hàn quan, giống như hàn đàm sâu không thấy đáy. Chỉ liếc mắt một cái, liền làm cho người ta cảm thấy lạnh đến tâm can.

Tô Mặc Vũ ngẩn ra, chợt, đáy mắt của nàng, chậm rãi nảy lên vẻ tức giận.

Khi nào thì, nay cả một tên phế vật cũng có thể cưỡi lên trên đầu nàng?

Nàng không cam lòng!

Nghe đến nàng đường đường là Thiên Khái công chúa, từ sau khi đến Phong Lạc, liền liên tiếp chịu nhục.

Đột nhiên vươn tay ra, muốn đánh lên Cung Dạ Tuyết.

Khoé môi Cung Dạ Tuyết lạnh lùng giơ lên, trong nháy mắt, quanh thân của hần, tản ra một trận khí thể vô hình, trực tiếp đem Tô Mặc Vũ bức ra phía sau.

“Phanh!” Chỉ nghe một âm thanh vang lên, thân mình Tô Mặc Vũ, lập tức rơi vào bên trong hồ nước ở cạnh đình hóng mát.

“A! Công chúa!” Thị nữ kia thấy Tô Mặc Vũ rơi xuống nước, kinh hô ra tiếng.

Ánh mắt Cung Dạ Tuyết lạnh lùng liếc qua người rơi vào trong nước, xì khê. Nữ nhân nông cạn này, căn bản không xứng để cho hần tự mình ra tay!

Hắn vẫn là nên đi ra ngoài tìm nương tử thân ái của mình thôi...

Thả người nhảy lên, bóng dáng màu trắng, trong nháy mắt liền biến mất.

Tô Mặc Vũ rút cuộc cũng từ trong hồ nước bơi lên bờ.

Giờ phút này, vẻ mặt nàng cực kỳ chật vật.

Một thân xiêm y đẹp đẽ quý giá, không chỉ bị nước làm cho ướt nhẹp, mà lại còn bị bèo trong nước bám vào. Trên gương mặt trang điểm tinh xảo, lúc này trở nên lấm lem nhem nhuot, tóc tai bù xù. Tô Mặc Vũ bây giờ, nhìn qua giống y như một bà điên.

Tô Mặc Vũ chỉ nghĩ là phé vật kia đã dùng thủ đoạn gì đó mới có thể đẩy nàng xuống nước, cũng không nghĩ nhiều.

Nhìn quanh bốn phía, cũng không thấy bóng dáng của Cung Dạ Tuyết, giọng nói bén nhọn của Tô Mặc Vũ vang lên: "Tên kia đâu? Đáng chết! Lăn ra đây cho bản công chúa!"

"Công... Công chúa... Tây Trạch hoàng tử đi rồi... Ta... Chúng ta đi về đi..." Thị nữ phía sau run rẩy nói.

Thái tử điện hạ lệnh cho nàng phải chiều cố Thiên Khải công chúa cho thật tốt. Nhưng lại xảy ra ngoài ý muốn như vậy, đến lúc đó chịu khổ cũng chỉ có đám hạ nhân các nàng.

Con giận của Tô Mặc Vũ còn chưa tiêu tan, thấy thị nữ kia tiến đến, giương tay lên, lực quang từ lòng bàn tay bắn ra.

"A!!!" Cả người của thị nữ kia, bị đánh trực tiếp rơi vào hồ nước bên cạnh đình...

"Nô tài ti tiện đáng chết, chuyện của bản công chúa, ai cần ngươi lo?" Tiếng nói bén nhọn cắt ngang giữa không trung, Tô Mặc Vũ lau nước trên mặt, rồi sau đó oán hận nhìn bốn phía.

Cuối cùng, giậm chân một cái: Sở Khuynh Nguyệt, Cung Dạ Tuyết, bản công chúa nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi!

--- -----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

Lại nói đến một nơi khác, bên trong tiểu viện ở ngoại ô.

Ám Ảnh tựa vào trên cây, có chút ỷ khuất nhìn trời. Hắn hoàn toàn không biết bản thân rốt cuộc là làm sao đụng phải tiểu cô nãi nãi kia, thế cho nên mỗi lần nàng vừa nhìn thấy hắn liền sẽ ra tay rất nặng.

Hắn không thể trâu vào, nhưng tránh cũng không khỏi.

Giống như cảm nhận được cái gì đó, Ám Ảnh nhanh chóng mở mắt. Trên cao nhìn xuống, tầm mắt của hắn nhìn về phương xa, liền nhìn thấy cách đó không xa có hơn mười bóng dáng chạy vội tới nơi này.

"Hưu" một tiếng từ trên cây nhảy xuống, Ám Ảnh chạy trở về phòng: "Phu nhân, đã xảy ra chuyện, có hơn mười người đang xông đến nơi này. Hơn nữa xem hơi thở trên người bọn họ, cũng không yếu."

Sở Khuynh Nguyệt khẽ nhíu mày, tra xét trong không khí, quả thực đã nhận ra sự khác thường trong không khí.

Cầm Nhi vừa nghe bên ngoài có người đến đây, nháy mắt trở nên kinh hoàng: "Tiểu thư, làm sao bây giờ? Có phải là bọn người Đại tướng quân tìm đến hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Sát thủ mình nghe lệnh!

"Lão gia hoà kia, rốt cuộc cũng tìm tới chỗ này a---" Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt chậm rãi nâng lên.

"Tiểu thư, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?"

"Có thể làm sao bây giờ? Đóng cửa đánh chó!" Sở Khuynh Nguyệt tùy ý nói.

"Nhưng mà chúng ta không phải là đối thủ của bọn họ a... Hơn nữa bọn họ có nhiều người như vậy. Tiểu thư, ngài vẫn nên đi trước đi, nơi này, giao cho

ta cùng Âm Ảnh đối phó được rồi!” Cẩm Nhi siết tay, kiên định nói. Nàng thể sống chết cũng phải bảo vệ tiểu thư!

“Lão hỗn dân Sở Dịch kia, động không được ta.”

Cẩm Nhi còn muốn hỏi tiếp, liền cảm thấy được không khí từ phía trong nháy mắt đều hoàn toàn thay đổi.

Giữa không trung, hơn mười người dừng ở tại chỗ, quả nhiên là Sở Dịch.

“A, Sở đại tướng quân lâu ngày không thấy, xương cốt vẫn còn lưu loát như vậy, thật sự là đáng mừng a.” Sở Khuynh Nguyệt đẩy cửa phòng ra, nhìn thấy một đám người ở phía trước, sau đó nở nụ cười.

Nhìn thấy vẻ mặt trào phúng của Sở Khuynh Nguyệt, sắc mặt Sở Dịch đều là phẫn nộ.

Bên cạnh Sở Dịch, một nam tử trun niên mặc trường bào đi lên phía trước một bước, tầm mắt sắc bén gắt gao khoá chặt nàng: “Người chính là Sở gia đại tiểu thư - Sở Khuynh Nguyệt?”

Hơi thở của người này cũng không yếu, Sở Khuynh Nguyệt thoáng suy tư, liền biết được thân phận của hắn---

Đường triều An tể tướng.

An tể tướng rõ ràng là muốn dùng khí thế áp đảo nàng trước.

Ở trong mắt hắn, nha đầu trước mắt tuy rằng cũng là Vũ Giai nữ cấp giống hắn, nhưng kinh nghiệm dù sao cũng không bằng hắn, căn bản không chống được khí thế do hắn phát ra.

An tể tướng không nghĩ tới là, sau khi hắn nói xong, nữ tử hoàng y trước mặt vẫn đứng thẳng không hề bị lay động.

Hàn quang trong mắt loé ra, giọng nói lạnh lạnh của nàng truyền đến, cắt qua giữa không trung: “Sai! Ta từ lâu đã không còn là Sở gia đại tiểu thư gì đó rồi! Phong Lạc Sở gia, ta sao dám trèo cao? Người nói đúng không? Sở tướng quân...”

Khí thế凛冽, khiến cho An tể tướng kinh ngạc. Một thân khí thế này, quả thật không kém hắn chút nào!

Bên cạnh, nghe Sở Khuynh Nguyệt nói như vậy, trên mặt Sở Dịch một trận trắng lại một trận đỏ.

Lúc trước bị người thân bí Vũ Giai thất cấp gây thương tích, hắn tịnh dưỡng mấy ngày thân thể mới hoàn toàn khôi phục. Lúc này, nàng lại không nể mặt hắn như vậy. Thủ mới cộng hận cũ, đáy mắt Sở Dịch nổi lên sát ý rõ ràng, liền tiến lên quát lạnh: “Giỏi chon ha đầu nhanh mồm nhanh miệng giết người thành tánh, hôm nay ta liền sẽ giết ngươi! Vì dân trừ hại!”

“Vi dân trừ hại a...” Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt khẽ nhếch: “Vậy Sở tướng quân người tự vẫn trước rồi nói sau.”

“Làm càn!” Sở Dịch nổi giận.

Hắn mạnh mẽ giơ tay lên. Trong nháy mắt, một đám cao thủ phía sau, ào ào bay lên bày trận thế.

Đây là tử sĩ do Sở gia bồi dưỡng, nguyện trung thành với Sở gia.

“Nhiều người khi dễ ít người?” Hai tay Sở Khuynh Nguyệt khoanh trước ngực, nhìn tư thế của nhóm người trước mặt: “Chuyện xấu này, ta cũng sẽ làm! Không bằng, ta với người đến so ai nhiều người hơn?”

Dứt lời, nàng ban đầu còn lộ ý cười, đột nhiên ánh mắt biến lạnh.

Nàng hơi nheo mắt lại, môi đỏ mọng khẽ mờ, tiếng nói lạnh lẽo vang giữa không trung: “Sát thủ mình nghe lệnh!”

Trong nháy mắt, cát bay đá lăn.

Trong không khí, tràn ngập hơi thở quỷ dị. Không biết là từ chỗ nào, hơn mười bóng dáng màu đen nhảy ra, tất cả đều mang hắc sa* (bịt mặt bằng vải đen), rất là thần bí.

Một bên, Sở Dịch cùng An tể tướng trừng lớn mắt, trong mắt hiện lên vẻ không dám tin.

Sát thủ mình! Quả thật là sát thủ mình!

Thời gian trước, Sát thủ mình chỉ trong một buổi liền biến mất trên giang hồ, ai cũng đều không biết đến cùng là vì sao...

Đôi đồng tử của Sở Dịch co rút lại, hắn vạn vạn không nghĩ tới, việc này, lại có liên quan đến Sở Khuynh Nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 69: Vũ Giai lục cấp.

Nàng, rốt cuộc có chỗ dựa vững chắc gì? Lại có thể hiệu lệnh cho Sát thủ mình!

Còn cái người Vũ Giai thất cấp kia, là cùng nàng có quan hệ như thế nào?

Theo hần biết, toàn bộ đại lục người có thể đạt đến Vũ Giai thất cấp, chỉ có hai người. Hai người kia, chính là, một là Thiên Khải thánh y ở Thiên Khải, người còn lại là Tây Trạch Quỷ bà bà.

Chỉ là, hai người này, vô luận như thế nào cũng không có khả năng cùng Sở Khuynh Nguyệt có nửa phần liên hệ!

Kinh ngạc trong mắt Sở Dịch càng sâu, nhưng cũng vào lúc này, quyết tâm muốn trừ bỏ Sở Khuynh Nguyệt của hần càng thêm kiên định. Hần biết, nếu là không trừ bỏ nàng, nàng ngày sau nhất định sẽ là tai họa lớn nhất!

Đã nhận ra sát ý trong mắt Sở Dịch, Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng cong môi.

Trong tiếng nói trong trẻo, vang vọng bên trong sân :”Đi thôi, để cho bọn họ xem sự lợi hại của các người!”

Nàng vung tay lên, chỉ huy nhóm người.

Cùng lúc đó, hơn mười hắc y nhân bao vây xung quanh nhóm người Sở Dịch, trên người nở rộ sát ý dày đặc.

Sát thủ mình, đã rong ruổi trong giang hồ hơn mười năm, một đám sát thủ đều được huấn luyện rất có tổ chức, một chút cũng không thua nhóm tứ sĩ kia. Ngày đó nếu không vì e ngại Cung Dạ Tuyết có Vũ Giai thất cấp, bọn họ căn bản sẽ không có khả năng thần phục!

Thấy đối phương động thủ trước, đám tứ sĩ kia từ phía sau đồng loạt tiến lên.

Chỉ trong chớp mắt, đại chiến, hết sức căng thẳng!

Gió nổi lên, toàn bộ bên trong tiểu viện, tràn ngập hơi thở giết chóc.

Giờ khắc này, ngay cả không khí cũng đều rất yên lặng.

Không biết là bên nào động thủ trước, chỉ trong nháy mắt, tất cả bọn họ đều xoay quanh một chỗ.

Sở Dịch cực kỳ nghiêm túc, trực tiếp công kích về hướng Sở Khuynh Nguyệt.

Ám Ảnh ban đầu muốn thay Sở Khuynh Nguyệt ngăn cản Sở Dịch, nhưng ngay cả An tử tướng cũng đột nhiên tham gia, cùng Ám Ảnh đánh nhau, hoàn toàn ngăn cản hần tiến lên tương trợ Sở Khuynh Nguyệt.

Khí thế quanh thân Sở Dịch thật thịnh, hần nhìn đám người bên cạnh Sở Khuynh Nguyệt bị cuốn đi, ánh mắt lộ ra từng trận âm ngoan.

Lúc này đây, không có ai giúp đỡ, để xem nàng làm sao đắc thắng?

Màu lam chói mắt sáng rực thoáng hiện, Sở Dịch thậm chí còn dùng đến chín tầng công lực, ý đồ tăng thêm một tiếng trống giúp nâng cao tinh thần, hăng hái nhanh chóng bắt nàng lại.

Hần biết thực lực của nàng không tệ, cũng là thiên tài hiếm có. Nhưng mà, là thiên tài thì thế nào, nàng bất quá cũng chỉ là Vũ Giai ngũ cấp, căn bản không có khả năng đối kháng với mình!

Sát ý trong mắt càng thêm dày đặc, động tác của Sở Dịch, cũng càng lúc càng nhanh.

Nhìn thần sắc của Sở Dịch, Sở Khuynh Nguyệt tự biết tính toán của hần. Khoé môi khẽ lộ ra chút cười, ngay vào lúc ánh lam quanh thân của hần chói mắt nhất, Sở Khuynh Nguyệt đột nhiên giơ hai tay lên.

Tóc đen bay lên, xẹt qua khối bớt màu đỏ*(trên mặt SKN tác giả lúc đen lúc đỏ haiz. .) trên mặt nàng.

Ban đầu quanh thân lộ ra thanh quang, đột nhiên lúc sau, toàn thân biến thành lam quang!

Lam quang...

Vũ Giai lục cấp...

Sở Dịch trợn to mắt, không dám tin nhìn nàng!

Nàng... Cũng đã là Vũ Giai lục cấp!

“Thế nào? Ngoài ý muốn sao?” Sở Khuynh Nguyệt nhếch môi, tươi cười nhưng lạnh lùng xa cách.

“Ngươi... Cũng đã là lục cấp?”

“Cho nên mới nói Sở tướng quân tối sớm không bằng tối đúng lúc, tối qua ta vừa khéo đột phá lục cấp.”

Nghe Sở Khuynh Nguyệt hồi đáp, mặt Sở Dịch lộ ra âm ngoan: “Lục cấp thì như thế nào? Hôm nay bản tướng quân chắc chắn phải lấy thủ cấp của ngươi!”

Nghe vậy, Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh ra tiếng: “Sở Dịch, ta vốn không nghĩ sẽ động chạm đến ngươi, nếu như ngươi an phận thủ thường, có lẽ ta sẽ bỏ qua chongroi một con đường sống, nhưng ngươi cố tình không biết phải trái!”

Sở Khuynh Nguyệt nàng, chưa bao giờ chủ động đi trêu chọc người khác. Nhưng mà, nếu như người dám đụng nàng, tổn thương nàng hoặc người bên cạnh nàng, nàng nhất định sẽ gấp trăm ngàn lần đòi lại!

Lời của nàng vừa xuất ra, lam quang quanh thân Sở Khuynh Nguyệt sáng chiếu, phát sáng đến chói mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Đuộc Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Chuyện ngu xuẩn.

Ngay lúc lam quang đạt tới cao nhất, quanh thân, một luồng khí thể cường đại truyền đến!

Sở Dịch trước cả kinh, theo đó, vội vàng vận nội lực, ý đồ muốn đối kháng với nàng.

Thân ảnh màu đen của Sở Dịch nhảy lên, thẳng tắp hướng về phía Sở Khuynh Nguyệt lao đến, hắn không tin, nàng là đối thủ của hắn, mặc dù nàng cũng là Vũ Giai lục cấp!

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng nhìn bóng dáng bay đến. Ngay khi hắn sắp đụng tới nàng, nàng động...

Một khắc kia, nàng phóng ra khí thể sắc bén, chống lại một kích của Sở Dịch.

Sắc mặt của Sở Dịch, trong phút chốc trở nên tái nhợt.

Hắn kinh ngạc nhìn nha đầu trước mặt, giống như nhìn thấy quái vật.

Làm sao có thể? Nàng bất quá cũng chỉ mới vừa đạt tới Vũ Giai lục cấp mà thôi, làm sao có thể có khí thể mạnh mẽ như vậy!

Khí thể này, thậm chí so tới một người đã đạt Vũ Giai lục cấp năm năm như hắn cũng muốn mạnh mẽ hơn nhiều!

Nhưng mà, cũng không đợi hắn nghĩ ra, khí thể quanh thân nàng lại lần nữa biến ảo. Trong nháy mắt, vết thương vừa mới khôi phục của hắn, lại lần nữa bị kéo ra.

“Phốc---” “Yết hầu dâng lên một trận nhàn ý, Sở Dịch trực tiếp học ra một ngụm máu tươi.

Sở Khuynh Nguyệt lạnh nhạt nhìn hắn, trong mắt chỉ có trào phúng cùng sát ý: “Như thế nào? Lần này là ai muốn lấy thủ cấp của ai?”

“Cái đứa yêu nghiệt này!” Đáy mắt Sở Dịch nổi lên tia máu, hắn chịu đựng đau đớn do ngũ tạng lục phủ truyền đến, khoé mắt nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt.

Hắn bây giờ chỉ hối hận lúc trước không sớm bóp chết nàng!

“Yêu nghiệt sao? Vậy cũng còn tốt hơn so với cái thứ mặt người dạ thú như ngươi!” Sắc thái nơi đáy mắt của Sở Khuynh Nguyệt hơi đổi.

Nàng lại lần nữa vung tay lên, trong lòng bàn tay, màu lam quang, càng chói mắt.

Nhỏ cỏ không nhổ tận gốc, gió xuân thổi qua lạt sinh sôi.

Nàng tuyệt đối không lưu lại một mối họa cho bản thân!

Có thể nhận ra ý đồ của Sở Khuynh Nguyệt, trên mặt Sở Dịch rớt cuộc lộ ra vài tia hoảng sợ ?"Ngươi dám giết ta? Ta chính là phụ thân của ngươi! Nếu như ngươi giết ta, sẽ bị thiên lôi đánh chết!"

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt trào phúng nâng lên một độ cong, nàng nhìn người trước mắt, giống như chỉ đang nhìn đến một người chết ?"Chớ không phải là Sở tướng quân đã quên mất là ta đã cắt đứt quan hệ với Tướng quân phủ? Lúc trước là do chính miệng Sở tướng quân nói ra. Muốn làm phụ thân? Xuống địa ngục đi... Dưới địa ngục, có thể tử với nữ nhi của ngươi đang chờ ngươi đó!"

Dứt lời, cũng không chần chờ thêm, màu lam mãnh liệt chói lóa, thẳng tắp đánh thẳng đến thiên linh cái*(đỉnh đầu, để nguyên văn) của Sở Dịch!

"A!!!" Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, máu tươi phun ra bốn phía. Trong phút chốc tiếng kêu im bất định chỉ.

Tiếng kêu ngắn ngủi kia, làm cho tất cả mọi người bên cạnh nghe đến sợ nổ da gà.

Từ sĩ Sở gia mang tới cùng người của Sát thủ minh, đồng loạt nhìn về phía này, chỉ thấy tình cảnh chết thảm của Sở Dịch.

Đám tử sĩ sau khi nhìn thấy người lãnh đạo của bọn họ đã chết, trong lúc nhất thời, giống như rấn mất đầu.

Đám tử sĩ này, chỉ phục vụ cho Sở Dịch, không có Sở Dịch, bọn họ liền không có thủ lĩnh, liền giống như chia năm xẻ bảy.

An tể tướng ban đầu còn cùng Âm Ảnh đánh nhau, bây giờ hần phát hiện, bản thân cùng Âm Ảnh đối kháng, thật đúng là lực bất tòng tâm.

Sắc mặt của hần biến hoá, ban đầu trên mặt còn mang theo khí diễm kêu ngao, giờ phút này huyết sắc đã chậm rãi mất đi.

Sau đó lại nhìn thấy Sở Dịch chết thảm ở một bên, sắc mặt An tể tướng, rớt cuộc đại biết.

Sở Dịch là Vũ Giai lục cấp, vậy mà chết thảm ở trên tay một con nhóc như vậy?

Chuyện này nói ra, ai sẽ tin?

Nhưng... Chuyện này đều là sự thật!

An tể tướng rốt cục phát hiện, lúc này đây, cùng Sở Dịch liên thủ đối phó Sở Khuynh Nguyệt, đây là một chuyện ngu xuẩn đến cỡ nào!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Thưởng vạn lượng hoàng kim.

Chỉ là, thời điểm cũng đã khá khuya rồi---

An tể tướng ngẩng đầu, đã thấy khoé môi lạnh lẽo của Sở Khuynh Nguyệt ẩn chứa một chút cười, chậm rãi đi về phía hần.

Nàng rõ ràng là đang cười, nhưng giờ khắc này, An tể tướng lại cảm giác được lãnh ý vô tận quanh mình, giống như toàn bộ cơ thể bị rơi vào hầm băng.

"Họ An, thế nào, kết quả này có vừa lòng không?" Sở Khuynh Nguyệt nhướn mày cười khê.

Lệ khí khắp người, khiến cho An tể tướng cả kinh lui về phía sau hai bước.

Hần ở trong triều đình, đã gặp qua vô số người, đã trải qua vô số chuyện nhưng cũng chưa từng thay đổi nét mặt chút nào, lúc này lại bị khí thế của Sở Khuynh Nguyệt làm cho hoảng loạn!

"Ả yêu nghiệt này--- ngươi lại dám giết Sở Dịch!" Trong giọng nói của An tể tướng, mang theo vài phần run run ngay cả hần cũng không phát hiện được.

Nàng giết Sở Dịch!!!

Sở Dịch sở dĩ có thể trở thành hộ quốc đại tướng quân của Phong Lạc, đơn giản là vì thực lực của hần đã đạt Vũ Giai lục cấp.

Ở Phong Lạc, còn chưa có người có thực lực vượt qua hần, nhưng mà, nữ tử trước mắt này quả thật không cần tốn nhiều sức đã đánh chết hần!

An tể tướng lùi về sau, toàn bộ thân mình run run...

Chưa từng có giây phút nào, hắn lại cảm giác được hơi thở từ vong rõ ràng như hôm nay.

“Yêu nữ... Ngươi đừng tới đây...” Sở Khuynh Nguyệt càng tiến đến gần, trong mắt An tể tướng, càng thêm hoảng sợ.

Phút chốc, hắn quay đầu đi, nhìn về phía đám tử sĩ do Sở Dịch mang tới: “Còn đứng đó làm gì? Còn không mau bắt ả ta lại! Bắt được yêu nữ này, bốn tướng sẽ ban thưởng! Ai giết ả trước, bốn tướng sẽ thưởng cho hắn ngàn lượng hoàng kim!”

Ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt nhẹ nheo lại, cũng trong phút chốc, nàng dừng lại bước chân.

Khoé môi hơi gợi lên, nàng nở nụ cười---

“Nếu ai giết được An tể tướng, nga không, nếu ai có thể ở trên người hắn chém xuống một đao, bốn cô nương thưởng cho hắn vạn lượng hoàng kim!”

Vạn lượng hoàng kim...

Sát thủ mình e ngại khí thế của Sở Khuynh Nguyệt, đứng tại chỗ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mà đám tử sĩ của Sở Dịch, bởi vì tình trạng rối loạn, sớm đã mất đi kiểm soát. Cộng cả đám người An tể tướng mang tới, sau khi nghe được lời nói của Sở Khuynh Nguyệt, nghĩ chỉ cần nghe theo lời nàng thì sẽ có cơ hội giữ lại mạng mình, lúc này, hùng dũng tiến lên.

Hon mười người vây đến, An tể tướng cũng chỉ là Vũ Giai ngũ cấp, căn bản không phải là đối thủ của bọn họ.

Cho dù là dùng toàn bộ sức lực, nhưng cũng chỉ né tránh được một lát, hắn liền lạc vào thế hạ phong.

“A!!!” Có người dẫn đầu đâm một đao vào bụng An tể tướng, hắn hô nhỏ ra tiếng.

Giờ khắc này, hắn hoàn toàn mất đi sức chiến đấu.

Hon mười người nhân cơ hội này, người trước vừa làm, người sau lại tiến lên, từng đao từng đao xẹt qua trên người An tể tướng.

Gió nhẹ nhàng thổi, bên trong sân viện, bầu không khí lúc này rất là quỷ dị. Trong không khí, tràn ngập mùi máu tươi vô tận.

An tể tướng ban đầu mặc áo xanh, bây giờ, đã biến thành khắp người toàn máu.

Nhóm Sát thủ mình, nhìn một màn trước mắt, nhanh chóng động dung* (thay đổi sắc mặt), trong lòng cũng sợ hãi. Thật may, bọn họ thận theo Âm Dạ Các, bằng không, chỉ sợ kết cục của bọn họ cũng sẽ không khá hơn An tể tướng chút nào đi.

An tể tướng ngã trên mặt đất, cuối cùng bị một đao thống khoái đâm thẳng vào trái tim, vì thế mới đi đời nhà ma...

Sở Khuynh Nguyệt đứng ở một bên, lạnh lùng nhìn tất cả những thứ này...

Môi mông lạnh lùng nâng---

Họ An, ngươi ngàn không nên vạn không nên, không nên dây vào ta! Bằng không, ngươi cũng sẽ không đến mức rơi vào kết cục như vậy!

An tể tướng chết, đám người kia rốt cục cũng nhẹ nhàng thở ra.

Có người lớn mật bước lên: “An tể tướng, hắn đã chết... Sở tiểu thư, chúng ta...”

“Các ngươi?” Sở Khuynh Nguyệt khẽ giương mày lên, cười có chút quỷ dị: “Yên tâm, vạn lượng hoàng kim, ta sẽ cho các ngươi.”

Nghe được lời này, đám người kia hưng hăng thở phào nhẹ nhõm, nhưng mà, vừa mới thở nhẹ một hơi, lại nghe được lời nói tiếp theo của Sở Khuynh Nguyệt: “Vạn lượng hoàng kim, liền giữ lại cho các ngươi xuống địa ngục từ từ hưởng dụng.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 72: Ta cũng có nhân tính.

Nói xong, một luồng lam quang nổi lên. Khí thế mãnh liệt, cắt qua giữa không trung.

Đám người kia mở to mắt, ý đồ thoát đi, nhưng khí thế của nàng quá mức mãnh liệt, bọn họ trốn cũng không thoát.

Lam quang bao phủ ở trên người bọn họ, trong khoảnh khắc, hoá thành dao nhỏ sắc bén, hướng về phía bọn họ bổ tới.

Đám người kia nhanh chóng mở to mắt hết cỡ, nhìn nữ tử hoàng y đứng cách đó không xa.

Tóc đen áo vàng, một nửa gương mặt trắng nõn, một nửa còn lại là một ấn ký màu đỏ thật lớn. Hơn nữa khí thế quanh thân của nàng quá sắc bén, mọi người chỉ cảm thấy trước mắt bọn họ giống như xuất hiện một ác quỷ tu la.

Lam quang hoá thành dao nhỏ, từ trên cổ bọn họ xẹt qua. Từng trận kêu thảm thiết nổi lên, chỉ trong chớp mắt, đám người kia hét xong thì đều gục hết trên đất...

Bốn phía, rốt cục cũng khôi phục lại về yên tĩnh.

Bên trong tiểu viện, cuối cùng chỉ còn lại tiếng nói lạnh thấu xương của Sở Khuynh Nguyệt: "Chủ tử của các người cũng đã chết, các người tất nhiên phải đi theo bọn họ."

Xoay người, phui phui tay, tầm mắt Sở Khuynh Nguyệt đảo qua nhóm người Sát thủ mình: "Trong vòng một canh giờ, dọn sạch hiện trường, ta không muốn lần sau đi ra đây nhìn thấy dấu vết gì."

Lời nói lạnh như băng, làm cho nhóm người Sát thủ mình cả kinh. Mọi người không dám phản kháng, đồng loạt đáp ứng.

Lúc này tận mắt nhìn thấy một màn giết người của Sở Khuynh Nguyệt, ai còn dám cãi lại mệnh lệnh của nàng? Lúc trước nói sơ dĩ bọn họ nghe theo điều khiển của Sở Khuynh Nguyệt, nguyên do là vì các chủ của Âm Dạ Các, nhưng hiện tại, bọn họ là thần phục từ đáy lòng...

Ngay lúc bọn họ định động thủ, liền nghe thấy Sở Khuynh Nguyệt như có điều đảm chiêu quay đầu lại: "Một lát đốt xuống cho bọn hắc tiên mã vạn lượng hoàng kim, không thì người ta lại nói là bốn cô nương không có nhân tính..."

Không có nhân tính...

Khoé môi mọi người đều co rút.

Giết người một hơi như vậy, đây còn gọi là có nhân tính sao?

Không nhìn phản ứng của mọi người, Sở Khuynh Nguyệt đi vào. Lúc đi ngang qua Cẩm Nhi đang còn bị vây trong trạng thái sững sờ, Sở Khuynh Nguyệt vỗ vỗ vai nàng: "Đi thôi---"

Cẩm Nhi rốt cục khôi phục lại tinh thần.

"Tiểu thư, sao lại thế này? Người đã đạt đến Vũ Giai lục cấp, ta vì sao không biết?"

"Đúng vậy... Phu nhân, ngày khi nào thì đến lục cấp a?" Âm Ảnh có chút buồn bực, hẳn là được chủ tử phái đi bảo hộ cộng thêm giám sát nàng, vậy mà ngay cả bản thân cũng đều không biết chuyện này.

Lại lần nữa nghe được tiếng gọi kia, bước chân Sở Khuynh Nguyệt hơi bị kiềm hãm. Quay đầu, Sở Khuynh Nguyệt nhíu mày cười khẽ: "Âm Ảnh, còn không phải là bởi vì thời gian trước cùng người tăng cường luyện tập mà đột phá sao, một lát nữa cùng ta luyện tiếp, không chừng sẽ còn tăng lên..."

Âm Ảnh nuốt một ngụm nước bọt, biết rõ sự tình không ổn.

"Thuộc hạ không dám, đúng rồi, chủ tử có việc tìm thuộc hạ, thuộc hạ cáo lui trước."

Nhìn tình cảnh Âm Ảnh vội vàng trốn đi, Cẩm Nhi có chút đảm chiêu mở miệng: "Tiểu thư, Âm Ảnh hình như rất sợ người."

Sở Khuynh Nguyệt nhíu mày, từ chối cho ý kiến.

Sở sao? Nàng hình như không có làm gì hắn đi, nhiều lắm cũng chỉ là tìm hắn đến giúp bản thân luyện tập chút thôi!

Lại nói đến Âm Ảnh, xoay người, muốn rời đi.

Buồn cười, hẳn làm sao dám tiếp tục ở lại chỗ này? Mấy ngày nay, hẳn thật đúng là ăn không ít khổ bởi tiểu cô nãi nãi này.

Mới đứng dậy liền muốn phi thân bay đi. Lại đụng phải một bóng dáng hắc bào.

Âm Ảnh ngẩng đầu lên, nhìn thấy người trước mắt, quá sợ hãi. Hắn cúi đầu: "Chủ... Chủ tử..."

"Ân? Ta tìm người chuyện gì?" Cung Dạ Tuyết nhíu mày, có chút trêu chọc hỏi.

Sau lưng Âm Ảnh thấm một tầng mồ hôi lạnh...

Thật đúng là năm xui tháng hạn a năm xui tháng hạn.”Ngạch... Chủ tử, thuộc hạ muốn đi báo có tình huống nơi này cho ngài biết...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Cung yến bùng nổ 1.

“Tặng người gì đó, người muốn lấy lại?” Sở Khuynh Nguyệt lạnh nhạt mở miệng.

“Sẽ không, người làm không sai.” Cung Dạ Tuyết cười khẽ.

Hắn làm sao không biết những chuyện sau lưng nàng đã làm, tỷ như điều động Sát thủ mình, tỷ như cùng Như Ý Phưởng lên lúc ký kết hiệp nghị.

Chỉ là, hắn không muốn quá nhiều sinh hoạt cá nhân của nàng.

Hắn biết, dựa theo tính tình của nàng, nàng nhất định sẽ không thích người khác nhìn ngó toàn bộ cuộc sống của mình.

“Nhớ kỹ, thu xếp đồ đạc quan trọng, chậm nhất là năm ngày, chúng ta liền rời đi. Trước khi đi, có lẽ sẽ lại tiến cung một lần, lúc này, Lạc Đế nhất định sẽ gây khó dễ.”

“Được, ta biết rồi.” Sở Khuynh Nguyệt hừ lạnh một tiếng. Không ngờ, Lạc Đế kia cũng không phải hạng tốt gì.

Bất quá, nàng sớm nên nghĩ tới, nếu không như thế, hắn làm sao từ hôn cho nàng, lại lần nữa từ hôn nàng cho một “Phế vật” để nhục nhã bọn họ?

“Người cũng đừng lo lắng, mọi chuyện có ta.” Cung Dạ Tuyết nhẹ xoa tóc nàng, nói.

Giờ phút này, trong giọng nói của hắn, tràn đầy nhu hòa.

Đáy lòng Sở Khuynh Nguyệt run lên, chỉ khẽ ngẩng đầu lên: “Ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào khi dễ.”

Cung Dạ Tuyết cũng chỉ nâng môi, từ chối cho ý kiến.

“Ta đi trước, nhớ chăm sóc cho bản thân thật tốt.”

“Đi đi, đi đi, ta cũng không muốn tiếp tục nhìn thấy tên ôn thần này.” Sở Khuynh Nguyệt phất phất tay.

Cung Dạ Tuyết nhíu mày: “Ôn thần, về sau người cũng sẽ theo ôn thần này ở cùng nhau cả đời.”

“Hừ~” Sở Khuynh Nguyệt quay đầu đi, cũng không nhìn về phía hắn: “Cầm Nhi, chúng ta đi.”

“A? Dạ.” Cầm Nhi rút cục hoà hoãn lại tinh thần, đi theo Sở Khuynh Nguyệt vào bên trong.

Lúc đi, nhìn không được nhìn Cung Dạ Tuyết thêm vài lần.

“Tiểu thư, cô gia đối với người thực ôn nhu.”

Bước chân Sở Khuynh Nguyệt dừng lại.

Nàng quay đầu nhìn Cầm Nhi, ánh mắt như muốn ăn thịt người.

Toàn thân Cầm Nhi run lên: “Làm sao vậy? Tiểu thư...”

Sở Khuynh Nguyệt cười: “Không có gì, chỉ là phát hiện người cùng Âm Ảnh thật đúng là xứng đôi.”

Về mặt Cầm Nhi tung quần: “Tiểu thư, có phải Cầm Nhi nói gì sai?”

“Đương nhiên không có, Cầm Nhi a, về sau ta sẽ nói giúp người nhiều thêm một chút, không bằng liền đem người gả cho Âm Ảnh đi.”

“Không cần, Cầm Nhi muốn cả đời đi theo tiểu thư!” Cầm Nhi vừa nghe Sở Khuynh Nguyệt muốn đem nàng gả cho người ta, trong lúc nhất thời gấp đến độ hai mắt đỏ lên: “Tiểu thư có phải vì đã có cô gia nên không còn cần đến Cầm Nhi nữa?”

Môi Sở Khuynh Nguyệt run rẩy...

Nàng trước kia thật đúng là không phát hiện, thì ra Cẩm Nhi lại có tiềm chất giống Âm Ảnh đến vậy...

Thời gian này, trên dưới Phong Lạc đều không thái bình.

Hộ quốc đại tướng quân Sở Dịch cùng An tể tướng, cùng nhau mất tích, liên tục hơn mười ngày, đều không tìm thấy bóng dáng, ai cũng không biết bọn họ rốt cuộc đã đi nơi nào.

Cho đến khi có người phát hiện ở phía sau núi biên thành Phong Lạc phát hiện thi thể của bọn họ, đã khiến cho Lạc Đế kinh hãi.

Đến cùng là ai? Lại có thể giết được Sở Dịch – Vũ Giai lục cấp!

Phái người đi tra xét, cũng không tra xét được gì. Giống như tất cả mọi chuyện chưa hề xảy ra, không tìm ra một chút dấu vết nào.

Lạc Đế tựa vào trên long ý, trên lưng chậm rãi thấm đượm một tầng mồ hôi lạnh.

Sở tướng quân là Vũ Giai lục cấp, người có thể đụng đến hắn, nhất định là thất cấp!

Cao thủ thất cấp đến Phong Lạc là có chuyện gì phải làm sao?

Lạc Đế không dám tiếp tục nghĩ nữa...

Chỉ là, mặc dù không thêm nghĩ nữa, nhưng liên tục mấy ngày nay, hắn vẫn lâm vào tình trạng mất ngủ...

Sáng sớm ngày hôm đó, Tây Trạch phái người đến, yêu cầu đón con tinh trở về.

Lạc Đế đối với chuyện Tây Trạch mang phế vật kia về cũng không có ý tưởng gì, bàn tay to vung lên, liền đáp ứng thỉnh cầu của bọn họ.

Cung Dạ Tuyệt chào từ biệt với hắn, cũng đưa ra thỉnh cầu muốn mang Sở Khuynh Nguyệt cùng về---

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Cung yến bùng nổ 2.

Nghe được ý muốn của Cung Dạ Tuyệt, Lạc Đế cũng đáp ứng.

Nhưng đó cũng nằm trong dự liệu của Cung Dạ Tuyệt, trước khi đi, cũng được triệu vào cung lần cuối.

.....

Hôm nay, Sở Khuynh Nguyệt mặc xiêm y màu hồng.

Y phục này là do nàng tự mình thiết kế, sáng nay do Như Ý Phưởng mang tới.

Trên mặt trang điểm tinh xảo, mạng che mặt cùng màu. Sở Khuynh Nguyệt được Cung Dạ Tuyệt phái người đánh xe ngựa đến đón đi.

Xe ngựa thông suốt một đường, rất nhanh, liền đến Hoàng cung.

Hoàng cung hôm nay cử hành cuộc yến hội này, là vì muốn đưa tiễn Cung Dạ Tuyệt, cũng nhân cơ hội này, những người có chút cân lượng trong triều cũng góp mặt.

Bởi vì có hôn ước, nên Cung Dạ Tuyệt cùng Sở Khuynh Nguyệt được xếp ngồi cùng nhau. Ngồi đối diện, là thái tử Da Luật Đình cùng công chúa Thiên Khái – Tô Mặc Vũ.

Lạc Đế nhìn những người phía dưới, trong mắt lộ ra vài tia sáng mang ý tứ hàm súc.

Thái tử Da Luật Đình, nhìn Sở Khuynh Nguyệt thật lâu, giống như muốn nhìn nàng cho đến tận xương tủy. Mà Tô Mặc Vũ, lại là phần hèn nhìn hai người đối diện.

Tóm lại, ánh mắt của mỗi người bọn họ đều không giống nhau.

“Lạc Đế, phải cảm tạ người những năm gần đây đã chiếu cố, ta kính người một ly.” Cung Dạ Tuyết, dẫn đầu đánh vỡ bầu không khí quý dị này.

Hôm nay Cung Dạ Tuyết không mang mặt nạ, trên gương mặt bởi vì hàng năm đeo mặt nạ không tiếp xúc với ánh nắng nên có vẻ hơi nhợt nhạt. Nhướm vài phần trắng bệnh, cũng vì cái dạng này, làm cho người ta cảm thấy hắn có chút suy nhược.

Một thân bạch y, đầu đầy tóc đen tùy ý bay theo gió, rõ ràng là nam tử suy yếu, giờ phút này nhìn qua lại đẹp như trích tiên.

Dù là Lạc Đế, cũng không khỏi tán thưởng vẻ tuấn mỹ của Cung Dạ Tuyết, nhưng chỉ đáng tiếc, hắn lại là một phế vật không thể tu luyện.

Bộ dạng đẹp mắt thì như thế nào? Không thể tu luyện, cũng chỉ là một bao cỏ.

Âm thầm trong mắt loé ra, cuối cùng, Lạc Đế cười ra tiếng: “Làm gì có, chiếu cố hoàng tử Tây Trạch, là điều dĩ nhiên.”

Nghe hắn nói như vậy, khoe môi Sở Khuynh Nguyệt nhẹ nhếch, Lạc Đế này, thật đúng là đồng dạng.

Những năm gần đây Cung Dạ Tuyết sống ở Phong Lạc, nàng vẫn có thể hiểu được vài phần. Nếu như Lạc Đế thật sự muốn chiếu cố hắn, sẽ không làm cho thanh danh của hắn ở bên ngoài khó nghe đến vậy, lúc trước cũng sẽ càng không đẩy hắn tứ hôn cho một xấu nữ lại phế vật là nàng.

“Bỏn vương kính Lạc Đế thêm một ly, cảm tạ Hoàng Thượng đã tứ hôn.” Lại rót đầy một ly rượu, Cung Dạ Tuyết lúc nhắc tới Sở Khuynh Nguyệt, trên mặt của hắn thậm chí còn nâng lên mấy phần ý cười.

Lạc Đế cười gượng hai tiếng: “Sở đại tiểu thư vốn là một nhân tài hiếm có, kính xin Tuyết Vương sau này đối xử tử tế với nàng.”

“Đó là tất nhiên.” Nói xong, Cung Dạ Tuyết đưa tay qua, trực tiếp ôm thắt lưng của Sở Khuynh Nguyệt: “Nuơng tử, người cũng kính Lạc Đế một ly đi, hắn chính là nguyệt lão của chúng ta, không có hắn, làm sao chúng ta có thể có được đoạn nhân duyên tốt đẹp này?”

Cung Dạ Tuyết ôm ấp nàng, vẻ mặt ái muội.

Sở Khuynh Nguyệt đen mặt, nàng vùng trộm vận dụng nội lực, ý đồ muốn tránh trư trảo*(tay heo, móng heo) của hắn, nhưng lại bị hắn dễ dàng hoá giải.

Không tiếp tục giãy dựa nữa, làm theo ý của hắn, kính rượu Lạc Đế.

Đối diện, Da Luật Đình nhìn Sở Khuynh Nguyệt, đáy mắt đều âm trầm. Lẫn trong ánh mắt, còn có vài phần ham muốn chiếm hữu.

Hắn gắp gạo nắm ly rượu, đầu ngón tay trở nên trắng, thậm chí còn muốn đem ly rượu bóp nát.

“Nha!” Ngay khi Sở Khuynh Nguyệt đứng lên, Tô Mặc Vũ ngồi đối diện bỗng kinh hô ra tiếng, nàng chỉ vào y phục trên người Sở Khuynh Nguyệt, bỗng nhiên nở nụ cười: “Y phục trên người Sở tiểu thư hình như là phong theo Như Ý Phưởng đi? Chỉ có y phục ở chỗ Như Ý Phưởng mới có thể thu thắt lưng như vậy, mà ta cũng chưa từng nhìn thấy qua bộ y phục này của người ở Như Ý Phưởng.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Cung yến bùng nổ 3.

Không sai, đây là quần áo của Như Ý Phưởng, hiện tại đã là vật tượng trưng cho kẻ có tiền. Toàn bộ nữ tử ở Phong Lạc đều lấy tiêu chí có thể sở hữu một bộ y phục của Như Ý Phưởng làm vinh dự.

Sau khi Như Ý Phưởng dần dần củng cố địa vị, Thẩm Nhạn Bạch liền y theo sách lược của Sở Khuynh Nguyệt. Ban đầu một kiểu quần áo sẽ bán mấy trăm bộ, sau đó chuyển thành một kiểu quần áo chỉ chế ra ba bộ.

Cũng bởi vì tình trạng này, nên các tộc phùng khác lại thừa dịp bắt chước theo.

Tô Mặc Vũ che miệng, cười khê nhìn Sở Khuynh Nguyệt. Khí điểm của nàng thật thịnh, hôm nay, nàng kiên quyết phải cười lên trên đầu bọn họ!

Đầu lông mày của Sở Khuynh Nguyệt nâng lên: “Công chúa thật thích nói giỡn, người chưa thấy qua chẳng lẽ liền đại biểu cho là không phải là y phục của Như Ý Phưởng?”

“Hừ, y phục của Như Ý Phưởng có tiền cũng khó mua được. Người hiện tại bắt quá cũng chỉ là một đứa bị Tướng quân phủ đuổi đi, làm sao còn có tiền mua y phục kia?”

Sở Khuynh Nguyệt cũng không cùng nàng nhiều lời, cùng kẻ nông cạn này nói chuyện, thật đúng là hạ thấp cấp bậc của nà!

Thấy Sở Khuynh Nguyệt không nể mặt mình như vậy, Tô Mặc Vũ phát cáu.

Hôm nay, trước mặt quần thần, nàng nhất định phải làm cho nàng ta bẽ mặt!

“Chắc chắn... Sở tiểu thư cùng Tuyệt Vương thật đúng là phu thê tình thâm a. Thật sự không biết Tuyệt Vương nghĩ như thế nào, lại nguyện ý cưới một xấu nữ làm vợ. Ta lúc trước cũng từng nghe nói qua, xấu nữ này thất trinh trước khi xuất giá, cũng vì như thế, nên Đình ca ca mới từ hôn nàng ta. Lược gãy rách, Tuyệt Vương cũng không sợ làm bản thân hổ thẹn sao!”

Lời vừa nói ra, không khí đại điện thuận thế thay đổi.

Chuyện này cũng là sự thật, trong lòng tất cả mọi người đều biết, nhưng cũng không dám đem sự tình là rõ. Mà hiện tại, Tô Mặc Vũ đem mọi chuyện bày ra trước bàn dân thiên hạ, mọi người phía dưới nhân cơ hội này đua nhau nghị luận.

Nhìn hiện trạng này, Tô Mặc Vũ cười lạnh, vẫn còn chưa vừa lòng, nàng tiếp tục nói: “Ai nha, ta lại quên mất, Tuyệt Vương của Tây Trạch vốn cũng chính là một phế vật mà thôi~ Ân, như vậy xem ra, hai người cũng rất xứng đôi.”

Mọi người nghị luận càng thêm kịch liệt. Lạc Đế ngồi ở trên chỗ cao nhất, cũng không có ý tứ ngăn cản, chỉ là mờ to mắt nhìn trò hay đang diễn ra này.

Cung Dạ Tuyệt từ lúc Tô Mặc Vũ nhắm vào Sở Khuynh Nguyệt gây chuyện, quanh thân liền phát ra hàn ý. Hắn liếc mắt nhìn Tô Mặc Vũ, trong mắt hiện lên sát ý.

Ánh mắt sắc bén kia, nhìn đến toàn thân Tô Mặc Vũ run lên.

Cũng trong khắc đó, Tô Mặc Vũ chỉ nghĩ là Cung Dạ Tuyệt có ý tứ chọc ghẹo nàng.

Nàng không phải là người dễ dàng thu liễm lại tính tình của mình, trừng mắt nhìn trở về: “Nhìn cái gì vậy? Phế vật! Ngươi nhìn ta, ta đều cảm thấy bẩn!”

Chỉ là, lời vừa nói xong, trước mắt hiện lên một bóng màu hồng.

Ngay sau đó, cổ của nàng, bị người ta nặng nề nắm chặt.

“Ngươi, xin lỗi.” Sở Khuynh Nguyệt phi thân bay lên, dừng ở trước mặt Tô Mặc Vũ. Nàng vươn tay, hung hăng bóp chặt cổ Tô Mặc Vũ.

Trong đôi mắt lạnh, đều tràn ngập hàn ý, dưới mạng che mặt, nhìn không rõ thần sắc của Sở Khuynh Nguyệt.

“Ngươi... Ngươi làm cái gì?” Bị bóp cổ, trên mặt Tô Mặc Vũ nhanh chóng hoảng sợ, sắc mặt, không biết là bởi vì buồn bực hay là vì khí huyết không thông, sớm đã trở nên trắng bệch.

Phía dưới, các đại thần đều ồ lên, Lạc Đế cũng chỉ hơi sững sờ. Một lát sau, hắn vẫy vẫy tay, ý bảo quần thần yên lặng. Tựa vào một bên ghế, giống như đang xem kịch vui, nhìn màn tiếp theo trước mắt.

“Ta nói... Xin lỗi...” Giọng nói của Sở Khuynh Nguyệt rất lạnh, giống như đoản đao, khiến cho những người ở đây đều cả kinh.

Nàng thật sự không thể nhịn nổi nữa, nàng vạn lần không ngờ tới, trong ngày thường Cung Dạ Tuyệt đúng là bị người khác trào phúng như vậy.

Trong một khắc nghe người khác gọi hắn là phế vật kia, Sở Khuynh Nguyệt thậm chí so với chuyện chính mình chịu nhục còn phần nộ hơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Cung yên bùng nổ 4.

“Không đó, hắn với ngươi vốn chính là như vậy, ta vì sao phải xin lỗi?” Tô Mặc Vũ không cam lòng giãy dụa. Nàng cho rằng, Sở Khuynh Nguyệt nhất định sẽ không dám động vào nàng, ít nhất là ở trước mặt mọi người, tuyệt đối sẽ không dám động vào nàng...

“Phải không? Công chúa hắn là biết hai tay ta đây đều dính đầy máu tươi, chắc công chúa đã nghe qua bên ngoài đồn đãi về ta rồi, chỉ sợ là đã biết chuyện ta đã giết Sở Lưu Ly cùng An Tuyết Cầm đi... Ngươi vẫn cảm thấy, ta sẽ không dám động vào ngươi sao?”

Vừa nói, lực đạo trong tay của nàng càng thêm buột chặt.

Sở Khuynh Nguyệt bây giờ, giống như tử thần giáng thế.

Trong đôi mắt lạnh lùng kia, tràn ngập giết chóc.

Tô Mặc Vũ cho tới nay không sợ trời không sợ đất, lúc này toàn thân lại hơi run run.

Nàng cầu cứu nhìn về phía Da Luật Đình, nhưng mà Da Luật Đình lại giống như cái gì cũng đều không nhìn thấy, chỉ tùy ý thưởng thức rượu trong chén--

Chuyện của Tô Mặc Vũ, liên quan gì đến hắn?

Lại nhìn về hướng Lạc Đế ngồi trên ghế cao, Lạc Đế cũng giống như không nhìn thấy---

Nếu như Tô Mặc Vũ thật sự chết ở nơi này, hắn liền thực sự mượn cớ này trực tiếp đánh chết Sở Khuynh Nguyệt.

Cuối cùng, Tô Mặc Vũ nhìn về phía triều thần, đám triều thần kia bởi vì hành động của Lạc Đế nên cũng không dám lên tiếng.

Toàn thân Tô Mặc Vũ càng run mạnh hơn, nàng chỉ cảm thấy hô hấp càng ngày càng khó khăn. Giờ khắc này, nàng rốt cuộc có lý do tin tưởng, nữ tử này, thật sự dám giết nàng!

Khẽ cắn răng, cuối cùng, Tô Mặc Vũ mở miệng: "Tốt, ta sẽ nói với người..."

Chỉ là lời còn chưa nói hết, lại bị Sở Khuynh Nguyệt cắt lời: "Không phải xin lỗi ta, mà là với hắn..."

Dứt lời, nàng đưa tay chỉ sang Cung Dạ Tuyết nơi đối diện.

Cung Dạ Tuyết ngoài ý muốn nhìn Sở Khuynh Nguyệt. Hắn không ngờ tới Sở Khuynh Nguyệt sẽ bởi vì hắn bị nhục nhã mà tức giận.

Đáy mắt, chậm rãi nhiễm lên mấy tia tiểu ý, lại mang theo vài tia trách cứ. Nhưng đến cùng, lại nòng đơm về sủng nịch.

Tô Mặc Vũ không dám nghĩ nhiều nữa, ánh mắt rung rung nhìn về phía Cung Dạ Tuyết: "Tuyệt Vương gia, ta... Ta vì lời nói vừa rồi của mình thành thật xin lỗi người."

Vừa nói xong, Sở Khuynh Nguyệt liền buông lỏng tay ra, cười lạnh: "Công chúa nếu sớm biết thức thời một chút, thì sẽ không phải chịu khổ rồi."

Nàng cười lạnh thu tay, lúc xoay người, như cố ý lơ đãng lộ ra dấu hiệu Như Ý Phưong trên ống tay áo của nàng, đến gần Tô Mặc Vũ, nàng nở nụ cười: "Công chúa hình như rất thích bộ y phục này của ta, tháng sau người có thể đi Như Ý Phưong nhìn thử, tháng sau hoặc là cuối tháng sau, Như Ý Phưong sẽ ra mắt y phục kiểu dáng này..."

Tô Mặc Vũ chỉ cảm thấy đầu "ông" một tiếng, trong đầu liền trống rỗng.

Nàng ngẩng đầu nhìn lên, nhìn Sở Khuynh Nguyệt, mặt cắt không còn giọt máu.

Nàng muốn nổi giận, nung mà, người xung quanh không một ai nguyện ý giúp nàng, chuyện này bảo sao nàng có thể phát nóng đây?

Cuối cùng, chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi nuốt buồn bực vào trong bụng.

Tô Mặc Vũ biết, hôm nay nàng ở tại Phong Lạc quốc này xem như đã hoàn toàn mất hết thể diện.

Nàng không cam lòng a! Không cam lòng!

Mười ngón tay bấu chặt vào trong lòng bàn tay, Tô Mặc Vũ nghiêng răng "kèn kẹt".

Trò khôi hài này, lợi dụng lời xin lỗi của Tô Mặc Vũ mà chấm dứt.

Lạc Đế có chút tiếc hận nhìn những việc phía dưới. Nếu như có thể, khiến cho Sở Khuynh Nguyệt giết chết Tô Mặc Vũ, điều đó cũng không tồi. Đến lúc đó, hắn có thể danh chính ngôn thuận đánh chết Sở Khuynh Nguyệt xem như chủ trì công đạo cho Thiên Khải quốc, Thiên Khải cũng sẽ không đến mức vì một công chúa mà gây chiến cùng Phong Lạc.

"Hoàng Thượng làm sao thờ dài vậy? Thế nào? Rất thất vọng?" Sở Khuynh Nguyệt đã nhận ra tiếng thờ dài kia của Lạc Đế. Nàng nâng đầu mày lên, trêu chọc nhìn về phía hắn, hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Cung yến bùng nổ 5.

Lạc Đế giật mình một cái, lại lần nữa nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, trên mặt lộ ra vài tia tiếc hận :”Trẫm là vì duyên tiếc hai người các ngươi. Các ngươi một người là con dân của Phong Lạc quốc ta, một người là người mà ta nhìn từ nhỏ đến lớn, trẫm làm sao không lưu luyến các ngươi được chứ?”

Lạc Đế làm bộ làm tịch ra dáng tiếc hận, dáng vẻ kia, làm cho Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết đều cảm thấy buồn nôn.

Nhưng cố nén, bọn họ vẫn bày ra một loại tư thái khác.

“Phải không?” Sở Khuynh Nguyệt nở nụ cười :”Không còn cách nào, hôn sự này, là do Hoàng Thượng tự mình ban cho nga. Đến lúc đó, chò đến lúc đại hôn của chúng ta, Hoàng Thượng nhất định phải đích thân đến chủ trì hôn lễ.”

Trong lời nói kia, rõ ràng là mang theo vài phần khiêu khích. Sắc mặt Lạc Đế trầm xuống, nhưng vẫn bất động thanh sắc nói :”Nếu như có cơ hội, trẫm tất nhiên sẽ đến.”

Sở Khuynh Nguyệt nhếch môi, từ chối trả lời. Nàng cho tới bây giờ đều là dạng người có thù tất báo, nàng còn nhớ rất rõ cảnh tượng ngày đó Lạc Đế phát động Sát thủ mình đuổi giết mình!

Ánh mắt nhẹ chuyển, tầm mắt nàng đột nhiên đảo qua nhóm quần thần, rồi sau đó tiếc hận mở miệng :”Đáng tiếc phụ thân đã đắc tội với Sát thủ mình, bằng không, hôm nay cũng sẽ có mặt ở đây.”

“Sát thủ mình?” Dù là Lạc Đế, cũng không khỏi kinh hô ra tiếng.

“Xem ra Hoàng Thượng cũng biết Sát thủ mình a, ta luôn cho rằng Hoàng Thượng ở lâu trong thâm cung, không quan tâm đến thế sự bên ngoài a.”

“Thời gian trước, Sát thủ mình không phải đã biến mất khỏi giang hồ sao?” Lạc Đế cảm thấy sự tình có chút kỳ quái.

“Chuyện này cũng không rõ, có lẽ là Sát thủ mình đắc tội với ai đó, rồi sau đó bị thôn tính, trên giang hồ chuyện như vậy không phải là rất bình thường sao. Bất quá, sau khi bị thôn tính, chỉ sợ tất cả giao dịch từ trước đến nay đều sẽ được phơi bày a, Hoàng Thượng ngại cảm thấy thế nào?”

Lạc Đế nghe lời này, mãnh liệt rung mình một cái, hần lại nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, nhưng cũng chỉ thấy trong mắt nàng đều là hàn ý. Sự lạnh lẽo kia, khiến hần nhìn đến ngẩn ra.

Sau lưng Lạc Đế âm thầm dân lên bất an, chớ không phải là nàng đã biết được cái gì rồi?

Chỉ trong một cái chớp mắt, Lạc Đế như đang ngồi trên giường đinh, cả người một chút cũng đều cảm thấy không thoải mái.

Có người trong đám đại thần nhìn thấy sắc mặt Lạc Đế thay đổi, trong lòng biết Hoàng Thượng đối với lời nói vừa rồi của Sở Khuynh Nguyệt trong lòng sinh ra bất mãn.

Cũng đúng, nào có người dám trực tiếp đối với Hoàng Thượng nói chuyện như vậy, thậm chí trong lời nói còn man theo mấy phần ý tứ khiêu khích.

Có đại thần thích vuốt mông ngựa*(nịnh bợ), ra vẻ giận dữ :”Lớn mật, dám đối với Hoàng Thượng nói chuyện như vậy! Ngươi còn muốn giữ mạng hay không!”

Ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt đảo qua, tầm mắt lảng liệng nương theo phương hướng âm thanh nhìn qua người vừa mới mở miệng, ánh mắt xẹt qua trên người hần.

Người nọ nàng còn nhớ, đó chính là trợ thủ đắc lực nhất ở bên cạnh Sở Dịch.

“Đây chắc là Lâm đại nhân.” Mày Sở Khuynh Nguyệt nhẹ nhàng nhướng lên.

“Đúng là hạ quan.”

“Hừ, ta nói chuyện với Hoàng Thượng, ngươi xía mồm vào làm gì? Hoàng Thượng có cho phép ngươi mở miệng sao? Ta nếu như lớn mật, vậy ngươi chẳng phải là càng thêm đại nghịch bất đạo? Làm trái ý chỉ của Thánh thượng?”

Lời nói thay trắng đổi đen này, làm cho vị Lâm đại nhân kia uất giận.

Hần không khỏi vươn tay, chỉ về hướng Sở Khuynh Nguyệt :”Yêu nữ này, dám ở trong này yêu ngôn hoặc chúng.” Dứt lời, hần lắc đầu, thờ dài thật sâu :”Sở tướng quân thật sự là đáng thương, một nhà của Sở tướng quân, chính là bị á yêu nữ này hại đến cửa nát nhà tan. Hoàng Thượng, yêu nữ này không thể giữ lại a, giữ nàng, cũng chính là giữ một tai họa, Hoàng Thượng vẫn là nên mau bắt ả lại, miễn cho ả...”

“A!!!” Lâm đại nhân kia còn chưa nói xong, liền kêu thảm một tiếng.

Chỗ yết hầu, có máu tươi phun ra, cả người trực tiếp ngã trên mặt đất.

“Thực ảm ỉ, bây giờ nhìn ngươi làm thế nào nói ầu nói tả nữa.” Sở Khuynh Nguyệt chắc lưỡi, ngẩng đầu, nàng lại lần nữa nhìn về phía Lạc Đế :”Hoàng Thượng, mới vừa rồi chúng ta còn chưa nói xong, nào, tiếp tục---“

Sắc mặt Lạc Đế sớm đã trở nên cực kỳ khó coi, tất cả đại thần phía dưới cũng đều biến sắc.

Nàng làm sao có thể giống như không có việc gì tiếp tục nói chuyện với Hoàng Thượng?

Mới vừa rồi, rõ ràng là trong lòng bàn tay bắn ra một chút ánh sáng màu lam...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Cung yến bùng nổ 6.

Đợi chút...

Ánh sáng màu lam...

Tất cả mọi người, đều mở to mắt lần nữa, đáy mắt không chỉ có sợ hãi, mà còn có kinh ngạc thật sâu.

Ánh sáng màu lam, đó chẳng phải là Vũ Giai lục cấp?

Mọi người chỉ cảm thấy như bị sét đánh trúng, kinh ngạc cũng sợ ngồi ở tại chỗ.

Vũ Giai lục cấp mười mấy tuổi, thực con mẹ nó rất biến thái a!

Lần này, mọi người còn muốn mở miệng đòi lại công bằng cho Lâm đại nhân, liền đồng loạt ngậm miệng.

Bọn họ biết, nữ tử trước mắt này, thực sự có tư cách kiêu ngạo như vậy.

Ở một đại lục dùng võ vi tôn này, thực lực chính là tiền vốn!

Ai có thực lực, người đó liền có thể hoành hành ngang ngược!

Một bên, sắc mặt Lạc Đế xanh mét, hần vạn lần không ngờ tới Sở Khuynh Nguyệt lại không nể mặt hần như vậy. Cứ tự nhiên giết người trước mặt hần như vậy, hần phần nộ, nhưng cũng không dám tự tiện làm chủ.

Nếu như nàng còn là Vũ Giai ngũ cấp, hần còn có thể tìm người đến đối kháng với nàng, nhưng mà, hiện tại rõ ràng là nàng đã đạt đến Vũ Giai lục cấp.

Toàn bộ Phong Lạc, Vũ Giai lục cấp chỉ có Sở Dịch. Mà hiện tại, Sở Dịch đã bị người giết chết...

Nghĩ đến đây, sắc mặt Lạc Đế cực kỳ khó coi.

Tô Mặc Vũ mới vừa rồi xém chết, rốt cục cũng hồi phục lại tinh thần. Sau khi lấy lại tinh thần, chỉ nhìn thấy quần thần kinh ngạc nhìn Sở Khuynh Nguyệt, mà sắc mặt của Lạc Đế, cũng cực kỳ khó coi.

Lại nhìn về phía Lâm đại nhân nằm gục dưới đất. Tô Mặc Vũ chỉ cho rằng Sở Khuynh Nguyệt đã đắc tội Lạc Đế, cảm thấy muốn bao nhiêu sáng khoái thì có bấy nhiêu sáng khoái.

Nàng dĩ nhiên biết ở trước mặt Hoàng Thượng giết người thì đã phạm phải tội gì.

Lúc này đây, nàng cũng không dám cùng Sở Khuynh Nguyệt trực tiếp đối đầu. Chỉ hơi run rẩy đứng lên, đưa tay chỉ về phía Sở Khuynh Nguyệt: "Sở tiểu thư, người... Người lại dám giết người, người chẳng lẽ không biết đây là tội chết sao? Còn nữa, Sở tiểu thư, từ đầu đến cuối, người đều không có hành lễ với Hoàng Thượng, đáng về này của người, rõ ràng chính là dĩ hạ phạm thượng."

Lạc Đế nhìn thấy vậy, sắc mặt càng thêm khó coi.

Tội chết? Không sai, thật sự là tội chết. Nhưng mà, toàn bộ Phong Lạc, căn bản không ai có thể động vào nàng.

Ban đầu còn muốn hàm hồ cho qua chuyện, cứu vãn thể diện của hoàng thất, không nghĩ tới Tô Mặc Vũ này lại bỗng nhiên chọc đúng vào trọng điểm.

Nếu như hôm nay hần không áp dụng trò thi thố gì đó, như vậy, chỉ sợ việc này truyền ra, Lạc Đế hần chỉ sợ sẽ bị người nhạo báng.

Mà chuyện Sở Khuynh Nguyệt không hành lễ được gọi là dĩ hạ phạm thượng, đây căn bản chính là không thể nào!

Ở trên phiên đại lục này, có một quy tắc, người đạt đến Vũ Giai lục cấp đã là người ngoại tộc, có thể miễn hết tất cả triều bái, cho dù là gặp được Hoàng

Đề cũng đều không cần hành lễ.

Trên trán Lạc Đế, chậm rãi có mồ hôi lạnh thấm ra, hai tay, gắt gao túm chặt thành ghế tựa, giống như muốn đem thành ghế bóp nát.

Hắn phần hận nhìn Tô Mặc Vũ, thâm than nàng ta được việc thì ít bại sự thì có thừa.

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng đảo mắt qua Tô Mặc Vũ :”Xem ra công chúa đối với luật pháp của Phong Lạc thật sự rất tinh thông, như vậy, không bằng công chúa tự nhìn lại bản thân mình, xem thử ngươi đã phạm vào bao nhiêu tội đáng chết!”

“Ngươi... Ngươi khinh người quá đáng! Sở Khuynh Nguyệt, đừng tưởng rằng ngươi là Vũ Giai cao thủ thì ta sẽ sợ ngươi! Ngươi...”

Tô Mặc Vũ nhất thời kích động, suýt nữa còn nói ra những lời không nên nói. Đúng vào lúc này, Da Luật Đình đột nhiên cắt ngang lời nàng :”Tô Mặc Vũ, đủ rồi!”

Da Luật Đình luôn luôn âm thầm quan sát Sở Khuynh Nguyệt, cho đến lúc này, hắn mới nặng nề thở dài.

Thì ra, ai cũng chưa từng có thể nhìn rõ nàng.

Nữ tử này, tàn nhẫn vô cùng, giết người không chớp mắt. Nếu ai phạm vào nàng, tất nhiên sẽ không có kết cục tốt, Lâm đại nhân kia, đó chính là một ví dụ tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Cung yên bùng nổ 7.

Nhưng mà, dù vậy, hắn cũng vẫn muốn có được nàng!

Nữ tử này, đã thành công khiêu chiến điểm yếu của hắn rồi.

Da Luật Đình hẳn chính là đương kim thái tử, có dạng nữ nhân nào mà không thể chiếm được? Mà nữ tử này, lại năm lần bảy lượt không nhìn đến hắn, thậm chí còn hoàn toàn không để hắn vào trong mắt.

Thần sắc Da Luật Đình không ngừng thay đổi, hắn chăm chú nhìn Sở Khuynh Nguyệt, trong mắt ẩn chứa ý tứ gì đó.

Mới vừa rồi bị Da Luật Đình rống lớn một tiếng, mặt Tô Mặc Vũ tràn đầy uỷ khuất :”Đình ca ca, rõ ràng chính là nàng ta quá đáng!”

Sắc mặt Da Luật Đình, quả nhiên từ từ khôi phục lại :”Được rồi, ngươi ngồi xuống trước đã, có chuyện gì, chờ sau khi kết thúc yến hội thì nói tiếp.”

Da Luật Đình khó có lúc ăn nói ôn nhu như vậy, khiến cho Tô Mặc Vũ cuối cùng cũng yên tĩnh lại.

Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyệt liếc mắt nhìn nhau, trong mắt hai người, đồng loạt hiện lên trên tức.

Da Luật Đình này, cũng không phải là kẻ dễ bắt nạt, hắn bỗng nhiên thay đổi, không phải chứng tỏ sự tình có quý quái?

Như vậy, bọn họ liền ngóng mắt chờ đợi, nhìn thử hắn đến cùng là muốn làm cái gì?

Da Luật Đình rót thêm một ly rượu, đi tới trước mặt Sở Khuynh Nguyệt :”Dù sao cũng đã từng quen biết, hơn nữa ngươi còn đã cứu mạng ta, ly rượu này, ta kính ngươi.”

Sở Khuynh Nguyệt nhũ mào, thuận thế đón lấy ly rượu :”Thái tử khách khí rồi!”

Lúc ly rượu nâng đến gần đôi môi đỏ mọng, khoảng khắc kia, dưới đáy mắt nàng, xẹt qua một tia sát ý.

Tốt! Giới cho tên Da Luật Đình này, dám ở trong ly rượu của nàng, hạ mị hoan tán*(chắc mọi người đều biết a)! Thực cho rằng nàng không biết gì đi!

Cánh môi đỏ mọng khẽ mở, thời điểm Sở Khuynh Nguyệt sắp uống rượu, đột nhiên ngừng lại, ở một bên lấy qua một ly rượu khác đưa cho Da Luật Đình :”Thái tử điện hạ, ta cũng kính ngươi, kính ngươi đã giải trừ hôn ước giữa chúng ta, như thế mới giúp cho ta tìm được hạnh phúc chân chính thuộc về ta.”

Da Luật Đình ngẩn ra.

Chính trong thời khắc kia, một thứ bột phấn quý dị từ trong tay Sở Khuynh Nguyệt bay ra. Rồi sau đó theo không khí phát qua ly rượu kính cho Da Luật

Đình.

Ý cười nơi khoé môi Sở Khuynh Nguyệt càng thêm sâu, nàng cầm lấy ly rượu của mình, uống một hơi cạn sạch.

Đến tận lúc này, Dạ Luật Đình mới nở nụ cười, uống hết ly rượu Sở Khuynh Nguyệt đưa cho hắn.

“Khuynh Nguyệt, lát nữa yến hội kết thúc, có thể cùng ta ra ngoài đi dạo được không? Có đôi lời, ta muốn nói riêng với ngươi, yên tâm, ta sẽ không làm gì, dù sao chúng ta cũng từng là bằng hữu.”

Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục cười: “Được.”

Trong bụng, cũng ngầm đem Dạ Luật Đình phi nhỏ không thôi.

Bạn tốt? Nàng quả thật không nhớ bản thân có một người bạn tốt như vậy!

Bất quá, nếu đã mời nàng nhìn tuồng hay, nàng làm sao có thể không đi được chứ?

Giờ phút này, tâm tình Dạ Luật Đình cực tốt, chờ đến lúc hắn ngồi lại chỗ của mình, trên mặt còn lộ mấy phần ý cười.

Mà Sở Khuynh Nguyệt cũng chỉ liếc mắt nhìn nhau với Cung Dạ Tuyết, khoé môi hai người, đều lộ ra độ cong quỷ dị.

....

Cuộc yến hội này rốt cuộc cũng trong sự lo lắng đề phòng của mọi người mà trôi qua. Bất quá, Hoàng đế còn chưa tuyên bố tan yến, mọi người liền thấp thóm ngòai ở tại chỗ.

Tô Mặc Vũ trừng mắt nhìn Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết, âm thầm thề, một ngày nào đó, nàng chắc chắn sẽ một lần đòi lại hết si diện.

Thái tử rời đi trước, trước khi đi, cũng mang theo Sở Khuynh Nguyệt đi cung.

Tô Mặc Vũ đã sớm phát hiện thái tử đối với Sở Khuynh Nguyệt có tình cảm khác, thấy hai người cùng lúc rời đi, liền lén lút đi theo ở phía sau.

Lạc Đế tê liệt ngã ngồi ở một bên, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Không biết đã qua bao lâu, bên ngoài, đột nhiên truyền đến từng trận hô hoán: “Hoàng... Hoàng Thượng, ra... Đã xảy ra chuyện...”

“Đã xảy ra chuyện gì?” Lạc Đế vốn dĩ đã rất phiền lòng, lúc này lại nghe được có người thở hổn hển hô to, càng mất kiên nhẫn hỏi.

“Ở ngự hoa viên, đã xảy ra chuyện---”

Thấy sắc mặt sốt ruột kia của tiểu thái giám, Lạc Đế cũng chỉ đành đứng dậy đi tìm hiểu sự tình.

“Đến cùng là đã xảy ra chuyện lớn gì, dẫn ta đi nhìn.”

Đi lên, Lạc Đế nghĩ rằng, chuyện này có lẽ là cơ hội giảm bớt bầu không khí áp bách này, liền dẫn theo chúng đại đi tìm hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Cung yến bùng nổ 8.

Ngự hoa viên, là một chỗ khó có được yên tĩnh trong ở hoàng cung.

Hồ nước trong xanh, gió mát ẩm nồng, lang cang hành lang màu đỏ*(ai biết dịch sao chỉ ta, ta dốt tà), hành lang gấp khúc, bích thụ quỳnh hoa, cảnh tượng rất là mê người.

Tiểu thái giám kia dẫn Lạc Đế đi vào Ngự hoa viên, chỉ vào bên trong, áp ứng nói: “Hoàng Thượng... Ở bên trong...”

Đáy lòng Lạc Đế tràn đầy nghi hoặc: “Rốt cuộc là chuyện gì, lại kích động như vậy?”

Trên mặt của tiểu thái giám lộ vẻ khó xử, áp ứng nói không nên lời.

Lạc Đế thấy vậy, hừ nhẹ một tiếng, cùng nhóm đại thần, tiến lên phía trước.

Ở bên trong một bụi lùm cách đó không xa, hình như có âm thanh quái dị truyền đến, hơn nữa âm thanh này, nghe vào tai giống như là một nam một nữ...

Âm thanh như vậy, Lạc Đế đã quá quen thuộc, sắc mặt của hắn âm trầm, vừa định mở miệng, phía sau đã có đại thần “Cư tử” nhanh chóng phản ứng.

“Hoàng Thượng, cần thận có thích khách!”

Dứt lời, người nọ nhảy lên, vung tay lên, trong lòng bàn tay có ánh sáng màu vàng vọt ra.

Ánh sáng hoá thành lưỡi đao, đem lùm cây kia cắt không còn một mảnh, cho đến khi lộ ra cảnh tượng bên trong.

Cảnh tượng bên trong, khiến cho tất cả mọi người đều đồng loạt cả kinh...

Đó là một nam một nữ quần áo xốc xếch, hai chân trắng nõn của nữ tử gắt gao quấn quanh vòng eo của nam tử, đầu nàng chôn ở trong ngực nam tử.

Nam tử đưa lưng về phía mọi người, làm cho mọi người không thấy rõ dáng vẻ của hắn, chỉ có thể nhìn thấy lưng của hắn.

Hiện tại là ban ngày, hơn nữa còn là ở trong Hoàng cung. Đôi nam nữ này lại lớn mật đến mức ở trong Ngự hoa viên này làm ra việc cầu thả như vậy, Lạc Đế giận dữ.

“Làm càn! Các ngươi đang làm cái gì!”

Một tiếng quát lớn này, còn xen lẫn mấy tầng lực đạo của Lạc Đế.

Hai người trên mặt đất, lúc này mới hơi khôi phục lại tinh thần.

Mày nam tử hơi nhăn lại, quay đầu, khi thấy được gương mặt phẫn nộ kia, mới hoàn toàn khôi phục lại tinh thần...

“Phụ... Phụ hoàng...”

Sắc mặt Lạc Đế xanh mét: “Thứ vô liêm sỉ này, đây là đang làm cái gì?”

Không sai, nam tử này, chính là thái tử Da Luật Đình!

Đáy mắt Da Luật Đình hiện lên vài phần biến hoá kỳ lạ, rồi sau đó mở miệng: “Phụ hoàng, chúng ta là do kim lòng không đậu, ngài làm chủ hạ chỉ cho nhi thần cười nằng đi...”

Mọi người đều ồ lên, chẳng ai có thể ngờ thái tử lại hoang đường như vậy.

“Hay! Hay cho một câu kim lòng không đậu!” Lạc Đế tức giận đến mức há to mồm thờ từng ngum từng ngum.

Ban ngày hoang dã, lại còn dám ở bên trong Ngự hoa viên trước mặt mọi người như vậy, điều này làm cho mặt mũi của hắn toàn bộ bị dẫm nát rồi!

“Mong rằng phụ hoàng thành toàn!” Da Luật Đình tiếp tục mở miệng.

Nữ tử ở phía sau hắn, sau khi nghe được lời nói của Da Luật Đình, cực kỳ cảm động. Một tay của nàng nhanh chóng điều chỉnh y phục của mình, tay còn lại thì, từ phía sau ôm lấy Da Luật Đình...

“Đình ca ca, thì ra huynh đối với ta có tâm tư như vậy, ta từ trước đến nay đều hiểu lầm huynh rồi.”

Giọng nói này...

Thân thể Da Luật Đình mạnh mẽ run lên, đang muốn quay đầu nhìn đến kểu quả. Cách đó không xa, lại truyền đến một giọng nói thanh thúy.

“Di, mọi người đều ở trong này à?”

Da Luật Đình sau khi nghe thấy giọng nói kia, cả người giống như bị sét đánh phải, hoàn toàn kinh ngạc sững sờ đứng tại chỗ.

Hắn trừng lớn mắt, ánh mắt đại ra nhìn người đang đi tới.

Người đi tới mặc hồng y tinh xảo, dáng người lượn lờ, mạng che mặt màu hồng kia theo gió hơi bay lên. Bên ngoài mạng che mặt, đôi mắt hữu thần kia, giờ phút này mang theo vài phần kinh ngạc.

“Mọi người cũng đến Ngự Hoa viên này tham quan sao? Di? Hoàng thượng, sắc mặt ngài làm sao vậy?” Sở Khuynh Nguyệt nghi hoặc hỏi, tầm mắt lại vờn quanh, đột nhiên, nàng bật kín mắt, xoay người: “Trời ạ, kia không phải là thái tử điện hạ sao?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 81: Cung yến bùng nổ 9.

“Thái tử điện hạ dù khẩn cấp thế nào, cũng không thể ở bên trong Ngự hoa viên như vậy a...” Sở Khuynh Nguyệt nói tiếp :”Ngươi xem, hiện tại mọi người đều nhìn thấy, thật rất mất mặt a...”

Giọng nói gần từng tiếng kia, giống như kinh lôi oanh liệt, nện ở trên người Da Luật Đình.

Da Luật Đình chỉ cảm thấy khí huyết đang dâng lên, hần cuối cùng cũng biết mình đã bị sắp đặt!

Xoay người về phía sau, hần nhìn nữ tử đang ôm lấy mình, liền nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc của Tô Mặc Vũ.

Tô Mặc Vũ nhẹ nhàng từ từ nhắm hai mắt, khoe môi hơi giương lên, trên mặt như có tia đỏ ửng, tựa hồ còn đang đắm chìm trong lời nói vừa rồi của Da Luật Đình.

Giờ khắc này, Da Luật Đình tức giận, từ trước đến nay đều chưa có tức giận như lúc này.

Có thể là đã nhận ra sự tức giận của Da Luật Đình, Tô Mặc Vũ chậm rãi mở mắt, chống lại ánh mắt lạnh như băng của Da Luật Đình.

“Đình ca ca... Huynh...”

“Cút...” Cánh môi mỏng của Da Luật Đình khẽ mở, phun ra một chữ này.

Tô Mặc Vũ kinh ngạc, hình như có chút không hiểu vì sao Da Luật Đình đột nhiên lại thay đổi :”Đình ca ca, huynh vừa rồi không phải đã nói là nguyện ý cưới ta sao? Chuyện gì vậy? Có phải ta đã làm sai chuyện gì rồi?”

Tô Mặc Vũ vừa nói, vừa vươn tay ôm Da Luật Đình càng chặt hơn.

Tầm mắt của nàng đảo qua phía môi người, trên mặt dấy lên một trận nóng bừng. Nhưng nghĩ tới những lời vừa rồi của Da Luật Đình, lại lần nữa nở nụ cười.

Mặt gắt gao dán vào ngực Da Luật Đình, Tô Mặc Vũ cười :”Đình ca ca, huynh vừa rồi còn nói là luôn luôn muốn cưới được ta, ta còn tưởng rằng huynh là đang nói gạt ta...”

Da Luật Đình rút cuộc ức chế khôn được cảm giác phẫn hận, lửa giận ngập trời dâng lên, quanh thân của hần, tản ra ánh sáng màu lục.

Đột nhiên hần giơ tay lên, một chương, hung hăng đánh may Tô Mặc Vũ.

Một chương này, hần cơ hồ đã dùng hết toàn bộ sức lực. Thân thể Tô Mặc Vũ, giống như điều đứt dây, hướng cách đó không xa bay đi.

“Phanh!” Một tiếng nổ, thân thể Tô Mặc Vũ, thẳng tắp văng lên hòn núi già.

Nàng ngã lộn xuống đất, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, môi đỏ mọng khẽ nứt, hình như đang muốn nói gì đó, nhưng cái gì cũng nói không được, trực tiếp mất mạng.

Thình lình xảy ra biến cố, khiến cho những người ở đây đều cả kinh.

Sắc mặt của Lạc Đế, khó coi đến cực điểm. Thái tử Phong Lạc đánh chết công chúa Thiên Khai, nếu như chuyện này truyền đến Thiên Khai, chỉ sợ sẽ khiến cho hai quốc gia phân tranh a!

Da Luật Đình mặc kệ bọn họ, liền vung tay lên, thoáng chốc, y phục tán loạn trên đất đều bay lên trên người.

Hần đứng dậy, chậm rãi đi ra ngoài.

Lúc đi ngang qua bên người Sở Khuynh Nguyệt, hần hơi dừng bước chân, cơ hồ là từ trong kẽ răng, Da Luật Đình thốt ra mấy từ :”Ngươi vừa lòng?”

Sở Khuynh Nguyệt nhún nhún vai, có chút tiếc hận trả lời :”Ta làm sao có thể vừa lòng chứ? Người nên vừa lòng có lẽ là thái tử đi... Bất quá, thái tử điện hạ thật đúng là nhẫn tâm, dù sao, nữ nhân kia cũng từng cùng ngươi má ắp vai kề.”

Da Luật Đình hí hửng, trong mắt đều là sự hung ác nham hiểm. Hần nhìn chăm chăm Sở Khuynh Nguyệt, tựa hồ muốn đem nàng xé thành từng mảnh :”Quả nhiên là mưu kế rất khá!”

Đến bây giờ hắn còn không biết là Sở Khuynh Nguyệt lúc này ở trong của hắn động tay động chân, vậy hắn liền quả thật là đưa ngốc mà!

“Đúng vậy, chẳng qua là gây ông đập lưng ông thôi!”

“Sở Khuynh Nguyệt, lần này cứ xem là ta thua ở trên tay ngươi, thế nhưng không có nghĩa là ngày sau ta vẫn bại dưới tay ngươi.” Khoé môi Da Luật Đình gọi lên một độ cong quý dị: “Bản thái tử muốn cái gì, nhất định sẽ đạt được, nếu như không chiếm được, vậy chỉ có thể... Huy diệt.”

Dứt lời, cũng không nói thêm gì nữa, trực tiếp đi ra bên ngoài.

Tại chỗ, Sở Khuynh Nguyệt hừ lạnh một tiếng.

Huy diệt? Vậy còn xem hắn có bản lĩnh huy diệt nàng trước đi rồi hẵng nói!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Cung yến bùng nổ 10.

Lạc Đế đứng ở một bên, sắc mặt xanh mét.

Đám đại thần phía sau, cả đám đều cố gắng nén cười, chẳng ai nghĩ tới thái tử điện hạ lại xằng bậy như vậy.

Nhưng bất luận như thế nào, bọn họ vẫn không dám đem vui sướng khi người khác gặp họa trưng ra trên mặt được.

Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu Phong Lạc phu thê tình thâm, chỉ sinh ra có một trai một gái, đó là Da Luật Đình cùng Khả Nhi. Nói cách khác, mặc kệ là xảy ra chuyện gì, tương lai kế thừa đống thống, chỉ có Da Luật Đình.

Lạc Đế từ từ nhắm hai mắt, hai tay gút gao nắm lại thành nắm. Thật lâu sau, hắn mới mở mắt ra: “Thôi, đều về hết đi, việc hôm nay, trăm hy vọng sẽ không để lộ ra dù chỉ là nửa phần, bằng không...”

Sảng giọng, tầm mắt đảo qua đám người có liên quan, mọi người đều rùng mình.

.....

Yến hội rốt cuộc kết thúc, tâm tư của mọi người đều không giống nhau.

Hôm nay Lạc Đế đã nhận lấy đả kích quá lớn, trước khi yến hội kết thúc, liền xin được cáo lui trước.

Phía dưới, chúng thần cùng nhau nghị luận.

Bên ngoài nhóm quần thần, Cung Dạ Tuyết cùng Sở Khuynh Nguyệt đứng đối diện.

Nghĩ lại vừa rồi nhìn thấy tình cảnh đó, khoé môi Cung Dạ Tuyết run rẩy: “Nữ nhân, nói cho ta biết, làm sao ngươi có thể dẫn dụ hai cái trứng thối kia đến cùng một chỗ?”

Trong mắt Sở Khuynh Nguyệt hiện lên vài phần lãnh ý. Chợt, ngẩng đầu lên, trêu chọc mở miệng: “Ngươi không biết là, hai người bọn họ rất xứng đôi?”

Mày Cung Dạ Tuyết khẽ nhú, cũng là giọng điệu không sợ chọc người khác tức chết: “Ân, quả thật rất xứng, tiện xứng cầu, thiên trường địa cửu.”

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt co rút.

Nhìn về phía Cung Dạ Tuyết, cũng chỉ thấy hắn vẻ mặt lạnh nhạt, giống như người nói những lời vừa rồi không phải là hắn.

Lúc này, Cung Dạ Tuyết không mang mặt nạ, ngũ quan tuấn đạt, gương mặt trắng nõn. Đôi mắt thâm thúy kia, rõ ràng là một người tuyệt đại tào nhả như vậy, lại cố ý dựa vào sự nguy trang để sống qua ngày.

Đáy lòng Sở Khuynh Nguyệt tê rần.

Dưới mạng che mặt, thấy không rõ dung mạo của Sở Khuynh Nguyệt, chỉ nghe nàng than nhẹ thành tiếng: “Kỳ thực, ngươi không mang mặt nạ cũng không có việc gì, cần gì phải luôn che giấu bản thân như vậy chứ? Sống trong sự nguy trang như vậy, rất mệt.”

Hắn vốn là cường giả*(người mạnh mẽ), hà tất gì lại muốn dùng thân phận yếu nhất để sống, suốt ngày nhận lấy xem thường cùng châm chọc của người khác.

Cánh ngò của hắn, càng làm cho nàng liên tưởng đến chính bản thân mình.

Giống như, thân thể này của nàng, cũng từng dựa vào vỏ bọc để sống. Lúc trước rõ ràng là Vũ Giai ngũ cấp, lại cố ý nguy trang thành một phế vật vô dụng.

Nàng cũng từng muốn miệt mài theo đuổi nguyên nhân cụ thể việc làm này của nguyên bản*(SKN trước), chỉ là phần trí nhớ kia đã sớm không còn. Hơn nữa những lúc nàng muốn miệt mài theo đuổi nó, ở chỗ sâu nhất trong linh hồn nàng, giống như có thứ gì đó bóp chặt làm cho nàng cảm giác hít thở không thông.

Sắc mặt Cung Dạ Tuyết ngưng trọng, hắn cười khẽ lắc đầu :”Ngươi không hiểu.”

“Vậy ngươi nói nguyên nhân cho ta biết đi. Ngươi đã điều tra ta cẩn thận như vậy, ta rốt cuộc cũng nên hiểu biết về ngươi rồi.” Sở Khuynh Nguyệt phát hiện, kỳ thực, nàng một chút cũng không biết gì về nam nhân này.

Khoé môi Cung Dạ Tuyết hơi hơi lên, hắn khẽ cười một tiếng. Rồi sau đó vươn tay, chậm rãi vuốt ve sợi tóc của Sở Khuynh Nguyệt :”Về sau ngươi sẽ biết hết tất cả. Được rồi, trở về thu xếp hành lý, ba ngày sau, chúng ta sẽ rời khỏi nơi này.”

“Ba ngày? Nhanh như vậy?” Sở Khuynh Nguyệt kinh ngạc, vạn lần cũng không hề nghĩ tới sẽ đột nhiên rời đi như vậy.

Cánh môi mỏng của Cung Dạ Tuyết nâng lên, trên khuôn mặt trắng nõn kia, giờ phút này hàm chứa ngàn vạn tạo nãi.

Hắn đến gần Sở Khuynh Nguyệt, cười nói :”Không phải muốn nhanh chóng trở về là vì, sớm ngày cùng ngươi cử hành hôn lễ, ta đây không phải là sợ ngươi sốt ruột chờ đợi hay sao?”

“Sốt ruột chờ đợi?” Sở Khuynh Nguyệt nhướn mày :”Yên tâm, ta không vội, cho dù là chờ mười năm hay hai mươi năm, ta cũng vui lòng...”

“Mười năm hai mươi năm a... Tốt lắm, ta cũng sẽ chậm rãi chờ ngươi.” Cung Dạ Tuyết hơi mỉm cười, không chút để ý trả lời.

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu lên, nhìn hắn, đáy lòng, dần dần có gì đó đang biến hoá...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Trở về Tây Trạch.

Ba ngày sau, trời xanh mây trắng.

Hôm nay, là ngày khởi hành đi đến Tây Trạch.

Hai mấy ngày gần đây, trên dưới Phong Lạc đều bàn tán xôn xao, ai ai cũng đều biết Sở đại tiểu thư đột nhiên nổi danh phải gả đi Tây Trạch.

Đáy lòng mọi người đều cảm thán---

Xấu nữ kết hợp với phế vật, đây thật sự là tuyệt phối!

...

Trong núi rừng cỏ cây tươi tốt, một chiếc xe ngựa chậm rãi đi về phía tây.

Trời đã đầu thu, gió thổi qua, có lá cây rơi xuống đất, trong rừng núi, âm thanh lá cây theo gió thổi rì rào.

Sở Khuynh Nguyệt ngồi ở một bên nhắm mắt dưỡng thần, đối diện, là Cung Dạ Tuyết.

Đột nhiên, trong không khí truyền đến một hơi thở khác thường.

Xe ngựa ban đầu còn đang đi về phía trước, lúc này bỗng nhiên ngừng lại.

“Vì sao đột nhiên ngừng lại?” Cẩm Nhi cùng Âm Ảnh ngồi ở phía trước xe ngựa kinh ngạc hỏi.

Vừa dứt lời, theo giữa không trung, có mấy bóng đen, đồng loạt rơi xuống.

Cẩm Nhi nhìn đám thích khách không mời mà tới này, sợ tới mức lui về phía sau Âm Ảnh trốn đi.

Cũng trong một khắc kia, bên trong xe ngựa, đôi mắt còn đang nhắm hờ của Cung Dạ Tuyết, lông mi run rẩy, hần mở miệng, tiếng nói trầm thấp vang lên :”Người đoán, là ai phải tới?”

“Lạc Đế?” Mây Sở Khuynh Nguyệt nhủ lại :”Hay là còn có người không hy vọng người trở về? Bất quá, nhóm người này quả thật là đáng ghét, quấy nhiễu giấc mộng của ta.”

“Người tiếp tục nghỉ ngơi, ta đi ra giải quyết bọn họ---” Khoé môi hơi giương lên, giờ khắc này, quanh thân Cung Dạ Tuyết, tản ra lãnh ý vô tận.

“Nhớ kỹ tóc chiến tóc trắng...” Sở Khuynh Nguyệt ra lệnh.

“Đó là tất nhiên. Vạn nhất mũi máu kinh động con ta, như vậy là không tốt.”

Dứt lời, hần nhanh chóng nhảy ra, bóng dáng màu trắng, từ bên trong xe ngựa thoát ra.

Lúc tầm mắt đảo qua bội kiếm của nhóm hần y nhân, đôi đồng tử của Cung Dạ Tuyết hơi co lại.

Đây, rõ ràng là dấu hiệu của thị vệ hoàng gia Tây Trạch!

Người kia... Vẫn là nhện không được phải không?

Hần cười lạnh ra tiếng :”Các vị không quản xa xôi ngàn dặm từ Tây Trạch chạy đến đây, thật sự đã vất vả rồi.”

Đám hần y nhân nhìn nhau vài lần, nhưng cũng không quan tâm bọn họ bị đối phương nhận ra.

Dù sao, ở trong mắt bọn họ, Cung Dạ Tuyết hiện tại chẳng qua chỉ là một người sắp chết!

“Nhị hoàng tử, xin lỗi! Chúng ta cũng chỉ là phụng mệnh hành sự thôi!” Thủ lĩnh nhóm hần y nhân đột nhiên mở miệng. Rồi sau đó giơ tay lên, mấy người ở phía say, lập tức đi lên phía trước.

Trong rừng, thường rất yên lặng, chỉ còn tiếng vang của lá cây đang nhảy múa.

Lúc đám hần y nhân kia tới gần, quanh thân Cung Dạ Tuyết, bỗng chốc phát ra ánh sáng màu tím.

Ánh sáng màu tím, ngăn ở phía trước bọn họ, làm cho bọn họ không thể tới gần nữa bước.

Đáy mắt đám hần y nhân, toát ra hoảng sợ.

Sao lại thế này? Làm sao có thể là từ quanh*(ánh sáng tím)?

Không phải nói... Hần không thể tu luyện, chính là một phế vật sao?

Cũng không để bọn họ kịp nghĩ tiếp, ánh sáng màu tím kia, đột nhiên sáng đến chói mắt.

Đột nhiên, một luồng khí thể mạnh mẽ đánh đến, mấy tên hần y nhân bị khí thể cường đại kia bắn bay ra ngoài.

“Bang bang phanh!” Nhóm hần y nhân sau khi té trên mặt đất, thậm chí cũng không kịp kêu ra tiếng, liền không còn hơi thở.

Rừng rậm, vẫn cứ yên tĩnh như vậy.

Bọn họ ngã xuống cách đó không xa, giống như chỉ là bình thân ngủ say.

Cung Dạ Tuyết hừ nhẹ ra tiếng, cũng mặc kệ bọn họ, nhảy vào trong xe ngựa.

Cầm Nhi trừng lớn mắt, nhìn nhóm người ngã tứ phía.

“Bọn họ, đều đã chết?”

“Còn không sao?” Trong mắt Âm Ảnh, lộ ra vài tia tự hào.

“Nhưng bọn họ vì sao lại chỉ giống như là đang ngủ, thậm chí ngay cả một giọt máu cũng không chảy ra.”

“Thủ pháp giết người có kỹ thuật chân chính chính là như thế này, bên ngoài, nhìn không ra một chút dấu vết, kỳ thực ngũ tạng lục phủ của bọn họ, sớm đã bị đánh nát...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Tuyệt Vương phủ.

Cầm Nhi nghe vậy, kinh ngạc trong mắt càng thêm sâu :”Cô gia thật lợi hại.”

“Đúng vậy.” Âm Ảnh có chút tự hào gật đầu.

Chủ tử nhà hắc tất nhiên phải lợi hại rồi.

Bất quá, người có thể khiến cho chủ tử nhà hắc tự tay giết người, thì càng lợi hại hơn.

“Được rồi, đừng lên mặt, lợi hại hay không cũng không phải là người. Ta hỏi người, còn bao lâu nữa mới có thể đến Tây Trạch a? Chúng ta đã đi nhiều ngày rồi.”

“Tây Trạch a, sắp rồi, chạy thêm hai canh giờ nữa, hẳn là sẽ đến.” Âm Ảnh nhìn sắc trời, trả lời.

Quay đầu, hắc lại liếc mắt nhìn Cầm Nhi, nhẹ lắc đầu.

Hắn đột nhiên phát hiện, tiểu nha đầu này, hình như có chút không hiểu phong tình*(lãng mạn)...

Bên trong xe ngựa, Cung Dạ Tuyệt nâng đầu chân mày, nhìn Sở Khuynh Nguyệt đang nhắm hờ đôi mắt :”Như thế nào? Vì phu làm việc có khiến nương tử hài lòng?”

Sở Khuynh Nguyệt cũng không mở mắt ra, hừ nhẹ :”Nếu như khi nào rảnh rồi người tìm một ít ngựa voi mang đến, ta sẽ càng thêm hài lòng.”

“Ngà voi? Nếu như người thích, ta liền đi tìm cho người trăm cái ngàn cái.”

Cung Dạ Tuyệt nói xong, Sở Khuynh Nguyệt đang dựa vào một bên.

Sở Khuynh Nguyệt mạnh mẽ mở mắt ra :”Quả nhiên là miệng chó không thể khạc ra ngà voi...”

...

Sắc trời, dần dần âm đạm.

Bọn họ cuối cùng vẫn trước lúc trời tối, chạy đến Tuyệt Vương phủ.

Cung Dạ Tuyệt, nhị hoàng tử Tây Trạch, người ta nói lão hoàng đế đối với mẫu phi của Cung Dạ Tuyệt cực kỳ sùng ái, nên đối với hắn cũng thật là bất đồng.

Không chỉ khi hắn còn nhỏ tuổi đã phong vương, thêm nữa lại trong thành xây cho hắn một toà Vương phủ cực kì xa hoa.

Chỉ là đáng tiếc, vào lúc Cung Dạ Tuyệt lên tám, kiểm tra ra thể chất phế vật của hắn. Hơn nữa quan hệ giữa Tây Trạch cùng Phong Lạc lúc đó cũng đang gây gổ, năm Cung Dạ Tuyệt mười hai tuổi đã bị đưa đến Phong Lạc, trở thành con tin.

Cho nên, hắn đã ngẩn ngơ ở đó suốt tám năm.

Bên ngoài Tuyệt Vương phủ, tối đen một mảnh.

Xe ngựa chậm rãi ngừng lại.

Sở Khuynh Nguyệt xóc màn xe lên, nhìn cửa lớn quanh quệ, quay đầu nhìn về phía Cung Dạ Tuyệt :”Thế nào? Người trong phủ của người không biết hôm nay người trở về?”

“Ai sẽ để ý đến sự sống chết của một phế vật?” Cung Dạ Tuyệt khẽ cười một tiếng, trong giọng nói, lại lộ ra hàn ý vô tận.

Nhìn thần thái như vậy của Cung Dạ Tuyệt, hàn quang trong mắt Sở Khuynh Nguyệt nhẹ lướt qua :”Một đám không có mắt nhìn người, nhìn xem sau này ta sẽ giáo huấn bọn họ như thế nào!”

Lúc này, hai tên thị vệ đứng canh bên ngoài Tuyệt Vương phủ đang ngủ gà ngủ gật.

Cho đến khi nhận thấy có người tới gần, hai người kia mới hồi phục lại tinh thần.

Bọn họ ngẩng đầu lên, nhìn về phía nữ tử mang mạng che mặt trước mắt, đáy mắt hiện lên vài phần cảnh giác.

“Người nào?!”

“Đây là Tuyết Vương phủ?”

“Đúng vậy.”

“Các người chẳng lẽ không biết, Tuyết Vương gia hôm nay sẽ về phủ sao?” Sở Khuynh Nguyệt lạnh giọng hỏi.

Hai tên thị vệ kia ngăn ra :”Tuyết Vương?”

Chợt, bọn họ bật cười :”Haha, đừng nói giỡn, phé vật kia nói không chừng là đã sớm chết gục ở bên ngoài---“

“Sớm chết ở bên ngoài?” Sở Khuynh Nguyệt nhũn mày :”Vậy các người còn canh gác ở toà phủ này làm cái gì?”

“Nếu không phải là vì toà phủ này do Hoàng thượng ban thưởng, không chừng đã sớm trở thành một phế trạch rồi.” Thị vệ khinh thường trả lời, ngược lại như ý thức được cái gì, hần trừng mắt, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt :”Ta hỏi người là ai? Đứng ở chỗ này làm cái gì? Còn không mau cút đi!”

“Cút?” Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt nhếch lên :”Người cút thử cho ta xem a...”

Dứt lời, tay nàng giơ lên, một luồng ánh sáng màu lam, thẳng tắp đánh vào trên ngực tên thị vệ kia.

Vì bị đại lực đánh vào, khiến cho thân thể thị vệ kia bay về phía sau.

Thân thể thị vệ kia hung hăng va vào cửa lớn màu đỏ ở sau lưng hắn.

“Người... Người là ai?” Tên thị vệ còn lại lúc này rốt cuộc mới hoàn toàn tỉnh táo lại, hần trừng to mắt, nhìn Sở Khuynh Nguyệt, trong mắt mang theo vài phần sợ hãi :”Ta nói cho người biết, nơi này là chính là Tuyết Vương phủ, người đừng làm xằng làm bậy...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Trư biết cười.

“Tuyết Vương phủ? Người mới vừa rồi chẳng phải còn nói là Tuyết Vương đã chết ở bên ngoài sao? Vậy cần gì phải kiêng kị?”

Sở Khuynh Nguyệt vừa cười vừa tiến lên.

Rõ ràng là nàng đan cười, nhưng mà, quanh thân lại tản ra hàn ý vô tận.

Thị vệ kia kinh hách lui về phía sau. Cùng lúc đó, tên thị vệ vừa bị đánh từ trong đau nhức bò dậy, chạy vào bên trong.

Nhìn hần nghiêng ngả chao đảo chạy đi, Sở Khuynh Nguyệt cũng không ngăn cản, nàng tùy ý dựa vào một bên cột, tựa như chờ đợi gì đó.

Không đến một lát, bên trong, một giọng nói uy nghiêm truyền ra :”Ai vậy, lại dám đến quý phủ của ta giương oai?”

Từ bên trong đi ra, là một trung niên khoảng chừng bốn mươi tuổi.

Hắn hơi mập mạp, một thân cẩm bào màu xanh chất liệu tốt nhất, cặp mắt hẹp dài thật nhỏ, thường thường lộ ra tinh quang.

Sở Khuynh Nguyệt cũng không nhẹ hần, trả lời :”A? Quý phủ của người? Không lẽ vị này chính là Tuyết Vương đã chết ở bên ngoài sao?”

Bên trong xe ngựa, Cung Đa Tuyết nghe tiếng nói của nữ tử bên ngoài, khoé môi kéo lên.

Chết ở bên ngoài?

Nàng quả nhiên dám nói...

Nếu không phải là vì dặn đi dặn lại khi chưa có sự cho phép của nàng thì không được đi ra ngoài, lúc này Cung Đa Tuyết chắc chắn sẽ không nhịn được vọt ra khỏi xe ngựa mất.

Khoé môi mỏng manh hơi nâng lên, trên khuôn mặt tuấn đạt, tràn đầy trêu chọc. Hắn thật muốn nhìn thử, tiểu phu nhân của hắn, tiểu vương phi của hắn, đến cùng là muốn diễn trò gì.

Nam tử trung niên kia nghe được lời nói của Sở Khuynh Nguyệt, sắc mặt nhất thời đen lại. Hắn nhìn cũng đã hiểu rồi, nữ tử trước mắt này chính là đến đây gây sự.

Chu Hối Tiêu đi lên phía trước một bước, ẩn ẩn, quanh thân có ánh sáng màu lục thoáng hiện.

Vũ Giai tứ cấp...

Sở Khuynh Nguyệt liu lười, khó trách hắn lại kiêu ngạo như vậy! Thì ra là ý vào bản thân có vài phần thực lực!

“Tuyệt Vương đi rồi, chuyện lớn chuyện nhỏ trong phủ đều do ta xử lý, cô nương có việc gì không? Nếu như không có chuyện gì, thì liền rời đi cho ta, bằng không, đừng trách ta không khách khí.”

“Thì ra ngươi cũng quan tâm đến chủ tử của mình a...” Sở Khuynh Nguyệt châm chọc: “Nhìn khí thế kiêu ngạo này của ngươi, ta thực sự nghĩ ngươi mới chính là chủ tử của phủ này a.”

Lời này, nói cũng không tệ, từ lúc Cung Dạ Tuyết đi khỏi đây. Chu Hối Tiêu dựa vào thân phận quản gia, hơn nữa bản thân còn là cao thủ Vũ Giai tứ cấp, liền dùng tay mặt tay trái khống chế toàn bộ Tuyệt Vương phủ này.

Có thể xem như ở bên trong Tuyệt Vương phủ, hắn chính là chủ tử. Lúc này bị đánh trúng tâm sự, sắc mặt Chu Hối Tiêu lạnh lùng: “Ngươi là ai, dám đến chỗ của ta giương oai!”

“Xem ra trí nhớ của quản gia không tốt lắm, cũng nên cáo lão về quê rồi, chẳng lẽ không biết là, hôm nay Tuyệt Vương sẽ về sao?” Sở Khuynh Nguyệt nhẹ nhàng mặt, hỏi.

“Không có khả năng.” Chu Hối Tiêu phủ quyết: “Tuyệt Vương sớm đã chết tha hương xứ người!”

Không nói đến chuyện Tuyệt Vương nhiều năm như vậy cũng chưa từng trở về, cho dù là hắn muốn trở về, đại hoàng tử cũn sẽ không để cho hắn trở về được!

Sở Khuynh Nguyệt nở nụ cười, đột nhiên, nàng quay đầu đi, nói vọng vào trong xe ngựa: “Cung Dạ Tuyết, nghe được không? Tên này rửa ngươi chết rồi...”

Chu Hối Tiêu không hiểu nhìn nữ tử trước mắt, hắn luôn cảm giác nàng âm dương quái khí*(bất nháo hay gì á). Sau khi nghe hết lời nói của nàng, nhìn theo xe ngựa, từ bên trong, một dáng người màu trắng chậm rãi đi xuống.

Tầm mắt liếc qua bóng dáng cao to, một gương mặt gần như trong suốt. Thân mình của Chu Hối Tiêu, mãnh liệt run lên.

“Vương... Vương gia? Là ngươi?” Tiếng nói của Chu Hối Tiêu hơi hơi cao lên, trong giọng nói mang theo vài phần không dám tin.

Tiếng nói lạnh như băng vang lên: “Chu Hối Tiêu, xem ra nhiều năm nay, ngươi quả thật đúng là không nghĩ đến ta!”

Lời này, Chu Hối Tiêu nghe được liền run run một trận.

Sở Khuynh Nguyệt đứng bên cạnh, khoé môi run rẩy.

Chu Hối Tiêu?

Trư biết cười!

Có thể nghĩ cho hắn cái tên tốt như vậy, phụ mẫu của hắn cũng thật sự rất tài tình!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Trong phủ lập uy 1.

Chu Hối Tiêu đứng ở một bên, sau lưng giống như bị mũi nhọn đâm phải, trong nháy mắt, trên lưng toàn là mồ hôi lạnh.

Hắn ngẩng đầu, nhìn nam tử đột nhiên xuất hiện, hoàn toàn không nghĩ tới còn có một ngày có thể gặp lại hắn.

Đột nhiên, Chu Hối Tiêu nghĩ đến gì đó, thần sắc chậm rãi thả lỏng.

Hắn nhớ ra rồi, Tuyết Vương không phải là phế vật không thể tu luyện được sao? Hắn sao phải cần kiêng kỵ chứ?

Chu Hồi Tiêu hẳn, bây giờ chính là Vũ Giai tứ cấp.

Ở trên đại lục này, thực lực mới chính là đạo lý cứng rắn nhất.

Huống hồ...

Sau lưng của hắn, còn có đại hoàng tử Cung Thiên Lăng chống lưng.

Nghĩ như vậy, Chu Hồi Tiêu lại lần nữa ưỡn thẳng lưng, hắn cao cao ngẩng đầu lên: "Quả đúng là Tuyết Vương đã trở lại, lão nô thật sự là đáng chết, vậy mà ngay cả tin tức ngài trở về cũng không thu được!"

Quay đầu, tầm mắt của hắn liếc qua hai tên thị vệ vẫn òn đang cả kinh đứng sững tại chỗ: "Đi, bảo bọn hạ nhân đến đại sảnh chờ ta!"

Dáng vẻ vênh mặt hást hàm sai khiến kia của hắn, giống như hắn thật sự chính là chủ tử của phủ này.

Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết sau khi thấy dáng điệu như vậy của hắn, thần sắc đều lạnh đi mấy phần.

Mà mấy tên thị vệ kia sau khi nghe được lời nói của Chu Hồi Tiêu, lại cũng giống như là nghe được mệnh lệnh của chủ tử, không chút để ý đến Cung Dạ Tuyết cùng Sở Khuynh Nguyệt đang đứng bên cạnh, cúi đầu khom lưng đối với Chu Hồi Tiêu: "Dạ! Dạ!"

"Vương gia, ngài lần này thế nào..." Chu Hồi Tiêu còn muốn nói tiếp, lại thấy Cung Dạ Tuyết yên lặng đi vào trong.

Bóng dáng lạnh lùng kia, cùng với khí thế thanh lãnh quanh thân, làm cho Chu Hồi Tiêu biến sắc.

Chờ sau khi nhóm người bọn hắn đều đi vào trong phủ, Chu Hồi Tiêu nhìn bóng dáng của bọn họ, đáy mắt lộ ra khinh thường thật sâu.

Hắn hung hăng phỉ một ngụm nước bọt về phía Cung Dạ Tuyết.

Chỉ là một phế vật mà thôi, hắn cần gì phải lo lắng?! Sau này ở trong phủ này, người lớn nhất chính là hắn!

...

Trong đại sảnh của Tuyết Vương phủ, tất cả hạ nhân đều tụ tập đầy đủ, cùng nhau nghị luận, trên mặt cả đám đều lộ ra phản kích.

"Nghe nói là Tuyết Vương đã trở lại!"

"Tuyết Vương, chính là đệ nhất mỹ nam trong mười đại mỹ nam ở đại lục - Tuyết Vương gia sao?" Có nha hoàn hai mắt toả sáng, trong mắt lộ ra mấy phần khát khao.

"Đúng vậy đúng vậy, đã sớm nghe danh Tuyết Vương này rồi, nhưng lại chưa từng nhìn thấy qua dáng vẻ của hắn. Ai, chỉ là đáng tiếc, Tuyết Vương từ nhỏ đã không thể tu luyện võ công."

Một bên, một nữ tử khác mặc y phục tư lự đắc tiền, bỗng nhiên cười nhạo nói: "Đù, chỉ là một phế vật à thôi, bề ngoài tốt thì có ích lợi gì? Thật không hiểu hắn thế nào còn có mặt mũi trở về!"

"Chu tỷ tỷ, nói cũng không thể nói như vậy, Tuyết Vương đến cùng cũng vẫn là chủ tử của phủ này." Nha hoàn vừa mới mở miệng lúc này nhìn nữ tử cầm y, mở miệng.

Chu Xảo Vân hừ lạnh.

Chủ tử?

Một phế vật làm sao xứng làm chủ tử của nàng?

Chu Xảo Vân này, chính là nữ nhi của Chu Hồi Tiêu.

Nhiều năm qua, Chu Hồi Tiêu trên danh nghĩa là quân gia của Tuyết Vương phủ, nhưng ở trong phủ này, địa vị của hắn, nghiễm nhiên chính là được tính như chủ tử! Mà nữ nhi Chu Xảo Vân của hắn, cũng dựa vào quan hệ của Chu Hồi Tiêu, mới có thể hưởng thụ đãi ngộ như một tiểu thư.

Lúc này, Tuyết Vương vừa trở về, nàng lập tức từ địa vị tiểu thư, biến thành một nha hoàn, điều này làm sao khiến nàng có thể cam tâm đây?

"Một phế vật mà thôi, có tư cách gì để cho ta hầu hạ hắn?" Chu Xảo Vân hừ lạnh.

Nhưng cũng chính vào lúc này, mọi người ban đầu còn xôn xao bàn tán, lúc này đột nhiên trở nên yên lặng hẳn.

Đám nha hoàn nhìn người đang từ xa xa đi đến, đồng loạt cả kinh mở miệng thật to.

Mây Chu Xảo Vân nhũn chặt, quay đầu nhìn lại, khi nhìn thấy người đang đi tới, kinh ngạc dụi dụi mắt.

Người như vậy, làm sao có thể tồn tại ở thế gian này a?

Chỉ thấy nam tử kia một thân tuyết trắng, bên hông y bào rộng rãi đeo một miếng ngọc phi thủy. Vạt áo cùng cổ tay áo dùng chỉ bạc thêu hoa tử lan tinh xảo, mái tóc đen nhánh dùng một cây trâm đồi mồi cài lên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Trong phủ lập uy 2.

Gương mặt kia, hình như có chút yêu nghiệt, trắng như ngọc, lại mang theo vài phần suy nhược trong suốt.

Lại nhìn đến đôi mắt phượng thâm thủy như hàn đàm ngàn năm kia, hẹp dài như được điêu khắc tỉ mỉ.

Đôi mắt kia, đáy mắt trong suốt, lại bị ba tầng hàn quang trong vắt che lấp, khiến cho người nhìn vào không dám tiếp tục thăm dò tí. Không cẩn thận một chút, liền sẽ bị đôi mắt này hút vào, bị chủ nhân của đôi mắt này nhìn thấy nội tâm.

Rõ ràng là một nam tử yêu nghiệt, lại khoác lên bộ y phục màu trắng, cũng chỉ là một bộ y phục trắng đơn giản, lại có thể tô đậm dung mạo mê hoặc chúng sinh của hắn. Tựa như màu trắng này trời sinh chính là dành riêng cho hắn.

Mấy nha hoàn bên cạnh đã sớm si ngốc, các nàng chưa từng thấy qua nam tử dung mạo tuấn mã như vậy...

Vừa mới đi vào nơi này, Cung Dạ Tuyết liền cảm giác được những tầm mắt nóng cháy xung quanh mình, mặt cũng không đổi sắc, trực tiếp đi lên phía trước. Tầm mắt như vậy, hắn đã sớm hình thành thói quen.

Sở Khuynh Nguyệt cùng hắn sóng vai đi cùng, cũng cảm nhận được ánh mắt như lang như sói của đám nha hoàn này.

Ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt chợt lóe, đáy lòng thâm than, thật sự là một đám háo sắc, chưa nhìn thấy qua nam nhân như vậy sao?

Tên ôn thần này, cũng có thể chịu được nhóm háo sắc như vậy sao?

Nhưng mà...

Trong mắt Sở Khuynh Nguyệt hiện lên vài phần nghi hoặc. Vì sao đáy lòng của nàng, lại có chút không thoải mái...

Ho nhẹ ra tiếng, Sở Khuynh Nguyệt quát lạnh :“Đã nhìn đủ chưa?”

Trong lời nói của nàng, xen lẫn vài phần lực đạo.

Chỉ trong chớp mắt, đám nha hoàn từ trong si mê nhanh chóng hoàn hồn lại.

“Nhìn thấy Tuyết Vương còn không chịu hành lễ? Có biết quy củ hay không?” Đầu mây Sở Khuynh Nguyệt giương lên, quay đầu, nhìn về phía Chu Hối Tiêu đang đi theo phía sau :“Làm sao bây giờ đây, đồng chí Trư Biệt Cười, ta đã nói là ngươi nên cáo lão về quê, ngươi nhìn xem đám hạ nhân do ngươi quản giáo này---“

Chu Hối Tiêu vẫn không đem Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết để vào trong mắt, hắn đứng bên cạnh, nhàn nhạt mở miệng :“Không phải là bọn họ không biết quy củ, mà là Tuyết Vương từ nhỏ đã rời đi, người trong phủ đối với Tuyết Vương căn bản không quen thuộc. Những năm gần đây, nếu không có lão nô chống đỡ toàn bộ Vương phủ này, chỉ sợ Vương phủ đã sớm suy tàn, vị cô nương này, ngươi bây giờ làm sao có thể nói ra được những lời này a.”

Lời này vừa nói ra, liền đem tất cả trách nhiệm đổ lên trên người Cung Dạ Tuyết, thuận tiện âm thầm ca tụng “Công tích vĩ đại” của bản thân.

Sở Khuynh Nguyệt nghe thấy lời này, đáy mắt hiện lên lãnh ý.

Rõ ràng là thân hình nhỏ bé gầy yếu, lúc này, lại tản ra khí thế vô tận.

Tiếng nói lãnh lạnh, vang vọng khắp toàn bộ đại sảnh :“Ngươi vốn chính là nô tài trong phủ này, tất nhiên phải an phận thủ thường làm tròn trách nhiệm của nô tài, chuyện làm không tốt, nên phạt! Chu quản gia ngươi còn có ý kiến gì không?”

Trong giọng nói kia xen lẫn khí thế, làm cho Chu Hối Tiêu ngắc ra.

Hắn không thể ngờ, nữ tử đi bên cạnh Tuyệt Vương này, thì ra là cao nhân thâm tàng bất lộ!

Lúc này, hắn căn bản không thể dò thám được hơi thở trên người nàng.

Nói chung, chỉ có hai loại tình huống mới tra xét không được hơi thở vũ đạo dao động trên người đối phương. Một là đối phương căn bản không thể tu luyện vũ lực, còn lại một tình huống khác, chính là thực lực của đối phương còn cao hơn mình rất nhiều.

Chu Hối Tiêu đương nhiên sẽ không cảm thấy được thực lực của Sở Khuynh Nguyệt sẽ cao hơn hắn.

Hắn là cao thủ Vũ Giai tứ cấp, tuy rằng không tính là đứng đầu, nhưng cũng có thể là cao thủ trong cao thủ. Hắn tuyệt đối không tin nha đầu còn trẻ tuổi trước mặt này thực lực so với hắn còn cao thâm hơn!

Nhưng mà hiện tại...

Hình như hết thầy đều đã thay đổi.

Chu Hối Tiêu ngẩng đầu, chống lại đôi mắt sâu thẳm của Sở Khuynh Nguyệt.

Chỉ liếc mắt một cái, lại giống như rơi vào hầm băng, lạnh đến thấy xương...

Chu Hối Tiêu không cảm giác được bản thân mình đang rung mình...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Trong phủ lập uy 3.

“Ân? Chu quân gia, ta nói đúng không?” Thấy thần sắc như vậy của Chu Hối Tiêu, trong lòng Sở Khuynh Nguyệt biết mục đích của mình đã đạt tới, nàng nhếch môi, tiếp tục lên tiếng.

Chu Hối Tiêu lau mồ hôi lạnh, rầu rầu sau đó liên tục gật đầu: “Đúng đúng đúng, cô nương nói rất đúng.”

Miệng tuy nói như vậy, nhưng ở trong lòng Chu Hối Tiêu lại âm thầm nói thầm, thực con mẹ nó bất thường, một tiểu cô nương lại có khí thế cường thịnh như vậy!

“Tốt lắm, nếu quân gia cũng đã nói như vậy, vậy ngày mai, ngươi tự động thu xếp rời đi!”

“Cái gì?” Chu Hối Tiêu cảm thấy cả kinh, tiếng nói không khỏi nâng lên.

“Chu quân gia đã lớn tuổi rồi, lỗ tai cũng không xài được nữa, đã như vậy, liền càn cần phải cáo lão về quê.”

Không nghĩ tới Sở Khuynh Nguyệt sẽ trực tiếp muốn đuổi hắn đi như vậy, Chu Hối Tiêu hoảng loạn: “Ta vì Vương phủ tận trung nhiều năm như vậy, có thể nào nói đi là đi?”

Trong mắt Sở Khuynh Nguyệt hiện lên lãnh ý: “Ta mặc kệ, đã làm sai, nên phạt...”

Hắn ý trong đôi mắt kia, Chu Hối Tiêu nhìn cực kỳ rõ ràng.

Hắn quay đầu, nhìn về phía Cung Dạ Tuyệt, cũng chỉ thấy dáng vẻ mọi chuyện không liên quan gì đến mình của hắn, tựa vào một bên, tùy ý để nha hoàn trước mặt hồ nháo.

Hắn còn muốn nói tiếp, Chu Xảo Vân bên cạnh đã sớm không nhịn nổi.

“Phụ thân ta chính là đại quân gia của Vương phủ, ai có thể không nghe lời của hắn? Hai người các ngươi dựa vào cái gì vừa mới đi vào liền đuổi phụ thân ta đi?”

Giọng nói bén nhọn vang vọng khắp đại sảnh.

Ánh mắt lạnh lùng của Sở Khuynh Nguyệt đảo qua nàng ta, nhìn xiêm y nhìn Chu Xảo Vân, Sở Khuynh Nguyệt nở nụ cười---

Tốt, Trư Biết Cười này thật sự là giỏi lắm a!

Hắn thật sự đã tự coi mình chính là chủ tử của Vương phủ rồi!

Nhìn hắn chu cấp cho nữ nhi của mình, nơi nào còn có nửa điểm đáng vẻ của hạ nhân?

“Đây là thiên kim của Trư Biết Cười?” Sở Khuynh Nguyệt hơi nhú mào, nói.

Không đợi Chu Xảo Vân trả lời, Chu Hối Tiêu cướp lời: “Đúng là nữ nhi của lão nô...”

Dứt lời, hắn quăng một ánh mắt cho Chu Xảo Vân, ý bảo nàng đừng nói nhiều.

Hắn nhìn ra, nữ tử mạng mạng che mặt này, căn bản không phải là người thiện lương gì.

Nhưng mà, trong lòng Chu Xảo Vân vẫn đang bốc hỏa, căn bản không thể nào nghe theo ý Chu Hối Tiêu. Bước lên trước một bước, đưa tay, thẳng tắp chỉ về hướng Sở Khuynh Nguyệt: “Các người dựa vào cái gì mà lớn lối như vậy? Phế vật không thể tu luyện, có tư cách gì nói chuyện với phụ thân ta!”

Ánh mắt Sở Khuynh Nguyệt khẽ động, lạnh lùng nhìn nàng ta. Nàng ghét nhất là bị người khác chỉ thẳng vào mặt mình như vậy! Nhất là loại nữ nhân không biết tự lượng sức này!

Cánh môi lạnh lùng hé mở: “Tư cách? Vậy người cảm thấy, người có tư cách gì nói chuyện với ta như vậy?”

“Cũng chỉ là phế vật không thể tu luyện, đi theo hắn làm tay sai cho hắn mà thôi.” Chu Xảo Vân khinh khi cười ra tiếng.

“Phải không? Phế vật---” Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt đột nhiên nở rộ, bên ngoài mạng che mặt, cặp mắt trong trẻo, chột bốc lên sát ý.

Ngay khi Chu Xảo Vân được một tác lại muốn lần lên một thước vẫn tiếp tục đi về phía trước, Sở Khuynh Nguyệt động---

Thân hình loé lên, trong lúc mọi người hoàn toàn không kịp phản ứng, lác mình phi đến trước mặt Chu Xảo Vân.

“Đừng---” Một âm thanh xương cốt thanh thủy truyền đến.

Tiếp sau đó, một trận rên đau, truyền khắp toàn bộ đại sảnh.

Thân mình Sở Khuynh Nguyệt giữa không trung xệt qua, đứng cách xa nơi phát ra âm thanh kia.

Nàng bị lỗ tai, than nhẹ: “Quả nhiên là nữ nhi của Trư Biết Cười, tiếng tru lên này giống y như tiếng heo bị chọc tiết a...”

Một bên, Cung Dạ Tuyệt nghe được lời này của Sở Khuynh Nguyệt, khoé môi mạnh mẽ kéo lên.

Vào khi đó, trong mắt hắn, niếm lên ý cười nồng đậm...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Trong phủ lập uy 4.

“A---” Chu Xảo Vân ở một bên thống khổ kêu thảm.

Một cánh tay của nàng, gắt gao ôm chặt một cái tay đã bị bẻ gãy.

Trên khuôn mặt, sớm đã bị đau đến mất đi huyết sắc.

Trong đại sảnh, bọn hạ nhân lúc này cực kỳ sợ hãi.

Ai cũng không thể ngờ tới, nữ tử kia quả thật đơn đơn giản giản chặt đứt tay Chu Xảo Vân như vậy!

Hồi tưởng lại tình cảnh vừa rồi, tất cả mọi người đều nuốt một ngụm nước bọt, khi nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, trong mắt của cả đám đều mang theo vài phần hoảng sợ.

Chu Hối Tiêu cũng đã sớm biến sắc.

Hắn đi lên phía trước một bước, thẳng tắp nhìn Sở Khuynh Nguyệt.

“Người muốn làm cái gì?”

“Giáo huấn nha hoàn---“ Sở Khuynh Nguyệt đứng bên cạnh Cung Dạ Tuyết, tùy ý trả lời.

Trong đôi mắt nhỏ dài như chuột của Chu Hối Tiêu hiện lên hàn ý. Lúc này nữ nhi của hắn bị người ta khi dễ, đây không thể nghi ngờ là đang đánh vào trong mặt hắn.

Cẩn rằng :“Người rốt cuộc là thứ gì? Dám ở trong phủ giễu võ giương oai, Vương gia của chúng ta cũng chưa từng mở miệng. Cho dù là giáo huấn nha hoàn, cũng không tới lượt người làm chủ!” Nói xong, hắn quay đầu, nhìn về phía Cung Dạ Tuyết :“Vương gia, chẳng lẽ ngài tùy ý để nha đầu này ở trong phủ làm càn sao? Vương gia, lão nô đã ở trong phủ trung thành tận tâm nhiều năm như vậy, thời gian trước đại hoàng tử còn đối với lão nô tán thưởng có thêm, bây giờ nha đầu này lại đối đãi ta như vậy...”

Nhắc tới đại hoàng tử, đôi đồng tử của Cung Dạ Tuyết hơi co rút lại.

Khoé môi mỏng của hắn hơi gợn lên, nhìn cũng chưa từng nhìn Chu Hối Tiêu dù chỉ một cái, đưa tay ôm thắt lưng Sở Khuynh Nguyệt.

“Vương phi của bốn vương, việc trong phủ này, liền giao cho nàng xử lý, ta nhìn Chu quân gia đích thực không hiểu rõ quy củ cho lắm...”

Vương phi...

Không chỉ có Chu Hối Tiêu, mà cả một đám nha hoàn nô tài đứng một bên đã sớm sợ tới mức không dám lên tiếng, cả đám đều cả kinh tròn to mắt...

Chu Hối Tiêu nghe xong lời này, nhanh chóng lui về sau hai bước, hắn nhìn như đã hiểu rõ rồi, Vương gia đây là đang ủng hộ nha đầu này cười lên đầu cổ phụ nhĩ*(cha và con gái) hắn!

Hiển nhiên sự tình đã phát triển đến bước này, Chu Hối Tiêu rốt cục dẹp bỏ tất cả nguy trang. Hắn cười lạnh ra tiếng :“Ta đây chính là người của đại hoàng tử, các người dám đụng vào ta?”

Chỉ trong nháy mắt, quanh thân Cung Dạ Tuyết nổi lên lãnh ý vô tận.

Khoé môi hắn hơi nâng lên.

Sở Khuynh Nguyệt đang định mở miệng, lại bị tiếng nói trầm thấp của Cung Dạ Tuyết cắt ngang---

“Đại hoàng tử? Vậy thật đúng là uỷ khuất cho Chu quân gia đã nhiều năm tận tụy ở đây như vậy.”

Khoé môi mỏng của hắn, gợn lên độ cong lạnh như băng, hơi thở khắp người, tựa như làm cho người ta bỗng chốc rơi vào hàn băng.

Chu Hối Tiêu thấy vậy, mạnh mẽ gạt mình một cái.

Không thích hợp, thật sự là rất không thích hợp!

Đáy lòng, ẩn ẩn dâng lên vài tia bất an.

Đột nhiên, hắn gợn cánh tay lên, quanh thân, chậm rãi nổi lên ánh sáng màu lục.

Vụ Giai tứ cấp, hắn cứ khờ tin phé vật này không sợ hắn.

Nhưng mà, hắn đã sai rồi...

Chỉ thấy đôi mắt Cung Dạ Tuyết híp lại, ánh mắt rét lạnh bắn về phía hắn :“Chu quân gia muốn tự mình thu dọn đồ đạc rồi đi, hay là muốn bốn vương lệnh người trực tiếp mời người đi ra ngoài?”

Ánh mắt rét lạnh đến thấu xương, khiến cho sau lưng Chu Hối Tiêu như bị gai đâm phải. Hắn rốt cục cũng biết, Cung Dạ Tuyết lần này, đã hạ quyết tâm đuổi hắn đi, thậm chí là... Diệt trừ hắn!

“Người không thể động vào ta, ta là người của đại hoàng tử! Nếu như người dám động ta, đại hoàng tử sẽ không tha cho người---“

Bên tai, Chu Hối Tiêu còn chưa nói xong, chân mày Cung Dạ Tuyết gợn gợn, đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt :“Phu nhân, nàng mới vừa rồi có câu nói đúng.”

“Àn?” Sở Khuynh Nguyệt nhún mày.

“Toàn gia này, quả nhiên là họ Trư, tru lên cũng khó nghe giống như heo...”

Dứt lời, hàn quang nơi đáy mắt Cung Dạ Tuyết chợt loé, giương tay lên, chỉ trong một khắc, thanh âm của Chu Hối Tiêu im bật đình chỉ---

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 90: Trong phủ lập uy 5.

Tất cả bọn hạ nhân đều không dám hó hé, thậm chí ngay cả thờ cũng không dám thờ mạnh.

Bạn đầu Chu Xảo Vân vẫn còn đang ở một bên kêu la thảm thiết, nhưng sau khi tận mắt thấy hết tất cả những chuyện đang xảy ra, cũng hoảng sợ mờ to mắt.

Giờ khắc này, những người có mặt ở nơi này, cảm giác đều chỉ có một, đó chính là khiếp sợ.

Khôn sai, khiếp sợ!

Ai cũng không thể ngờ, mới vừa rồi, Cung Dạ Tuyết chỉ dùng một chưởng, liền đánh chết Chu quản gia!

Mọi người kinh ngạc, sao lại thế này?

Không phải mọi người đều nói Tuyết Vương là phế vật không thể tu luyện sao?

Làm sao có thể bỗng chốc đánh chết Chu quản gia, Chu quản gia lại là Vũ Giai tứ cấp a?

Nghĩ đến mới vừa rồi hẳn thậm chí ngay cả mắt cũng không thèm nhìn một cái liền giết chết Chu Hối Tiêu, mọi người chỉ cảm thấy toàn thân một trận rét run.

Có người còn muốn lên tiếng, nhưng lại cảm nhận được không khí áp bách quanh thân, cũng không dám ý kiến nhiều lời nữa.

Có người vụng trộm ngẩng đầu lên, tầm mắt đảo qua thi thể Chu Quản Gia, liền cả kinh thu hồi tầm mắt.

Chỉ thấy thi thể Chu Hối Tiêu ngã vào một cây cột, bởi vì bị va vào cột thật mạnh, thất khiếu đều có máu tươi.

Hắn mờ to mắt, trong ánh mắt còn động lại vẻ kinh sợ, giống như thấy được cái gì đó cực kỳ đáng sợ.

Chỉ trong chớp mắt, trong đại sảnh, yên tĩnh đến thần kỳ.

Cung Dạ Tuyết hơi nheo mắt lại, giọng nói lạnh nhạt vang lên: "Về sau nếu ai còn không an phận thủ thường, kết cục chính là như vậy..."

Trên lưng mọi người đều bắt an.

Bọn họ còn không rảnh suy nghĩ vì sao Tuyết Vương - phế vật trong truyền thuyết lại có thể lợi hại như vậy, cả đám đều run sợ cúi đầu, rồi sau đó gật đầu: "Dạ."

Sở Khuynh Nguyệt quay đầu, nhìn về phía Cung Dạ Tuyết.

Hắn không phải là luôn ần nhẫn hay sao?

Hôm nay tại sao...

Ở trong sự kinh ngạc của nàng, Cung Dạ Tuyết tiếp tục lên tiếng: "Đều lui xuống hết đi, an phận thủ thường làm việc, nên làm cái gì thì làm cái đó, bản vương không hy vọng nhìn thấy sự tình này lần nữa."

Giọng nói lạnh nhạt vang lên, mọi người nghe thấy như trút được gánh nặng, ba chân bốn cẳng vội vàng chạy đi.

Đội sau khi mọi người đều rời đi, đã nhận ra vẻ kinh ngạc của Sở Khuynh Nguyệt, Cung Dạ Tuyết quay đầu, khoé môi mỏng nhẹ kéo lên độ con.

Giờ khắc này, trên khuôn mặt trắng nõn kia, ngàn vạn tao nhã.

Hắn đưa tay, nhẹ ôm lấy thất lưng của Sở Khuynh Nguyệt.

"Ta làm sao có thể để cho nữ nhân của mình bảo vệ mình? Bắt đầu từ hôm nay, phế vật trong truyền thuyết kia, sẽ vĩnh viễn biến mất."

Sở Khuynh Nguyệt trừng mắt, trong mắt, nàng đã hiểu rõ ý tứ của Sở Khuynh Nguyệt.

Hắn đây là muốn dẹp bỏ nguy trang?

Dưới mạng che mặt, trên mặt Sở Khuynh Nguyệt, lộ ra nụ cười rực rỡ :”Không sai, nên như vậy, Cung Dạ Tuyết, làm gì cũng không thể uy khuất bản thân!”

“Cần tuân mệnh lệnh của nương tử!” Cung Dạ Tuyết nhướn miệng, cười càng thêm xinh đẹp...

Đồng thời, ở một nơi khác của Tây Trạch.

Một nam tử mặc đồ đen dựa vào trên ghế tựa, khi nghe thấy tin tức đã thu được, nhanh chóng từ trên ghế tựa kinh ngạc nhảy lên :”Người nói cái gì? Cung Dạ Tuyết đã trở lại?”

“Bẩm Vương gia, đúng...”

Người kia còn chưa nói xong, lại chỉ nghe thấy một tiếng vang cực lớn.

Nhìn lại, chỉ thấy sắc mặt Cung Thiên Lăng trở nên hun ác nham hiểm vô cùng.

Khắp người hắn, ánh sáng màu xanh còn vờn xung quanh.

Đây là dấu hiệu của Vũ Giai ngũ cấp!

Chỉ một churong kia, liền đem ghế tựa bên cạnh đánh tan nát.

“Thù hậ của người làm việc thế nào lại không thể hoàn thành trách nhiệm, ngay cả một phế vật cũng không diệt trừ xong, xem ra, người so với phế vật kia còn phế vật hơn.”

“Vương gia thứ tội, Vương gia thứ tội a---“ Người nọ sợ tới mức ‘bốp’ một tiếng, liền quỵ rạp xuống đất.

Cung Lăng Thiên cười lạnh một tiếng, ánh xanh trong lòng bàn tay của hắn lại loé lên, trực tiếp đánh lên trên người kia.

Người kia ngã sang một bên, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Mùi heo thối.

“Vương gia, cầu ngài cho chúc hạ một cơ hội, thuộc hạ chắc chắn trong vòng ba ngày sẽ loại trừ được phế vật kia!” Thị vệ áo xanh mở miệng cầu xin.

Cung Thiên Lăng tựa vào trên ghế, nhẹ nhàng vuốt ve nhẵn bạch ngọc trong tay, đôi mắt híp lại. Thật lâu sau, hắn nói :”Nếu như không diệt được hắn, bốn vương muốn người mang đầu tới gặp!”

“Dạ!”

....

Lại nói về phía Tuyết Vương phủ, giờ phút này, chung quanh đều bao phủ ở bên trong sự yên tĩnh.

Tất cả bọn hạ nhân đều an phận làm chuyện của mình, cả đám lính qua lính quynh, đều bị sự khẩn trương không biết đã biến thành bộ dạng gì nữa.

Lúc trước, bọn họ thật sự đã bị dọa rồi...

Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết đi đến chủ viện, lại ngạc nhiên phát hiện chủ viện này sớm đã bị người khác chiếm lĩnh.

Trong phòng, nhìn cách bày trí nơi này, bước chân Cung Dạ Tuyết dừng lại :”Đây là có chuyện gì?”

Hắn ý trong tiếng nói kia, làm cho nha hoàn đứng phía sau hơi dừng lại, nàng ta hoảng sợ đi lên :”Hồi... Hồi bẩm Vương gia... Trước kia Chu quản gia ở nơi này.”

Đôi đồng tử Cung Dạ Tuyết co rúm lại, hàn ý quanh thân lại càng dày.

Nha hoàn kia lúc trước cũng đã tận mắt chứng kiến cảnh Cung Dạ Tuyết trong nháy mắt giết chết Chu quản gia, lúc này đã sợ tới mức khóc thành tiếng

:”Vương gia... Nô tì... Nô tì kêu người tới thu dọn đồ đạc của Chu quân gia đi, ngài... Ngài yên tâm, một lát sẽ xong.”

“Không cần.” Cung Dạ Tuyết hừ nhẹ.

Ngược lại, quay đầu nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, đáy mắt khôi phục vẻ nhu hoà :”Chúng ta ở viện bên cạnh đi, nơi đó mặc dù không phồn hoa bằng nơi này, nhưng lại thanh tịnh thoải mái.”

“Được.” Sở Khuynh Nguyệt đương nhiên sẽ không cự tuyệt, nàng thích nhất, đó là thanh tịnh.

“Vương gia, viện này lập tức sẽ thu dọn xong... Sẽ không để lại một chút dấu vết của Chu quân gia.” Nha hoàn phía sau cho là Cung Dạ Tuyết tức giận, vội vàng nói.

Cung Dạ Tuyết mặt không đổi sắc, môi mỏng khẽ mở :”Trong không khí có mùi trư thối...”

Nói xong, hắn kéo tay Sở Khuynh Nguyệt :”Chúng ta đi---“

Sở Khuynh Nguyệt nghe câu này của Cung Dạ Tuyết, chỉ cảm buồn cười.

Quả nhiên, Cung Dạ Tuyết vẫn phúc hắc độc miệng như vậy.

Không tiếp tục lưu lại, nàng đi theo Cung Dạ Tuyết đi ra ngoài.

Lúc đi ra bên ngoài, giọng nói Cung Dạ Tuyết lại lần nữa vang lên :”Sân này... Thiều rụi cho bốn vương, bốn vương không muốn bên cạnh bám mùi trư thối.”

Nha hoàn kia bị vây bên trong sự kinh ngạc to lớn.

Nàng nhìn quanh bốn phía, trong mắt hiện lên vô tận nghi hoặc.

Trư thối? Làm sao có thể? Trong vương phủ, rõ ràng không có nuôi trư a...

Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết rời đi, đi đến một tiểu viện ở phía nam.

Viện này cũng không lớn, nhưng phong cảnh bên trong lại rất tốt.

“Như thế nào? Thích không?” Quay đầu, nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, Cung Dạ Tuyết hỏi.

“Cũng không tệ.” Nhìn quanh bốn phía, rốt cục Sở Khuynh Nguyệt phải công nhận đề nghị này.

Thật đúng là không tệ, núi có núi, nước có nước, thứ gì nên có, cũng đều đầy đủ.

“Về sau, chúng ta sẽ ở nơi này.” Ngữ khí của Cung Dạ Tuyết, đột nhiên thay đổi vài phần, Sở Khuynh Nguyệt nghe đến nhũn mày.

Theo như trong giọng nói của hắn, Sở Khuynh Nguyệt giống như nghe được vài phần tiếc nuối.

Ngay sau đó, Cung Dạ Tuyết tiếp tục mở miệng :”Trước kia mẫu phi đến phủ đều thích đến nơi này nhất.”

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt trắng nõn của Cung Dạ Tuyết tựa như không có huyết sắc, lòng của nàng, đột nhiên khẽ run lên.

Nàng nhẹ thở dài một hơi, lên tiếng :”Cung Dạ Tuyết, về sau ngươi còn có ta---“

Thân mình Cung Dạ Tuyết run lên, có thể là không nghĩ tới Sở Khuynh Nguyệt sẽ nói như vậy.

Khoé môi hắn nâng lên, quay đầu :”Nương tử, nàng đây là đang thổ lộ với ta?”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Thổ lộ em gái người a!

“Cung Dạ Tuyết, làm người không thể quá tự kỷ, bằng không sẽ gặp báo ứng.”

“Không sao, báo ứng đến đây cũng có nương tử cùng ta cùng nhau gánh vác.” Cung Dạ Tuyết nhàn nhạt mở miệng.

“Ai muốn cùng người gánh vác?”

“Nàng mới vừa rồi còn thổ lộ với ta?”

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt co rút.

Thổ lộ? Thổ lộ em gái người!

Cung Dạ Tuyệt nhìn đáng vẻ cuồng nộ của Sở Khuynh Nguyệt, ý cười nơi khoé môi càng sâu: “Nương tử bớt giận, đừng động thai khí---”

Hai mắt Sở Khuynh Nguyệt liếc qua hắn, cũng không tiếp tục cùng hắn nhiều lời.

Bên ngoài, đột nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập.

“Vương gia... Vương gia... Đã xảy ra chuyện!” Người tới, là nha hoàn lúc nãy mang bọn họ đi đến chủ viện kia của Tuyệt vương phủ.

Cung Dạ Tuyệt thu hồi vẻ mặt trêu ghẹo trên mặt, lúc này, hắn chỗ nào còn có vẻ ôn nhu mới vừa rồi.

Trên gương mặt lạnh như băng, giờ phút này không mang theo một chút tình cảm gì.

Sau khi nhìn thấy người đi tới, hắn lạnh giọng hỏi: “Chuyện gì?”

“Bẩm Vương gia... Chu Xảo Vân chết sống không chịu rời khỏi chủ viện, nàng ta nói nếu như muốn thiêu viện kia, thì thiêu chết nàng trước...” Nha hoàn vừa nói, vừa lau mồ hôi lạnh trên trán.

Nàng thật không còn cách nào, thái độ của Chu Xảo Vân quá mức cứng ngạnh. Mặc dù đã bị chặt đứt một bàn tay, nhưng vẫn khó đuổi nàng ta đi.”

Nhớ lại tiếng quát to thê lương cùng gương mặt dữ tợn kia của Chu Xảo Vân, tiểu nha hoàn không khỏi tiếp tục lau mồ hôi lạnh.

Nàng làm sao dám thiêu chết một người còn đang sống sờ sờ? Nhưng mà, nếu không làm theo mệnh lệnh Vương gia thiêu huỷ sân viện kia, đến lúc đó chỉ sợ chịu không nổi vẫn chính là nàng a.

Thủ đoạn của Vươn gia... Bọn họ đều đã được lĩnh giáo qua.

“Chu Xảo Vân kia thế mà cũng có chút chí khí a.” Cung Dạ Tuyệt không lên tiếng, bên cạnh, Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng cười ra tiếng.

Chỉ đáng tiếc, chí khí kia, hình như dùng sai chỗ rồi...

Nàng cũng chưa quên Chu Xảo Vân lúc nãy còn châm chọc khiêu khích bọn họ, đầy mắt, hàn quang tràn đầy...

Thấy thần sắc của Sở Khuynh Nguyệt như vậy, trong lòng Cung Dạ Tuyệt biết nàng đã có tính toán của riêng mình.

Lên tiếng hỏi: “Nương tử có cao kiến gì?”

Khoé môi dưới mạng che mặt của Sở Khuynh Nguyệt, gợi lên một độ cong lạnh lùng: “Chính nàng không phải đã nói, nếu muốn thì trước tiên phải thiêu chết nàng ta sao?”

Cung Dạ Tuyệt cũng không phủ nhận, chỉ gật đầu.

Nhưng tiểu nha hoàn đứng bên cạnh lại ngập ngừng cả người, rồi sau đó gật đầu: “Chu Xảo Vân quả thật đã nói như vậy!”

“Vậy cứ dựa theo lời nói của Chu Xảo Vân mà làm, nếu như nàng ta đã muốn cùng viện kia sống chết, vậy thì cứ thành toàn cho nàng ta. Vừa khéo sân viện kia cái gì cũng có, còn có thể để cho nàng ta xuống dưới xài dần.” Sở Khuynh Nguyệt nhẹ vẫy tay, giống như là đang bàn luận chuyện râu ria gì đó.

Nha hoàn sửng sốt, sống lưng lập tức lạnh cóng, nàng cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới sẽ có kết quả như vậy.

Nàng còn muốn nói tiếp, lại thấy Cung Dạ Tuyệt lạnh giọng mở miệng: “Còn khôn mau đi?”

Trong giọng nói, đều tràn đầy hàn ý.

Nha hoàn cuối cùng vẫn chỉ có thể gật đầu, rồi sau đó xoay người rời đi...

Những ngày sau đó, tất cả nha hoàn nô tài trong phủ đối với sân viện kia đều tránh xa ba mét, có thể không đi qua nơi đó, tuyệt đối sẽ không đi qua.

Bọn họ thật không biết, nếu bản thân bất cẩn làm sai chuyện, thì sẽ có kết cục gì.

Màn đêm, yên lặng buông xuống.

Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết cùng nhau ở trong phòng.

Một mỗi cả một ngày, hai người đều nhanh chìm vào giấc ngủ.

Bên trong Tuyết Vương phủ, chẳng đến thời gian nửa ngày, sớm đã rực rỡ hẳn lên.

Đèn lồng đỏ thắm, đồng loạt sáng bừng, giống như là vì nghênh đón Cung Dạ Tuyết trở về.

Nửa đêm, đột nhiên có một bóng dáng từ không trung xẹt qua, thân hình uyển chuyển nhanh nhẹn, dừng ở bên trong Tuyết Vương phủ.

Dường như đã sớm hiểu rõ toàn bộ phương hướng bên trong phủ này, bóng dáng kia né thoát tầm mắt của thị vệ, trực tiếp đi về hướng tiểu viện phía nam của Vương phủ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Hắn đã trở lại!

Trong không khí, có hơi thở quý dị truyền vào.

Trong bóng đêm, Cung Dạ Tuyết mạnh mẽ mở mắt, trong đôi mắt sâu thẳm, loé ra ánh sáng lạnh lẽo.

Khoé môi hắn gọi lên một nụ cười, ánh trắng phản xạ trên gương mặt hắn, vẽ mặt thị huyết.

Mái ngói trên nóc nhà bị dời đi, chợt, có gì đó từ trên nóc nhà bay xuống phía dưới.

Không thể không nói, sát thủ lần này lại có vài phần cẩn thận. Hắn cũng không trực tiếp động thủ, mà ý đồ trước tiên là dùng mê dược khiến cho Cung Dạ Tuyết lâm vào hôn mê, tính toán kỹ lưỡng để phòng vạn nhất.

Đợi thời gian thích hợp nhất, hắn lách mình nhảy xuống, đẩy cửa đi vào.

Trong phòng yên tĩnh tâm tối, tựa như không cảm nhận được một chút hơi thở dao động, hắc y nhân chậm rãi tiến lên, dừng ở trước giường Cung Dạ Tuyết.

Hắn rút kiếm ra, liền đâm về phía trên giường.

Cũng trong khi đó, hắn biến sắc.

Trên giường, rõ ràng không có người!

Đang kinh ngạc, chợt nghe phía sau có tiếng nói truyền vào---

“Đang tìm bốn vương?”

Giọng nói nghe như quỷ mị thế kia, khiến cho hắc y nhân cả kinh. Chỉ là, còn chưa kịp quay đầu, đã bị một dòng khí cường đại trực tiếp đánh vào, cả người bay qua một bên.

“Phốc---” Kịch liệt đánh trúng, toàn thân nhanh chóng kéo theo sự đau đớn, hắc y nhân hộc ra một ngụm máu tươi.

Chờ sau khi thấy rõ người trước mặt, tâm hắc y nhân không kim được mà run lên...

Là hắn... Cung Dạ Tuyết...

Hắn không phải là phế vật sao?

Cung Dạ Tuyết lúc này, một thân trung y màu trắng, sắc mặt vẫn rất trắng, tóc đen bay lên, quanh thân, tản ra sát ý ngập trời!

Cung Dạ Tuyết tựa vào một bên, thậm chí ngay cả một ánh mắt cũng chưa từng liếc nhìn hắn, chỉ hít lại đôi mắt, cười lạnh nói: “Thế nào? Thăm từ các người xếp vào nơi này không nói cho các người biết tình hình của bốn vương sao?”

Lời nói lạnh lùng, ở trong không gian yên tĩnh này, có vẻ càng thêm khiếp người.

Hắc y nhân kia run lên, vừa định nói gì đó, lại thấy Cung Dạ Tuyết vươn tay ra, trong lòng bàn tay phát ra một luồng thanh quang mãnh liệt.

Tuy rằng quyết định không tiếp tục nguy trang nữa, nhưng đến cùng hắc y vẫn che giấu thực lực của mình.

Bằng không, nếu như thực lực Vũ Giai thất cấp của bản thân lan truyền ra ngoài, không biết sẽ oanh động đến cỡ nào.

Nhưng dùng thanh quang này, cũng đã đủ khiến cho hắc y nhân kia chấn kinh rồi!

Đáy mắt hắc y nhân đều là vẻ hoảng sợ, hắc y không nghĩ tới Tuyết Vương luôn mang danh phế vật này, lại đạt tới Vũ Giai ngũ cấp!

Đồng tử mãnh liệt co rúm lại, hắc y cho rằng bản thân hôm nay chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng lại vào lúc này, Cung Dạ Tuyết mở miệng :“Biết bốn vương đã trở lại, muốn đến bãi phóng thì cần gì phải lén lút như vậy?”

Hắc y nhân bị kiểm hãm.

Cung Dạ Tuyết nheo mắt, tiếp tục nói, trong giọng nói lạnh lẽo kia, hoàn toàn không mang theo một chút tình cảm nào :“Trở về, nói cho chủ tử của ngươi biết, bốn vương đã trở lại! Nhiều năm đã không gặp rồi, bốn vương cũng muốn diện kiến hắc y---“

Đúng vậy, hắc y đã trở lại!

Nhiều năm chịu sỉ nhục như vậy, nhiều năm ảm đạm như vậy, từ giờ khác này, sẽ hoàn toàn chấm dứt.

Cung Dạ Tuyết thu tay, quanh thân, hơi thở giống như từ thần, tản ra sát ý rét lạnh/

Đã cảm nhận được từng trận sát ý kia, trên người hắc y nhân chậm rãi rịn ra mồ hôi lạnh. Không đến một lát, sau lưng áo đã bị thấm ướt.

Hắc y thật sự không thể ngờ tới khí thế của Cung Dạ Tuyết lại mạnh mẽ như vậy.

Khí thế như vậy, mới là khí thế của một vị tôn giả chân chính.

Đại hoàng tử căn bản không thể so sánh với hắc y, dù chỉ là một đầu ngón chân!

Thấy Cung Dạ Tuyết có ý thả hắc y đi, hắc y nhân cuối cùng cũng không dám nghĩ nhiều nữa, rồi sau đó nhanh chóng thoát ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Gặp vua Tây Trạch 1.

Cung Dạ Tuyết hít mắt, nhìn theo hướng hắc y nhân rời đi. Khoé môi, chậm rãi gợi lên một độ cong.

Cho đến khi bóng dáng kia hoàn toàn biến mất, hắc y mới quay đầu.

Tầm mắt đảo qua căn phòng y ám yên tĩnh cách vách, Cung Dạ Tuyết chột nhứ mày.

Nữ tử này, lại an ổn như vậy.

Hắc y tất nhiên không tin nàng không thể không phát hiện động tĩnh bên ngoài, chỉ là do nàng không muốn để ý tới thôi.

Quả thật không nằm ngoài dự đoán của hắc y. Bên này, Sở Khuynh Nguyệt nhận thấy động tĩnh bên ngoài biến mất, lúc này mới xoay người, trong miệng nói nhỏ :“Rất cực cũng có thể yên ổn ngủ...”

--- ----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một---- ----

Sáng sớm, ánh mặt trời chiếu sáng, chung quanh Tuyết Vương phủ đều lộ ra một hơi thở quý dị, trong không khí, dường như còn xen lẫn mùi cháy khét.

Đám nha hoàn nô tài kia, đều giống nhau cũng không dám chậm trễ như thường ngày nữa, từ sáng sớm, cả đám đều nhanh chóng rời giường.

Ngắm ngẫm, trong lòng bọn họ còn sợ hãi, thảo luận đủ kiểu về chuyện hôm qua.

“Chu Xảo Vân thực sự bị thiêu chết?” Có người đột nhiên hỏi ra tiếng.

Lập tức có người tiếp lời :”Còn không sao... Người không nhìn thấy cảnh tượng ngày hôm qua Vương gia nhắm tâm ra lệnh đâu, ai dám trái lại lời của hân a?”

“Cũng không trách, Chu Xảo Vân quá kiêu ngạo rồi, thường ngày cứ ỷ vào phụ thân mình, không từ bất luận việc xấu nào, hiện tại mới có kết cục này...”

“Đừng nói nữa, Vương gia thật sự rất ngoan độc a... Còn có nữ tử đi bên cạnh Vương gia kia nữa...”

“...”

Âm thanh nghị luận ồn ào không ngớt, đột nhiên có người “Hu” một tiếng. Máy người vây cùng nhau lập tức tản đi, không dám tiếp tục nhiều lời nữa.

Bọn họ lui sang một bên, ngẩng đầu nhìn về hướng người đang đi tới.

Từ ánh mắt nhìn ra trong sân chậm rãi xuất hiện thêm hai người, mọi người chỉ cảm thấy hô hấp như bị kiềm hãm.

Nữ tử váy áo màu tím thanh lịch, tóc đen được vấn cao, chỉ cài một cây trâm, phượng ngọc bích, lại giấu không được dáng người phong tình ; tóc dài theo gió khẽ tung bay, vài sợi phân tán trên trán, thanh nhã thoát tục.

Mạng che mặt cùng màu che trên mặt đem khuôn mặt của nàng hoàn toàn che mất, chỉ lộ ra một đôi mắt lạnh lùng.

Như thế, càng khiến cho mọi người nổi lên tò mò.

Mọi người mặc dù không thấy rõ hình dáng dưới mạng che mặt của nàng, nhưng nhìn đôi mắt kia, liền thấy được vẻ phong hoa tuyệt đại của nàng.

Hiện tại, ở trong lòng bọn họ, Tuyệt Vương từ lúc đầu là cô đại, lúc này biến thành nhân vật thần thông quân đại.

Nữ nhân Tuyệt Vương nhìn trúng, càng không thể là kẻ đầu đường xó chợ.

Nghĩ đến điểm này, mọi người đối với dáng vẻ của nàng càng thêm tò mò.

Cung Dạ Tuyệt đi bên cạnh nàng, một thân hắc bào dài, đen bóng. Môi mông hơi mím, hân lạnh mắt đảo qua, tầm mắt xẹt qua trên người bọn họ.

Trong khoảnh khắc kia, mọi người đều cảm nhận được hân ý vô tận, như vậy mới dời tầm mắt, không dám nhiều lời đánh giá.

Đến tận lúc này, khoe môi Cung Dạ Tuyệt mới nhẹ nhàng nâng lên.

Hắn nắm tay Sở Khuynh Nguyệt, đi về phía trước.

Sở Khuynh Nguyệt ngăn ra, muốn kéo tay hắn ra, lại bị hắn càng nắm chặt hơn.

Lực đạo của Cung Dạ Tuyệt rất lớn, gắt gao nắm trọn bàn tay của Sở Khuynh Nguyệt, không cho nàng có cơ hội tránh thoát, chậm rãi đi lên phía trước.

Hai người, mười ngón tay đan xen, gắt gao gắn bó.

Đám hạ nhân xung quanh còn chưa kịp lui xuống, nhìn hai người thân mật như vậy, trong mắt không khỏi sinh sôi vài phần hâm mộ.

Thật đúng là chỉ nguyện làm uyên ương không nguyện làm tiên a...

Khoé mắt Sở Khuynh Nguyệt run run, lúc này, Cung Dạ Tuyệt là đang muốn làm gì a?

“Này, Cung Dạ Tuyệt, chúng ta đang đi đâu vậy?” Trách không thoát, dứt khoát không tiếp tục uống phí sức lực nữa, Sở Khuynh Nguyệt theo sau lưng hắn, hỏi.

Phía trước, Cung Dạ Tuyệt nắm tay nàng càng chặt :”Tiến cung...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Gặp vua Tây Trạch 2.

“Tiến cung?” Sở Khuynh Nguyệt nao nao.

Cung Dạ Tuyết cũng không trả lời, chỉ nắm lấy tay nàng, tiếp tục đi về phía trước.

Nghĩ lại tin tức thám tử đã hồi báo lại, thân hình cao to của Cung Dạ Tuyết chậm rãi tản ra về lạnh lùng lãnh khốc.

Hắn hít mắt lại, đáy mắt loé ra vài tia sáng không nhìn rõ.

Cũng cùng lúc đó, ở một nơi khác, Cung Thiên Lăng chán nản ngồi dựa vào một bên.

“Phế vật! Ngươi là phế vật!” Hắn tức giận vỗ thẳng xuống ghế tựa.

“Vương gia... Không phải do thuộc hạ vô năng... Mà là... Là...” Hắc y nhân kia ôm ngực, ấp úng, thật lâu vẫn nói không nên lời.

“Là cái gì?” Cung Thiên Lăng cắn răng, ngẩng đầu, trong đôi mắt như chim ưng, toàn là hàn ý: “Ngươi tốt nhất tìm một lý do cho thích hợp.”

“Vương gia... Cung Dạ Tuyết căn bản không phải phế vật a! Thực lực của hắn đã đạt đến Vũ Giai ngũ cấp, thuộc hạ... Thuộc hạ căn bản không phải là đối thủ của hắn a.”

“Ngươi nói cái gì?” Tiếng nói của Cung Thiên Lăng chợt nâng lên cao.”

“Hắn... Hắn đã đạt đến Vũ Giai ngũ cấp...” Còn không chờ hắn nói xong, chỉ nghe một tiếng nổ, toàn bộ cơ thể hắc y nhân bị đánh bay ra xa.

Hắc y nhân này, là người tối hôm qua có ý đồ tập kích Cung Dạ Tuyết...

Vết thương cũ chưa lành, vết thương mới lại đến. Hắc y nhân rốt cục không chịu nổi nữa, trực tiếp bị đánh hôn mê...

Mà Cung Thiên Lăng, cả mặt đều xanh mét, sụp lỵ dựa vào ghế tựa.

“Làm sao có thể chứ? Hắn không phải là phế vật sao? Làm sao lại đến Vũ Giai ngũ cấp?”

“Vương gia, làm sao vậy?” Bên ngoài, một nữ tử phong tư yếu điệu, chậm rãi đi vào.

Nàng chỉ mặc một tầng sa y mỏng tanh màu đỏ, trong lúc cử động, hoàn toàn không che đậy được dáng người linh lung.

Nàng cười nhẹ đi lên phía trước, mi như trăng lưỡi liềm, mắt phượng chứa xuân sắc.

Thấy vẻ mặt âm trầm của Cung Thiên Lăng, nàng thuận thế chui vào trong ngực của hắn.

Sắc mặt Cung Thiên Lăng vẫn không chuyển biến được chút nào.

Hắn làm sao có thể an tâm?

Cung Dạ Tuyết luôn luôn là hoàng tử được phụ hoàng sủng ái nhất, trước kia hắn ta là phế vật, có lẽ còn chưa có uy hiếp quá lớn, nhưng mà... Hiện tại hình như hắn căn bản không phải là phế vật!

“Hắn đã trở lại...” Cung Thiên Lăng đột nhiên mở miệng, trong giọng nói toàn là lạnh nhạt.

“Trở về thì đã làm sao?” Khoé môi Mị Cơ nâng lên. Cười cực kỳ xinh đẹp.

Nàng thuận tay lấy một trái quýt trên bàn, ngón tay ngọc thon dài tinh tế bóc vỏ.

Thu ba lưu chuyển, mị nhãn như tơ, môi đỏ mọng thơm ngát hương lan, thân thể nhu nhược không xương dựa vào trong lòng Cung Thiên Lăng. Đem một múi quýt đút vào trong miệng hắn: “Chẳng qua chỉ là một Vũ Giai ngũ cấp mà thôi, có gì phải lo ngại?”

“Nhưng mà...” Cung Thiên Lăng muốn nói lại thôi.

Mị Cơ ngẩng đầu lên, trên môi Cung Thiên Lăng nhẹ nhàng hôn xuống: “Có Mị Nhi ở đây, ngại sợ gì nữa?”

Cung Thiên Lăng muốn nói tiếp, hắn nhìn người đang nằm ở trong lòng, rốt cục, nỗi lo trong lòng chậm rãi tiêu tán.

Đúng vậy, có Mị Nhi ở đây, hắn còn sợ cái gì?

Mị Nhi là Vũ Giai lục cấp.

Tuy rằng Vũ Giai lục cấp cùng Vũ Giai ngũ cấp chỉ xê xích nhau một cấp, nhưng cấp số tu luyện càng cao, lúc tấn chức lại càng thêm gian nan. Cũng như, chỉ cần thua kém một cấp, thực lực sẽ cách biệt cả một đoạn đường.

Sắc mặt Cung Thiên Lăng âm trầm, rốt cục mới từ từ khôi phục lại.

Hắn cúi đầu, nhìn Mị Cơ gần như lơ lửng trước ngực, đáy mắt xuất hiện dục vọng mãnh liệt.

Vươn tay, bàn tay to của hắn nhẹ xoa khuôn ngực mềm mại của Mị Cơ.

Không đến một lúc, quần áo cả hai đều biến mất.

Cung Thiên Lăng đang muốn nhanh chóng tiến vào, bên ngoài, đột nhiên truyền vào một trận tiếng bước chân vội vã :”Vương gia, không hay, Tuyệt Vương gia tiến cung...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Gặp vua Tây Trạch 3.

Tiếng hô kia truyền vào, thân mình Cung Thiên Lăng sững lại một chút. Kim thương ban đầu còn sừng sững, lúc này chỉ trong nháy mắt liền héo rũ.

Sắc mặt của hắn đen lại, quay đầu.

Trong lòng bàn tay xuất hiện một luồng ánh sáng màu lục, hướng về phía âm thanh truyền đến mà đánh tới.

Người tới cả linh, lại không dám tránh đi, sau khi bị lực quang đánh vào người, lúc này mới hấp hối nói :”Vương gia... Tuyệt Vương tiến cung...”

Cung Thiên Lăng bỗng chốc đứng lên :”Vạn nhất hắn phát hiện độc trên người lão bất tử kia...”

Mị Cơ kéo Cung Thiên Lăng lại, mị nhãn như tơ, ghé vào lỗ tai hắn thì thầm :”Vương gia, ngài không tin Mị Cơ sao?”

Dứt lời, bàn tay yểu đuối không xương của nàng, phủ lên thứ gì đó ở dưới thân của Cung Thiên Lăng, nhẹ nhàng chuyển động.

Từng trăn tê dại kéo đến, thứ ban đầu héo rũ kia dần dần bành trướng.

Mắt Cung Thiên Lăng tối sầm lại, ổn định thân thể Mị Cơ, vật cực đại vừa mới bành trướng xâm nhập vào cơ thể Mị Cơ :”Bỏn vương tin người... Người chính là cháu gái duy nhất của Quý Bà Bà mà.”

“A...”

Trong phòng, tiếng ngâm nga không ngớt.

Cùng lúc đó, một nơi khác, một cỗ xe ngựa tinh xảo, từ Tuyệt Vương phủ đi ra, đi về phía Hoàng Cung.

Mây trời trong xanh, ánh mặt trời cao cao chiếu xuống.

Một đường, Cung Dạ Tuyệt không nói gì.

Hắn khép hờ mắt, mày hơi hơi nhíu lại, mi mày tựa như hàn băng vạn năm âm lãnh.

Sở Khuynh Nguyệt ngồi ở đối diện, nhìn hắn như vậy, cảm thấy hơi hơi bất nhẫn, ần ần nổi lên một tia thương tiếc.

Nàng chưa từng nhìn thấy hắn như vậy.

Cho tới bây giờ, ở trong ấn tượng của nàng, Cung Dạ Tuyệt phúc hắc vô sỉ, sẽ không dễ dàng để lộ cảm xúc như vậy.

Nhìn hai hàng lông mày như sắp đang dính lại, Sở Khuynh Nguyệt bỗng dung sinh ra một loại xúc động, muốn vươn tới thay hắn vuốt thẳng lại.

Đột nhiên, Cung Dạ Tuyệt mở mắt.

Trong mắt hiện lên vài tia trêu tức, khoé môi hắn kéo lên, nhìn Sở Khuynh Nguyệt :”Vi phu biết rõ bản thân tư chất hơn người, nương tử cũng không cần nhìn ta như vậy, bằng không... Ta sẽ thẹn thùng...”

Sở Khuynh Nguyệt có chút bực bội dời đi tầm mắt, chột, khoé môi lại khẽ vươn lên...

Tư chất hơn người... Thẹn thùng...

Những lời vô si này, hẳn cũng thực không biết xấu hổ nói ra được!

Nàng làm sao có thể đột nhiên cảm thấy hẳn có chút làm cho người ta đau lòng chứ?

Sở Khuynh Nguyệt liếc xéo hẳn, không nói thêm lời nào.

Nụ cười nơi khoé môi Cung Dạ Tuyết càng sâu...

Hắn phát hiện, mặc kệ trong lòng có muộn phiền gì, chỉ cần ở cùng nữ tử này, dường như, tâm tình của bản thân sẽ trở nên tốt đẹp hơn.

Không biết mất bao lâu, xe ngựa mới dừng lại ở ngoài cửa cung Tây Trạch.

Cung Dạ Tuyết đi xuống kiệu trước, khi Sở Khuynh Nguyệt muốn đi xuống, hắn vươn tay, thuận thế chụp tới, gắt gao ôm chặt Sở Khuynh Nguyệt vào trong lòng.

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu, nhìn thấy mấy thị vệ đứng canh ngoài cửa cung đang nhìn chằm chằm bọn họ, trên mặt, không cảm giác được vài tia dò ừng đang xâm chiếm đôi má.

Có thể thấy được vẻ không tự nhiên của Sở Khuynh Nguyệt, tâm tình Cung Dạ Tuyết cực kỳ tốt: “Chúng ta đi.”

Hai người đi về phía trước, khi đi qua cửa cung, liền bị đám thị vệ kia ngăn lại.

Đám thị vệ này vừa rồi còn đang đắm chìm bên trong cảnh tượng hai người loan phượng hoà minh, lúc này thấy bọn họ muốn vào cung, mới nhanh chóng hồi phục lại tinh thần.

Cung Dạ Tuyết mặt không đổi sắc, hắn hơi hơi rũ mắt xuống, từ trong lòng lấy ra một lệnh bài.

Trên lệnh bài màu vàng kia, chữ “Tuyết” có thể nhìn thấy rất rõ ràng.

Có thị vệ đã sớm nghe được tin tức Tuyết Vương đã trở lại, kinh hãi.

“Thì ra là Tuyết Vương gia! Thuộc hạ có mắt không trông, thỉnh xin Tuyết Vương thứ tội.”

Khoé môi Cung Dạ Tuyết nhếch lên, nhưng cũng không nhiều lại, trực tiếp kéo Sở Khuynh Nguyệt, đi vào bên trong hoàng cung...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Gặp vua Tây Trạch 4.

Trong Long thanh cung, huân yến lượn lờ, chung quanh đều là mùi thuốc nồng đến gay mũi.

Trên long sàng, trạch đế một thân trung y màu hoàng đang nằm dựa trên giường.

“Hoàng Thượng, thuốc có thể uống được rồi...” Tần Phi bưng bát thuốc, tự mình uy*(đút) được.

“Khụ khụ... Thuốc này uống tiếp, còn có tác dụng gì? Xương cốt của trẫm, sợ đã không được...” Trạch đế ho khan vài tiếng, sắc mặt càng thêm tái nhợt: “Trẫm không uống...”

Tần Phi nhếch môi, trong nụ cười cũng mang theo vài phần biến hoá kỳ lạ: “Hoàng Thượng ngài đang nói gì vậy, nếu như ngài không uống thuốc, thân thể làm sao tốt lên được?”

Đút lời, một thìa được đưa đến, tư thế kia, quả thực là muốn bức bách Trạch đế uống chén được kia.

“Trẫm nói trẫm không uống! Khụ khụ...” Trạch đế phát cánh tay, ý muốn đánh rơi chén thuốc kia xuống đất, lại bị Tần Phi né được.

Tần Phi tiếp tục cười: “Hoàng Thượng ngàn vạn lần đừng cáu kỉnh, nếu như thân thể xảy ran guy hiểm gì, vậy toàn bộ Tây Trạch phải làm sao bây giờ?”

Trạch đế ngẩng đầu, nhìn Tần Phi, đáy mắt tràn đầy phẫn hận.

Hắn làm sao không biết trong thuốc này có vấn đề.

Nhưng mà, hấn cũng không thể vạch trần được.

Hiện tại, đại thần trong triều, dường như đều đã bị Tấn Phi cùng Cung Thiên Lăng thu tóm hết rồi.

Việc hiện tại hấn phải làm, là phải cố chữa một hơi thở, chờ đứa con trai hấn sủng ái nhất quay về...

Đúng vào lúc này, bên ngoài, đột nhiên truyền đến từng trận từng trận bước chân.

“Hoàng Thượng, Tuyết Vương đến rồi! Đã đến ngoài điện!”

Lý công công chạy vội vào trong điện, trên mặt lão toàn là ý cười, trong giọng nói cũng lộ ra cực kỳ vui mừng.

Hấn biết Hoàng Thượng luôn thương nhớ Tuyết Vương, thời gian này Hoàng Thượng ôm đau trên giường, mỗi khi lâm vào hôn mê, trong miệng đều nhắc đến tên của Tuyết Vương.

Bây giờ, Tuyết Vương thật sự đã trở về...

“Xoảng---” Chỉ một tiếng vang thanh thúy cất lên, chén thuốc, từ trong tay Tấn Phi rơi xuống.

Trạch đế nhẹ liếc mắt nhìn nàng, cũng không rảnh bận tâm, cố gượng đứng dậy, trên khuôn mặt tiều tụy, lúc này đều ngập tràn vẻ vui mừng.

“Phụ hoàng, nhi thần đã trở về...” Bên ngoài, một tiếng nói trầm thấp truyền vào.

Trạch đế kinh hãi nhìn về phía người đang đi đến gần.

Đưa lưng về phía ánh mặt trời, thân hình cao to từ từ tới gần.

Một thân y phục màu trắng, làm bùng lên vẻ tiên giáng trần nổi bật của hấn.

Trạch đế nheo mắt lại, hai tay kích động không nén nổi run run: “Tuyệt nhi... Thật là con?”

“Phụ hoàng, là nhi thần.”

Cung Dạ Tuyết đi đến bên cạnh Trạch đế, hấn nắm tay Trạch đế: “Nhi thần về trễ, mong rằng phụ hoàng thứ tội.”

Nhẹ cúi mắt, sau khi tra xét mạch tượng của Trạch đế, quanh thân Cung Dạ Tuyết, đều là lãnh ý.

Tấn Phi ban đầu còn ngầy ngốc sững sờ đứng tại chỗ.

Lúc này, cuối cùng cũng hồi phục lại tinh thần.

Nàng ngẩng đầu, nhìn nam tử trước mắt, nguy cơ trong mắt, dần dần tan đi.

Cung Dạ Tuyết này là hoàng tử được Hoàng thượng sủng ái nhất thì như thế nào? Một phế vật, làm sao kế thừa nối đại thống? Đến lúc đó chỉ sợ cho dù Hoàng Thượng cố ý đem ngôi vị hoàng đế truyền cho hấn, triều thần chắc chắn cũng sẽ phản đối.

Dù sao, người không thể tu luyện vũ lực, ở cái đại lục dùng võ vi tôn này, địa vị thực sự của hấn cực kỳ thấp kém!

Không sai, Tấn Phi này, chính là mẫu thân của Cung Thiên Lăng.

Mà bây giờ, tin tức Cung Dạ Tuyết không phải phế vật, cũng chưa từng truyền vào tai nàng chút gì. Nàng chỉ nghĩ Cung Dạ Tuyết là phế vật mà thôi, một chút cũng không để hấn ở trong lòng.

Nàng ngẩng đầu, nhìn về phía Cung Dạ Tuyết, trong giọng nói mang theo vài tia châm biếm: “Thì ra là Tuyết Vương gia a, nhiều năm không thấy, xem như cũng đã trở về. Người không biết chỉ sợ đã nghĩ người qua nhiều năm như vậy không trở về, là vì tham luyện bên ngoài đó.”

Cung Dạ Tuyết lạnh lùng nhìn sang chén thuốc bẻ tan tành dưới chân Tấn Phi, lại ngẩng đầu, đôi mắt như chim ưng bắn thẳng về phía Tấn Phi: “Những năm gần đây, đã làm phiền Tấn Phi nương nương chiếu cố phụ hoàng rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Vương phi duy nhất.

Tấn Phi ngẩng ra, định mở miệng đáp lời, lại nghe thấy Cung Dạ Tuyết nói tiếp :”Nhìn thuốc này, Tấn Phi thật đúng là cẩn thận...”

Được...

Tấn Phi chỉ cảm thấy bỗng dưng lạnh người. Chớ không phải là hắn đã phát hiện được cái gì rồi?

Nàng nâng đôi mắt lên, nhìn Cung Dạ Tuyết, chống lại đôi mắt lạnh như băng của hắn.

Đôi mắt sâu thẳm, sâu không thấy đáy, giống như băng tuyết vạn năm, chỉ liếc mắt nhìn qua, trong lòng đều lạnh lẽo.

Phút chốc, đôi môi mỏng của Cung Dạ Tuyết khẽ giương lên, cả người, phát ra hơi thở quý dị.

Sau lưng Tấn Phi thậm chí còn xuất hiện mồ hôi lạnh.

Một hồi lâu, Tấn Phi mới phục hồi lại tinh thần.

Nàng cười mỉa :”Cần gì phải nói vậy? Chiêu cố Hoàng Thượng, là việc ta nên làm.”

“Phải không?” Trong đôi mắt sắc bén của Cung Dạ Tuyết, hiện lên mấy phần sát ý.

Tấn Phi rung mình, chợt, gượng cười :”Hoàng thượng, thần thiếp còn có việc, xin rời đi trước, không quấy rầy phụ tử hai người đoàn tụ...”

“Àn, đi đi.” Trạch Đế - Cung Việt cũng chỉ phát phát tay.

Tấn Phi không dám tiếp tục ở lại nữa, bước chân vội vàng, cho đến khi ra khỏi Long Thanh cung, sắc mặt mới hoàn toàn trở nên âm trầm.

Quay đầu, phản phó cung nữ đang đi theo phía sau :”Đi, mời Lăng Vương tức tốc vào cung---“

Trong Long Thanh cung, chờ sau khi Tấn Phi rời đi, Cung Việt lệnh bọn cung nữ thái giám rời đi.

Cung Dạ Tuyết lấy ra một viên thuốc, để Cung Việt ăn vào.

“Phụ hoàng, đây là Trầm Ngưng hoàn, tạm thời có thể khắc chế độc tố trong cơ thể của người.”

Trạch đế Cung Việt kinh ngạc nhìn Cung Dạ Tuyết :”Con biết ta trúng độc?”

“Dạ.” Cung Dạ Tuyết hừ nhẹ :”Bọn họ lại dám đối đãi phụ hoàng như thế.”

“Đều chỉ là vì ngôi vị hoàng đế kia a...” Cung Việt có chút đau lòng than nhẹ.

Hắn nản vạn lần không nghĩ tới, nữ nhân của hắn, nhi tử của hắn, sẽ vì ngôi vị hoàng đế mà đưa hắn vào tử lộ.

Thật lâu sau, Cung Việt mới chú ý viên thuốc đang cầm trên tay, ngửi hương vị viên thuốc, hắn kinh ngạc :”Trầm Ngưng hoàn, đây không phải là bí dược độc môn của Quý y sao?”

Cung Dạ Tuyết nhướn mi :”Nhân duyên trùng hợp, nhi thần may mắn có được thuốc này...”

Thấy Cung Dạ Tuyết không muốn bàn luận nhiều về vấn đề này, Cung Việt cũng không hỏi thêm nữa, sau khi dùng xong viên thuốc, lúc này mới chú ý người đi theo bên cạnh Cung Dạ Tuyết.

Đó là một nữ tử xiêm y màu tím, rõ ràng là đang đứng ở nơi đó, nhưng hơi thở tựa như đều bị thu lại, căn bản không dễ để cho người khác phát hiện :”Đây là?”

Cung Dạ Tuyết vron tay, ôm lấy thất lưng của Sở Khuynh Nguyệt :”Phụ hoàng, đây chính là Vương Phi duy nhất của nhi thần.”

Dùng xong viên thuốc kia, hơn nữa lại vì chuyện Cung Dạ Tuyết trở về nên tâm tình cực kỳ tốt, sắc mặt Cung Việt rõ ràng có chuyển biến tốt hơn trước nhiều.

Nhưng sau khi nghe xong câu nói này của Cung Dạ Tuyết, sắc mặt lại hơi thay đổi.

Cung Việt nghiêm mặt :”Nhưng con là người của hoàng thất.”

“Người của hoàng thất thì như thế nào? Những thứ dung tư tục phẩm khác ta đều nhìn rất chướng mắt, cuộc đời này, một người duy nhất là đủ rồi.”

“Cho dù là Phụ hoàng cố ý đem ngôi vị hoàng đế truyền cho con?” Cung Việt nhíu mày.

Khoé môi Cung Dạ Tuyết giương lên :”Đúng, nàng sẽ là nữ nhân duy nhất cuộc đời này của con.”

Nói xong, lực đạo trong tay hắn lại mạnh hơn, đem Sở Khuynh Nguyệt ôm chặt vào trong lòng.

Nữ nhân duy nhất...

Lời này vừa nói ra, không chỉ có Cung Việt, ngay cả Sở Khuynh Nguyệt, cũng đều đồng loạt chấn động.

Ở gầm trời này, có mấy người dám nói ra lời này?

Thời đại này, nam nhân tam thê tứ thiếp, vốn là chuyện rất bình thường, huống chi, Cung Dạ Tuyết lại là người của hoàng thất.

Sở Khuynh Nguyệt quay đầu, nhìn về phía Cung Dạ Tuyết, chống lại ánh mắt kiên định của Cung Dạ Tuyết.

Thần sắc kia, không giống như đang làm bộ.

Có thể cảm nhận được thần sắc của Sở Khuynh Nguyệt, Cung Dạ Tuyết mỉm cười nhìn Sở Khuynh Nguyệt, trong nụ cười lộ ra cực kỳ ôn nhu: "Nương tử, ta chỉ muốn một nương tử là người đã đủ rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Cưới một được một.

Sở Khuynh Nguyệt giật mình đứng ngây ngốc tại chỗ, thật lâu sau cũng không nói gì.

Nàng ngẩng đầu lên, nhìn về phía Cung Dạ Tuyết, nhưng chỉ thấy nơi đáy mắt của Cung Dạ Tuyết đều là một mảnh kiên định.

Sở Khuynh Nguyệt lại lần nữa sững sờ.

Nàng chưa từng nghĩ tới, Cung Dạ Tuyết sẽ nói ra những lời này, hơn nữa lại không phải là đang nói đùa.

Hắn... Lại ở trong tình huống như vậy, hứa với nàng một đời một kiếp chỉ có một đời.

Đáy lòng, hơi hơi gợn sóng, trong mắt Sở Khuynh Nguyệt ẩn chứa ánh sáng lay động.

Thấy Sở Khuynh Nguyệt như vậy, khoé môi Cung Dạ Tuyết nhẹ nhàng nâng lên: "Nương tử, bị lời nói của ta làm cho cảm động?"

Sở Khuynh Nguyệt dời đi tầm mắt, ức chế lay động trong lòng, nói: "Miệng chó không phun ra ngà voi."

Bỗng nhiên, Sở Khuynh Nguyệt cảm thấy, hai từ "Nương tử" này, hình như cũng không chán ghét...

Trong lúc bầu không khí hai người bên này không ngừng ái muội. Trên giường, sắc mặt Cung Việt lại trầm xuống.

Cung Dạ Tuyết chính là người thừa kế lý tưởng nhất ở trong lòng hắn, quân chủ tương lai, làm sao có thể chỉ cưới một nữ tử?

Hắn neho mắt lại, đánh giá nữ tử xiêm y màu tím trước mặt.

Khuôn mặt bị che lại, căn bản không nhìn ra được dung nhan của nàng, nhưng đôi mắt long lanh kia, giống như có thể nhìn thấu tâm can người khác.

Nhìn người trước mặt, nữ tử này, vừa thấy liền biết tâm tư rất kín đáo.

Nhưng mà, như vậy thì đã sao?

Hắn tuyệt không cho phép chuyện như vậy phát sinh!

Nhìn Sở Khuynh Nguyệt, Cung Việt muốn lên tiếng, nhưng lại nghe thấy giọng nói nhàn nhạt của Cung Dạ Tuyết: "Nương tử, nàng ngồi xuống đi, đứng lâu lại mệt đấy, cẩn thận mệt chết con ta..."

Con trai...

Cung Việt đầu tiên là ngẩn ra, lập tức, đáy mắt hiện lên kinh ngạc.

"Tuyệt nhi, con nói cái gì?"

“Phụ hoàng, người nói xem nhi tử có lợi hại hay không, không chỉ mang con dâu về cho người, lại còn mang thêm tôn tử cho người nữa... Cái này gọi là... Cưới một được một.” Trên mặt Cung Dạ Tuyết, tràn đầy ý cười.

Nhìn thấy tình cảnh này, Cung Việt ban đầu còn đang muốn làm khó làm dễ Sở Khuynh Nguyệt, bỗng chốc ghen nói không nên lời.

Có thể là do biến cố này xảy ra quá đột ngột, Cung Việt ho khan thành tiếng.

“Phụ hoàng...” Cung Dạ Tuyết cùng Sở Khuynh Nguyệt nhanh chóng chạy lên.

Cung Việt xua tay: “Các người đi xuống trước đi, trăm một rồi, muốn nghỉ ngơi.”

Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng hai người vẫn xin phép cáo lui trước.

Ra khỏi Long Thanh cung, tiếp tục đi về phía trước, cũng không lâu lắm, phía trước xuất hiện thêm hai người.

Đó là hai người một mặc xiêm y màu đỏ, một mặc màu trắng, một nam một nữ.

Bạch y nam tử cũng thuộc hạng mỹ nam, diện mạo cùng Cung Dạ Tuyết có ba phần tương tự, chỉ là, khí chất rõ ràng kém xa Cung Dạ Tuyết đến một vạn tám ngàn dặm. Bạch y ở trên người của hắn, cũng chỉ rất bình thường. Ở khoe mắt của hắn, giống như hai cái ao sâu, hốc mắt hiện ra màu xanh nhàn nhạt, đáng vẻ vừa thấy liền biết là do miệt mài quá độ.

Mà nữ tử bên cạnh kia, sa y đỏ thắm che đầy thân thể, trên mặt trang điểm cầu kì. Mi như trắng non, mũi như tơ. Khi tầm mắt đảo qua Cung Dạ Tuyết, trong mắt chợt loé ra tia kinh diễm rồi biến mất. Người đứng đầu trong nhóm mười đại mỹ nam của đại lục - Cung Dạ Tuyết, quả nhiên là danh bất hư truyền!

“Vị này, chắc là Vương gia?” Mị Cơ luôn luôn tự cao tự đại vì bản thân đã đột phá Vũ Giai lục cấp, nên đều không đem bất luận kẻ nào đặt ở trong mắt, cho dù vị Vương gia này nghe nói đã đạt đến Vũ Giai ngũ cấp.

Cung Dạ Tuyết thờ ơ, ngay cả nhìn cũng không thèm liếc nhìn Mị Cơ một cái, tiếp tục đi về phía trước.

Nhìn thế này, đáy mắt Mị Cơ lộ ra vài tia phẫn nộ.

Mị Cơ nàng diện mạo bất phàm, nam nhân nào nhìn thấy nàng mà không nhìn thêm vài lần?

Nhưng tên Cung Dạ Tuyết này ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn, liền rời đi, một chút cũng không xem nàng ra gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Mùi hôi ngút trời.

Thái độ của Cung Dạ Tuyết khiến cho Cung Thiêng Lăng cũng có chút không nhịn được.

Hắn gượng gạo bài trừ ra một tia tươi cười: “Nhị đệ, người trở về khi nào?”

“Bốn vương trở về khi nào, Lăng Vương người mới là người biết rõ nhất.” Ngữ khí của Cung Dạ Tuyết rất lạnh nhạt.

Lời nói lạnh nhạt như vậy, lại càng khiến cho Cung Thiên Lăng càng cảm thấy sợ hãi.

Không biết vì sao, Cung Thiên Lăng luôn cảm thấy tron giọng nói của Cung Dạ Tuyết ẩn chứa vô vàn sát ý.

“Lăng Vương đương nhiên biết được rồi, ai bảo người Lăng Vương quan tâm nhất chính là người đệ đệ là người chứ?” Mị Cơ bình ổn lại thần sắc, tiếp lời thay Cung Thiên Lăng.

Nàng lắc lắc thân hình như rắn nước, tiến lên phía trước: “Chắc chắn... Thực đúng là đệ nhất mỹ nam của đại lục mà, diện mạo tuấn mỹ như thế, thực sự đã kế thừa hết mỹ mạo của Thừa Đức Hoàng Hậu năm đó...”

Dứt lời, nàng nhẹ nhàng nâng khuôn mặt lên, nhìn về phía Cung Dạ Tuyết, ý đồ muốn nhìn thấy phản ứng của hắn.

Sau khi nghe đến bốn chữ Thừa Đức Hoàng hậu kia, hơi thở quanh thân Cung Dạ Tuyết, rõ ràng đã thay đổi.

Sở Khuynh Nguyệt cảm giác được bàn tay đang nắm lấy tay nàng, từ từ siết chặt...

Nhìn thấy thần thái của Cung Dạ Tuyết có điều biến đổi, Mị Cơ giống như hiểu ra chuyện gì, che miệng cười khê :”Nha, nhìn miệng ta này, lại thích nói lung tung, vì sao đang êm đẹp lại đem Tuyết Vương cùng Thừa Đức Hoàng hậu so sánh chứ? Thừa đức Hoàng hậu năm đó sau khi cùng người khác cầu kết, Hoàng Thượng sớm đã đem danh nghĩa nuôi dưỡng người giao cho người khác, như thế, Tuyết Vương cùng Thừa Đức Hoàng Hậu cũng không có quan hệ gì quá lớn đâu.”

Lệ khí quanh thân Cung Dạ Tuyết càng dày đặc, không chỉ có riêng lệ khí, thậm chí còn mang theo vài phần u ám

Đôi tay kia, giờ phút này đã trở nên lạnh lẽo.

Thừa Đức Hoàng Hậu?

Sở Khuynh Nguyệt nhướng mày.

Thừa Đức Hoàng Hậu hẳn là mẹ đẻ của Cung Dạ Tuyết, về phần rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nàng không thể nào biết được, cũng không muốn biết đến, nàng hiện tại chỉ biết là, Cung Dạ Tuyết lúc này rất không ổn.

Nàng chưa từng nhìn thấy Cung Dạ Tuyết thô bạo như vậy, chưa từng thấy...

Mị Cơ còn tỉnh tiếp tục nói nữa, Sở Khuynh Nguyệt lại đột nhiên cảm thấy bàn tay đang nắm tay mình đã không còn.

“A!!!” Bên tai, một trận thét chói tai truyền đến.

Nhìn lại, chỉ thấy một bạch y nam tử, hung hăng nắm chặt cổ Mị Cơ.

Gió nhẹ nổi lên, những sợi tóc đen theo gió hơi hơi tung bay.

Trên khuôn mặt trắng nõn, đôi mắt sâu thẳm của Cung Dạ Tuyết, giờ phút này ảm ảm lộ ra vài tia máu.

Mười ngón tay, gắt gao bóp chặt cổ Mị Cơ, khoé môi hẳn, gọi lên nụ cười tàn nhẫn :”Nói thêm câu nữa, tin bổn vương bóp chết ngươi hay không?”

Mị Cơ trừng lớn mắt, hiển nhiên chưa lấy lại được tinh thần khi biến cố thành linh xảy ra.

Nàng cả kinh run lấy bầy.

Hắn không phải chỉ là Vũ Giai Ngưu cấp thôi sao? Vì sao tốc độ lại nhanh như vậy?

Cứ giống y như một tia sấm chớp xẹt qua...

Căn bản không cho nàng nửa phần phản ứng...

Sắc mặt Lăng Vương cũng đã trắng bệch :”Nhị đệ, Mị Cơ chỉ là nói đùa mà thôi... Đùa...”

Cùng lúc đó, phía sau lưng của hắn, sớm đã thấm ướt một tầng mồ hôi lạnh.

Mấy năm không gặp...

Hắn quả nhiên đã trở nên mạnh mẽ như thế!

Cung Dạ Tuyết cười lạnh đảo mắt qua Cung Thiên Lăng, trong mắt tràn ngập sát ý.

Hắn cúi đầu, ánh mắt lại đảo qua trên mặt Mị Cơ, cười lạnh :”Thôi, bổn vương tạm thời không cùng các ngươi so đo.”

Trò chơi, từ từ chơi...

Lần này nhìn như đùa chết... Về sau cũng sẽ không phải là đùa nữa.

Hắn buông lỏng tay ra, rồi sau đó tựa như đã đụng phải thứ gì đó rất rắn, từ trong lòng lấy ra một cái khăn tay, hung hăng chà lau.

Lau xong, đưa tay ném khăn xuống đất, cũng không rảnh quan tâm đến nữa

Cung Dạ Tuyết mờ ám cười, chợt quay đầu lại, đi đến kéo tay Sở Khuynh Nguyệt.

Đẩy mắt, mang theo vài tia ôn nhu sùng nịnh :”Nuông tử, chúng ta đi, không khí nơi này không tốt, mùi hôi huân thiên, bất lợi cho sự trưởng thành của đứa nhỏ...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Chàng còn có ta.

Người rõ ràng mới vừa rồi vẫn âm lãnh như ma quỷ, lúc này ở trước mặt Sở Khuynh Nguyệt lại hoàn toàn thay đổi.

Nhớ lại thân sắc vừa rồi của Cung Dạ Tuyết, trong lòng Sở Khuynh Nguyệt nổi lên vài tia thương tiếc.

Nàng không ngờ tới, hẳn cũng sẽ có một mặt yếu ớt như thế.

Ánh mắt co rút lại, Sở Khuynh Nguyệt gật đầu :”Được, chúng ta đi.”

Bóng dáng hai người càng lúc càng xa.

Cung Thiên Lăng cùng Mị Cơ lúc này mới từ trong không khí sát khí to lớn lấy lại tinh thần.

“Làm sao bây giờ? Hẳn trở nên mạnh mẽ như vậy, nhất định sẽ tìm ta báo thù, hiện tại chúng ta nên làm thế nào mới tốt?” Cung Thiên Lăng sốt ruột lên tiếng, đôi mắt sớm đã ửng hồng, thân mình bởi vì sợ hãi hơi hơi run lên.

Cung Thiên Lăng biết, lúc này đây, Cung Dạ Tuyết sẽ đối phó mình.

Nhận thấy thân thể Cung Thiên Lăng run run, Mị Cơ nhẹ liếc nhìn hắn, kín đáo nhíu mày.

Nhìn Cung Dạ Tuyết, muốn bao nhiêu khí phách thì có bao nhiêu khí phách, bộ dạng chẳng những đẹp, khí thế thân thủ càng là tuyệt nhất.

Mị Cơ lúc này không ránh bận tâm vì sao một Vũ Giai ngũ cấp lại có thể thuận lợi bắt nàng, chỉ đưa mắt nhìn về hướng Cung Dạ Tuyết rồi đi, trong mắt hiện lên hứng thú. . . Nam nhân này, nàng muốn!

“Mị nhi, mau nghĩ biện pháp a . . . Bôn vương nên làm cái gì bây giờ?” Cung Thiên Lăng đi lên, túm chặt góc áo Mị Cơ.

Mị Cơ chuyển mắt cười :”Vương gia mới vừa rồi có thể nghe được Tuyết Vương gọi nữ tử từ bên người hẳn là gì không?”

Trong mắt Cung Thiên Lăng hiện lên kinh ngạc, nếu không có Mị Nhi nhắc nhở, hẳn thật đúng đã quên.

Cung Dạ Tuyết hình như kêu nàng kia là “Nương tử” . . .

“Chúng ta chia binh làm hai đường, Vương gia ngài đối phó với nữ tử kia, về phần Tuyết Vương cứ giao cho Mị Nhi, chỉ cần bắt được một trong hai người, chúng ta liền thành công.”

Cung Thiên Lăng rốt cuộc mới nở nụ cười, quăng bỏ vẻ lo lắng mới vừa rồi.

Hắn kéo tay Mị Cơ :”Vẫn là Mị Nhi có chủ ý, nữ tử kia liền giao cho bôn vương, bôn vương nhất định sẽ làm cho nàng ta hối hận vì đã quen biết Cung Dạ Tuyết!”

Nói xong, Cung Thiên Lăng nhẹ nhàng vuốt ve cánh tay bóng loáng của Mị Cơ :”Mị Nhi, chờ ngày sau bôn vương lên làm Hoàng Thượng, Mị Nhi nhất định sẽ làm Hoàng hậu. . .”

Mị Cơ yêu kiều cười ra tiếng.

Chỉ là trong nụ cười kia, lại mang theo tâm tư khác.

Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết rời khỏi hoàng cung.

Trong xe ngựa, Cung Dạ Tuyết cúi mắt, cả người mang theo chút hoang vắng.

Trong lòng Sở Khuynh Nguyệt biết hẳn vẫn còn chưa hoàn lấy lại được tinh thần vì lời nói nặng nhứt kia.

“Cung Dạ Tuyết, đều đã qua. . .” Ngữ khí Sở Khuynh Nguyệt nhàn nhạt.

“Thừa đức Hoàng hậu, là mẫu hậu của ta.” Sau khi yên lặng thật lâu, Cung Dạ Tuyết rốt cuộc mới mở miệng.

Tiếng nói của hắn rất trầm thấp, đột nhiên, hắn ngừng đầu, trong mắt phát ra hàn ý vô tận, giống như đang nghiêng răng nghiêng lợi, hắn gằn từng chữ :”Là Tấn Phi, hại chết mẫu hậu.”

“Khi đó, ta chỉ có tám tuổi, mẫu hậu trước khi chết, dặn ta che giấu thực lực, mặc tú cho lâm, phong tấ thúc giục chi*(ta chịu). Phụ hoàng tuy rằng cũng

biết đầy đủ là quý kẻ của Tấn Phi, nhưng lại ngại thể lực cùng hai cao thủ Vũ Giai lục cấp của gia tộc Tấn Phi, căn bản không dám động vào bọn họ, mới đưa ta đến Đông Cẩm.”

“Nếu như ta không có danh xưng phế vật lừng lẫy kia, chỉ sợ ta còn chưa trưởng thành, liền đã chết không có chỗ chôn rồi.” Lúc nói những lời này, Cung Dạ Tuyết cười nhẹ, giống như đang tự giễu chính mình.

Hắn tựa vào một bên, lẳng lặng kể lại.

Cả người tán ra lệ khí dày đặc.

Nghe câu chuyện của hắn, Sở Khuynh Nguyệt thở dài. Thì ra, hắn từ nhỏ đã phải trải qua những chuyện như vậy.

Nhìn Cung Dạ Tuyết, đáy lòng Sở Khuynh Nguyệt khẽ động.

Lần đầu tiên, nàng chủ động đưa tay ôm lấy hắn, tiếng nói ôn nhu: “Cung Dạ Tuyết, chàng còn có ta, chàng xem, chàng chẳng phải một mình.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Nam nhân, chàng là của ta.

Cái ôm của nàng rất ấm áp, thỉnh thoảng xảy ra bất ngờ như vậy, làm cho Cung Dạ Tuyết nao nao.

Chợt, môi hắn nhẹ nhếch lên.

Mắt phượng hẹp dài mở ra, trên khuôn mặt trắng nõn, lộ ra một tia tươi cười.

Nụ cười kia, giống như làm cho thiên địa đều nhợt nhạt biến sắc.

“Nương tử, nàng đây là đang nhận tấm lòng của ta?”

Sở Khuynh Nguyệt buông hắn ra, đầu lông mày hơi hơi héch lên, từ chối cho ý kiến: “Ai bảo chàng lại chính là cha của con ta chứ...”

Cung Dạ Tuyết nhếch môi càng cao, cười đến vô cùng xinh đẹp.

“Nương tử, ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào có thể tổn hại nàng cùng con trai của ta.”

“Ta cũng sẽ không để cho bất luận kẻ nào tổn thương chàng, ai cũng không được!” Nghĩ đến những lời nói vừa rồi của Mị Cơ kia, Sở Khuynh Nguyệt hơi hơi chớp mắt, hàn quang trong mắt đột nhiên xuất hiện.

Nàng ngẩng đầu, nhìn nam tử phong hoa tuyết đại trước mặt.

Đột nhiên, nàng xốc mạng che mặt lên, vươn tay, ôm lấy cổ Cung Dạ Tuyết, ở trên môi hắn hung hăng hôn xuống.

“Nam nhân, nhớ kỹ, chàng là của ta, đời này đời kia chỉ có thể là của một mình ta, nếu để cho ta phát hiện chàng cùng nữ nhân khác có tư tình ái muội, ta thiên chàng!”

Có một loại tình yêu, một khi đã nhận định, suốt cả cuộc đời cũng sẽ không buông tay.

Tận cùng một đời, sinh tử gắn bó, không rời không bỏ, dẫu tay cùng nhau nhìn thiên hạ!

--- -----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

Tuyết Vương gia trở về, ở toàn bộ Tây Trạch, nhắc lên phong ba không nhỏ.

Phải luôn nhớ rằng Cung Dạ Tuyết là phế vật không thể tu luyện, sau khi đã biết Cung Dạ Tuyết hiện tại thuộc hạng Vũ Giai ngũ cấp, cả một đám đều không biết nên có cảm tưởng gì.

Bởi vì Cung Dạ Tuyết trở về, toàn bộ khí sắc của trạch đế Cung Việt, tựa hồ cũng đang dần dần khôi phục lại.

Hắn vẫn như trước dùng được Tấn Phi đưa cho, ngầm, cũng vụng trộm dùng Trầm Ngưng hoàn Cung Dạ Tuyết mang đến.

Cũng theo đà hồi phục thân thể của Cung Việt, một đám vây cánh của Tấn Phi tựa hồ có chút nóng nảy, cả bọn cũng không trở mặt đứng nhìn, ngầm,

bắt đầu bắt tay vào làm âm mưu gì đó...

Sau khi Sở Khuynh Nguyệt cùng Cung Dạ Tuyết mở rộng của lòng, quan hệ của cả hai, tựa hồ càng trở nên thân thiết hơn.

Ánh mắt trời xuyên qua nhánh cây, chiếu gọi xuống mặt đất bóng cây loang lổ.

Hôm nay Cung Dạ Tuyết không ở quý phủ.

Bọn họ từ Đông Cẩm trở lại Tây Trạch, rất nhiều thực lực ngầm của Cung Dạ Tuyết ở Đông Cẩm cũng dời đến Tây Trạch, đã nhiều ngày qua, Cung Dạ Tuyết bận đến không thấy bóng dáng nữa.

Thiên viện trong Tuyết vương phủ, Sở Khuynh Nguyệt tựa vào ghế mây, xem sách thuốc trong tay.

Cầm Nhi từ bên ngoài vội vàng chạy vào.

“Tiểu thư, trong cung có người tới---“

“Nga?” Sở Khuynh Nguyệt hơi nhíu mày :”Đi xem”

“Ha ha... Là Tuyết Vương phi a...” Đó là một thái giám lớn tuổi, lúc trước ở Long Thanh cung Sở Khuynh Nguyệt đã từng gặp qua hắn.

Giờ phút này, trên mặt Lí công công lộ ra một chút tươi cười.

Nghe Lí công công xưng hô vs nàng như vậy, khoe môi Sở Khuynh Nguyệt nâng lên :”Chuyện gì lại khiến cho Lí công công ngài tự mình tới đây?”

“Hoàng thượng muốn gặp ngài, có việc muốn nói với ngài. chuyện này...”

“Được, ta đã biết.” Sở Khuynh Nguyệt gật đầu :”Kính xin Lí công công chờ ta một chút, ta đi thay đổi xiêm y, bằng không chỉ sợ sẽ mạo phạm Hoàng Thượng.”

Thái độ của Sở Khuynh Nguyệt khiêm tốn có lễ, một chút cũng không kiêu cách, nhìn thế Lí công công âm thầm gật đầu.

“Tiểu thư, có cần nô tì đi tìm Vươn Gia bẩm báo lại?” Cầm Nhi đắn đo mãi mới dám rụt rè hỏi lại.

“Không cần.” Sở Khuynh Nguyệt khép mắt, “Chỉ là gặp hoàng đế mà thôi, sẽ không có chuyện gì.”

Huống chi, nàng sớm muộn gì cũng phải một mình đối mặt với Trạch đế...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Gặp lại Cung Thiên Lăng.

Thấy Sở Khuynh Nguyệt nói như vậy, Cầm Nhi cũng đành lặng im.

Sở Khuynh Nguyệt hôm nay, thay một bộ một bộ y phục màu xanh nhạt.

Lúc từ sau viện đi ra, Lí công công nhìn thấy người tới, đáy mắt chợt lộ ra tia kinh diễm rồi biến mất.

Dáng người nữ tử này, quả nhiên là vô cùng tốt.

Không biết khuôn mặt này...

Hắn có chút tim tái nghiến cứu nhìn về phía khuôn mặt của Sở Khuynh Nguyệt, chỉ tiếc, chỉ thấy được một tấm khăn mỏng xanh nhạt cùng với đôi mắt long lanh tràn trề bên ngoài.

Lí công công nói cho cùng cũng là thân tính bên cạnh Trạch Đế, cho dù tò mò, vẫn cũng sẽ không hỏi ra tiếng.

Đến khi bọn họ tới Hoàng Cung---

Trong Hoàng cung, bốn phía thỉnh thoảng có cung nữ thái giám đi qua.

Có người xa xa nhìn thấy Lí công công tâm phúc của Hoàng thượng dẫn theo một nữ tử đi phía trước, cảm thấy rất kinh ngạc.

Lí công công này ý vào bản thân là tâm phúc của Hoàn thượng, nên có rất ít người được hấn đề vào trong mắt, mà hiện tại...

Lí công công trên suốt đường đi, luôn giới thiệu thứ này thứ kia cho Sở Khuynh Nguyệt biết.

Lúc trước hấn không phải không nhìn thấy thái độ của Cung Dạ Tuyết đối với nàng.

Còn nữa, nữ tử này khí độ bất phàm, vừa thấy liền biết không phải là người tầm thường.

Nhìn Sở Khuynh Nguyệt đánh giá bốn phía, ánh mắt bình tĩnh, Lí công công âm thầm gật đầu.

Lúc bọn họ đang đi về phía trước, ở cách đó không xa, lại có một vị khách không mời mà tới đang đi đến.

“Nô tài tham kiến Lăng Vương điện hạ.” Nhìn thấy người đang tới, Lí công công cúi đầu.

Cung Thiên Lăng không kiên nhẫn gật đầu, đang muốn rời đi, ánh mắt lại lạc lên trên người Sở Khuynh Nguyệt đang đứng phía sau Lí công công.

Đây là...

Cẩn thận nhớ lại một lát, Cung Thiên Lăng rốt cục xác định, đây là nữ nhân Cung Dạ Tuyết mang về!

Nghĩ đến Cung Dạ Tuyết, đáy mắt Cung Thiên Lăng lại dâng lên một trận tức giận.

Hấn lạnh lùng nhìn Sở Khuynh Nguyệt, găm lên: “Làm càn, thấy bốn vương còn không hành lễ?”

Trong giọng nói, rõ ràng mang theo vài phần hàn ý.

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu lên, hơi híp mắt, đánh giá Cung Thiên Lăng.

Mày nhíu lại.

Nàng cũng không ngờ, sẽ gặp lại người này nhanh như vậy.

“Thì ra là Lăng Vương...”

Cung Thiên Lăng nhìn Sở Khuynh Nguyệt: “Đã biết thân phận của bốn vương, còn không hành lễ trước bốn vương. Thế nào, Cung Dạ Tuyết dạy dỗ người như vậy sao? Không biết cấp bậc lễ nghĩa như thế, nếu không thì theo bốn vương vào phủ, để xem bốn vương sẽ dạy dỗ người như thế nào?”

Dứt lời, đôi mắt của hấn, dừng trên dán người yếu điệu của Sở Khuynh Nguyệt.

Tuy rằng không nhìn thấy khuôn mặt của nàng, nhưng dựa vào dáng người này, Cung Thiên Lăng dám khẳng định, nữ tử trước mặt chính là một trang tuyệt sắc.

Lại nghĩ đến chuyện nàng là người của Cung Dạ Tuyết, ý nghĩ muốn cướp nàng về của Cung Thiên Lăng càng thêm mãnh liệt.

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng liếc mắt nhìn Cung Thiên Lăng, cười lạnh: “Lăng Vương thật đúng là thích nói đùa, lời này, ta có thể xem như không nghe thấy.”

Dứt lời, quay sang nói với Lí công công đang đứng bên cạnh: “Công công, chúng ta đi thôi, cẩn thận...”

Lời còn chưa nói hết, liền nghe một giọng nói âm lãnh phía say truyền đến: “Bốn vương coi trọng người là phúc khí của người!”

Dứt lời, hấn vươn tay lên, muốn chụp lấy Sở Khuynh Nguyệt.

Cung Thiên Lăng hiện thời là Vũ Giai tứ cấp, hấn tự nhận so ra còn kém Cung Dạ Tuyết, nhưng hấn không tin bản thân ngay cả một nữ tử như vậy cũng không đối phó được!

Cả người bay bổng lên, liền bay về phía Sở Khuynh Nguyệt, nhưng không ngờ đến, thời điểm hấn sắp đụng vào nàng, cả người Sở Khuynh Nguyệt chợt loé, liền dễ dàng tránh thoát được móng vuốt của hấn.

Đứng định thân mình, Sở Khuynh Nguyệt xoay người lại, hai tay khoanh trước ngực, lạnh lùng nhìn hấn: “Lăng Vương gia đây là đang muốn làm cái gì?”

“Bốn vương đương nhiên là muốn giáo huấn thứ nữ nhân không hiểu biết quy củ này...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Thúi lắm ----

“Phải không?” Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng nâng lên, hàn quang trong mắt hiện ra.

Nàng nổi giận, thật giận!

Nam nhân không biết nặng nhẹ này!

Lí công công so với Cung Thiên Lăng rõ ràng biết nhìn sắc mặt người khác hơn hẳn, vừa thấy tình huống này, cuống quýt nói :”Ồi, Lăng Vương, lần này là Hoàng Thượng triệu hồi Khuynh Nguyệt cô nương vào cung, ngài nên...”

“Bỏn vương mặc kệ là do ai triệu nàng vào cung...”

Lời vừa dứt, Lí công công liền thay đổi sắc mặt.

Không ngờ, Lăng Vương này, ngay cả một chút cũng không đem Hoàng Thượng để vào trong mắt.

Cung Thiên Lăng tiến lên một bước, nhìn Sở Khuynh Nguyệt :”Tiểu mỹ nhân...”

Nhưng mà, lời còn chưa nói hết, liền phát ra một tiếng thét chói tai như heo bị chọc tiết.

“A---“

Chỉ thấy Cung Thiên Lăng gắt gao bụng kín giữa hai chân, sắc mặt từ từ trắng bệch.

Hắn nhanh chóng ngẩng đầu lên, đôi mắt nhìn chằm chằm Sở Khuynh Nguyệt.

Trong lúc nhất thời, con tức giận trước kia do Cung Dạ Tuyết mang đến, hợp lại với nỗi thẹn bây giờ bỗng chốc bạo phát ra ngoài.

“Được bỏn vương coi trọng đã là phúc khí của ngươi rồi, ngươi đừng không biết điều! Hôm nay, bỏn vương nhất định phải đem ngươi mang về!”

Lí công công kinh hãi.

Hắn vội vàng rời khỏi nơi này, phải đi bẩm báo với Hoàng Thượng.

Vốn cho rằng tất cả đều thuận lợi, ai nào biết lúc này đột nhiên lại tọt ra một Trình Giảo Kim ngoài ý muốn chứ?

Xung quanh, yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng gió thổi.

Bên cạnh, bọn thị vệ cung nữ xem náo nhiệt đều đồng loạt ngậm miệng, đi ra bên ngoài vài bước, không dám tới gần nơi này.

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng nhìn lục quanh trong lòng bàn tay của Cung Thiên Lăng, mày nhíu lại :”A, ta luôn thắc mắc vì sao Lăng Vương ngươi lại kiêu ngạo như vậy, thì ra là đã đến Vũ Giai tứ cấp a---“

Đáy mắt Cung Thiên Lăng hiện lên vài tia đắc ý.

Wũ Giai tứ cấp, mặc dù không phải là cao thủ gì, nhưng ở tuổi này như hắn, cũng đã rất khó có được rồi.

“Bỏn vương cho ngươi thêm một cơ hội nữa, một là xin lỗi bỏn vương rồi sau đó theo bỏn vương trở về, hai là...”

“Thúi lắm---“ Tiếng nói thanh lãnh, đánh gãy lời nói của Cung Thiên Lăng.

Trên mặt Cung Thiên Lăng lúc trắng lúc đỏ, cho đến cuối cùng, âm ngoan nhìn chằm chằm Sở Khuynh Nguyệt.

Ánh sáng màu lục trong lòng bàn tay hắn càng thêm chói mắt, ánh sáng này càng chói mắt, càng biểu hiện hắn đang rất phẫn nộ.

Đột nhiên, hắn phi người lên, hướng về phía Sở Khuynh Nguyệt bay đến.

Trong khoảnh khắc đó, quanh thân Sở Khuynh Nguyệt, tản ra một trận khí thể lăng liệt.

Ngay khi Cung Thiên Lăng muốn tới gần nàng, nàng mạnh mẽ giương tay lên, ống tay áo lục sắc tung bay. Lục quang cùng y phục của nàng dung hoà vào nhau, chỉ một cái chớp mắt, liền biến mất không thấy đâu.

Không nghĩ tới sẽ phát sinh tình huống như vậy, Cung Thiên Lăng kinh hãi.

Cũng ngay vào khoảnh khắc kia, Sở Khuynh Nguyệt bay bổng lên.

Một chân, thẳng tắp đá lên ngực Cung Thiên Lăng.

Một tiếng nổ lớn vang lên, thân thể Cung Thiên Lăng, ngã xuống cách đó không xa.

Thình lình xảy ra biến cố, Cung Thiên Lăng hoàn toàn không thể khống chế được.

Hắn té trên đất, tóc tai tán loạn.

Cung Thiên Lăng chịu đựng đau đớn, đứng lên.

Y phục màu trắng, trên ngực, in một dấu chân thật rõ, nhắc nhở nỗi sỉ nhục hiện tại của hắn.

Hai tay, gắt gao siết chặt.

Đột nhiên, Cung Thiên Lăng cười lạnh một tiếng.

Đôi mắt âm lãnh đảo qua thị vệ bên cạnh :”Người đâu, đem ả yêu nữ đang làm loạn này bắt đến hình phạt cho ta!”

Cả đám thị vệ run rẩy, không dám đi lên phía trước.

Không còn cách nào, khí thế vị cô nương này thật sự là rất lớn.

Tuy rằng mới vừa rồi nàng cũng không để lộ hết thực lực của bản thân, nhưng mọi người nhìn thấy đều rất rõ ràng. Cô nương này, chẳng phải là người hiền lành gì!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cường Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Ai nha, Lăng Vương, nước tiểu xoắn ra quần kìa!!!

“Còn chờ gì nữa? Tất cả đều không muốn sống nữa chẳng?” Nhận ra được đám người kia đang do dự, Cung Thiên Lăng lại quát to lên.

Đến lúc này, thân mình đám thị vệ kia run càng mạnh hơn, chậm chạp đi về phía trước...

Sở Khuynh Nguyệt cũng không muốn làm khó đám thị vệ, thời điểm nhóm thị vệ kia đến gần, đột nhiên nở nụ cười.

“Không biết Lăng Vương vì sao phải bắt ta?”

“Người trước tiên không hành lễ với bản vương, sau lại đi hạ phạm thượng, ầu ẩu bản vương, người nói, người có nên bị bắt hay không?” Có thể là do cảm thấy bản thân bất trung nhược điểm của đối phương, Cung Thiên Lăng lúc này như được tiếp thêm mười phần dũng khí, chỗ nào còn có dáng vẻ mới bị đánh vừa rồi nữa.

“Đi hạ phạm thượng?” Sở Khuynh Nguyệt đảo mắt nhìn qua Cung Thiên Lăng, chợt, quay đầu nhìn về phía bọn thị vệ.

“Nhưng ta nhớ, ở đại lục này có một quy tắc ngay cả hoàng thất cũng không dám phạm vào, đó là, chỉ cần thực lực đạt đến Vũ Giai lục cấp, sẽ không cần hành lễ với bất luận kẻ nào. Nếu đã như vậy, có gì là đi hạ phạm thượng?”

“Còn nữa, mới vừa rồi là do Lăng Vương ngài động thủ trước, nếu Lăng Vương đã muốn chơi, thì ta đây từ chối không phải sẽ mang tội bất kính hay sao? Ta ngược lại cũng chưa từng biết, khi nào thì, đánh nhau mà đánh thua, cũng là từ tội.”

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người đang có mặt đều ngây ngẩn cả người.

Nàng nói cái gì?

Vũ Giai lục cấp?

Vũ Giai... Lục cấp...

Cung Thiên Lăng cũng cứng mình.

Hắn không dám tin nhìn về phía nữ tử đang đứng trước mặt.

Vũ Giai lục cấp?

Làm sao có thể? Bây giờ ở khắp Tây Trạch cao thủ có thể đạt đến Vũ Giai lục cấp cũng không vượt quá mười người, nữ tử này nhìn qua ngay cả tên tuổi cũng không có, làm sao có thể đạt đến Vũ Giai lục cấp?

Giống như nghĩ ra chuyện gì đó, Cung Thiên Lăng cười lạnh: "Người cho là lấy cơ này có thể vì bản thân giải vây? Nếu như người đã đạt đến Vũ Giai lục cấp, thì bốn vương chính là thất cấp! Bốn vương nói cho người biết, hôm nay, người chết chắc rồi! Cả đám đều xông lên cho bốn vương, bắt lấy nàng! Bằng không, bốn vương sẽ chặt đầu hết các người!"

Bọn thị vệ lên cũng không được, lùi cũng không xong, thật lâu sau, tiếp nhận được ánh mắt âm lãnh của Cung Thiên Lăng, lúc này mới kiên trì, cố gắng đi lên phía trước, bao vây xung quanh Sở Khuynh Nguyệt.

Lại chính vào khoảng khắc này, ánh sáng màu xanh nhạt quanh thân nàng lan tràn ra bên ngoài.

Màu xanh nhạt quanh thân, ẩn ẩn tỏa ra ánh quang màu lam.

Nàng đột nhiên đứng dậy, phá tan vòng vây của đám thị vệ.

Tốc độ của nàng rất nhanh, phút chốc chỉ còn lại một luồng ánh sáng màu lam.

Ánh sáng màu lam kia, thẳng tắp đánh về phía Cung Thiên Lăng.

Cung Thiên Lăng chỉ biết sững sờ đứng ở tại chỗ, không dám tin nhìn ánh sáng màu lam kia.

Giờ khắc này, hắn đứng là sợ tới mức cả người đều run rẩy bầy.

Nàng... Nàng thật sự là Vũ Giai lục cấp!

Cung Thiên Lăng chỉ cảm thấy đầu văng lên một tiếng "Ông", trống rỗng, cũng không thể suy xét gì được nữa.

Ánh mắt co rúm lại, Cung Thiên Lăng lại một lần nữa bị ánh sáng màu lam kia đánh trúng, cả thân mình, từ giữa không trung bay vèo tạo thành một đường cong tuyệt mỹ.

Cho đến cuối cùng, mới nặng nề té xuống ở trên mặt đất.

Khiếp sợ!

Xung quanh, tất cả thị vệ đều bị chấn kinh!

Cả đám đều nhìn về phía Sở Khuynh Nguyệt, trong mắt có khiếp sợ, có sợ hãi, thậm chí còn mang theo vài tia... Sùng bái...

Sở Khuynh Nguyệt cười lạnh nhìn Cung Thiên Lăng: "Người xem, Lăng Vương, ta chưa bao giờ gat người..."

Đột nhiên, Sở Khuynh Nguyệt nói vừa dứt lời, cúi xuống.

"Có mùi gì vậy?"

Đám người lúc này mới phát hiện...

Chỗ Cung Thiên Lăng ngã xuống, trên đất, có nước tràn ra ướt đầm.

Không biết là ai thấp giọng nói một câu: "Ai nha, Lăng Vương nước tiểu xoán ra quần..."

Thoáng chốc, mọi người kìm nén không được, cười lớn thành tiếng!

Sở Khuynh Nguyệt nhìn Cung Thiên Lăng, khoé môi nhếch lên.

Cung Thiên Lăng này, quả nhiên là một tên nhát gan!

Nhưng nàng cũng mặc kệ, nàng dựa vào trí nhớ, đi về phía Long Thanh cung.

Nàng cũng chưa quên, Trạch đế còn đang chờ nàng dâu là nàng.

Thấy Sở Khuynh Nguyệt đi rồi, đám thị vệ kia cảm thấy không nói được lời nào nữa.

Nhìn bóng lưng nàng rời đi, cảm thán hô thầm: "Thật sự là nữ vương a... Thần tượng a..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cười Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Gien có vấn đề.

Sở Khuynh Nguyệt xoay người, ở khúc rẽ, đứng lúc gặp phải một bóng dáng màu vàng.

Sau khi nghe Lí công công báo lại, Cung Việt liền vội vàng chạy tới nơi này. Kết quả lại không thể ngờ được, tận mắt chứng kiến một màn vừa rồi làm cho hắn cực kỳ khiếp sợ.

Hắn hơi híp mắt, nhìn nữ tử trước mặt, trong mắt loé ra ánh sáng kì lạ.

Cung Việt nghĩ, hắn hình như đã hiểu vì sao Cung Dạ Tuyết lại đối với nàng đặc biệt như thế...

Sở Khuynh Nguyệt nhìn thấy Cung Việt, đứng ở một bên, đang muốn hành lễ.

Dù sao, hắn cũng là phụ hoàng của Cung Dạ Tuyết, Sở Khuynh Nguyệt đối với hắn cũng vẫn rất tôn trọng.

“Tham kiến Hoàng Thượng.”

Nàng đang muốn hành lễ, lại bị Cung Việt giữ lại.

“Không cần hành lễ với phụ hoàng, cẩn thận ảnh hưởng đến tôn tử của trẫm...”

“...” Sở Khuynh Nguyệt có chút kinh ngạc nhìn Cung Việt, bây giờ là tình huống gì a?

Nàng làm sao quên được, lần trước gặp mặt, Cung Việt hình như không quá tán thành việc nàng tới?

“Nhìn phụ hoàng như vậy làm cái gì?” Cung Việt nhủ thầm: “Sở Khuynh Nguyệt ngơai chắc còn chưa cùng Tuyết Nhi cử hành hôn lễ, về chọn ngày tốt, tổ chức cho xong hôn sự đi, đến lúc đó phụ hoàng chỉ cần ngồi chờ ôm tôn tử nữa...”

Nhìn Cung Việt tươi cười đầy mặt, không biết vì sao, Sở Khuynh Nguyệt lại cảm thấy như xương cốt sắp bị nhũn ra...

Nàng hình như đã hiểu được vì sao Cung Dạ Tuyết lại phúc hắc như vậy, hoàn toàn là vì gien có vấn đề a!

Bên cạnh, Lí công công nghe thấy Trạch Đế nói như vậy, mặt mũi tức thì hớn hờ hắn ra.

Suốt hai ngày nay, Hoàng thượng luôn mặt ủ mày chau, nghĩ đến chuyện Tuyết Vươn mang về nữ tử này liền sinh ra đầy bụng lửa giận.

Vốn dĩ tưởng rằng Hoàng thượng hôm nay triệu kiến Tuyết vương phi tương lai là vì muốn làm khó dễ nàng một trận, cũng không nghĩ sẽ phát sinh ra tình huống như vậy.

Lí công công âm thầm chắc chắn miệng. Hắn đã nói, nữ tử này không phải là người bình thường.

Nhìn một cái, mới vừa rồi có bao nhiêu uy phong a...

Ngay cả Cung Thiên Lăng luôn luôn ý vào gia tộc Tấn Phi lúc nào cũng mặt cao hơn đình đầu kia, cũng bị nàng ép buộc đến mức không chịu nổi!

Gia tộc phía sao Tấn Phi là bộ tộc Âu Dương, là gia tộc lớn nhất trên khắp đất nước Tây Trạch này.

Trên khắp Tây Trạch cao thủ có thể đạt đến Vũ Giai lục cấp có thể nói là chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Trong bộ tộc Âu Dương, thì đã có đến hai người, chính vì vậy nên mới cũng cố được địa vị của gia tộc Âu Dương ở Tây Trạch thậm chí còn có thể nói là trên toàn bộ đại lục. Càng bởi vì nguyên nhân này, cho nên đại thần trong triều có hơn một nửa đã nghiêng về phía gia tộc Âu Dương.

Không thể làm gì hơn, ở cái thế giới này, chính là dùng thực lực để nói chuyện.

Nắm tay mới là đạo lý cứng rắn nhất.

Gia tộc Âu Dương đã sắp xếp rất nhiều cơ sở ngầm ở trong cung, chẳng đến một lát sau, tất cả mọi chuyện xảy ra vừa rồi ở trong cung, đều nhanh chóng truyền đến Âu Dương gia.

Trong đại sảnh, nam tử trung niên mặc trường bào màu xanh khoanh tay trước ngực, đứng ở một bên.

“Ngươi nói là, Lăng nhi bị một nữ tử si nhục?”

“Đúng vậy thưa gia chủ, hơn nữa còn là ở trước mặt rất nhiều người.”

“Đồ vô dụng?” Âu Dương Đức tức giận đến mức râu tóc đều sắp dựng đứng cả lên.

“Gia chủ, ả kia hình như... Cũng là Vũ Giai lục cấp.” Nam tử phía dưới đột nhiên mở miệng. Nhớ lại tình cảnh khi nãy được chứng kiến tận mắt, hắn vẫn còn có chút kinh hãi, nữ tử kia, thật sự là quá bá đạo, căn bản không dễ dàng khinh thường.

“Nga?”

“Hơn nữa, ả ta chính là nữ nhân Cung Dạ Tuyết đã mang về.”

Âu Dương Đức thâm sâu nheo mắt, đột nhiên, hắn nở nụ cười. “Cũng là Vũ Giai lục cấp? Bỏn gia chủ thật sự muốn nhìn thử ả ta có bao nhiêu lợi hại.”

Trợn mắt, hắn xoay người sang chỗ khác, trong đôi mắt có chút hỗn độn đột nhiên xẹt qua tia tinh quang. “Tứ quốc phân tranh mỗi năm một lần cũng sắp đến rồi...”

“Bẩm gia chủ, ngay vào tháng sau, cao thủ tứ quốc cũng đã lục đục tụ tập đến nơi này rồi.”

Âu Dương Đức gật đầu, hắn vẫn híp mắt như trước, nhưng giờ phút này, trong mắt lại loé ra ánh sáng quỷ dị...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Nàng lại bướng bỉnh.

“Truyền tin tức ra ngoài, nói là Tây Trạch xuất hiện một thiên tài trăm năm khó gặp...” Âu Dương Đức không nhanh không chậm hạ lệnh thuộc hạ.

Thân mình nam tử đang đứng ở dưới chột cứng đờ, rồi sau đó nở nụ cười. “Gia chủ thật sự là cao minh, đám người kia tuyệt đối sẽ không để cho một thiên tài như vậy tồn tại, đến lúc đó, không cần chúng ta ra tay, nha đầu kia khẳng định sẽ bị dồn vào đường chết.”

Âu Dương Đức cười lạnh. “Đi phái người nhìn xem Lăng Nhi, đừng để cho hắn xảy ra chuyện gì, thật sự là không hiểu nổi, Âu Dương gia ta vì sao lại sinh ra một đứa cháu vô dụng như hắn được chứ!”

“Dạ, gia chủ!”

Ở một chỗ khác, Sở Khuynh Nguyệt từ hoàng cung trở về.

Trở lại phòng mình, đẩy cửa đi vào, liền nhìn thấy Cung Dạ Tuyết ung dung ngồi ở cạnh bàn.

Thấy Sở Khuynh Nguyệt trở về, đôi mày đẹp của hắn hơi nhíu lại, tiếng nói trầm thấp vang lên. “Nương tử, nàng lại nghịch ngợm---”

“Thế nào?” Mày Sở Khuynh Nguyệt giương lên, cũng không chút khách khí ngồi xuống đối diện Cung Dạ Tuyết.

“Chuyện ở trong cung, ta nghe nói---”

“Tin tức của chàng thật mau.” Sở Khuynh Nguyệt thuận tay cầm lấy cái cốc trên bàn, rót cốc nước, uống vào một ngụm. Nghĩ đến những lời Trạch đế đã nói với nàng, vì vậy mới nhẹ lắc đầu. “Ta hôm nay có thể xem như là hiểu được cái gì gọi là ghen di truyền rồi, bất quá... Chàng với ca ca bất lực kia của chàng vì sao lại không giống nhau chút nào vậy?”

“Kê âm?” Cung Dạ Tuyết phát hiện, có đôi lúc, hắn không cách nào hiểu được lời nói của Sở Khuynh Nguyệt.

Khoé môi Sở Khuynh Nguyệt run run.

Nàng đã quên, người trước mặt này, lại là người cô a...

Vẫy vẫy tay, không muốn nhiều lời nữa, nhớ lại những chuyện xảy ra hôm nay, nàng liền cười rộ lên. “Không nghĩ tới Cung Thiên Lăng kia hoá ra lại là một kẻ bất lực!”

“Nhưng đừng coi khinh hấn, thực lực sau lưng hấn không thể xem thường.” Đáy mắt Cung Dạ Tuyết xẹt qua một chút ngưng trọng.

Hấn lại nhìn Sở Khuynh Nguyệt, thờ dài :”Bất quá, có ta ở đây, bọn họ không động vào nàng được.”

Sở Khuynh Nguyệt khẽ giương đôi mày lên :”Chàng cảm thấy ta sẽ dễ mặc người khác khi dễ sao?”

Nhìn thần sắc Sở Khuynh Nguyệt lúc này, Cung Dạ Tuyết có chút sùng nịch nhìn nàng, rồi sau đó thờ dài :”Nàng a... Cũng không thể luôn cậy mạnh, tính tình quá mạnh mẽ, sẽ chịu thiệt. Tất cả mọi việc, có ta ở đây.”

“Nga? Chàng nói như vậy, chính là thích kiểu chim sẽ nép vào người sao?” Sở Khuynh Nguyệt suy nghĩ một lúc, chợt như hiểu được lời nói của hấn.

Khoé môi Cung Dạ Tuyết nâng thật cao.

“Nếu như chàng thích loại này, vậy ngày mai trên đường cái ta sẽ dán đầy bố cáo, phóng chừng trên dưới Tây Trạch này, sẽ có vô số nữ nhân nguyện ý vào Tuyết Vương phủ...”

Ngón tay thon dài của Cung Dạ Tuyết gõ trên mặt bàn, rất có tiết tấu.

Trên khuôn mặt tuấn đạt của hấn, đột nhiên lộ ra vài tia tươi cười :”Ta không phản đối...”

Sở Khuynh Nguyệt nghiêng đầu :”Phải không? Ta phải đi ngay...”

Dứt lời, nàng đứng lên, liền đi ra ngoài.

Cung Dạ Tuyết cũng đứng dậy, chỉ trong nháy mắt, liền đứng ngay bên cạnh Sở Khuynh Nguyệt, trực tiếp ôm hôn nàng.

Buông nàng ra, Cung Dạ Tuyết tiếp tục mở miệng :”Đi thôi, đến lúc đó mang về một đoàn tỳ nữ pha nước rửa chân cho nương tử mà thôi... Không cần ngại quá nhiều, nương tử thích ai thì cứ chọn mang về hết.”

Sở Khuynh Nguyệt nhủ mảy, nàng quay đầu :”Ta hình như còn thiếu vài tên cận vệ, như vậy, thuận tiện chọn vài soái ca mang về làm thị vệ cận thân của ta.”

Sắc mặt Cung Dạ Tuyết liền đen lại :”Nàng dám!”

“Có gì không dám...”

Sở Khuynh Nguyệt còn chưa nói hết lời, đã bị người nào đó dùng miệng khoá lại.

Trong phòng, mang theo vài tia kiều diễm.

“Chủ tử chủ tử...” Tiếng nói của Âm Ảnh đột nhiên truyền vào, sau khi nhìn thấy cảnh tượng bên trong, hốt hoảng bịt kín mắt, cuống quýt rời đi...

Hấn nghĩ, hấn hình như lại làm sai chuyện gì nữa rồi...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Tiên Hoàng hậu đã từng chỉ hôn.

Đôi mắt Cung Dạ Tuyết chợt loé, ánh mắt sâu thẳm hướng thẳng ra phía ngoài, rào quanh trên người Âm Ảnh.

“Chủ tử... Bên ngoài có khách đến...” Âm Ảnh nuốt ngụm nước bọt, ngưng ngưng nói :”Thục hạ không phải là cố tình muốn quấy rối chủ tử cùng phu nhân...”

“Ai tới?” Cung Dạ Tuyết buông Sở Khuynh Nguyệt ra, sửa sang lại xiêm y, hỏi.

“Chủ tử... Là Thiếu gia cùng tiểu thư của Lâu gia.” Lúc nói lời này, Âm Ảnh phải thật rất cẩn thận lên tiếng.

Hấn hình như còn nhớ, thời điểm chủ tử còn nhỏ, tiên hoàng hậu đã từng cùng Lâu phu nhân đính ước...

“Biết rồi.” Cung Dạ Tuyết mặt không chút biểu cảm đáp lời.

Lúc xoay người sang hướng khác, hấn nhìn Sở Khuynh Nguyệt, khoé môi dần hiện ra vẻ ôn nhu :”Ta đi một lát sẽ tới tìm nàng.”

Chờ khi Cung Dạ Tuyết đi rồi, Âm Ảnh cũng mang theo vẻ mặt van xin đi cùng.

A a a, hần thề, hần không muốn tiếp tục làm loại công việc mật báo này nữa đâu.

Nếu như loại tình huống này xảy ra nữa, phỏng chừng không đến bao lâu, không phải là bị dọa đến phát bệnh tim, thì cũng là bị chủ tử nhà mình tặng cho một chương quy thiên mất.

-----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

Trong đại sảnh của Tuyết Vương phủ, hai dáng người đang đứng cạnh nhau.

Đó là hai dáng người, một nam một nữ.

Nữ tử xiêm y màu vàng nhạt, trên khuôn mặt xinh đẹp lại cau có không vui :“Ca, chúng ta nhất định phải gặp cho được Tuyết Vương gia sao? Hần không phải à phế vật có tiếng nhất ở Tây Trạch sao?”

Bên cạnh, nam tử áo xanh lạnh lùng đảo mắt qua nàng :“Tiêu Tiêu, muội không hiểu, hiện tại, Tuyết Vương gia không còn là phế vật nữa, chẳng phải trước khi đi muội đã nghe phụ thân dặn dò rồi sao? Người bây giờ Hoàng thượng sủng ái nhất chính là vị hoàng tử này.”

“Ai biết được hần là phế vật lại cố ý nhờ người tận lực tung tin ra thì sao? Phế vật nhiều năm như vậy làm sao có thể bỗng chốc thay đổi? Ta mặc kệ, ta không muốn gả cho một kẻ bất lực!” Về không kiên nhẫn trong mắt Lâu Tiêu Tiêu càng khắc sâu :“Còn nữa, tên Tuyết Vương gia kia rốt cuộc có biết tôn trọng khách nhân không a, chúng ta cũng đã chờ ở chỗ này lâu đến như vậy---“

Lâu Ngọc Ngân liếc mắt nhìn muội muội ruột của mình :“Được rồi, muội bớt lời chút, đừng quên, muội với Tuyết Vương gia từng có hôn ước.”

“Không phải chỉ là một câu nói đùa của tiên hoàng hậu thôi sao? Hơn nữa, tiên hoàng hậu cũng đã chết nhiều năm như vậy... Chỉ là một câu nói của người chết thôi, còn có thể giữ lời?”

Lâu Tiêu Tiêu lườm bầu, một chút cũng không chú ý ở bên ngoài đại sảnh, một bóng dáng màu trắng đang chậm rãi đi vào.

Cung Dạ Tuyết mới vừa đi tới cửa ngoài, liền nghe được giọng nói của Lâu Tiêu Tiêu.

Giọng nói bén nhọn kia, làm cho mày hần cũng phải nhíu lại.

Lúc nghe được nàng ta đang đàm luận đến tiên hoàng hậu, trên mặt Cung Dạ Tuyết, bao trùm một trận hàn sương.

Mà trong phòng, Lâu Tiêu Tiêu còn đang muốn nói tiếp, lại bị Lâu Ngọc Ngân giữ lại.

“Ca, huynh kéo ta làm gì?”

Lâu Ngọc Ngân ngẩng đầu, ý bảo bên ngoài có người đang đến.

Lâu Tiêu Tiêu không kiên nhẫn quay đầu lại.

Khi nhìn thấy được người đang đi tới, toàn bộ thân thể lập tức sững sờ ở tại chỗ.

Người tới mặc một trường bào màu trắng, cả người thanh lịch, chỉ có viền bào được phác hoạ đồ đằng màu vàng.

Hần đưa lưng về phía ánh sáng, chậm rãi đi vào đại sảnh. Chỉ thấy thân hình cao to của hần, dáng người cao ráo hoàn mỹ.

Đến gần, sợi tóc đen theo gió lay động, nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt, sợi tóc đen tuyền như thác trút xuống, ngẫu nhiên có vài sợi, vô tình lướt qua khuôn mặt tuấn lãng của hần.

Nhìn người đang tới, Lâu Tiêu Tiêu trong lúc nhất thời đều trở nên ngây ngốc.

Cho đến khi Lâu Ngọc Ngân ở bên cạnh lên tiếng :“Ngọc Ngân thỉnh an Tuyết Vương gia---“

Dứt lời, hần đưa tay, lôi kéo Lâu Tiêu Tiêu.

Lâu Tiêu Tiêu lúc này mới khôi phục lại tinh thần.

Trong mắt của nàng, đột nhiên xuất hiện vài tia ngượng ngùng :“Tiêu Tiêu, thỉnh an Vương gia...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Vị hôn thê của hắn.

Cung Dạ Tuyết không trả lời, hắn chậm rãi tiến lên, ngồi xuống ghế chủ tọa.

Sau đó, tự rót cho mình một tách trà.

Ngón tay thon dài nắm lấy tách trà, hơi híp mắt, chậm rãi nhấp môi một ngụm, xem như mặc kệ hai huynh muội Lâu gia đang đứng phía dưới.

Lâu Tiêu Tiêu lén lút vịn trộm ngẩng đầu lên, nhìn bạch y nam tử đang ngồi trước mặt.

Nàng cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy qua nam tử tuấn mỹ như vậy, tựa như trong lúc hắn giờ tay hay nhấc chân gì, cũng đều chứa đầy khí thế quý phái.

Thậm chí lúc vừa rồi khi hắn từ ngoài đại sảnh đi vào, Lâu Tiêu Tiêu liền đã bị hắn mê hoặc mất rồi.

Chỉ cần nghĩ đến nam tử này sẽ là phu quân tương lai của nàng, Lâu Tiêu Tiêu cảm thấy trong lòng như nai con chạy loạn, nơi nào còn có vẻ kiêu ngạo lúc vừa rồi chứ?

Nàng hơi hơi đỏ mặt :“Tuyệt Vương gia, gia phụ nghe nói Vương gia ngài đã trở về, đặc biệt kêu ta cùng ca ca đến thỉnh an ngài!”

Cung Dạ Tuyết nhẹ nhàng vuốt ve nhẫn bạch ngọc trên ngón tay, khoé mắt cụp xuống, thật lâu sau, mới lên tiếng :“Các hạ là?”

“Gia phụ ta là tả tướng Lâu Nghênh Quân.” Lâu Ngọc Ngân tiến lên nói.

Cung Dạ Tuyết nhàn nhạt gật đầu :“Bỏn vương đã biết, sau này có cơ hội sẽ tự mình đến nói lời cảm tạ với tả tướng.”

Dứt lời, đứng dậy.

“Nếu như đã không còn chuyện gì, hai người mời trở về đi...”

Lâu Ngọc Ngân cùng Lâu Tiêu Tiêu đều kinh ngạc.

Không phải chứ? Tuyệt Vương đây là đang hạ lệnh đuổi khách? Bọn họ mới đến nơi này... Còn chưa kịp nói câu nào a...

Nhìn thấy Tuyệt Vương đang muốn rời khỏi, Lâu Ngọc Ngân nhớ tới lời phụ thân đã căn dặn mình :“Vương gia chắc còn nhớ rõ, Thừa Đức Hoàng hậu đã từng có nói, đem Tiêu Tiêu gả cho Vương gia ngài...”

Bước chân Cung Dạ Tuyết bị níu lại, hắn xoay người, khoé môi nhẹ nhếch lên lạnh lùng :“Mẫu hậu sớm đã qua đời, lời nói năm đó còn có thể giữ lời?”

Thân mình Lâu Tiêu Tiêu lập tức cứng đờ, lời này, mới vừa rồi chính là từ miệng nàng nói ra.

Lâu Ngọc Ngân tất nhiên cũng hiểu ý tứ của Cung Dạ Tuyết, nhưng khi nghĩ đến lời phụ thân đã dặn, vẫn cắn răng kiên trì đi lên.

Ai chẳng biết Tuyệt Vương gia này gần đây thanh danh đã được lan truyền khắp nơi rồi. Cùng chuyện trước kia hoàn toàn bất đồng, hắn trước kia sở dĩ nổi danh phé vật là vì thể chất không thể tu luyện, hiện tại, đã hoàn toàn tương phản.

Hơn nữa đương kim Hoàng thượng đối với hắn ưu ái có thừa, ai còn dám khinh thường Tuyệt Vương gia?

“Vương gia, tiểu muội không hiểu chuyện, lời nói lúc này, ngài cũng đừng để ở trong lòng. Chỉ là những năm gần đây, Vương gia không có ở Tây Trạch, tiểu muội Tiêu Tiêu vẫn ngày đêm ngóng trông tin ngài trở về.” Lâu Ngọc Ngân nói tiếp :“Vương gia ngài xem...”

“Ngà?” Hàn ý trong mắt Cung Dạ Tuyết càng sâu :“Nói như vậy, mặc kệ Lâu tiểu thư coi trọng ai, cho dù là A miêu A cẩu, đều phải có trách nhiệm với nàng?”

Lâu Tiêu Tiêu biến sắc, Lâu Ngọc Ngân cũng xám mặt.

Lâu Ngọc Ngân hít sâu một hơi :“Vương gia, Tiêu Tiêu là vị hôn thê của ngài...”

“Vị hôn thê a? Cung Dạ Tuyết, ta vì sao lại không biết, thì ra chàng còn có một vị hôn thê?” Bên ngoài, một giọng nói lạnh lạnh truyền vào, Sở Khuynh Nguyệt chậm rãi đi đến.

Cung Dạ Tuyết thấy nàng đến, đi lên :“Không phải đã nói một lát ta sẽ đi tìm nàng sao?”

Sở Khuynh Nguyệt ngẩng đầu lên, có chút trêu chọc nhìn Cung Dạ Tuyết :“Ta nói, thì ra chàng giấu một vị hôn thê mỹ miều như vậy a, cho nên mới

không muốn để cho ta giúp chàng đi ra bên ngoài tìm nữ tử a.”

Nhìn đáng vẻ khó chịu kia, khiến cho Cung Dạ Tuyết vô cùng vui vẻ.

Đáng vẻ ghen tuông của tiểu nữ nhân này thật sự rất đáng yêu!

Cung Dạ Tuyết đang muốn mở miệng, bên cạnh, Lâu Tiêu Tiêu đột nhiên lên tiếng.

“Lớn mật! Lại dám nói chuyện như vậy với Tuyết Vương!”

Trong mắt Sở Khuynh Nguyệt hiện lên một tia lãnh liệt, khoé môi nàng nhếch lên, nhìn gương mặt đang ngập tràn phần hận của Lâu Tiêu Tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Diễm phúc thật lớn a-----

“Người chính là vị hôn thê của Cung Dạ Tuyết---?”

Sở Khuynh Nguyệt lên tiếng hỏi.

Ba chữ ‘Vị hôn thê’, tức thì bị nàng kéo ra thật dài.

Lâu Tiêu Tiêu sững sờ, sau đó mới gật đầu :”Không sai.”

Khi nói chuyện, còn vụng trộm ngẩng đầu đánh giá phản ứng của Cung Dạ Tuyết, chỉ thấy mặt hắn không có chút biểu cảm nào.

Sở Khuynh Nguyệt rũ mắt, tầm mắt rơi xuống gương mặt của Lâu Tiêu Tiêu.

Bởi vì còn đang thẹn thùng, nên trên mặt Lâu Tiêu Tiêu lúc này nhiễm vài tầng ửng đỏ.

Khuôn mặt thanh tú nhả nhận kia, sinh sôi thêm vài tia quyến rũ.

“Cung Dạ Tuyết, chàng có diễm phúc thật lớn a... Ân, quả là một mỹ nhân.” Sở Khuynh Nguyệt nhẹ nhàng nhướn mày, quay đầu lại, cười tươi nói.

“Người thật to gan, lại dám cùng Vương gia nói chuyện như vậy, rốt cuộc có biết thế nào là quy củ hay không?” Có thể là vì mới vừa rồi đã tự mình xác nhận thân phận, Lâu Tiêu Tiêu cậy mạnh ra oai.

“Chắc chắc... Nhìn không ra, người ta đã tự coi mình là nữ chủ nhân của nơi này rồi.” Sở Khuynh Nguyệt vỗ vỗ bả vai của Cung Dạ Tuyết, độ cong nơi khoé môi càng sâu :”Không tệ không tệ, rất có khí phách.”

Trong giọng nói của nàng, rõ ràng là đang trêu chọc, nhưng Cung Dạ Tuyết biết, tiểu nữ nhân này, nàng đang tức giận...

Sở Khuynh Nguyệt thu tay, tầm mắt đảo qua huynh muội Lâu gia, sau đó dừng lại trên mặt Cung Dạ Tuyết :”Chàng từ từ tâm sự với mỹ nhân của chàng đi, ta đi trước đây, ân... Vừa rồi ta còn nói phải đi ra bên ngoài tìm vài tên cận vệ, ta phải đi ngay---“

Dứt lời, nàng lập tức phát tay áo rồi đi.

Cung Dạ Tuyết chớp mắt, hắn liền muốn đi theo sau, hai người phía sau lại gọi với theo.

“Vương gia...”

Bước chân dừng một chút, Cung Dạ Tuyết quay đầu lại, cặp mắt lạnh lùng như hàn băng phát ra tia âm lãnh, sắc bén như mũi kiếm, bắn thẳng về phía Lâu Tiêu Tiêu :”Cút!”

Tầm mắt lạnh lẽo kia, khiến cho Lâu Tiêu Tiêu bắt đầu từ lòng bàn chân rét lạnh đến toàn thân.

“Ám Ảnh, đem bọn họ đuổi đi, về sau, nếu còn dám để cho người không liên quan vào phủ, bổn vương sẽ tìm người hỏi tội!”

Khí thế lạnh đến thấu xương kia, làm cho Ám Ảnh đứng phía sau đánh rùng mình một cái.

Cho đến khi bóng dáng Cung Dạ Tuyết biến mất, huynh muội Lâu gia vẫn còn chưa hiểu đến cùng là chuyện gì đang xảy ra.

Vì sao đang êm đẹp, Tuyệt Vương lại tức giận?

Bọn họ hình như cũng không có nói sai cái gì a...

“Nhị vị, mời về---” Âm Ảnh đứng bên cạnh, lạnh lùng lên tiếng.

Sắc mặt Âm Ảnh lúc này thật không tốt, cực kì không tốt.

Hắn trừng mắt nhìn Lâu Ngọc Ngân cùng Lâu Tiêu Tiêu.

Là vì hai người này đến, nên mới phá hỏng chuyện tốt của chủ tử với phu nhân, hiện tại, còn chộc chủ tử cùng phu nhân cả hai đều tức giận.

Ở trong lòng Âm Ảnh, chủ tử đã từng là ông trời của hắn.

Bây giờ, phu nhân lại chính là thần tượng của hắn.

Bởi vì, chỉ có phu nhân mới có thể chế trụ được chủ tử.

Mà hiện tại, hai người hắn kính sợ nhất, đều bởi vì hai người này nói đến không thoải mái. Kể từ đó, thái độ của Âm Ảnh càng thêm tệ đi.

Đã nhận ra tầm mắt của Âm Ảnh, Lâu Tiêu Tiêu nổi giận.

Chẳng qua chỉ là một tên nô tài mà thôi, kênh kiệu cái gì chứ? Nàng chính là vị hôn thê của Tuyệt Vương đấy!

Vừa định cãi lại, lại bị Lâu Ngọc Ngân cản lại.

“Hôm nay có lẽ Tuyệt Vương còn có việc khác phải làm, vậy chúng ta ngày khác lại đến thăm hỏi thôi...”

“Nhưng mà, ca...”

Lâu Ngọc Ngân đảo mắt qua Lâu Tiêu Tiêu, Lâu Tiêu Tiêu thấy thế mới ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Lâu Ngọc Ngân cũng là kẻ tinh ý, thấy thái độ hôm nay của Tuyệt Vương, khẳng định vì có gì đó không ổn ở đây rồi.

Nhìn tình thế mới vừa rồi, Lâu Ngọc Ngân cũng phát hiện người tên Âm Ảnh này ở trước mặt Tuyệt Vương vẫn có thể nói tốt cho bọn họ vài ba câu.

Vì thế, trên mặt hắn cố gắng nặn ra một chút tươi cười, từ trong tay áo lấy ra một thỏi bạc: “Sau này, còn phiền người báo cho Tuyệt Vương biết, hôm nay là do chúng ta đường đột đến, đã gây phiền toái cho Vương gia, lần sau chúng ta sẽ không mạo muội như vậy nữa, hi vọng Vương gia có thể tha thứ sự lỗ mãng của chúng ta ngày hôm nay.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Ra sức tìm cục cưng.

Nhìn thỏi bạc trước mặt, Âm Ảnh rốt cục nổi giận.

Mơ tưởng!! Muốn hỏi lộ hắn?

Hắn đây chính hệ pháp đặc lực nhất của Âm Dạ Tu La!

Hai kẻ ngốc này, vậy mà dám nghĩ dùng một thỏi bạc để hỏi lộ hắn!

Mí mắt nhẹ nhếch lên, Âm Ảnh thậm chí cũng chưa từng đưa mắt liếc nhìn qua thỏi bạc kia, cũng không buồn dời mắt nhìn Lâu Ngọc Ngân cùng Lâu Tiêu Tiêu đang đứng trước mặt.

Đừng nói là Vương gia, ngay cả hắn cũng khinh thường hai người này.

Âm Ảnh ngoài cười nhưng trong lòng không cười lên tiếng: “Ta chỉ là một tên tiểu tốt ở trong Vương phủ mà thôi, chỗ nào có tiếng nói a? Bất quá hai vị nếu muốn tìm một người nói tốt, có thể tìm người này, chỉ cần là do người này nói, Vương gia đều sẽ nghe...”

“Ài?” Lâu Ngọc Ngân vừa nghe, lập tức có hứng thú ngay. Còn có người có sức ảnh hưởng như vậy? Nếu đã như thế thì bọn họ nhất định phải đến nhìn bọ, đây cũng không phải là một chuyện tốt sao?

“Đương nhiên là có a... Vương phi nhà ta chính là người đó!” Ám Ảnh nhú nhú mày, cười nói.

“Vương phi?” Lâu Tiêu Tiêu hét lên thất thanh.

Nhìn thấy bộ dạng này của Lâu Tiêu Tiêu, Ám Ảnh cảm thấy sáng khoái vô cùng. Nhưng lại giả bộ kinh ngạc nhìn Lâu Tiêu Tiêu cùng Lâu Ngọc Ngân : “Đi? Các người không biết sao? Nữ tử vừa rồi, chính là vương phi nhà ta a----”

Sắc mặt Lâu Tiêu Tiêu, cực nhanh trắng bệch biến sắc : “Làm sao có thể? Nàng ta làm sao có thể là Tuyết vương phi?”

Nàng kia nếu là Tuyết vương phi, vậy nàng làm sao bây giờ? Nàng thì tính là cái gì?

Hơn nữa, mới vừa rồi nàng còn khiển trách nàng kia như vậy...

“Thế nào không phải? Hoàng thượng cũng đã nói, hôn kỳ sẽ định sau khi kết thúc tứ quốc tranh tài.” Ám Ảnh hưng phấn nói, giống như so với niềm vui của chính mình còn muốn cao hứng hơn.

Nhìn sắc mặt cực kì tái nhợt của Lâu Tiêu Tiêu, tâm tình của Ám Ảnh càng thêm tốt...

Hắn đột nhiên phát hiện, có phải là do đi theo chủ tử cùng phu nhân nhà mình lâu quá, bản thân cũng trở nên phúc hắc theo...

“Hai vị còn muốn tìm vương phi? Nếu như muốn, ta thật ra cũng có thể giúp các người một tay.”

“Không cần---” Lâu Ngọc Ngân xem như đã nhìn ra bản thân mình đang bị đùa bỡn.

Hắn trừng mắt với Ám Ảnh, kéo tay Lâu Tiêu Tiêu đang còn bị vây hãm trong trạng thái hỗn loạn : “Chúng ta ngày khác lại đến thăm hỏi.”

Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, Ám Ảnh hưng hăng siết chặt nắm tay : “Ta cho các người dám đắc tội với phu nhân!”

Lại nói đến bên ngoài.

Sở Khuynh Nguyệt phi thân ra khỏi Tuyết Vương phủ, đi về một hướng khác.

Phía sau, Cung Dạ Tuyết gắt gao đuổi theo, không đến một lát liền đuổi đến phía sau.

“Không ở cùng vị hôn thê xinh đẹp của chàng sao, tới tìm ta làm cái gì?” Sở Khuynh Nguyệt tựa lưng vào thân cây bên cạnh, ung dung nhìn người đi tới.

“Ta đây không phải là tới chăm sóc nương tử của ta sao?” Cung Dạ Tuyết cười nói.

“Chàng không sợ bỏ tiểu mỹ nhân kia lại, sẽ làm người ta đau lòng sao?”

“Trời đất bao la, nương tử là lớn nhất... Hơn nữa, nàng ta là cái gì? Cùng ta có quan hệ gì sao?”

Sở Khuynh Nguyệt nghẹn lời, chột, sắc mặt nghiêm nghị : “Nàng ta quả thật là bị hôn thê của chàng?”

Ánh mắt Cung Dạ Tuyết hơi hơi trầm xuống : “Chỉ là mẫu hậu ta đã từng nói đùa một câu, không nghĩ tới lại bị Lâu gia lợi dụng như vậy.”

Dứt lời, thần sắc của hắn lại trở về vẻ ngả ngón ban đầu.

Đến gần Sở Khuynh Nguyệt, Cung Dạ Tuyết trêu chọc cười nói : “Nương tử là đang ghen tị?”

“Bớt dặt vàng lên mặt mình đi, không nhìn thấy ta đang vội đi tìm cận vệ cho mình sao?”

Khoé môi Cung Dạ Tuyết nâng lên : “Nương tử không cần tìm cận vệ nữa, vì phu đã nghĩ giúp nàng làm một chuyện, so với ra bên ngoài tìm cận vệ càng có ý nghĩa hơn nhiều.”

“Chuyện gì?” Sở Khuynh Nguyệt bắt được trọng điểm, hỏi ngược lại.

“Sau này, bốn vương mỗi ngày sẽ hầu hạ nương tử rồi giường thay quần áo, rửa mặt súc miệng, hầu hạ ăn ngủ với tắm rửa, chò con trai của ta sinh ra, ta lại ra sức kiếm thêm cục cưng! Sinh đứa thứ hai đứa thứ ba...” Cung Dạ Tuyết cười đầy mờ ám.

Mặt Sở Khuynh Nguyệt tối sầm lại.

Nàng không nên trông cậy vào Cung Dạ Tuyết sẽ có thể nói ra cái gì đó dễ nghe!

“Được rồi, nương tử, chúng ta trở về thôi---”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 112: Ra sức tìm cục cưng.

Nhìn thỏi bạc trước mặt, Âm Ảnh rút cục nổi giận.

Mơ tưởng!! Muốn hỏi lộ hần?

Hần đây chính hộ pháp đặc lực nhất của Âm Dạ Tu La!

Hai kẻ ngốc này, vậy mà dám nghĩ dùng một thỏi bạc để hỏi lộ hần!

Mí mắt nhẹ nhếch lên, Âm Ảnh thậm chí cũng chưa từng đưa mắt liếc nhìn qua thỏi bạc kia, cũng không buồn dời mắt nhìn Lâu Ngọc Ngân cùng Lâu Tiêu Tiêu đang đứng trước mặt.

Đừng nói là Vương gia, ngay cả hần cũng khinh thường hai người này.

Âm Ảnh ngoài cười nhưng trong lòng không cười lên tiếng: "Ta chỉ là một tên tiểu tốt ở trong Vương phủ mà thôi, chỗ nào có tiếng nói a? Bất quá hai vị nếu muốn tìm một người nói tốt, có thể tìm người này, chỉ cần là do người này nói, Vương gia đều sẽ nghe..."

"Ai?" Lâu Ngọc Ngân vừa nghe, lập tức có hứng thú ngay. Còn có người có sức ảnh hưởng như vậy? Nếu đã như thế thì bọn họ nhất định phải đến nhìn bọ, đây cũng không phải là một chuyện tốt sao?

"Đương nhiên là có a... Vương phi nhà ta chính là người đó!" Âm Ảnh nhú nhú mày, cười nói.

"Vương phi?" Lâu Tiêu Tiêu hét lên thất thanh.

Nhìn thấy bộ dạng này của Lâu Tiêu Tiêu, Âm Ảnh cảm thấy sáng khoái vô cùng. Nhưng lại giả bộ kinh ngạc nhìn Lâu Tiêu Tiêu cùng Lâu Ngọc Ngân: "Đi? Các người không biết sao? Nữ tử vừa rồi, chính là vương phi nhà ta a---- --"

Sắc mặt Lâu Tiêu Tiêu, cực nhanh trắng bệch biến sắc: "Làm sao có thể? Nàng ta làm sao có thể là Tuyệt vương phi?"

Nàng kia nếu là Tuyệt vương phi, vậy nàng làm sao bây giờ? Nàng thì tính là cái gì?

Hơn nữa, mới vừa rồi nàng còn khiển trách nàng kia như vậy...

"Thế nào không phải? Hoàng thượng cũng đã nói, hôn kỳ sẽ định sau khi kết thúc tứ quốc tranh tài." Âm Ảnh hưng phấn nói, giống như so với niềm vui của chính mình còn muốn cao hứng hơn.

Nhìn sắc mặt cực kì tái nhợt của Lâu Tiêu Tiêu, tâm tình của Âm Ảnh càng thêm tốt...

Hắn đột nhiên phát hiện, có phải là do đi theo chủ tử cùng phu nhân nhà mình lâu quá, bản thân cũng trở nên phúc hắc theo...

"Hai vị còn muốn tìm vương phi? Nếu như muốn, ta thật ra cũng có thể giúp các người một tay."

"Không cần---" Lâu Ngọc Ngân xem như đã nhìn ra bản thân mình đang bị lừa bịp.

Hắn trừng mắt với Âm Ảnh, kéo tay Lâu Tiêu Tiêu đang còn bị vây hãm trong trạng thái hỗn loạn: "Chúng ta ngày khác lại đến thăm hỏi."

Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, Âm Ảnh hưng hăng siết chặt nắm tay: "Ta cho các người dám đắc tội với phu nhân!"

Lại nói đến bên ngoài.

Sở Khuynh Nguyệt phi thân ra khỏi Tuyệt Vương phủ, đi về một hướng khác.

Phía sau, Cung Dạ Tuyệt gắt gao đuổi theo, không đến một lát liền đuổi đến phía sau.

"Không ở cùng vị hôn thê xinh đẹp của chàng sao, tới tìm ta làm cái gì?" Sở Khuynh Nguyệt tựa lưng vào thân cây bên cạnh, ung dung nhìn người đi tới.

"Ta đây không phải là tới chăm sóc nương tử của ta sao?" Cung Dạ Tuyệt cười nói.

"Chàng không sợ bỏ tiểu mỹ nhân kia lại, sẽ làm người ta đau lòng sao?"

“Trời đất bao la, nương tử là lớn nhất... Hôn nữa, nàng ta là cái gì? Cùng ta có quan hệ gì sao?”

Sở Khuynh Nguyệt nghẹn lời, chột, sắc mặt nghiêm nghị: “Nàng ta quả thật là bị hôn thê của chàng?”

Ánh mắt Cung Dạ Tuyết hơi hơi trầm xuống: “Chỉ là mẫu hậu ta đã từng nói đùa một câu, không nghĩ tới lại bị Lâu gia lợi dụng như vậy.”

Dứt lời, thần sắc của hắn lại trở về vẻ ngả ngón ban đầu.

Đến gần Sở Khuynh Nguyệt, Cung Dạ Tuyết trêu chọc cười nói: “Nương tử là đang ghen tị?”

“Bớt dặt vàng lên mặt mình đi, không nhìn thấy ta đang vội đi tìm cận vệ cho mình sao?”

Khoé môi Cung Dạ Tuyết nâng lên: “Nương tử không cần tìm cận vệ nữa, vì phu đã nghĩ giúp nàng làm một chuyện, so với ra bên ngoài tìm cận vệ càng có ý nghĩa hơn nhiều.”

“Chuyện gì?” Sở Khuynh Nguyệt bắt được trọng điểm, hỏi ngược lại.

“Sau này, bốn vương mỗi ngày sẽ hầu hạ nương tử rồi giường thay quần áo, rửa mặt súc miệng, hầu hạ ăn ngủ với tắm rửa, chò con trai của ta sinh ra, ta lại ra sức kiếm thêm cục cưng! Sinh đứa thứ hai đứa thứ ba...” Cung Dạ Tuyết cười đầy mờ ám.

Mặt Sở Khuynh Nguyệt tối sầm lại.

Nàng không nên trông cậy vào Cung Dạ Tuyết sẽ có thể nói ra cái gì đó dễ nghe!

“Được rồi, nương tử, chúng ta trở về thôi---“

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Như Ý Phưởng là của hắn.

Cung Dạ Tuyết cười, thật nhu hoà.

Giống như gió xuân thổi qua đáy lòng, mỗi lần nhìn thấy nụ cười ôn nhu kia của hắn, Sở Khuynh Nguyệt luôn cảm thấy an tâm đến lạ thường.

Nàng nhìn hắn cười, khoé môi cũng bất giác cong lên.

Hình như cứ mãi như thế này, cũng không tệ.

Hai người, dắt tay nhau trở về.

Đi được nửa đường, một nam tử mặc hắc y từ giữa không trung bay đáp xuống.

“Vương gia, Như Ý Phưởng đã xảy ra chuyện---“ Nam tử kia cúi đầu, trên mặt đầy vẻ sốt ruột, trên trán, đã sớm ướt đầm mồ hôi.

Nhìn thấy biểu hiện như vậy của hắn, Cung Dạ Tuyết nhíu mày: “Thảm Nạ Bạch đâu?”

“Lần này, ngay cả Thảm đường chủ cũng không thể giải quyết được...”

Nam tử lau vội mồ hôi trên trán, tiếp tục nói. Giọng điệu của hắn rất cấp bách, trên khuôn mặt luôn luôn nghiêm túc, lộ ra mấy phần thần sắc đối lập, có thể tưởng tượng được chuyện lần này thật sự rất nan giải.

Ánh mắt Cung Dạ Tuyết chột loé, thuận tay, từ trong ngực lấy ra một mặt nạ quỷ trắng đen.

Sở Khuynh Nguyệt kinh ngạc nhìn tình cảnh trước mắt.

Một lát sau, nàng mới kịp phản ứng lại.

Như Ý Phưởng... Cũng là sản nghiệp của Cung Dạ Tuyết...

Thiên a!!

Nam nhân này, đến cùng còn có bao nhiêu thế lực?

“Khuyh Nguyệt, nàng đi về trước đi.” Cung Dạ Tuyết quay đầu lại, nói với Sở Khuyh Nguyệt.

Hiện tại, thân phận của hắn, là Ám Dạ Tu La. Sở Khuyh Nguyệt quả thật không thích hợp đi theo cùng hắn.

Sở Khuyh Nguyệt trừng to mắt, thật lâu sau, quý dị cười : “Cung Dạ Tuyết, ta... Chờ chàng trở về...”

Nghiêm hình tra tấn, roi đòn sáp nóng chờ sẵn...

Cho dù là dùn bất cứ thủ đoạn tội tệt nào, nàng cũng nhất định phải làm cho rõ ràng phía sau Cung Dạ Tuyết rốt cuộc còn chứa đựng cái gì nữa? Đến cùng, hắn còn có bao nhiêu chuyện lừa gạt nàng nữa!

-----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

“Ca, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì a? Tuyết Vương làm sao có thể có vương phi chứ? Vì sao chúng ta chưa nghe nói qua?” Bị Ám Ảnh đuổi ra khỏi Tuyết Vương phủ, Lâu Tiêu Tiêu trên suốt đường đi đều bực dọc uất ức.

Sắc mặt Lâu Ngọc Ngân cũng không hề tốt, hắn coi như đã hiểu vì sao thái độ của người Tuyết vương phủ đối với bọn họ lại kém như vậy.

Thở dài, nhìn Lâu Tiêu Tiêu : “Tiêu Tiêu, trước tiên muội không phải nói là không muốn gả cho Tuyết Vương hay sao?”

“Nhưng khi đó muội cho rằng hắn chỉ là một phế vật mà thôi! Nhưng hiện tại huynh xem, Tuyết Vương cao cường lại tuấn mỹ như vậy, hơn nữa quanh thân lại tràn đầy khí thế, làm sao là phế vật chứ? Muội tin, hắn thật sự là Vũ Giai ngũ cấp---“ Nói xong, trong mắt Lâu Tiêu Tiêu tràn ngập ánh sáng nóng bỏng đến tan chảy.

Nam tử tuấn mỹ, có thực lực lại có quyền lực như vậy, trong thiên hạ có nữ tử nào không thích?

“Ca, muội nhất định phải gả cho hắn! Cho dù là nữ nhân kia thật sự là vương phi của hắn muội cũng vẫn muốn gả cho hắn! Chỉ cần gả cho Tuyết Vương, muội nhất định sẽ đánh bại nữ nhân kia!”

Lâu Tiêu Tiêu kích động nói, một chút cũng không phát hiện, khi nàng đi ngang qua cửa lớn của Tuyết Vương phủ, mấy tên thị vệ giữ cửa sau khi nghe thấy lời nói của nàng đều toát ra vẻ khinh thường.

Nàng cho tới bây giờ không nghĩ tới, sẽ có một nam tử tuấn mỹ đến như vậy.

Nàng nghĩ, hiện tại sở dĩ Tuyết Vương đối với nàng lạnh nhạt như vậy, khẳng định là vì hắn còn chưa hiểu hết về con người của nàng.

Ít hôm nữa sau khi Tuyết Vương hiểu được nàng, hắn nhất định cũng sẽ giống như tất cả người trong Lâu gia sủng ái nàng đến tận trời.

“Tiêu Tiêu, hay là chúng ta bỏ cuộc đi... Muội thấy rồi, Tuyết Vương cũng đã có Vương phi...” Lâu Ngọc Ngân nghĩ trước tính sau, cuối cùng vẫn là khuyên bảo muội muội mình. Thái độ của Tuyết Vương đối với nàng kia, thật sự là không giống nhau, chỉ sợ sự tình không đơn giản giống như Tiêu Tiêu đang suy nghĩ.

“Không đấy! Ca cứ chờ đi, muội nhất định sẽ trở thành nữ nhân được Tuyết Vương sủng ái nhất!”

“Ta nhất định sẽ trở thành nữ nhân Tuyết Vương sủng ái nhất!” Ngay vào lúc Sở Khuyh Nguyệt vừa đến bên ngoài Tuyết Vương phủ, liền nghe được tiếng hét này.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Ta muốn đấu với người.

Khoé môi Sở Khuyh Nguyệt co rút.

Không nghĩ tới ngay khi trở về còn có thể gặp lại đôi huynh muội Lâu gia này.

Chỉ là, đến cùng là ai cho nàng ta niềm tin lớn như vậy, vậy mà còn có thể khiến nàng ta nói ra được “Lời nói hùng hồn” này?

Sở Khuyh Nguyệt ban đầu vốn không muốn quan tâm đến nàng ta, trực tiếp hướng phía trong đi vào.

Nhưng ánh mắt Lâu Tiêu Tiêu lại vô cùng tốt, chỉ thoáng nhìn, liền nhìn thấy bóng dáng xanh nhạt của Sở Khuynh Nguyệt.

Chút trí nhớ gọi lên, nàng lập tức duyên dáng gọi to một tiếng :”Đứng lại!”

Như ý nguyện, bước chân của Sở Khuynh Nguyệt dừng lại.

Lâu Tiêu Tiêu bỏ cánh tay của Lâu Ngọc Ngân ra, nhanh chóng bước về phía trước.

Ý niệm duy nhất trong đầu nàng lúc này chính là, phải mau chóng nhìn xem nữ tử đội mạng che mặt kia rốt cuộc là như thế nào.

Nữ tử trước mặt váy áo xanh nhạt, trang phục kiểu cách lại rất đơn giản, quanh thân toàn là hơi thở đậm đặc.

Nàng đội mạng che mặt, làm cho người ta không thấy rõ dung mạo của nàng, ngược lại lại khiến cho nàng tăng thêm một tia cảm giác thần bí.

Lâu Tiêu Tiêu tỉ mỉ đánh giá Sở Khuynh Nguyệt, thật lâu sau, trong mắt chợt loé lên tia hưng phấn rồi biến mất.

Bởi vì, nàng hoàn toàn không cảm giác được trên người Sở Khuynh Nguyệt không có một chút hơi thở vũ lực nào, nói chung, khi không cảm nhận được hơi thở của đối phương thì chỉ ở dưới hai loại tình huống---

Thứ nhất : Thực lực của đối phương so với nàng còn cao thâm hơn rất nhiều.

Thứ hai : Vũ lực của đối phương thật sự quá yếu, căn bản không dậy nổi dù chỉ là một cơn sóng nhỏ.

Mà hiện tại, Lâu Tiêu Tiêu tâm cao khí ngạo, trong não tự động lựa chọn đáp án thứ hai.

Lâu Tiêu Tiêu bây giờ, là Vũ Giai tam cấp, mặc dù không tính là rất cao, nhưng ở tuổi của nàng, cũng coi như là thiên phú không tệ.

Thường ngày, Lâu Tiêu Tiêu được toàn bộ Lâu gia nâng lên cực cao, căn bản không biết thế nào là trời cao đất rộng.

Nàng tuyệt đối không đồng ý thừa nhận nữ tử trước mặt thực lực cao xa hơn nàng!!!

“Ngươi nói ta?” Thấy Lâu Tiêu Tiêu đánh giá mình, Sở Khuynh Nguyệt cúi đầu, khoé môi không chút dấu vết, gọi lên một nụ cười nguy hiểm nhợt nhạt.

“Ngươi thật sự là Tuyệt vương phi?” Ánh mắt Lâu Tiêu Tiêu không tốt.

Sở Khuynh Nguyệt khẽ nhún mày :”Hình như là có chuyện như vậy.”

Sắc mặt Lâu Tiêu Tiêu tối sầm lại, chợt, lại lần nữa ngẩng đầu thật cao :”Ngươi có tư cách gì trở thành Tuyệt vương phi?”

“Ta có tư cách hay không, ngươi quản được?” Hai tay khoanh trước ngực, Sở Khuynh Nguyệt đứng thẳng người, đánh giá Lâu Tiêu Tiêu.

“Ta đương nhiên quản được! Ta là vị hôn thê của Tuyệt---“ Lâu Tiêu Tiêu hiện tại đã nhận định thân phận này, dù chết cũng không buông bỏ.

Tuyệt...

Nghe Lâu Tiêu Tiêu gọi Cung Dạ Tuyệt như vậy, sắc mặt Sở Khuynh Nguyệt hơi hơi trầm xuống.

Cừ thật, nàng đây còn chưa từng xưng hô thân thiết với hắn như vậy đấy!!

“Cho nên thì sao? Ngươi muốn như thế nào?” Sở Khuynh Nguyệt lại nhìn Lâu Tiêu Tiêu, trong mắt đều là hàn băng lạnh lẽo.

“Ta muốn đấu với ngươi---“ Lâu Tiêu Tiêu xắn ống tay áo lên, ngón tay chỉ thẳng về phía Sở Khuynh Nguyệt :”Kẻ yếu, sẽ không có tư cách đứng ở bên cạnh Tuyệt.”

Nàng đã nhận định nữ tử trước mặt này không có thực lực gì, nàng chỉ là muốn để cho nàng ta biết khó mà lui!

“Tỷ thí? Ngươi tự mình chơi đi.” Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng cười ra tiếng.

Theo như nàng biết, Lâu gia cùng Âu Dương gia đều giống nhau, đồng thời đều là đại gia tộc lớn nhất Tây Trạch.

Nàng tạm thời không muốn bỏ vì bản thân mà khiến cho Cung Dạ Tuyệt đắc tội với người của Lâu gia.

Vì thế, Sở Khuynh Nguyệt nâng bước, tiếp tục đi vào bên trong.

Lâu Tiêu Tiêu cho rằng Sở Khuynh Nguyệt không dám, tâm tư vừa chuyển, nàng nói :”Chúng ta không so vũ lực!”

Bước chân Sở Khuynh Nguyệt bị khoá lại.

Nàng dừng lại, trêu chọc nhìn về phía Lâu Tiêu Tiêu.

“Ta cũng không làm khó dễ ngươi, ta biết ngươi vũ lực không ổn, sẽ không luận về vũ lực, chờ đến lúc đó ta thắng cũng bị người ta nói thắng không về vang. Cho nên, chúng ta đua ngựa!”

Tia sáng trong mắt Sở Khuynh Nguyệt chột loé.

Đua ngựa... Hình như là có chút tư vị.

Dù sao cuộc sống gần đây quá nhàm chán rồi, không bằng tìm chút gì chơi cũng không tệ?

Về hứng thú trong mắt Sở Khuynh Nguyệt tăng lên, nàng cười: “Được, ta đấu với ngươi---”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưỡi Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Trận đua ngựa buồn cười 1.

Đây là trường đua ngựa lớn nhất của kinh đô Tây Trạch.

Bởi vì lý do tiết kiệm sân đấu, nên trường đua ngựa được kiến tạo thành hoàn trạng *(chịu).

Khi Sở Khuynh Nguyệt nhìn thấy trận này, trước mắt không khỏi sáng ngời.

Bên trong tiếng người ồn ào, từng tầng từng tầng ghế ngồi được vây kín đầy người, đủ để thấy nơi này náo nhiệt đến cỡ nào.

“Là Lâu tiểu thư cùng Lâu thiếu gia đến a---” “Lâu Tiêu Tiêu cùng Lâu Ngọc Ngân đi về phía trước, người của trường đua vừa nhìn thấy huynh muội Lâu già, nháy mắt liền nhanh chóng đi lên lấy lòng: “Hai vị lần này đến, là cá ngựa? Hay là?”

“Bỏ tiểu thư muốn đua ngựa.” Lâu Tiêu Tiêu vênh mặt hất hàm sai khiến.

Gã sai vật đầu tiên là sừng sốt, sau đó khom lưng gật đầu: “Được, được rồi, một lát nữa tiểu nhân sẽ đưa ngài đi chọn con ngựa tốt nhất.”

“Ca, huynh ra ngoài tìm chỗ ngồi đi, huynh cứ ngồi xem muội thắng nàng ta như thế nào!” Trong mắt Lâu Tiêu Tiêu toát ra ánh sáng hưng phấn, nàng tựa hồ đã nhìn thấy cảnh tượng chiến thắng của chính mình rồi.

Tầm mắt Lâu Ngọc Ngân đảo qua Sở Khuynh Nguyệt, hần luôn cảm thấy, nữ tử này, có chút thần bí, có chút quỷ dị nói không nên lời.

Thấy Lâu Tiêu Tiêu hưng phấn như vậy, hần chỉ có thể dằn dò đôi câu: “Cẩn thận, nữ nhân kia chỉ sợ không đơn giản.”

“Được rồi, muội biết rồi---”

Chờ Lâu Ngọc Ngân rời đi, Lâu Tiêu Tiêu xoay người, hừ một tiếng: “Chính ngươi tự mình đi chọn ngựa ngươi muốn đi, đừng chờ đến lúc đó lại nói ta khi dễ ngươi.”

Nói xong, chỉ vào một gã sai vật: “Ngươi mang nàng ta đi chọn ngựa đi...”

“Ngươi theo ta đến đây.” Gã sai vật kia liếc mắt nhìn Sở Khuynh Nguyệt, rồi sau đó lạnh lùng nói.

Sở Khuynh Nguyệt đi theo hần.

Bên trong chuồng nuôi ngựa, hai bên chuồng ngựa cách nhau bằng một lối đi nhỏ.

Từng gian cách nhau, đàn ngựa đều đang nhàn nhã ăn cỏ.

“Chính ngươi tự đi vào chọn đi... Ta ở bên ngoài chờ ngươi.” Thái độ gã sai vật đối với Sở Khuynh Nguyệt thật đúng là không hề tốt đẹp gì.

Hần có chút khinh bỉ nhìn Sở Khuynh Nguyệt.

Thầm nghĩ, nữ nhân này thật đúng là không biết tự lượng sức mình, lại dám cùng Lâu tiểu thư thi đấu đua ngựa, ai mà chẳng biết tài đua ngựa của Lâu tiểu thư chứ.

Sở Khuynh Nguyệt chậm rãi đi lên, nhìn những con ngựa hai bên, mày nhẹ nâng lên.

Đột nhiên, quanh thân của nàng, tản ra sát ý mãnh liệt, chậm rãi lướt qua hai đàn ngựa.

Đã nhận ra sát ý cường đại kia, một đám tuấn mã mềm nhũn ngã xuống, một đám còn lại, run rẩy té trên mặt đất, run run.

Gã sai vật ban đầu muốn rời đi, thấy tình cảnh này, nháy mắt sợ ngay người!

Hắn không dám tin nhìn bóng dáng xanh nhạt trước mặt, đột nhiên phát hiện, hình như bản thân nhìn nhầm.

Không đứng, thậm chí là Lâu Tiêu thư, cũng đã nhìn nhầm rồi. Người có tròng khí thể cường đại như vậy, nhất định chính là một cao thủ siêu cấp!

Sở Khuynh Nguyệt tiếp tục đi về phía trước, ngựa hai bên cơ hồ đã đều ngã xuống hết, cho đến cuối cùng, chỉ còn dư lại một con tiểu mã lông màu trắng tuyết đang đứng tại chỗ, giống như không nhận được bất kì ảnh hưởng nào, vẫn như trước nhai cỏ của mình, không buồn phản ứng lại.

Mày Sở Khuynh Nguyệt giương lên :”Chọn nó---“

“Cô nương, người xác định muốn chọn con ngựa này?” Gã sai vật nom nớp lo sợ tiến lên, rụt rè nói.

Vẫn còn kinh sợ vùi trận khí thể vừa nãy, nếu như hắn còn tiếp tục nghĩ cô nương trước mặt này chỉ là một người bình thường, vậy thì hắn thật đúng là kẻ ngốc rồi!

Có người thường nào có thể tán ra khí thể lăng liệt đến như vậy chứ?

Loại khí phách này, chỉ sợ Lâu Tiêu Tiêu một chút cũng không bì được!

“Àn...” Sở Khuynh Nguyệt nhàn nhạt đáp.

“Này... Con ngựa này trời sinh phản ứng tri độn, không phải là không bị dọa, mà là nó đã bị dọa đến choáng váng--- Không tin ngài sờ thử xem, toàn thân con ngựa này đã triệt để cứng ngắt rồi.” Gã sai vật thành thật nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cuồng Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Trận đua ngựa buồn cười 2.

“...” Sở Khuynh Nguyệt nghi ngờ nhìn con ngựa, đưa tay lần mò, quả thực, toàn thân con ngựa này đều đã triệt để cứng ngắt hết rồi.

“Tiểu nhân sẽ đổi cho cô nương một con ngựa tốt nhất, đến lúc đó cô nương muốn thua Lâu tiểu thư cũng không thua được.”

“Ở nơi này của người, mỗi trận đấu đều có người cá ngựa?” Sở Khuynh Nguyệt đột nhiên như nghĩ ra chuyện gì đó, lên tiếng hỏi.

Gã sai vật gật đầu :”Không sai.”

“Ngạ... Cứ chọn con ngựa này---“ Sở Khuynh Nguyệt đột nhiên kéo dài giọng nói ra.

Gã sai vật kia sửng sốt :”Cô nương, chuyện này...”

“Chọn con ngựa này.” Cúi mắt, Sở Khuynh Nguyệt che dấu tia biến hoá kỳ lạ chột lơ trong mắt.

Khoé môi của gã sai vật kia mạnh mẽ co rút.

Thái độ cung kính ban đầu đối với Sở Khuynh Nguyệt, lập tức biến mất.

Hắn mở cửa, dắt ngựa ra, khi nhìn bạch mã thần thờ sải bước, tất cả thái độ đều chuyển biến sang đồng tình.

Thì ra...

Cô nương này đầu óc có vấn đề a---

-----Thiên tài cuồng phi, cưới một được một-----

Làm sao có thể khiến cho một con ngựa dần dần ở trên đấu trường chiến thắng được đối thủ?

Đề nữ thiên tài xuyên không nói cho người biết, chỉ cần thăm dò ý tưởng của nó, nắm giữ tình thế, nhất định có thể thắng lợi.

...

Khi Sở Khuynh Nguyệt dẫn con ngựa trị độn kia, xuất hiện ở bên trong sân thi đấu, thì toàn bộ khu vực bên ngoài sân đấu đột nhiên trầm mặc đến quỷ dị.

Chỉ sau một lát, toàn bộ người có mặt trong trường đua đều cười phá ra.

Lâu Tiêu Tiêu một thân váy áo màu hồng nhạt xinh đẹp, lưu loát kéo một con ngựa màu đen đi qua, nhìn Sở Khuynh Nguyệt, cười lớn ra tiếng.

“Đây là con ngựa người đã chọn sao? Ta nghĩ hay là đừng đấu nữa---“

Ánh mắt của Sở Khuynh Nguyệt đảo qua phía mọi người đang cất tiếng cười vang bên ngoài, cuối cùng tầm mắt lại dừng ở trên mặt Lâu Tiêu Tiêu :”Người muốn nhận thua sao? Nhưng mà bây giờ, nhận thua đã không còn kịp rồi.”

Tiếng cười của Lâu Tiêu Tiêu đột nhiên im bật, không ngờ tới Sở Khuynh Nguyệt sẽ nói như thế :”Hừ, ta đây là đang giữ lại mặt mũi cho người, một lát nữa đừng thua quá khó coi!”

Bên ngoài, một đám người chuyên cá ngựa, sớm đã bàn tán tranh luận ồn ào.

Hôm nay ở trường đua ngựa, bầu không khí hài hoà đến thần kỳ, tất cả nhóm người cá ngựa, đều đặt cược hết về phía Lâu Tiêu Tiêu.

Phải nói... Có tiền mà không kiếm không phải là kẻ ngốc sao?

Ai sẽ trông cậy vào một con ngựa đần độn có thể chiến thắng trận tỷ thí này?

Trừ phi là có kỳ tích xuất hiện!!

Bốn phía nghị luận không ngừng, nhìn tình cảnh ở bên ngoài như vậy, Sở Khuynh Nguyệt rất hài lòng gật gật đầu.

Tốt lắm, nàng muốn chính là hiệu quả này!

Đây chính là so với tiền bán bản thiết kế cho Như Ý Phường kiếm càng nhanh hơn!

Từ trong lòng lấy ra một thỏi bạc, Sở Khuynh Nguyệt mới gọi gã sai vặt mới vừa rồi :”Đi, lấy thỏi bạc này mua bên ta thắng---“

“A?” Gã sai vặt kia vẫn chưa hoàn hồn lại được.

“Không nghe ta đang nói gì sao?” Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng liếc nhìn hắn.

Ánh mắt lạnh như băng, khiến cho gã sai vặt kia run mình một cái.

Hắn nhớ lại cảnh mới vừa rồi ở trong chuồng ngựa, liền không dám do dự nhiều nữa, nhanh chóng đi làm theo ý muốn của nàng.

“Khi trở về, mang cho ta một cân thịt khô đến đây...” Sở Khuynh Nguyệt lại đột nhiên lên tiếng dặn dò, gã sai vặt kia sùng sốt, rồi sau đi cũng không dám chân chừ do dự ở lại nữa.

Chờ gã sai vặt kia trở về, Sở Khuynh Nguyệt nhận lấy thịt khô, rồi sau đó ở dưới sự hoài nghi của mọi người, đem thịt khô kia cột lại bằng một sợi ruy băng, thắt hình cánh nơ ở trên.

Đột nhiên, nàng vừa chìa tay, dây ruy băng hình nơ kia, bị tung ra ngoài.

Dùng võ lực chống đỡ, nửa thanh nơ kia giống như một sợi dây bằng thép, đem khối thịt khô kia cứng rắn nắm chặt.

Bên ngoài, lại là một trận yên tĩnh.

Nữ nhân này, đến cùng là có thực lực thế nào? Lại có thể dùng võ lực chống đỡ được sợi dây nơ kia!

Trong lúc nhất thời, có người bắt đầu rối rắm với lựa chọn vừa rồi của mình.

Nhưng mà, đã mua xong rồi, hiện tại muốn đổi lại phía đặt cược của mình, sớm đã không còn kịp nữa rồi.

Không chỉ có mọi người ở bên ngoài, Lâu Tiêu Tiêu trong nháy mắt cũng đã ngăn cản cả người.

“Người...” Nàng đột nhiên có loại dự cảm xấu, bởi vì, thậm chí là Vũ giai tam cấp như mình, cũng đều hoàn toàn không có khả năng đem dây nơ kia làm được như vậy.

“Lâu tiểu thư, có thể bắt đầu chưa?” Sở Khuynh Nguyệt chậm rãi ngẩng đầu lên, trêu chọc nói.

Nếu đã muốn chơi, vậy thì, tất nhiên phải chơi cho thật khác người!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cường Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Trận đua ngựa buồn cười 3.

Lúc này, tiểu hắc mã ở dưới móng Lâu Tiêu Tiêu đã hí to một tiếng dọa người, không kiên nhẫn phát ra tiếng phì phì trong mũi.

Mà tiểu bạch mã của Sở Khuynh Nguyệt thì lại đan nín miếng thịt đang chao đảo trên không kia, nước miếng như chảy dài đến ba ngàn thước.

Thần sắc của Lâu Tiêu Tiêu rất cực cũng đã dần khôi phục lại, nàng cố điều chỉnh tư thái cao ngạo nhất của bản thân mình.

“Tốt, nên bắt đầu rồi!”

Nàng cứ không tin một con ngựa ngu khờ thì có thể thế nào, muốn thực sự thắng nào thì thật đúng là có quý mà!

Dứt lời, Lâu Tiêu Tiêu nhìn về phía người đang cầm trống ra lệnh đang đứng đó không xa gật đầu.

Người nọ nhận được tín hiệu, tay cầm dùi mạnh tay đánh xuống trống lệnh.

“Đông---”

Chỉ trong chốc lát, tiểu hắc mã nhanh như điện chớp liền muốn chạy vọt ra ngoài.

Nó mau, Sở Khuynh Nguyệt lại càng nhanh hơn.

Sở Khuynh Nguyệt lạnh lùng đảo mắt qua tiểu hắc mã kia, hàn ý lãnh liệt, bắn thẳng về phía tiểu hắc mã.

Chỉ trong lúc nhất thời, tiểu hắc mã mới vừa rồi còn to tiếng hò hét tứ chi liền run lẩy bẩy, nằm sấp trên mặt đất run run.

“Này, ngươi làm cái gì vậy? Đứng lên a!” Lâu Tiêu Tiêu không ngờ sẽ phát sinh ra loại tình huống như vậy, nàng dùng sức đá một cái, kết quả tiểu hắc mã bị đá đến hoảng hốt, hất mạnh Lâu Tiêu Tiêu đang ở trên lưng bay thẳng ra ngoài...

Bên kia, lại giống như đang khiêu khích, Sở Khuynh Nguyệt vẩy vẩy tay, khối thịt khô kia lại tiếp tục lay động.

Sở Khuynh Nguyệt lưu loát nhảy lên, nhàn nhã ngồi ở trên lưng tiểu bạch mã.

Vì thế, tiểu bạch mã kia nước miếng chảy dài, nhìn khối thịt khô kia, chậm rãi cuốc bộ, lắc lắc cái móng nhỏ chậm rì rì đi về phía trước.

Trường đua ngựa có người chuyên môn báo cáo tình huống tại hiện trường.

Trước mỗi trận đấu, chuyên môn sẽ chuẩn bị tốt nhất các loại tình tiết để giải thích cho người xem.

Chỉ là, tình huống hôm nay---

Người giải thích kia nuốt một ngụm nước bọt, thật lâu sau, mới vận nội lực, hướng vào bên trong trường đua ngựa nhẹ nói---

“Ngao, quả làm cho mọi người khó thể tin được, ‘Liên Thắng Tướng quân’ Tiểu Hắc sau một tiếng chống lệnh liền đã xảy ra sự cố, trực tiếp hất văng Lâu tiểu thư đang ở trên lưng rơi xuống đất, rất bạo lực rất kịch tính, quả thực là không đành lòng nhìn đến.”

“Mà suất khí tiểu bạch mã, cái sau vượt cái trước, nó vẫn đang ung dung nhưng bước chân lại cực kỳ mạnh mẽ đi thẳng về phía trước! Đúng vậy, người không có nghe lầm, lão thiên của ta a, trận đấu này thật đúng là có được xem là trận đua ngựa kỳ lạ nhất trong lịch sử của Tây Trạch chúng ta!”

“Tiểu bạch hành động tuy rằng chậm, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng đến tính hình của trận đấu.”

“Nga, tiểu bạch đã vượt qua vòng thứ nhất, nó sẽ lấy tư thái thế nào để phóng qua chướng ngại vật đây, làm sao tiến vào vòng hai đây? Nữ tử đang ngồi ngay ngắn ở trên lưng ngựa đã coi bỏ dây nơ, đem miếng thịt khô ném lên không trung, nga, tiểu bạch đang nhảy lầy lầy đây!!”

Ngữ khí của người giải thích kia càng lúc càng kịch động, sau khi qua cơn kịch động mới phát hiện, nhóm người bên ngoài xem tỷ thí, tất cả đều im thin thít.

Lúc này, mặt của tất cả mọi người đều trong trạng thái cực kì quần bách.

Không phải chứ? Đây thật là đang đua ngựa? Đùa đi!

Ngay trong lúc Sở Khuynh Nguyệt dẫn dắt tiểu bạch mã chậm rì rì đi về phía trước, Lâu Tiêu Tiêu xoa đầu gối hỗn hển từ trên mặt đất đứng lên, nàng nhìn tư thế của Sở Khuynh Nguyệt, vẫn cứ chậm rì rì.

Nàng phần hận cắn chặt răng.

Thật đúng là bất thường!! Tiểu hắc hôm nay, rốt cuộc đã ăn phải cái gì a?

Nhưng mà, nàng tuyệt đối không thể để cho bản thân thua được!

Nếu như thua, vậy chẳng những không chiếm được Tuyệt Vương, càng sẽ trở thành chuyện cười của cả trường đua ngựa này.

Bại bởi một con ngựa đàn độn. . .

Chuyện này nếu như truyền ra ngoài, về sau bảo nàng làm sao sống yên ở Tây Trạch thế nào đây?

Lâu Tiêu Tiêu lại thêm một cước, hung hăng đá vào bụng của hắc mã.

Mà giờ phút này, Sở Khuynh Nguyệt đã cách nàng rất xa, tiểu hắc mã không còn cảm nhận được khí thế của Sở Khuynh Nguyệt nữa, quả nhiên đã bắt đầu đứng lên.

Lâu Tiêu Tiêu lại một lần nữa leo lên trên lưng ngựa, bởi vì không có Sở Khuynh Nguyệt quấy nhiễu, toàn bộ quá trình lại trở nên thuận lợi đến dị thường.

“Liên Thắng Tướng quân” Tiểu hắc đã đứng lên, làm chúng ta mỗi mắt mong chờ tinh thể của trận đấu còn có thể xoay ngược lại không?” Người giải thích kia, lại lần nữa kích động lên tiếng thuyết minh---

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Cường Phi, Cưới Một Được Một* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.